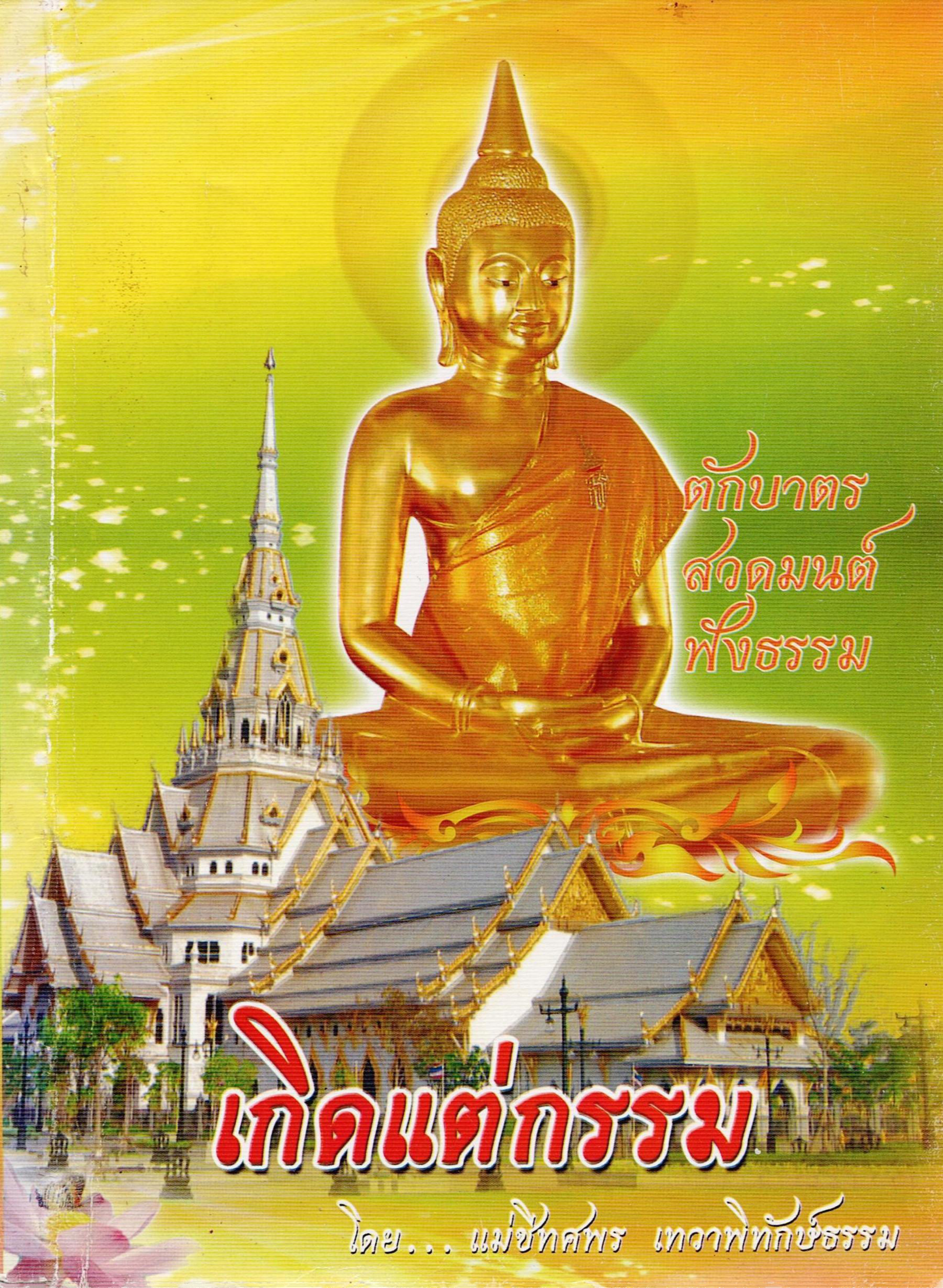

ตักบาตร
สวดมนต์
ฟังธรรม

เกิดแต่กรรม

โดย... แม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

อุทาหรณ์แห่งชีวิต ที่ถูกลิขิตด้วยกรรม

เกิดแต่กรรม

แม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

เกิดแต่กรรม

โดย.. แม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

อานิสงส์ของการไหว้พระสวดมนต์

๑. การสวดมนต์ทุกวันเป็นมงคลแก่ตนเองและครอบครัว

๒. เป็นการบำเพ็ญภาวนาอย่างหนึ่ง (ภาวนามัย)

๓. ทำให้จิตบังเกิดกุศลได้ง่าย

๔. ทำให้ใจสงบสุขุม

๕. เหมาะสำหรับการเตรียมตัวก่อนปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน

๖. เป็นบุญที่ได้กล่าวคำศักดิ์สิทธิ์ที่พระพุทธเจ้าบัญญัติไว้

๗. สวดมนต์เพื่อถวายเป็นพุทธบูชา

๘. เพื่อป้องกันภัยวิบัติ

๙. เพื่อความสำเร็จในสมบัติทั้งปวง

๑๐. เพื่อให้ทุกข์ต่างๆ หมดไป

๑๑. เป็นการขจัดภัยต่างๆ

๑๒. เพื่อบรรเทาความเจ็บป่วยต่างๆ

คำนิยม

ด้วย **พันโทเฉลิม ยิ้มสมบูรณ์** อนุศาสนาจารย์ กองพลทหารราบที่ ๑๑ มีความเคารพนับถือ **แม่ชี ดร.ทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม** เป็นอย่างยิ่ง จึงมีเจตนาอันแน่วแน่ที่จะช่วยเผยแพร่ผลงานของท่านให้เป็นธรรมทาน เพื่อประโยชน์แก่พุทธบริษัททั้งหลาย ได้เป็นแบบอย่างของการกระทำดีในวันนี้ ซึ่งก็จะเกิดผลดีในอนาคต กรรมไม่ดีทั้งหลายที่กำลังประสบอยู่กับบางท่าน ก็เกิดจากการกระทำที่ไม่ดีในอดีต รวมทั้งอดีตชาติด้วย

โดยส่วนตัว **พันโท เฉลิม ยิ้มสมบูรณ์** เป็นบุคคลที่เคร่งครัดในหลักธรรมคำสอน มีองค์ความรู้ในทางธรรมจากประสบการณ์มากมาย เป็นที่ยอมรับของชนทุกหมู่เหล่า อีกทั้งยังเต็มใจช่วยเหลือเกื้อกูลงานของพระพุทธศาสนาทุกด้านจนเป็นที่ยอมรับของทุกฝ่าย

ในฐานะที่อดีตเคยเป็นผู้บังคับบัญชาของ **พันโท เฉลิม ยิ้มสมบูรณ์** ผมขออนุโมทนา ในความพยายามถอดเทปเรียบเรียงเนื้อหาขึ้นเป็นต้นฉบับ และประสานกับ**อาจารย์มานะ กลิ่นเนียม** ในการจัดพิมพ์ให้สำเร็จเป็นรูปเล่ม ตลอดจนทุก ๆ ท่านที่ได้ร่วมเป็นเจ้าภาพ จัดพิมพ์หนังสือเป็นธรรมทาน

ขอกุศลจิตของทุกท่านในธรรมทานครั้งนี้ จงดลบันดาลให้ท่านและครอบครัว มีร่างกายที่แข็งแรง จิตใจร่าเริงเบิกบาน สุขกาย สุขใจและเจริญในทางธรรม ประสงค์สิ่งใด ในทางที่ถูกที่ควร จงสมปรารถนาทุกประการ

พลโท สุวินัย นิภาวรรณ

อดีตผู้ทรงคุณวุฒิพิเศษกองทัพบก

อดีตผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๑๑

คำนำ

ข้าพเจ้ามีความสนใจในผลงานการเผยแพร่ธรรมะของ**คุณแม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม** เป็นอย่างมาก จึงได้ติดตามมาโดยตลอด แล้วก็ได้บันทึก โดยการถอดเทปจากแผ่น CD เพื่อเก็บไว้อ่านศึกษา-ค้นหารายละเอียดเพิ่มเติม ให้มีความเข้าใจมากยิ่งขึ้นอีกทั้งยังได้ใช้เป็นข้อมูลประกอบการบรรยายแก่กำลังพลในหน่วยทหารที่สังกัด นอกจากนี้แล้วยังได้นำแผ่น CD ไปเปิดให้นร. ร.ร.วิวัฒน์-พลเมืองฟัง เสร็จแล้วบรรยายขยายความ-สรุปประเด็นที่สำคัญให้ผู้รับการอบรม-บรรยาย ได้มีความเข้าใจยิ่งขึ้น

ผลจากการนำไปเป็นข้อมูล-อุปกรณ์-เครื่องมือสื่อความเข้าใจในการบรรยาย ทำให้ผู้ฟังทั้งกำลังพลทหารและนร.ร.ร.วิวัฒน์ฯ เมื่อฟังแล้วก็จะสนใจไต่ถามเกี่ยวกับปัญหาชีวิตเพิ่มขึ้น ย่อมแสดงว่ามีความสนใจและอยากจะเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง เมื่อไปใช้ชีวิตอยู่ข้างนอก เพราะรู้ว่า ถ้ายังขืนไม่เปลี่ยนพฤติกรรมแบบเดิม แล้วชีวิตข้างหน้าความเป็นไปของตนจะต้องลงเอยแบบใด แล้วปัญหาอันยุ่งเหยิงจะตามมาอย่างไรในอนาคต ครั้นแล้วจะมีผลเสียหายร้ายแรงสืบเนื่องไปถึงพ่อ-แม่-พี่-น้อง, วงศาคณาญาติของตนเอง และคนที่เกี่ยวข้องอย่างไร เป็นต้น

การจัดทำหนังสือเล่มนี้ออกมา จุดประสงค์เพื่อแจกจ่าย-มอบให้แก่ผู้สนใจในวงแคบๆ ที่คุ้นเคย ไม่มีการจำหน่ายซื้อ-ขาย แต่อย่างใด ถือว่าเป็นความพยายามครั้งหนึ่งที่จะเผยแพร่ในเรื่องของกฎแห่งกรรม, การเวียนว่าย-ตายเกิด ตามแนวทางของ**คุณแม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม** ที่ตรงประเด็น-ชัดเจน ในรูปแบบของการสนทนาด้วยภาษาที่ง่ายๆ พูดคุยกันอย่างธรรมดาๆ นั่นเอง

อนึ่ง ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่ **พล.ท.สุวินัย นิภาวรรณ** อดีตผบ.พล.ร. ๑๑ ช่วยเขียนคำนิยมให้ และ **อจ.มานะ กลิ่นเนียม** ที่ได้ช่วยเป็นภาระธุระ-ติดต่อ-ประสานโรงพิมพ์ให้เป็นอย่างดี รวมทั้ง ๒ ท่าน ยังได้ช่วยบอกบุญของรับการสนับสนุน เงินช่วยมาจัดพิมพ์ จากผู้สนิทสนม-คุ้ยเคยอีกด้วย และขออนุโมทนาบุญ-ขอขอบพระคุณทุกท่านที่ช่วยบริจาคค่าจัดพิมพ์เผยแพร่ (รายชื่ออยู่ปกหลังด้านใน) แจกจ่ายเป็นธรรมวิทยาทานต่อผู้สนใจใคร่ศึกษาธรรมทั่วไป

ขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง และขออนุโมทนาบุญต่อผู้สนับสนุนบริจาคทุกท่านอีกวาระหนึ่ง

(เฉลิม ยิ้มสมบูรณ์)

อนุศาสนาจารย์กองพลทหารราบที่ ๑๑

ค่ายสมเด็จพระนั่งเกล้า อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

สารบัญ

■ ■ ■ ■ ■ ■

เกิดแต่กรรม

โดย... แม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

ปริศนาแห่งกรรม ๑ (แผ่นที่ ๑) ๕ คน

๑. สัญญากรรมเก่า

ญ (น้ำฝน) : หนูเป็นคนอาภัพทุกเรื่อง, โดยเฉพาะความรัก, ครอบครัวแตกแยกตั้งแต่-เกิด, อยากทราบว่า เป็นเพราะอะไร ?

แม่ชี : น้ำฝนมีกรรมกับเงินกู้ โดยเฉพาะดอกเบี้ย (ออกดอกร้อยละ ๑๐), ไม่รักสามี, แต่ไปรักคนอื่น

น้ำฝน : ได้เงินจากสามีต่างชาติ (สเปน), แล้วนำไปถวายพระที่ตนเองหลงรัก, ทั้งที่พระท่านพยายามพูดปฏิเสธแล้วด้วยถ้อยคำแรง ๆ

แม่ชี : น้ำฝนทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ, เพราะไปหลงรัก-ใคร่พระที่ปฏิบัติธรรม, ทั้งที่สามีดีทุกอย่าง, แต่อยู่ห่างไกล, เลยเอาใจออกห่าง, ไปรัก-ชอบพอพระ, ทำให้ลงนรกทั้งเป็น (เป็นสัญญากรรมเก่า)

น้ำฝน : หนูจะพยายามเลิกรัก-ชอบพระค่ะ

แม่ชี (แนะนำ) : ๑ เวลาไปปฏิบัติธรรม ณ วัดใดก็ตาม อย่าไปยึดติดครูบาอาจารย์โดยเด็ดขาด, เนื่องจากเป็นการล่วงเกินพระรัตนตรัย จะทำให้ตนเองตกอยู่ในนรกภูมิ

๒. เนื่องจากน้ำฝนเคยสึกพระ (ทำให้พระเป็นปาราชิก) ในภพชาติก่อน, เคยเกิดศึกหน้านาง, ชาย ๒ คน ฆ่ากันตายต่อหน้าเรา (คนหนึ่งถูกฆ่าตาย, คนหนึ่งติดคุก) และตนเองก็ถูกฆ่าโดยใช้หางมะพร้าวตี-ทิ่มตาจนบอด ๑ ข้าง แล้วถูกบีบคอจนตาย, ทำให้ปัจจุบันตาพร่าไป ๑ ข้าง (จากสัญญากรรม)

๓. ขณะนี้ก็ยังมีจิตใจรักพระอยู่, ต้องพยายามเลิกให้ได้ มิฉะนั้น จะทำให้เป็นโรคสมาธิสั้น, ควบคุมสมองไม่ได้, แต่ถ้าเลิกรักกับพระเมื่อไร, ทุกอย่างจะดีขึ้น

แม่ชี : เคยมีความรักมาแล้ว กี่ครั้ง ?

น้ำฝน : ๓ ครั้งค่ะ

แม่ชี : ๔ ครั้งค่ะ, ครั้งหนึ่งไม่ได้ตั้งใจ

แม่ชีแนะวิธีแก้ : ให้เอาเปลือกมะพร้าวแห้ง ๘ ลูก, จุดไฟสุมให้ควันไฟเข้ามาหาตัว, แล้วให้อธิษฐานว่า **"ถ้าข้าพเจ้าเคยตายด้วยมะพร้าวนี้, ขอให้จิตดวงนี้จงพ้นจากกองไฟมะพร้าวนี้ เพราะขณะนี้เกิดใหม่แล้ว"**

๒. กรรมจากการทรมานสัตว์

ญ. : ครอบครัวมีกรรมอะไรบ้าง ? เนื่องจาก พี่-น้อง มีอาการดังนี้

๑. คนโต – ตาเป็นหนองในตาดำ (ชอบเถียงแม่มาก)

๒. คนที่สอง – เป็นมะเร็งในเม็ดเลือด

แม่ชี : มีกรรมกับยาฆ่าแมลง, กรรมกับวัว –ควาย, มีใครเลี้ยงวัว-ควายบ้าง ?

ญ : คุณปู่, พ่อ, เลี้ยงและล้มวัวท้องแก่, พ่อก็ชอบชนไก่-วัว

แม่ชี : ลูก-หลานเป็นทายาทกรรม, ทำให้มีแต่ความเจ็บป่วย, ความทุกข์, ถ้าไก่ตัวไหนแพ้, ก็จะถอนขนตรงที่แพ้เลย, แล้วนำไปต้มให้ลูก-เมียกินกันภายในครอบครัว, บ้านอยู่กับอบาย, วัวลาน มีผลกรรมต่อลูกหลาน, คนในครอบครัว – คอเป็นหนอง, ปวดตา, โรคต่อมทอนซิลเป็นแผลอักเสบ, พ่อเสียชีวิตแล้ว ก็ยังไมได้ไปไหน, เวลาวันพระยกได้แค่มือ, เพราะไม่เชื่อบาป-บุญคุณโทษ ล่วงเกินพระสงฆ์, ทำให้ลูกหลานทำบุญอุทิศไปให้ไม่ถึง (ไม่สามารถจะรับอานิสงส์ผลบุญใดๆ ได้) เนื่องจาก วัวที่ไปล้มฆ่านั้น, เป็นวัวอภัยทาน, พอฆ่าวัวแล้วนิสัยใจคอเปลี่ยนไป, จะเล่นแต่ไก่, การพนันทุกอย่าง, ส่งผลมาให้ลูกหลานไม่ประสบผลสำเร็จในชีวิต, ทุกคนจะมีแต่ทุกข์และปัญหา, มีลูก ๕ คน, ก็มีแต่ทุกข์-ปัญหาทุกคน, จากโรคภัยไข้เจ็บที่รุนแรงแปลก ๆ, สายเลือด-ลูกหลาน, จะมีโรคมะเร็งเม็ดเลือดกันทุกคน, ทุกคนในครอบครัว, จะพูดคุยกันไม่รู้เรื่อง

ญ : คุณแม่คะ, สามีหนูเขาไปมีเมียน้อย ๓-๔ เดือนแล้ว, ไม่ยอมกลับมาหาหนูอีกเลย, ระยะนี้สามีมาส่งน้ำแข็งผ่านหน้าบ้านทุกวัน แต่ไม่เข้ามาหา เคยไปพูดกับเขาว่า "ให้มาดูแลลูกบ้าง" สามีตอบว่า "ก็เรื่องของมึงซิ"

แม่ชี : แล้วหนูตอบว่าอย่างไร ?

ญ : ไม่ได้ตอบค่ะ เดินกลับออกมาเฉย ๆ ค่ะ

แม่ชี : ตอบค่ะ, นึกดี ๆ ค่อย ๆ นึก

ญ : (นึกอยู่นาน) อ๋อ ตอบค่ะ ตอบว่า ก็ไม่ใช่ลูกกูคนเดียวนี่.

แม่ชีแนะนำ : ๑. ให้ถือขวดน้ำหวานเฮลซ์บลูบอยแล้วไปขอน้ำแข็งจากสามีมาผสมกัน, แล้วเขาจะกลับมา (เป็นเรื่องจริงนะ)

๒. ให้นำพวงมาลัยไปแขวนเขาวัว, แล้วให้อธิษฐานขอขมากรรม (แต่ก่อน จะแขวนให้ดูตามันก่อนนะ) ในสิ่งที่บุพการีเคยล่วงเกิน

๓. ถ้าสามีกลับมาอยู่ด้วยเมื่อไร, ตนเองจะต้องกราบขอขมา-อโหสิกรรม ในสิ่งที่เคยล่วงเกิน (แม่ชีจะจัดให้ แล้วเมื่อสามีกลับมาอยู่ด้วยกันแล้วทุกวัน ก็จะเบื่อ รำคาญเสียอีก)

๓. บุคลิกเป็นกรรม

ช. เคยคิดอยากตาย เพราะบุคลิกเป็นกรรม, ไปไหนมักจะมีแต่เรื่อง ก่อนมาก็จะทะเลาะกับพ่อ-แม่, ชอบเถียงพ่อ-แม่มาก

แม่ชี : ด้วยความคึกคะนองของเด็กผู้ชายคนนี้, เป็นเหตุให้ทำความผิดในลักษณะต่าง ๆ แม่ชีขอให้ผู้ฟังจงได้อโหสิกรรม.

ผู้ฟัง : สาธุ

แม่ชี : ติดร่างแหหลายครั้งแล้ว เพราะบุคลิกเป็นกรรม, เป็นลูกชายคนเดียวที่พ่อ-แม่รักมาก แม่ชีมีสัญญา ๒ อย่าง ๑. อย่าเถียงพ่อ –แม่

๒. อย่าทำให้พ่อ-แม่ทุกข์ใจอีก

และให้แก้เคล็ดด้วยการให้สตางค์ไปตัดผมนอกวัด, เมื่อตัดเสร็จแล้วกลับมา. (เป็นการแก้กรรม)

แม่ชี : อดีตชาติที่แล้วเกิดเป็นคนเขมร, ถูกตามล่าตัว เพราะไปเหมือนผู้ต้องหาบางคน, เป็นจับกังลากรถ, (ชายแดนไทย-เขมร) หิวข้าว-วิ่งราวกระเป๋า-ถูกจับ-ติดคุกในไทย, ศาลสั่งจำคุก ๔ ปี แต่ติดอยู่ ๒ ปี, แล้วตายด้วยโรคมาลาเรียในคุก, แต่กรรมยังไม่หมด, บุคลิกเลยเป็นกรรม

เขาอยากเป็นคนดี แต่ไม่มีโอกาส ทำอะไรก็ผิดไปหมด, แม่ชีแนะให้ไปกอดพ่อ-แม่ของตนบ้าง แต่เด็กบอกว่า พ่อ-แม่, คงไม่ให้กอด, แม่ชีเลยเรียกให้ไปกอดแม่ชีแทน ขณะกอดก็ร้องไห้สะอึกสะอื้นไปด้วย ทำให้ผู้ฟังในศาลาต่างร้องไห้ไปด้วย (น้ำตานองศาลา) เวทนา-สงสาร

๔. กรรมที่ไม่เจตนา

ญ : จะไปจ้างแม่ตนเองเลี้ยงลูกได้หรือไม่ ? เพราะเคยฟังแม่ชีว่า ถ้าให้พ่อ-แม่เลี้ยงลูกนั้น, เป็นการสร้างกรรมให้ตนเอง

แม่ชี : ควรเลี้ยงเองสักพักหนึ่งก่อน, บอกว่า **"ถ้าเลี้ยงหลานขออย่าให้เป็นเวรกรรมต่อกัน"** แต่ลักษณะของคนไทย ปู่-ย่า, ตา-ยาย, มักจะเลี้ยงหลานกันมาเป็นทอด ๆ แต่ทางที่ดีควรจะพูดว่า **"ขอยกให้เป็นลูกของพ่อ-แม่ไปเลย"** จะได้ไม่เป็นกรรมต่อกัน

๕. วงจรกรรมจากอดีต

ญ : เคยเห็นแม่ชีใน T.V. แล้วไม่เชื่อ และพูดล่วงเกินแม่ชีในลักษณะต่าง ๆ ว่า

- หาว่าเป็นหน้าม้าบ้าง

- เคยจาบจ้วงพระ (อาของตนเอง) มาก, ว่า **"ทำไมอยู่ในผ้าเหลืองจึงมายุ่งกับผู้หญิง"**

- เคยโดนกลั่นแกล้งเรื่องงานตลอด.

แม่ชี : หนูลบหลู่ทุกอย่าง, จาบจ้วง-ล่วงเกินพระ, ไหนลองนำคำพูดเพราะ ๆ ดีๆ ที่พูดถึงแม่ชี ขณะเห็นแม่ชีใน T.V. มาให้ฟังสัก ๒-๓ ประโยคบ้างซิ, ที่ผู้หญิงไปหาพระนั้น – ไปฟัง เทศน์-ปฏิบัติธรรม

ญ : หนูคนมีบาปค่ะ, พูดไปเพราะไม่รู้ เพราะเพิ่งจะมาจากต่างประเทศ, สงสัยว่า ทำไมจึงมีแต่คนที่ไม่ดี, ทำไม, ทำอะไร ก็จะบาปไปหมดค่ะ ?

แม่ชี : ถ้าเปิด T.V. เห็นพระกำลังเทศน์ อย่าเพิ่งรีบเปลี่ยน, ให้ดูไปก่อน, มิฉะนั้นจะมีปัญหาในการทำงานตลอด

- หนูใช้บุญเก่าใกล้จะหมดแล้ว, ต้องหยุดทำบาป-อกุศลทุกชนิด แล้วเริ่มทำบุญกุศลใหม่ทดแทน เช่น สมาทานศีล – สวดมนต์ ไหว้พระ

- หนูเป็นโรบินฮู้ดทั้งชาติปัจจุบัน-อดีต, ยังเป็นคนถูกต้องไม่ได้ เพราะยังมีสัญญากรรมจากอดีตที่เป็นเชื้อชาติเขมรอยู่ กล่าวคือ ในอดีต ได้เสียกับคนฝรั่งเศสที่มาล่าอาณานิคม, เนื่องจากหนูเป็นคนสาว-สวย, สามี (ชาวฝรั่งเศส) เป็นคนมีสถานะสูง, รักมาก, เลยพาไปอยู่ฝรั่งเศสเลี้ยงดูเป็นลูกเมีย, แต่เขาให้ความสุขแก่หนูไม่ได้, เพราะเขาแก่กว่าหนูหลายปี, หนูเลยมีชู้ต่อหน้า-ต่อตาเขาภายในบ้าน, ทำให้เขาน้อยใจ, แค้นใจ, อาฆาตเราและตรอมใจ

ญ : ปัจจุบัน หนูไม่มีญาติอยู่ในไทยเลยค่ะ, ล้วนอยู่ในฝรั่งเศสทั้งหมด

แม่ชี : ขณะนี้ ก็ยังไม่มีโอกาสได้แต่งงาน เพราะกรรมเก่า, รหัสกรรมคือ บัตรประชาชนก็ยังไม่มี, ฉะนั้น ขอให้อย่าติเตียน, ล่วงเกิน, พระรัตนตรัย, สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์, ตายแล้ว ถ้าตกนรกก็ยังดี เพราะยังมีโอกาสได้ใช้กรรม, แต่ถ้ายังไม่มีที่เกิด ยังเป็นสัมภเวสี จะเร่ร่อนไปตลอด ไม่มีโอกาสได้ใช้กรรม, จะหิวโหยตลอด จะมีสรรพสัตว์ที่เคยเป็นเจ้ากรรม-นายเวร, ที่เราเคยกินเลือด-กินเนื้อกินชีวิตและส่วนต่าง ๆ แห่งร่างกายของเขา จนกลายเป็นส่วนต่าง ๆ แห่งร่างกายของตนเอง, จะมาแย่งอาหารจากมือ, แล้วไล่กัด จะเป็นสภาวะที่แสนจะทรมานน่าสมเพช-เวทนาสุดจะประมาณได้

■ ■ ■ ■ ■ ■

เกิดแต่กรรม (ชุดที่ ๑) ๔ คน

ปริศนาแห่งกรรม ๒ (แผ่นที่ ๒)

๑. ศึกสายเลือด

ญ : พ่อ-แม่ มีอาชีพค้าขายทอง, แต่พี่-น้องไม่รักกัน, ทะเลาะกันทุกวัน, คนนอกมองว่ามีความสุข, แต่คนในระหว่างพี่-น้อง หาความสุขใด ๆ ไม่ได้เลย, ตนเองแยกออกมาแล้ว, พี่-น้องทุกคนต่างแยกย้ายกันไปขายทอง, มีพี่-น้อง ๓ คน ไม่ได้แต่งงาน, พี่สาว-เป็นต้อหิน, น้องคนเล็กประสาทไม่ค่อยดี (พี่-น้อง พูดคุยกันไม่รู้เรื่อง)

แม่ชี : ทุกคนอารมณ์ร้อน เพราะทองรูปพรรณกว่าจะสำเร็จได้ต้องผ่านการใช้ไฟหลอมละลาย, ธาตุของทองมันจับอกจับใจ ทำให้ไม่พ้นความโลภ, ในบ้านทะเลาะกันทุกวัน เพราะไม่เคยแผ่เมตตาให้สัมมาอาชีพ (ทองเป็นทรัพย์แผ่นดิน) คนซื้อไม่รู้ว่า **"ทองกี่เปอร์เซ็นต์"** น้ำหนักครบถ้วนหรือเปล่า คนขายรู้ทุกอย่าง, เวลาขาย อาจโกงลูกค้าหรือฉ้อฉลอย่างไรก็ได้ (ถึงคนซื้อไม่เอาเรื่อง แต่กฎแห่งกรรมเอาเรื่อง) ฉะนั้น ควรแผ่เมตตา **"ขอบุญนี้จงสำเร็จแก่ทองคำ ซึ่งเป็นทรัพย์แผ่นดิน, สัมมาอาชีพของข้าพเจ้า"** (หลังจากสวดมนต์ไหว้พระประจำวันแล้ว)

๒. เงินสินบน

ช : ยังไม่มีครอบครัว-ปัจจุบันเป็นข้าราชการ อบต., บุพการี (ตา) เคยเป็นครู, ปู่ เคยเป็นทหาร,

แม่ชี : จะต้องก้าวให้พ้นความโลภ, อย่าไปยักยอก, เบียดบัง, ไปเอาทรัพย์แผ่นดินมาเป็นของตัวแม้เพียงแค่ ๑ บาท ก็ไม่ควร มิฉะนั้น จะเป็นหนี้แผ่นดิน ทำให้ไม่มีแผ่นดินจะอยู่, จะเดือดร้อนไปตลอดชีวิต, กินไม่ทน-ร้อนรนทุกที่ อย่ารับเงินคอรัปชั่น-คอมมิชชั่นเด็ดขาด ถ้านำเงินไปซื้อรถยนต์ รถก็จะเกิดอุบัติเหต เดือดร้อน มีหนี้สินตลอด

<u>ข้อแนะนำ :</u>

๑. ทำบุญด้วยอาหารสด ต้องกรวดน้ำ
๒. บทกรวดน้ำ อิมินา ฯลฯ จะแผ่บุญ-เมตตาได้ครบถ้วน
๓. บทแผ่เมตตา (สัพเพ สัตตา) จะมีอานิสงส์กว้างขวาง และเป็นการแผ่เมตตาให้ตนเองอีกด้วย
๔. ควรอาราธนา-สมาทานศีล ๕, ก่อนสวดมนต์และแผ่เมตตาทุกครั้ง

๓. โซ่กรรม

ญ : มีลูกชาย ๒ คน ทั้งที่เคยเลี้ยงดู-ส่งเสียให้เรียน, สามีแยกไปมีเมียใหม่, ระหว่างอยู่กับลูก ๆ ก็จะพูดไล่ให้ออกจากบ้านเป็นประจำ ทั้งที่ก็เลี้ยงหลาน (ลูก) ให้

แม่ชี : แม่หนูเป็นคนเอาหนูมาเลี้ยงตั้งแต่ยังจำความไม่ได้, หนูเลยไม่รู้ว่า แม่ที่แท้จริงคือใคร ? ปัจจุบันท่านก็เสียชีวิตแล้ว (แม่เลี้ยง) โยมคิดตลอดเวลาว่า "ท่านไม่ใช่แม่เรา"? ใช่ไหม ?

ญ : ใช่, ค่ะ

แม่ชี : เราเคยคิดว่า "แม่ที่แท้จริงทำให้ตนเองเกิดมา แล้วทำไมจึงไม่เลี้ยงดูเรา, ทำไมจึงเป็นเช่นนี้, (แม่ที่แท้จริงไม่พร้อมให้เกิด, ชิงสุกก่อนห่าม)

ญ : หนูจะทำอย่างไร ?

แม่ชี : โยมคิดปฏิเสธแม่เลี้ยงอยู่ตลอดเวลาว่า "เขาไม่ใช่แม่เรา" "เขาทรมานเรา." "เขากักขังเรา." "เคยด่าแช่งเรา,"

ญ : หนูไม่เคยมีความสุขเลย, เขาใช้หนูทุกอย่าง, ถ้าหนูไม่ทำ เขาก็จะไล่หนูออกจากบ้าน

แม่ชี : จำขันพลาสติก ได้ไหม ?

ญ : ไม่ได้ ค่ะ

แม่ชี : จะช่วยทบทวนความจำให้, หนูเคยคิดกลั่นแกล้ง, โดยนำขันพลาสติกที่แม่เลี้ยงใช้ตักน้ำดื่ม, ตักน้ำล้างหน้า, มาฉี่ใส่แล้วสาดทิ้ง โดยให้มีน้ำฉี่ติดก้นขัน, แล้วท่านก็เอาขันใบนั้นมาใช้ตามปกติ การทำเช่นนี้ เป็นการอกตัญญู เพราะท่านเลี้ยงดูมาตลอดชีวิต, ถึงแม้ท่านจะเป็นคนปากร้ายก็ตาม

ญ : เขาป่วย, เดินไม่ได้, แต่ก็ยังชอบพูดแช่งด่าหนู

แม่ชี : เราคิดจะเอาชนะเขาด้วยการฉี่ใส่ขันพลาสติกที่ท่านใช้ ดื่ม-ล้างหน้า, เราทำแบบรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หลังจากนั้น เรารับกรรมมาตลอด พอมีลูก ๆ ก็เลยปฏิบัติไม่ดีต่อเรา, พอโยมยอมรับสารภาพว่า "จริง" ทุกอย่างก็จะดีขึ้น

ญ : หนูเคยไปเจอคน ๆ หนึ่ง, เขาแสดงสีหน้า-อาการไม่พอใจใส่ โดยการขากเสลด-น้ำลายใส่, ทั้งที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อน (คนโดยทั่ว ๆ ไปก็ไม่ชอบ มักแสดงอาการรังเกียจ)

แม่ชี : โยมเคยพูดใช่ไหมว่า "เมื่อไร่จะตายห่าเสียที"

ญ : เคยค่ะ

แม่ชี : พอเขาตายแล้ว วิญญาณเขาก็เลยมาแฝงอยู่กับเรา, ทำให้เรามีอาการมึนงง

ญ : ค่ะ หนูมีอาการงง ๆ ค่ะ จำอะไร ๆ ไม่ค่อยได้

แม่ชี : ตอนเขาใกล้เสียชีวิต, เขาก็มีอาการหลง

ญ : ตอนนี้หนูก็จำอะไรไม่ค่อยได้, ร่างกายก็ไม่มีแรงเดิน

แม่ชี : เขายึดพื้นที่ในตัวโยมหมดแล้ว, การที่เขาเดินไม่ได้ ทำให้โยมขาไม่มีแรง เย็นนี้ให้นั่งสมาธิแผ่-เมตตาไปที่ตัวเขา

ญ : คุณแม่คะ แล้วหนูเป็นเบาหวาน ค่ะ

แม่ชี : ไม่เป็นไร ให้นั่งสมาธิ-แผ่เมตตาให้เขา

ญ : หนูฉี่บ่อย, ปวดไปหมดทั้งตัว

แม่ชี : กรรมที่ไปฉี่ใส่ขันนั่น, เคลียร์ (Clear) ไหม คะ ?

ญ : ค่ะ, คุณแม่คะ, แล้วลูกสาว (เคยดี) ทั้งที่มีเงินเดือน, แต่ปัจจุบันไม่เคยให้หนูใช้เลยค่ะ เขาเกลียดหนูทั้งที่เป็นแม่เขาค่ะ

แม่ชี : เขาต้องเกลียดแน่ เพราะโยมมีกรรมตัวนี้, คำพูดที่เราเถียง, ด่าแม่เลี้ยง, เขาก็ตีโยมแบบทารุณเหมือนกัน, ถูกทารุณมาตลอดตั้งแต่เล็กจนโต, สิ่งที่เกิดขึ้นเกิดจากกรรมของโยมที่ติดสืบเนื่องมาจากอดีตกรรมชาติก่อน ทำให้เขามาทำกับเรา

แม่ชีอวยพร : ขอให้โยมหมดทุกข์-เป็นที่รักของลูก

๔. สัญญากรรมจากอดีต

ช. : อายุ ๒๓ - ๒๔ เรียนจบ Computer

แม่ชี : ถามถึง ๕ ครั้งว่า **"หนูเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย"** เด็กก็ตอบเน้น ๆ ว่า เป็นผู้ชายครับ, แล้วถามต่อว่า, หนูโกรธหรือเปล่าที่ถามแบบนี้ (เป็นการทดสอบอารมณ์โกรธ)

ช. : ผมโกรธมาตลอด ๑ ปี คับแค้นใจมาแต่เด็กโดยไม่มีเหตุผล

แม่ชี : มีความโกรธเป็นที่ตั้ง เพราะจิตดวงสุดท้ายถูกฆ่าตาย, เนื่องจากใส่ทองเส้นใหญ่ถูกลวงไปฆ่า, โจรกระชากทองจากคอ, เราวิ่งตามเพื่อจะเอาทองคืน, โจรจึงรวบตัวเราไปฆ่า, โดยทุบหัวแล้วยัดใส่กระสอบ, โยนน้ำทั้งที่ยังไม่ตาย, ทำให้เราในชาตินี้มีอารมณ์หงุดหงิด อึดอัดใจตลอด, บอกใครไม่ถูกว่า **"เราเป็นอะไร"** เวลากด Computer มือมันจะเกร็ง, โกรธไม่มีสาเหตุ, นี่คือจิตดวงสุดท้ายของการตาย ด้านขวาศีรษะจะปวดตุ๊ด ๆ ๆ , จิตที่ถูกฆ่าตอนนั้นเกิดการจองเวรขึ้น, พอเกิดใหม่ในชาตินี้ เราจะกำหมัดแล้วทุบตลอด, คือเราออกจากกระสอบไม่ได้ ทุรนทุราย ตอนนี้ถ้าอยู่ห้องแคบ ๆ แล้วอึดอัด ถ้าอยู่ในที่มืด ๆ ยิ่งกลัวใหญ่ (กลัวความมืด), ระแวงคนรอบข้างไปหมดว่าจะมีคนมาทำร้าย ต้องมาปฏิบัติกรรมฐาน

ช. : ผมเองระยะนี้ เจ็บหัว, ปวดกระดูก, และปวดตามข้อ

แม่ชี : ทำไมจะไม่เจ็บละ ก็โดนถูกทุบตีจนน่วม

ช. : แม่ชีเก่งมากครับ, ถูกทุกอย่างเลยครับ ที่แม่ชีบอก

แม่ชี : เกิดขึ้น, ตั้งอยู่ และขอให้ความทุกข์ที่มีอยู่ดับไปภายในวันนี้ อาการเจ็บก่อนตายจะติดมาในภพใหม่ ๓๐ % , ที่พูดวันนี้เป็นวันตายของหนูในชาติที่แล้ว

ช. : เวลาแม่ผมป่วย, ผมจะรู้สึกไม่สบาย, เวลาโทร, ไปหาแม่ ๆ จะบอกว่า **"แม่ก็ไม่สบายเหมือนกัน"**

แม่ชี : โดยสายเลือด เนื่องจากชาติที่แล้ว เราถูกทุบตายตอนอายุ ๒๓ ปี, แม่ก็เป็นห่วงหาอาลัย เป็นทุกข์ไปตลอดว่า ลูกหายไปไหน, จนกระทั่งตายไปในวัย ๘๐ ด้วยความตรอมใจ โหยหา เพราะฉะนั้น ปัจจุบัน ถ้าลูกเป็นอะไร, แม่เราจะมีอาการเขม่นตา

พาใจคอไม่ดี, หาวง่วงไม่มีสาเหตุ, กินกาแฟก็ไม่หายง่วง นี่คือลางสังหรณ์ เพราะเป็นสายเลือดที่โยงใยกัน ยิ่งกว่าโทรศัพท์มือถือ, ต่อไปถ้าเหตุการณ์ลักษณะนี้เกิดขึ้นให้ขึ้นไปกราบพระเลย.

- ให้อธิษฐานว่า ถ้าลูกหลานของข้าพเจ้าตกอยู่ในอันตราย, ขอให้บุญกุศลของข้าพเจ้าที่ทำมา จงหนุนเนื่อง หนุนนำ, ให้ลูกหลานพ้นจากอันตรายทั้งปวง, เพราะมันจะมีลางสังหรณ์บอกมาที่เราก่อน, แต่เราไม่ได้ขอ ความจริงแล้วสามารถขอได้นะ สามารถอธิษฐานจิตขอได้.

เกิดแต่กรรม (ชุดที่ ๑) ๗ คน

ปริศนาแห่งกรรม ๓ (แผ่นที่ ๓)

๑. ชิงสุกก่อนห่าม

ญ : หนูมีลูกชายวัย ๑๙ ได้สะใภ้วัย ๑๗, ตอนนี้ท้อง ๕ เดือน ทุกข์ใจมาก ใจตนเองคิดอยากจะให้ลูกไปทำแท้ง(ในตอนแรกไม่ยอมรับกับแม่ชี), ตอนนี้ลูกชายเพิ่งจะเรียนหนังสือ (ไม่ยอมเรียนมา ๒ ปีแล้ว) แต่ลูกสะใภ้ไม่ได้เรียน

แม่ชี : โยมจำไว้นะ แค่แว๊ปแรกที่คิดจะเอาเด็กออก, โยมจะต้องเลี้ยงเด็กคนนี้จนตาย, พอหลาน (เด็ก) ออกมา, โยมต้องเลี้ยงเอง, เขาจะจองเวรโยมตลอดไป, คนอื่นเขาก็ไม่ให้อุ้ม, นอกจากโยมคนเดียว (ที่คิดจะเอาออก) เท่านั้น, เพราะมีเยอะมากในสังคม, พอลูกสาวท้องก็จับไปรีดออก โดยที่คิดว่า เดี๋ยวก็ทำบุญกุศลอุทิศไปให้

ญ : ลูกชายหนู ก็ประพฤติไม่ดี กินเหล้า, เกเร, สูบบุหรี่เป็นกรรมของใคร, เป็นกรรมของลูก หรือของหนูคะ

แม่ชี : ไม่ใช่กรรมของเขา แต่เป็นกรรมของโยม

ญ : แล้วจะมีวิธีแก้ไขอย่างไร คะ

แม่ชี : แต่งงานหรือเปล่า ? แต่งอายุเท่าไร ?

ญ : แต่งตั้งแต่อายุ ๒๐ ค่ะ

แม่ชี : ท้องก่อนแต่ง ?

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ลูกโยมก็ทำให้โยมทุกข์ใจมาก เพราะโยมท้องก่อนแต่ง, พ่อ-แม่ โยมทุกข์ใจอย่างไร เขาก็ทำให้โยมทุกข์ใจอย่างนั้น, ที่เขาชิงสุกก่อนห่าม เพราะโยมมีกรรมกับแม่โยม, ตอนที่โยมจะแต่งงาน โยมไปรีดเอาลูกออกคนหนึ่งใช่ไหม,

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : พอแต่งแล้ว ถึงได้มีลูกใช่ไหม ?

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : นี่คือกรรมที่ส่งผลมา

ญ : ตัวหนูเองจะแก้ไขอย่างไร คะ

แม่ชี : ถ้าฝ่าย ญ. เอาเรื่อง ลูกโยมก็ต้องติดคุก

ญ : ค่ะ

แม่ชี : พ่อ-แม่ โยม ยังอยู่หรือเปล่า ?

ญ : ยังอยู่ครบค่ะ

แม่ชี : ขัดแย้งกันไหม คะ ?

ญ : ปกติก็มีบ้างค่ะ

แม่ชี : ก็เป็นไปตามกรรม น่ะค่ะ, อย่าไปเอาออก, เดี๋ยวจะไปซ้ำรอยเดิม

ญ : ไม่เอาออกค่ะ เพราะ ๕ เดือนแล้ว

แม่ชี : ตรงนี้ โยมต้องก้มหน้ายอมรับเลย ไปอธิษฐานให้ลูกโยมได้เข้าวัด พอเข้าวัดแล้ว แม่ชีจะบอกว่า "ที่ชิงสุกก่อนห่ามนั้นเป็นอย่างไร, ชีวิตมันไม่ราบรื่น, ตัวเองก็ยุ่งไม่มีงานทำ แล้วใครจะเลี้ยง, นอกจากเราจะต้องเลี้ยงเขา, ในขณะที่เราทำทุกอย่างให้ลูก, อะไร ๆ ก็ทำให้ลูก, ข้าวก็ตักให้ลูกกิน, น้ำก็ตักให้ลูกดื่ม, ที่นอนก็ปูให้ลูก, ลูกนอนเสร็จเราก็เก็บที่นอนให้, โยมยื่นกรรมให้ลูกทุกวัน เพราะที่จริงแล้ว ลูกต้องเป็นฝ่ายทำให้โยม ไม่ใช่โยมทำให้ลูก, พอทำแล้ว กรรมนี้จะส่งผลมาที่ลูก

๒. แต่งงานแล้วคืนสินสอด

ญ : พอดีลูกสาวได้แต่งงาน ฝ่ายชาย เอาสินสอดมาให้เอง ๒ แสน, ทอง ๑๐ บาท, ทีนี้ เขาขอค่าสินสอดคืน ๑ แสน แม่ฝ่ายชายเอาทองคืน บอกว่าไปเก็บไว้ในตู้เซฟ (Safe) แต่ขณะนี้ เขาได้ขายหมดไปแล้วค่ะ

แม่ชี : ส่วนมาก ที่คืนเงินสินสอดจะอยู่กันไม่ยืด (ไปด้วยกันไม่ได้)

ญ : ไม่ค่อยจะลงรอยกับแม่แฟนเขาเลยค่ะ

แม่ชี : ข้อ. กาเมฯ เลยค่ะ นี่คนทั่วไปเข้าใจว่า "กาเมฯ คือการไม่เป็นชู้กับใคร ไม่ใช่นะคะ, แต่เป็นตั้งแต่เริ่มต้นของชีวิตคู่เลย แล้ว ญ. สาวที่เป็น นร.อย่าปล่อยเนื้อ-ปล่อยตัว, มิฉะนั้นชีวิตจะมีแต่ทุกข์, เพราะคนที่เข้าไปอยู่ในชีวิตหนู ถ้าเขารู้ประวัติแล้ว เขาจะหึงหวงไม่ให้เกียรติแล้วด่าไปถึงบุพการี, พ่อ-แม่เรา, ฉะนั้นอย่าชิงสุกก่อนห่าม, เพราะมันเป็นทุกข์

ญ : ทางฝ่าย ช. ก็ไม่ให้เกียรติเลยค่ะ

แม่ชี : ไม่ให้เลยค่ะ, ถ้าโยมคืนเงินไป จะไม่มีการเคารพเลย พูดจาก็ก้าวร้าว

ญ : และฝ่าย ช. ก็ตีลูกสาวด้วยค่ะ

แม่ชี : ลูกสาวโยมก็ดื้อกะโยม และตอนเขาแต่ง โยมก็ไม่พร้อม

ญ : คือไม่พร้อม เลยไม่อยากให้แต่ง

แม่ชี : ไม่อยากให้แต่ง เพราะพ่อแม่ไม่พร้อม, ลูกสาวก็เลยต้องไปรับกรรม, แล้วก็โดนกดดันจากฝ่ายโน้น, เขาด่าไปถึงบุพการี

๓. กรรมจากการเชือดคอไก่ ทายาทกรรมจากบุพการีที่เคยชอบตีไก่

ญ : ขอให้ช่วยรักษาโรคในคอ, เป็นพังผืดในหลอดลมเกาะเส้นเสียง, เป็น-ป่วยตั้งแต่อายุ ๑๘ แต่งงานแล้วไปอยู่ อ.หนองปรือ จังหวัดกาญจนบุรี (พูดด้วยน้ำเสียงแหบเครือ)

แม่ชี : ในตัวหนูทั้งตัวเป็นรอยเดินของปลวกทั้งนั้น, มันกัดเข้าไปในเส้นสายลายเสียง แล้วออกนัยน์ตา จะคันในนัยน์ตา, ถ้าวันพระ-วันโกน ปลวกที่ไปนอนทับ มันเหมือนกับมีจิตวิญญาณที่เขาเฝ้าที่อยู่

ญ : แต่หนูไม่ทราบว่า มีปลวก มารู้ตอนหลัง ประมาณ ๑ ปี ให้หลังไปแล้ว เพราะว่าปลวกมันดันกระดานพื้นบ้านขึ้นมา, แล้วหนูกลับไปที่บ้านนั้น เขาก็เลยบอกให้หนูไปกราบขอขมาปลวก หนูก็ไปกราบ, แต่ปัจจุบันเขาย้ายออกไปแล้ว เขาไปให้พราหมณ์ทำพิธีเชิญไปไว้ที่ศาล, ตั้งแต่อายุ ๑๘ ขณะนี้อายุ ๓๒-๓๓ ปี

แม่ชี : ขอให้หนูหมดกรรมวันนี้แล้วล่ะ

ญ : แล้วพังผืดที่เกาะที่เส้นเสียงจะยุบหายไปได้ไหมคะ ?

แม่ชี : หนูเคยเห็นใคร เล่นไก่-ชนไก่ ไหมคะ ?

ญ : พี่ชายหนูชอบเล่นตีไก่, แต่ที่เป็นกรรมจริง ๆ คือ หลังจากที่หนูกับเพื่อนไปล้างเล้าไก่, เอาไก่-เป็ดไป ๖-๗ ตัว มาเชือดทำอาหารกินกัน, หลังจากนั้นไม่นาน, หนูก็ต้องไปหาหมอ, เรื่องโรคคอตีบ หมอเลยไม่ให้กลับไปคนเดียว, หมอเลยผ่าตัด ก็เป็นหนักขึ้นกว่าเดิม ค่ะ

แม่ชี : นี่มีกรรมกับไก่, ที่หนูไปเชือดไว้

ญ : มีเป็ดด้วยค่ะ ก็พยายามทำบุญกุศลอุทิศไปให้, เพราะว่าจิตใต้สำนึกเดิมเป็นคนชอบทำบุญตั้งแต่เด็ก, ตั้งแต่จำความได้ก็รู้แต่ว่าอยากเข้ามาใช้ชีวิตอยู่ในวัด, อยากจะไปบวชอยู่ในป่า, แต่พี่น้องหรือชาวบ้านจะไม่ศรัทธา จิตใจหนึ่งก็เป็นคนที่โหดร้ายมาก, ถ้าลองได้เกลียดใครแล้ว ก็คิดอาฆาตอยากจะฆ่าเขา

แม่ชี : เดี๋ยวก่อน, เท้าความก่อน, ก่อนที่จะมีครอบครัว ทะเลาะกับพ่อ-แม่ขั้นรุนแรงหรือเปล่า ?

ญ : ไม่ได้ทะเลาะกับแม่รุนแรงหรอกค่ะ แต่ว่าหลังจากนั้นไปมีปัญหา เมื่ออายุ ๑๕ หนูบวชอยู่ที่วัดในเมืองกาญจน์ ระหว่างปฏิบัติธรรม พระท่านจะมาสอบอารมณ์อยู่เรื่อย ๆ ท่านว่าหนูได้ฌาน หนูจะนั่งสมาธิได้ครั้งละนาน ๆ จนเห็นกายทิพย์ของตนเองในนิมิต แต่ไม่ได้ยึดติดอะไร และหนูก็เห็นพระพรหมเอาของประทานให้หนู ช่วงนั้นมีจิตบริสุทธิ์มาก หนูอยากใช้ชีวิตทางธรรม จะอธิษฐานเสมอว่าจะไม่สึกมาใช้ชีวิตทางโลก แต่หนูก็อยู่ไม่ได้

แม่ชี : สัญญากรรมมาใช่ไหมคะ ?

ญ : มีพระวัยกลางคนรูปหนึ่ง ท่านชอบมาถามว่า **"หนูจะทำอะไรถวาย"** หนูก็พูดว่าทำกับข้าว-แกงจืด อะไรอย่างนี้ วันหนึ่งหนูก็กลับไปเยี่ยมสำนักใหญ่ แม่ชีท่านก็ไม่ซักถามอะไรหนู แต่ว่ากล่าวให้หนูเสียหายว่า **"ไปให้ท่าอะไรพระ ๆ จึงได้บอกว่าจะสึกมาจีบ"** หนูก็เลยหมดศรัทธาด้านบุญ จากจิตที่สงบ หนูก็เลยคิดแต่ว่า **"อย่างไร ๆ ก็ต้องสึก"** แล้วเคยอธิษฐานจิตว่า **"จะไม่มีลูก จะไม่ขอให้ใครมารับกรรม" "ไม่อยากให้มีเชื้อสายสืบเนื่องกรรม"** แต่พอมาใช้ชีวิตคู่ มีลูก สังเกตดูญาติก็ไม่ต้องการ สามีก็ไม่อยากได้ ถึงขั้นสามีเคยถีบมอเตอร์ไซค์ให้ล้ม เพื่อให้หนูแท้งลูก หนูคิดว่า **"พอจะรู้ว่า เคยมีสัญญาทางศาสนาไว้"** เพราะช่วงนั้นทำสมาธิได้ดี เป็นกุศล

แม่ชี : ขอพูดเป็นวิทยาทาน สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะรู้เท่าไม่ถึงการณ์ มีสมาธิแต่ปัญญาตามสมาธิไม่ทัน ที่บอกโยมไว้เสมอว่า "อย่าเพิ่งบอกใครว่า ไม่เอาอีกแล้ว จำได้ไหมคะ อย่าพูดว่า จะไม่เป็นอย่างนั้น-อย่างนี้อีกแล้ว อย่าสัญญากะใครว่า "จะอยู่ด้วยกันชั่วนิรันดร์ เพราะอะไรมันก็ไม่เที่ยง กรรมที่โยมมีตรงนี้ กรรมที่พูดกับใครไม่ได้เลย สัญญากรรมค่ะ ขณะที่ไปปฏิบัตินี่ ศีลมันหอมผุดผ่อง ดูแล้วดี คนอยากสวยให้รักษาศีล ดูดีไปหมด ใสเหมือนแก้ว เพราะใจมันผ่องใสแล้วดูดี พอดูดีปุ๊ป ขณะก่อนที่เราจะเข้าไปบวช เราล่วงเกิน จาบจ้วงพระสงฆ์ไว้หรือเปล่า ถ้าเราล่วงเกิน เราจะต้องเจอเรื่องเหล่านี้ ไม่มีใครหรอกค่ะที่จะอธิษฐานว่า **"จะเป็นแม่ชีตลอดชีวิต"** อย่าไปอธิษฐานเดี๋ยวเจอสัญญากรรม ในขณะเป็นผู้ปฏิบัติอย่างนี้ แล้วจะทำอย่างไร ? จะผลักเขาออกไปอย่างไร ? ในขณะที่กรรมเกิดขึ้น อย่าไปคิดแทนคนอื่นว่า เขามีอะไรกัน เพราะว่า คนที่รู้ ก็คือคนที่ทำเท่านั้น, คนที่ทำ ๒ คนเท่านั้นที่รู้ แต่ว่าเราไม่รู้ แล้วไปพูด คิดแทนเขา กรรมมันส่งผลมา ในวาระกรรมที่เกิดขึ้นกับโยมตอนนั้นมีเรื่องของพระที่โด่งดังมาก ทำให้โยมมีความคิดที่ล่วงเกินพระสงฆ์เอาไว้ พอถึงเวลา โยมก็ต้องเจอในสิ่งที่โยมไม่อยากเจอ รู้สึกโล่งขึ้นไหมคะ

ญ : รู้สึกสบายใจขึ้นค่ะ หนูควรจะทำอย่างไรดีคะ

แม่ชี : โยม อะไรมันก็ไม่เที่ยง พระพุทธองค์ไม่เอาโทษใคร ทรงแนะให้เดินสายกลาง อะไรที่เกิดขึ้น ตั้งอยู่ ดับไป ไม่ใช่เรา เราจะทิ้งสังขารเราไว้อย่างนี้ ที่บนพื้นปฐพีนี้ แต่จิตเราจะต้องไปในที่ ๆ เป็นสุข โยมอย่าหมกไหม้อยู่ตรงนี้ จงทำใจให้สบาย เรื่องเมื่อวานก็เป็นเรื่องเมื่อวานนะคะ อย่าเอามาปนกับวันนี้ ทำวันนี้ให้ดีที่สุด เรื่องที่ผ่านไปแล้ว อย่าไปเศร้าหมองกับมัน.

อาการที่เกิดขึ้น คือ เดือยไก่มันยังอยู่ที่คอโยม, จากกรรมทายาทที่บุพการีเคยตีไก่แล้วนำเงินที่ได้มาเลี้ยงดูเรา

อาการที่ปวดตามเนื้อ-ตัว เกิดจากปลวกที่เราไปทำลายเขา

ญ : แล้วหนูจะแก้กรรมอย่างไรคะ ?

แม่ชี : กรรมหนูจะหมดวันนี้ค่ะ

๔. เด็กดื้อ - เจ้าอารมณ์

ช : อยากรู้ว่ามีกรรมอะไร มือจึงเป็นเช่นนี้ (มือแปร-หงิกงอ) เป็นตั้งแต่เกิด และมีโรคลมชักเป็นประจำ

แม่ชี : ที่ชักบ่อย ๆ เพราะหนูเป็นคนเจ้าอารมณ์ เวลาโกรธชอบทุบผู้ใหญ่ (ย่าของตนเอง) เพราะความโมโห เนื่องจากย่าเป็นคนขี้บ่น ย่าบ่นก็ทุบเลย แล้วย่าสู้หนูไหม

ช. : สู้ครับ

แม่ชี : ถ้าหนูอยากหาย หนูต้องไปกราบย่าหนูแล้วพูดดี ๆ เพราะ ๆ อย่าดื้อ แม่มาด้วยหรือเปล่า ตอนท้อง แม่ก็กินปู

แม่เลี้ยง : หนูเป็นแม่เลี้ยง อยู่กับหนูมา ๓ ปีแล้ว วันนี้มากับหนู, หนูเคยพาไปบวชเณรที่วัดสวนแก้ว, ถ้าบอกให้ไปซ้าย, เขาจะไปขวา, เดินหน้า-ถอยหลังอยู่อย่างนี้

แม่ชี : ปูค่ะ ๆ ที่แม่เขากินตอนท้อง เป็นทายาทกรรม (ปูต้องทำอาหารตอนเป็น ๆ)

แม่เลี้ยง : เขาเป็นโรคสมาธิสั้นด้วยค่ะ ทุกวันนี้ ทานยาเม็ดละ ๑๐๐ บาท กินมั่ง, ทิ้งมั่ง

แม่ชี : หนูอยากเป็นปกติไหม ?

ช. : อยากครับ

แม่ชี : เป็นกรรมที่เกิดขึ้นจากอารมณ์ของหนูเอง, หนูต้องใช้กรรม ถ้าเรียนต่อไป จะถูกคนตีโดยไม่มีเหตุผล หนูต้องยอมรับกรรมตรงนั้น

แม่เลี้ยง : ไม่อยากให้เขาขี่มอเตอร์ไซค์, เขาก็จะขี่, ขี่แล้วก็ไปหกล้ม เพราะมือก็ไม่ดี

แม่ชี : เขาต้องใช้กรรมกับย่าเขา ที่ทุบตีย่าไว้ ไม่มีการลบภาพกรรมนั้นได้เลย เขาต้องเจ็บปวดย่าจุกอย่างไร, เขาต้องจุกอย่างนั้น ย่าเจ็บปวดอย่างไร, เขาต้องเจ็บอย่างนั้น

แม่เลี้ยง : ทุกวันนี้ คุณย่าก็ร้องไห้ ทั้งที่ย่าก็ทำให้ทุกอย่าง

แม่ชี : อย่าไปร้อง, ก็บุญของเขาที่เกิดมาเป็นที่รักของทุกคน แต่อารมณ์ของเขาที่ไม่ปกติ เป็นทายาทกรรมที่เกิดจากแม่เขาไม่รับผิดชอบ และไม่อยากให้เกิด, พอไม่อยากให้เกิด (อย่าไปโทษแม่นะ จะเป็นกรรมเพิ่มไปอีก) หนูเกิดมาในจังหวะไม่ดี จังหวะที่เขาไม่พร้อม ก็ต้องก้มหน้ายอมรับกรรมไป อย่าไปทำย่า ๆ เขาแก่แล้วและพ่อหนูล่ะ

ช. : พ่ออยู่ภูเก็ต มาหาเดือนละครั้ง

แม่ชี : เคยกอดพ่อไหม ?

ช. : เคย

แม่ชี : กอดแล้วบอกว่าอย่างไร ? ครั้งสุดท้ายกอดเมื่อไร ?

ช. : จำไม่ได้

แม่ชี : หนูเคยได้ฟังนิทานเรื่อง **"ชายตัดต้นไม้กับเทวดาไหม"** ?

ช. : ไม่เคย ครับ

แม่ชี : ได้เล่านิทานเรื่องชายตัดต้นไม้ด้วยขวานในป่ากับเทวดา โดยอุปมาอุปมัยเปรียบเทียบให้ฟัง แล้วสรุปว่า **"อาจพิการจนต้องนั่งรถเข็น"** เพราะเดินไม่ได้

- รู้ไหมว่า น้า (แม่เลี้ยง) รักเรา, แม่ชีให้ไปกอดแม่เลี้ยงและบอกต่อไปว่า "ถ้าไม่เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม, จะต้องเป็นคนพิการ นั่งรถเข็นไปตลอดชีวิต, แล้วแม่ชีอวยพรให้หาย-หลุดพ้นจากกรรม

๕. เด็กใจร้าย - ปากร้ายกับแม่

ญ : แม่หนูโกรธหนูมาก จนเอาน้ำร้อนลวกหนูค่ะ

แม่ชี : หนูพูดอะไร แม่ถึงได้เอาน้ำร้อนลวก

ญ. : ไม่ได้พูดอะไร หนูโกรธแม่

แม่ชี : ขัดผิว เพื่อจะแต่งงาน

ญ. : นักเลงแถวบ้านบังคับให้แต่งงานกับคนที่ไม่ชอบ

แม่ชี : เขาจะมาฉุดเหรอ

ญ : จะมาฉุด แต่มีพี่ชายช่วยไว้ค่ะ หนูไม่มีทางเลือก เขาไปเฝ้าที่โรงเรียน หนูบอกว่าจะไปขัดผิว แม่เลยเอาน้ำร้อนลวก จะให้เรียนอย่างเดียว

แม่ชี : ถ้าแม่ชีเป็นแม่หนูจะไม่ลวก แต่จะต้มเลยล่ะ หนูรู้ไหมว่า หนูเป็นคนที่ร้ายกาจมาก

ญ : ค่ะ แต่หนูมีโรคประจำตัวด้วยค่ะ

แม่ชี : เลี้ยงก็ยาก ปากก็ร้าย ใจก็เจ็บ ทำอะไรก็เชือดเฉือนใจแม่ จนแม่ทนไม่ไหว คิดไหมที่เขาสาดไป เขาไปร้องไห้อยู่กี่วัน

ญ : หนูรู้ค่ะ แม่เขานอนร้องไห้

แม่ชี : แล้วเงินที่ส่งให้ไปเรียน เอาไปซื้ออะไร, หนูจะมีปัญหาตลอด จะมีแรงกดดันจากคนรอบข้าง หนูก้าวร้าวจนแตก แล้วคำที่หนูสบถออกมาเป็นคำพูดที่ไม่เพราะเลย แม่เขาก็รับไม่ไหว หนูร้าย แต่วันนี้ หนูก็รู้สึกผิด, อยากจะแก้ไข หนูต้องมานั่งปฏิบัติกรรมฐานเท่านั้น จึงจะหลุดพ้นในอบายภูมิหลายภพ-หลายชาติมาก่อน จึงมีกรรมชาตินั้น ๆ มาปรากฏ ถ้าได้เจริญสมาธิ-กรรมฐาน จิตเหล่านั้นจะได้กุศลจะทำให้หลุดพ้นไป ความทุกข์ก็จะไม่เกิด, ขณะนี้หลีกไม่พ้นความทุกข์เรื่องกาม จะไปแส่หาความทุกข์จากกามไปเรื่อย ๆ ความคิดที่จาบจ้วงแม่ที่แม่สาดน้ำร้อนไว้ สาปแช่งแม่ไว้ในใจ, ทำให้ไปเจอภัยมืดในที่เปลี่ยว เราก็บอกไม่ได้ว่าทำไม, เราจึงมีอารมณ์หื่นกระหายกามขนาดนั้น หนูเป็นอย่างนั้นหรือเปล่า

ญ. : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ต้องหลบ ๆ ซ่อน ๆ ถึงจะสนุก, นั่นคือกรรมที่หนูคิดขณะที่แม่เขาสาดน้ำร้อน, เพราะเขาอยากให้หนูเรียน, หัวใจพ่อแม่แทบจะขาด ถ้ารู้ว่าลูกเป็นอะไรอย่างนี้ ถ้าแม่เขาเข้ามาฟังด้วย แม่เขาคงจะอกแตกตายเลยนะ เป็นคนเสนอให้ผู้ชายเลย แม่ชีไม่ได้ประจานนะ ขอให้หนูจงหลุดพ้นจากความทุกข์ทั้งปวง ขออนุโมทนาต่อความกล้าของหนู

๖. ผัวกลับชาติมาเกิดเป็นลูกสาว - ล้างผลาญทุกอย่าง

แม่ชี : โยม, แม่ชีบอกให้โยมมาหาแม่ชีกี่ครั้ง

ญ : มา ๑๐ กว่าครั้งค่ะ เจอมั่ง ไม่เจอมั่ง

แม่ชี : แม่ชีจะบอกอย่างนี้ว่า **"ให้มาพบอีกครั้งหนึ่ง"** โยมมีกรรมเรื่องคำพูด โยมเห็นอะไรก็ไม่รู้ แล้วเอาไปพูด เวลาพูดออกไปแล้ว คนที่ได้ยินได้ฟังเอาไปทะเลาะกัน

ญ : ชาตินี้เหรอคะ

แม่ชี : ชาตินี้ค่ะ

ญ. : ไม่รู้ตัว

แม่ชี : ไม่รู้ตัว ทำดีแล้วไม่ได้ดี พูดไปแล้วคนก็ไม่เห็นความดี โยมมาหาแม่ชีจนน้อยใจแม่ชี, อย่าน้อยใจเลย แม่ชีจะแก้ไขให้ดี ดีกว่าคนอื่นที่ทำให้โยมทุกข์ใจกว่านี้

ญ : ทุกข์ใจกับทางบ้าน ทุกวันนี้อยู่บ้านเหมือนตกนรก เรื่องลูก ลูกจะบวชวันเสาร์ (ถือศีล-ปฏิบัติธรรม)

แม่ชี : โยมจะต้องกลับไปตกนรกอีก ๑ อาทิตย์ ๆ หน้าจะให้ขึ้นสวรรค์

ญ : สาธุ

แม่ชี : ตอนนี้จิตใจดีขึ้น เพราะสวดมนต์ทุกวัน (ตามที่แม่ชีแนะนำ)

ญ : แต่ลูกยังไม่ดีขึ้นค่ะ ลูกไม่เคยเชื่อฟัง เงินก็ใช้เปลือง ไป รร.วันละ ๒๐๐ บาท และต่างหากอีก วันละเป็นพันบาท บางครั้ง บางวันเป็นหมื่น ทุกวันนี้แย่อยู่กับลูกคนนี้เหมือนตกนรกทั้งเป็นค่ะ

แม่ชี : จะบอกโยมให้ ที่เขาตามขึ้นมาล้างผลาญโยมเนี่ย เพราะเขาเคยเป็นสามีโยมในชาติที่แล้ว เพราะฉะนั้น ชาตินี้โยมจึงรักเขาเหลือเกิน รักเขามาก แต่เขาไม่ถนอมน้ำใจเลย

ญ. : ปัจจุบันก็รักเขามาก แต่เขาบอกว่า แม่ไม่รักเขาเลย ทั้ง ๆ ที่แม่รักเขามาก

แม่ชี : ถ้าเรารู้ภพชาติอดีต, เราอย่าเอาตรงนี้มายึดติด, โยมอย่ายึดติดสิ่งที่แม่ชีพูด เพราะแม่ชีพูดเพื่อจะแก้ไขจิตดวงที่ค้างคาใจกันมา ลูกคนนี้เมื่อก่อนที่เขาจะมาเกิดเป็นลูกสาว, ลูกคนนี้เคยเกิดเป็นสามีโยมในชาติที่แล้ว ในขณะที่อยู่กับเขา ๆ แก่กว่าโยมแล้วให้ความสุขโยมไม่ได้ โยมก็เลยนอกใจเขาไป เขาก็ล้มหงายท้องไป แล้วไม่ลุกขึ้นมาอีก เอาไปทิ้งที่ไหนก็ไม่ได้ แล้วเอาสามีใหม่มาอยู่ด้วย, เพราะฉะนั้นปัจจุบันทุกวันนี้ต้องเก็บที่นอนให้เขาทุกวัน โยมต้องให้เขาทุกอย่างและเขาจะตวาดขึ้นเสียงใส่โยมทุกวัน เมื่อเขาเห็นหน้าโยมแล้วจะพูดให้โยมเจ็บแสบตลอด

ญ : พูดไม่เกิน ๒๐ คำ ก็ทะเลาะกันแล้วค่ะ

แม่ชี : นั่นแหละ เพราะเขานอนมองพฤติกรรมของโยมในอดีตชาติที่แล้ว, แล้วจิตมันจองเวร ๆ ว่า กูจะตามไปแก้แค้นมึงทุกๆ ชาติ ในขณะที่โยมพาคนอีกคน (ชู้) มานอนอยู่ในบ้าน และเป็นบ้านเขาด้วย พี่-น้อง พ่อ-แม่ก็ตายกันหมด โยมก็ไม่มีลูก, ได้ไปเอาสามีใหม่มาหลับนอนด้วยกัน เขาก็คิดแค้นใจว่า **"กูจะจองเวรมึงไปทุกชาติ ๆ"** พอมาชาตินี้ มาเกิดใหม่ เกิดมาเป็นลูกสาวแล้วโยมจะเอาไปทิ้งที่ไหนล่ะ

ญ : ทุกวันนี้ หนูเองก็เงียบ, หนูไม่กล้าจะพูดอะไร อายชาวบ้านเขา คุณแม่หนูก็พูดว่าไม่ได้ยินเสียงหนู ได้ยินแต่เสียงลูกสาว

แม่ชี : ไอ้คนที่มองตาเราปริบ ๆ เนี่ย, ลองคิดดูซิว่า มันทรมานใจแค่ไหน

ญ : เพราะเหตุไร ที่บ้าน, พ่อ-แม่ก็ไม่เคยดุด่าว่ากล่าวอะไร แต่เขาก็ไม่ชอบอยู่บ้าน

แม่ชี : ไม่อยู่หรอกค่ะ เขาจะทำร้ายจิตใจโยมจะจองเวรไปทุก ๆ ชาติ

ญ : และเขาเคยบอกว่า **"เขามาอาศัยท้องเกิด เขาไม่ใช่ลูก"** เขาพูดขนาดนี้

แม่ชี : เวลาเขาพูดว่า "ไม่ใช่ลูก" ก็พูดใหม่ว่า "ก็เป็นผัวก็แล้วกัน"

ญ : แต่เขาเป็นผู้หญิงน่ะ

แม่ชี : ก็พูดอย่างนี้, จะได้จบ ก็เป็นผัวก็แล้วกัน, ถ้าไม่ใช่ลูก

ญ : ทุกวันนี้ เขาก็ไม่ค่อยอยู่บ้าน

แม่ชี : เดี๋ยวจะพูดเรื่องผัวนะ มันก็ไม่ให้พูดอีกนั่นแหละ เพราะมันไม่มาให้พูด, ยากมากที่จะแก้ไขเรื่องอะไรต่าง ๆ เหล่านี้, เพราะมันไม่ใช่เรื่องง่ายเลย

ญ : นี่เขาก็ไปเช่าบ้านอยู่ หนูก็นึกน้อยใจแม่ชีว่า **"ตกนรกทั้งเป็นแล้ว, แม่ชีไม่ยอมเปิดกรรมให้สักที"** แล้วเขาเคยถามว่า **"แม่ไป, ไม่เห็นแม่ได้อะไรมาสักที"** หนูก็บอกว่า **"ลูกก็ไปด้วยซี แม่ชีจะได้เปิดกรรมให้"** เขาก็ไม่ยอมมา

แม่ชี : เดี๋ยวเขามาแล้วค่ะ กะว่าจะกักไว้อีก ๑ อาทิตย์เนี่ย

ญ : รอได้ค่ะ รอมานานแล้ว

แม่ชี : โกรธแม่ชีไหมคะ ?

ญ : มาฟังบ่อย ๆ ไม่โกรธแล้วค่ะ แต่วันแรกน่ะ น้อยใจ แต่ก็คิดว่ากรรมยังไม่หมดก็เลยทำใจได้

แม่ชี : อย่าน้อยใจ แม่ชีเลยค่ะ

ญ : ต่อไปไม่น้อยใจแล้วค่ะ

แม่ชี : บางคนเป็นปี ยังไม่มีโอกาสเลย

ญ : ที่แม่ชีสอน ๆ ไป ไปทำตามแล้วก็ดีขึ้นค่ะ

แม่ชี : (กล่าวสรุปปลอบใจผู้มาขอพบแล้วไม่ได้พบ) อย่าน้อยใจ, แต่ขอให้มาร่วมกันถือศีล-ปฏิบัติธรรมด้วยกัน เพื่อเป็นการเพิ่มเนกขัมมบารมี แล้วจิตใจจะปลอดโปร่ง กายก็จะสบาย แม่ชีต้องการเน้นคนที่มีกรรมที่จะเป็นวิทยาทาน-ประโยชน์ต่อส่วนรวมทั่วไป เช่น ทำไมมีลูกจึงเหมือนมีโจรอยู่ในบ้าน เป็นเพราะกรรมที่เราเคยทำไว้ซึ่งกันและกัน เลยต้องมาเป็นพ่อ-แม่ลูกกัน, เราฟังเรื่องของคนอื่น ก็จะมีเรื่องของตนเองด้วย เพราะกรรมในอดีตมันมากมายทุกขุมขน ฉะนั้น อย่าประมาท จงรีบเร่งถือศีล-ปฏิบัติธรรมเพื่อบรรเทา-ป้องกันกรรมที่ไม่ดีจากอดีต

๗. โกรธแม่ - ทวงเงินยืมแม่

ญ : หนูมานับครั้งไม่ถ้วนแล้วค่ะ, เรื่องแม่ด้วยค่ะ, ไม่รู้ว่าหนูทำกรรมอะไรไว้ แม่อายุมากแล้วค่ะ

แม่ชี : แม่เป็นไงบ้าง ?

ญ : ดูแลพ่อที่ป่วยค่ะ, อาศัยน้องบุญธรรมดูแลแทนพวกลูกค่ะ, รู้สึกเป็นหนี้บุญคุณน้องบุญธรรมมาก ซึ่งสติไม่สมประกอบ, ไม่มีสัมปชัญญะด้วยค่ะ

แม่ชี : โยมร้องไห้ ทำไม ?

ญ : พูดเกี่ยวกับแม่แล้ว, สะเทือนใจค่ะ

แม่ชี : สะเทือนใจว่า **"มีกรรมกับแม่"**

ญ : ค่ะ

แม่ชี : ตอนที่แม่โยมดี ๆ โยมเคยไม่พูดกับเขาไหมคะ ?

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : นานเท่าไหร่ ?

ญ. : ๓ ปีค่ะ

แม่ชี : นี่แหละ, หมัดเด็ดล่ะ โยมทุกข์ไหมคะ, ตอนนี้

ญ : ทุกข์มากค่ะ

แม่ชี : เพราะกรรมที่โยมไม่พูดกับแม่โยม ๓ ปี, เพราะอะไรถึงไม่พูดคะ ?

ญ : ทวงเงินที่ให้ยืม, แล้วแม่ไม่ให้ตามกำหนดค่ะ

แม่ชี : ทวงเงินที่ให้แม่ยืมไป แล้วแม่ไม่ให้ตามกำหนด, เหรอ, ตอนนี้เข้าไปดูแลแม่ได้ไหมคะ

ญ : ไม่ได้ค่ะ

แม่ชี : เขาไม่ให้เข้าไป

ญ : ให้ค่ะ, แต่ภาระ-หน้าที่ไม่สามารถไปได้, ได้แต่เพียงเวลาพ่อมาโรงพยาบาล จึงจะตามไปดูแลที่โรงพยาบาลได้ค่ะ

แม่ชี : โยมมีกรรมเรื่อง ไม่พูดกับแม่โยมเนี่ย ทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างรุมเร้ามาที่โยมหมด, โยมแว่วอะไรบ้างไหมคะ ?

ญ : อะไรคะ ?

แม่ชี : โยมนั่ง ๆ อยู่ แล้วมีความรู้สึกว่า **"มีคนพูดอะไร ๆ อยู่ข้างหู" "มีใครพูดข้างหูบ้างไหมคะ"**

ญ : เวลานั่ง มีค่ะ

แม่ชี : แว่วเสียงต่าง ๆ

ญ : แว่วค่ะ

แม่ชี : รู้สึกกังวลกับเสียงที่แว่วไหมคะ ?

ญ : ใช่ค่ะ กังวลค่ะ

แม่ชี : เพราะโยมไม่พูดกับแม่โยม ๆ คิดว่า เมื่อไรโยมจะพูดกับเขาสักทีหนึ่ง, เขาง้องอนโยม, เขาจะพูดกับโยม ๆ ก็ไม่พูดกับเขา, เพราะโยมโกรธ โยมทำอย่างนั้นน่ะ มันเป็นกรรม, มันฆ่ากันทางอารมณ์, แม่ชีพูดได้ไหม ?

ญ : ได้ค่ะ ได้หมดเลยค่ะ เพื่อเป็นตัวอย่างค่ะ

แม่ชี : พอไม่พูดกับเขา ๓ ปี เนี่ย, แม่กับลูกไม่พูดกันเพราะเรื่องเงิน, ถ้าแม่เป็นฝ่ายให้, แม่จะไม่เอาคืน

แม่ชี : ให้มาแล้วด้วย

แม่ชี : เขาจะไม่เอาคืน แต่เราเป็นลูกเนี่ย ถ้าเอาคืนมันก็ไม่ได้กตัญญู, มันทรมาน, แม่ก็ทรมานใจ, แม่ก็เหมือนมีสนิมเกาะใจเขา, เหมือนใจจะแตกสลายเวลาเขาเจอโยม, แล้วโยมแสดงอาการอะไรกับเขาไว้, ตอนนี้เขาไม่สามารถจะช่วยเหลือตัวเองได้แล้ว, และไม่สามารถที่จะทำอะไรได้แล้ว, เขาเหมือนกับว่าเป็นภาระอันสาหัสเลย โยมลองนึกดูซิ, คนที่ไม่ใช่เลือดเนื้อเชื้อไขไปดูแลเขาเนี่ย, ใจเขาจะขนาดไหน

ญ : น้องบุญธรรม ไม่มีสติสัมปชัญญะ หนูพูดกับเขาว่า **"ขอติดหนี้บุญคุณไว้ก่อนนะ"** ได้แต่พูดกับน้องอย่างนี้ให้เขาดูแลแม่แทนหนูไปก่อน

แม่ชี : โยมติดหนี้อะไร, ทำไมโยมถึงดูแลเองไม่ได้ ?

ญ : ติดภาระ, มีครอบครัวค่ะ

แม่ชี : ภาระครอบครัว เขาไม่ให้โยมไปไหน, โดยเฉพาะไม่ให้ญาติดีกับญาติของตนเอง, พ่อ-แม่

ญ : ใช่ค่ะ, ไม่ให้ดูแล, กดดันหนู

แม่ชี : ความกดดันต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวโยมเนี่ย โยมกำลังพบวิบาก ๆ ที่โยมไม่พูดกับแม่ และสามีก็จำกัดการใช้เงินของโยม

ญ : ถูกต้องค่ะ

แม่ชี : จำกัดการกิน-การใช้-การนอนของโยม ไม่ว่าโยมจะเอาอะไรไป, วางไว้ที่ไหน, เขาจะถามว่า **"เอาของนี่เลื่อนไปไว้ที่ไหน"** นั่นคือกรรมที่โยมทวงเงินแม่ โยมต้องอยู่ใต้อาณัติของเขาตลอด โยมต้องลนลาน ในขณะที่เขากลับมา พูดอะไรก็ไม่ถูกหูเขา, พูดดี ๆ กับเขา ๆ ก็ไม่พูดดีกับเราทุกเรื่อง, โยมถูกกดดันทุกเรื่อง

ญ : ใช่ค่ะ จนจะทนไม่ได้แล้วค่ะ

แม่ชี : ต้องทนค่ะ โยมทนมากี่ปีแล้ว

ญ : ตั้งแต่ปี ๔๐ - ๔๑ (ปีฟองสบู่แตก) ก็ว่าได้ค่ะ

แม่ชี : ๔๐ – ๔๑ ก็ ๗ - ๘ ปี, อีก ๔ ปีจึงจะพ้น, ไหวไหมคะ ?

ญ : ไหวค่ะ

แม่ชี : ไหวอย่างไร, ไหวกับสามี

ญ : กับสามีนี่, หนูไม่แน่ใจว่า **"จะมีชีวิตอยู่ได้หรือเปล่าค่ะ"** ไม่แน่ใจค่ะ, เขาทารุณเหมือนกันค่ะ

แม่ชี : ก็ทารุณแน่ละ เพราะโยมทำกรรมกับแม่โยมไว้ขนาดนี้ เขาก็ต้องทารุณโยม, โยมคิดฆ่าเขาไหมคะ ?

ญ : ไม่เคยคิดฆ่าสามี ค่ะ

แม่ชี : แล้วเคยคิดฆ่าใคร ?

ญ : ตัวเองค่ะ, สามีเขาจะกดดันไม่ให้ติดต่อกับญาติของหนู และรวมทั้งญาติเขาด้วย, เหมือนบีบ (ฟลีทซ์) หนูเอาไว้ค่ะ ทนได้ก็ทนไป อะไรอย่างเนี่ยค่ะ, วิธีแก้ไขทำอย่างไรคะ ?

แม่ชี : ต้องไปหาแม่โยม ๆ อยู่ที่ไหนก็ต้องไป

ญ : อยู่ต่างจังหวัดค่ะ

แม่ชี : โยมจะไปได้เหรอ

ญ : หนูทำพิธีขอขมาเมื่อวันสงกรานต์ที่ผ่านมา

แม่ชี : ยัง ๆ ไม่ใช่

ญ : หนูเอาบายศรี, เทียนแพ, พวงมะลิไปกราบขอขมาค่ะ

แม่ชี : ยังไม่ใช่ ๆ ตอนที่อยู่กับสามีโยม, (แต่งงาน) โยมพร้อมไหม ?

ญ : ไม่พร้อมเลยค่ะ

แม่ชี : เขาชอบไหมคะ ?

ญ : สามีไม่ไปหาพ่อตา-แม่ยายมาหลายปีแล้ว ท่านก็รู้สึกเสียใจ-เศร้าใจทุกครั้ง ที่หนูไปหา มีแต่ลูกสาวไปหา ไม่มีลูก-หลาน-ลูกเขยไปหา, มีแต่หนูไปหาพ่อ-แม่เท่านั้น, ท่านก็ทุกข์ค่ะ

แม่ชี : ทำไงดีล่ะ, พวกเราจะเป็นอย่างนี้ไหมเนี่ย, อย่าเพิ่งพูดว่าไม่เป็นนะ, อะไร ๆ มันก็ไม่เที่ยง, โทสะมันเกิดขึ้นมาแล้วเราคุมโทสะไม่ได้, เวลาโกรธขึ้นมาเนี่ย โกรธใครก็ช่างเถิด แต่อย่าโกรธพ่อ-แม่ก็แล้วกัน, เพราะโกรธพ่อ-แม่ไม่ได้เด็ดขาด, ท่านให้ชีวิตแล้วโยมต้องมาใช้กับสามีโยม, คำต่อคำ, คนต่อคน, ชีวิตต่อชีวิตเขาฟลีทซ์ (แช่แข็งหรือบีบ) เราไว้อย่างนี้, แล้ววันนี้, โยมหนีมาหรือเปล่า ?

ญ : ค่ะ มาแบบดื้อ ๆ แล้วค่อยโทร.ไปบอกทีหลังค่ะ

แม่ชี : กลับไปเขาจะเสียดสีไหมเนี่ย ?

ญ : โทร.ไปบอก, เขาก็เสียดสีแล้วค่ะ, เขาเปลี่ยนไปเยอะ

แม่ชี : พอไม่มีเงินเนี่ย, มันก็ไม่มีความสุขหรอกในบ้าน, ถ้าอะไร ๆ มันไม่มี, มีแต่หนี้สิน, ปัญหาต่าง ๆ มันก็เกิดขึ้น, แล้วกรรมที่โยมมีหนี้สินตรงนี้ ก็เนื่องมาจากกรรมที่โยมทวงถามเงินจากแม่, พอทวงถามปุ๊ป ตกเลย

ญ : เขาจะใช้เงินเยอะ, เดือนหนึ่งหลายหมื่นบาท, แล้วจะขอถามว่าเงินส่วนที่เหลือนี่จะเอาไปสร้างอพาร์ตเม้นท์ได้ไหมคะ ?

แม่ชี : ไม่ได้

ญ : เพราะว่าเขาจะเอาไปซื้อรถยนต์แทน, หนูบอกว่าขอเป็นอพาร์ตเม็นท์แทน, เขาจะขอเอาไปซื้อรถ, ทั้งที่รถก็มีอยู่แล้ว ๒ คัน, เขาก็จะซื้ออีก

แม่ชี : โยมก็ต้องยอมให้เขาไปซื้อรถ เพราะโยมมีกรรมตอนทวงเงินจากแม่ค่ะ

ญ : ควรจะให้เขาซื้อใช่ไหมค่ะ ?

แม่ชี : โยมรักเขาเยอะจัง, โยมรักสามีมากไหม ?

ญ : รักมากค่ะ

แม่ชี : ขนาดเขาทรมานอย่างนี้ โยมก็ยังรักเขามาก

ญ : รักค่ะ, เพราะตั้งใจจะฉุดเขาขึ้นมาจากนรกให้ได้, เพราะมองดูว่าเขาเคยเป็นคนดีแล้วเขาเปลี่ยนไป ต้องการดึงให้เขาขึ้นมาน่ะ

แม่ชี : โอย....เซอรไพรส์

ญ : เขาเคยพาหนูเข้าวัด-ปฏิบัติธรรม จากที่หนูไม่รู้จักเรื่องธรรมะน่ะค่ะ, ทุกวันนี้, เขาก็ยังอ่านหนังสือธรรมะอยู่ค่ะ หนูก็ยังติดมาให้น้อง ๆ อ่านกัน เขาเองก็ยังศึกษาธรรมะอยู่แล้วทำไมเขาจึงมีจิตใจที่กดดันหนูมาก

แม่ชี : เป็นเรื่องของกรรม สัตว์โลกย่อมเป็นไปตามกรรม, โยมกดดันคนที่ให้ชีวิตตนเอง, เขาก็กดดันโยมทั้งชีวิต ทีนี้มันจะครบนักษัตร ๑๒ ปี

ญ : ๑๒ ปีเหรอคะ หนูใช้ไปแล้ว ๘ ปี

แม่ชี : ก็โยมบอกว่า ใช้มาแล้ว ๘ ปี ก็เหลือ ๔ ปี ก้มหน้ารับกรรมไป

ญ : แล้วชีวิตยังรอดได้ไหมคะ คุณแม่ ?

แม่ชี : ยังรอด อย่าฆ่าตัวเองนะ

ญ : ค่ะ เคยฆ่ามาหลายหน

แม่ชี : อย่าฆ่า ต้องสู้ให้ได้

ญ : แล้วเขาจะกดดันเรื่อง....

แม่ชี : พูดออกมาจะได้สบายใจ

ญ : พฤติกรรมเขาไม่แน่ชัดค่ะ ว่าเขามีหญิงอื่นหรือเปล่ามันไม่แน่ชัด เขาไม่ค่อยพูด-ค่อยจา, ก็เลยไม่แน่ใจ แต่ขณะเดียวกัน เขาก็รับผิดชอบเรื่องลูก, กลับบ้านตรงเวลา, หนูเองบางครั้งงานหนัก เสาร์-อาทิตย์ ก็ไปทำงานเป็นบางช่วง เขาก็ตำหนิหนูว่ากลับบ้านทีหลังเขาอีก, หนูทำอะไรก็ไม่ถูกใจ อย่างที่แม่ชีบอก

แม่ชี : เขาระแวงโยมว่า โยมจะมีคนอื่น เขาระแวงโยมมากกว่า ที่โยมระแวงเขาอีก, ที่เขาเปลี่ยนไปเพราะกรรมที่โยมทำไว้มันส่งผลเป็นวิบากกรรม, แม่ชีเทศน์ไว้ว่า ถ้าใครทำกรรมไว้กับพ่อ-แม่, ถ้ายังไม่รักใคร ยังไม่ต้องรับกรรม, แต่ถ้ารักใครเมื่อใด เมื่อนั้นจะรับกรรมทันที ถ้ายังเป็นแฟน เป็นเพื่อนกัน, ยังไม่ได้ร่วมหลับนอนกัน, ยังไม่ต้องชดใช้กรรม, แต่วันใดเสพกัน, วันนั้น รับกรรมทันที นี่คือกรรมที่มันส่งผลเป็นตัณหา, ชาติ, ภพ, ทันที, ให้เขาทรมานโยมอย่างไร, มันก็ตัดรักเขาไม่ได้, เหมือนแม่โยมตัดลูกไม่ได้

ญ : แม่ชีใช้คำชัดเจนมากเลยค่ะ

แม่ชี : ชัดเจนมาก ลูกตัดแม่ได้ แต่แม่ตัดลูกไม่ได้ ทำอย่างไรก็ตัดไม่ได้

ญ : แม่เคยพูดนะคะ **"มึงรักลูกอย่างไร กูก็รักมึงอย่างนั้น"** มันก็จะแว่วมาตลอดค่ะ

แม่ชี : โยมทนอีกหน่อย ๔ ปี แป๊บเดียว

ญ : คุณแม่ขา แล้วเขาจะมี ญ. คนใหม่ไหมคะ ?

แม่ชี : ปล่อยเขาไปเถอะค่ะ เขาจะได้ไม่ทรมานโยม

ญ : เขาจะมีใหม่ไหม ? คะ แม่

แม่ชี : ไม่มีหรอก โยมคิดไปเอง

ญ : อย่างนี้แล้ว เขาจะมีโอกาสขึ้นจากนรกไหมคะ ?

แม่ชี : เขาไปลงนรกที่ไหนล่ะ โยมคิดเอง โยมลงนรกเอง, โยมคิดเอง โยมจบเอง, โยม ! สามีคนเนี่ยไปดำน้ำหาก็ไม่เจอแล้ว สามีเป็นคนดี

ญ : ขอบพระคุณค่ะ เขาพาหนูเข้าวัด-ปฏิบัติธรรมเองค่ะ

แม่ชี : สามีโยมเป็นคนดี ดีมากด้วย, แต่เขามีทิฏฐิทางใจในเรื่องความไม่ยุติธรรมของพ่อแม่, ทิฏฐิเหล่านั้นมันก้าวไม่พ้น, มันเลยกลายเป็นความลบหลู่, พอเป็นความลบหลู่ปุ๊ปเนี่ย ค้นหาธรรมะอย่างไรก็ค้นหาใจตัวเองไม่เจอ

ญ : เขาอ่านหนังสือธรรมะทุกคืนเป็นตั้ง ๆ เลยค่ะ แต่เขาทำกับหนูมันตรงกันข้ามกับที่อ่านเลยค่ะ, หนูก็แปลกใจว่า เอ๊ะ คนอ่านหนังสือธรรมะ, ทำไมจึงก้าวร้าว, บีบคอหนูหลายครั้ง, แต่หนูก็รอดมาได้

แม่ชี : บีบคอ ทำไมเนี่ย

ญ : ไม่ทราบว่า เมื่อไรเขาจะบีบคอหนูอีก, เวลาพูดไม่ถูกใจ ก็จะบีบคอ เป็นรอยเล็บเลยค่ะ, ดูเหมือนมีสิ่งศักดิ์สิทธิ์ช่วยปกป้อง, หนูจึงรอดมาได้, เวลาหนูเตือนอะไรเขา เขาก็จะพูดว่า "ไม่ต้องมาสอน ใครเป็นคนพาเข้าวัด"

แม่ชี เราก็จะใช้กรรมไปกับเขาอีกหน่อยไป ก็แล้วกัน, อย่าเอาแม่ชีเป็นขีดจำกัด หรือขีดวัดเลยค่ะ ว่าจะใช้กรรมกันอีกนานเท่าไร, ไม่รู้ พรุ่งนี้ จะมีลมหายใจหรือเปล่า พูดดีกันไว้ก็แล้วกัน, อย่าระแวงสงสัยว่า "เขาลงนรกหรือขึ้นสวรรค์ อย่าคิดอย่างนั้น, คิดว่า **"จะฉุดเขาขึ้นจากนรกนั้นไม่ใช่"** แต่จงฉุดตัวเราขึ้นมาจากนรก

ญ : หนูใช่ไหมคะที่ตกนรก ?

แม่ชี : ใช่, โยมน่ะที่ตกนรก ไม่ใช่เขาตกนรก, โยมคิดเองแล้วก็ทุกข์เอง, โยมโกรธเอง โยมก็ปวดเอง

ญ : ทุกอย่างชัดเจนค่ะ ขอเป็นคำถามสุดท้ายค่ะ หนูก็ยอมรับเป็นห่วงเรื่องสมบัติที่เหลืออยู่, ทั้งบ้าน, ที่ดิน, เงินสด, อีกจำนวนหนึ่ง หนูตั้งใจจะสร้างอพาร์ตเม้นท์เพื่อเป็นหลักฐาน คิดว่ามันน่าจะอยู่ได้นานน่ะค่ะ เป็นไปได้ไหมคะ, หนูตั้งความปรารถนาไว้อยากได้ อพาร์ตเม้นท์ ค่ะ

แม่ชี : ขอให้โยมสมความปรารถนา

ญ : ค่ะ, ขอบพระคุณค่ะ

ชุดที่ ๑ ชุดศาลากรรม (๑๗ คน) (ตู้ธรรมประจำบ้าน)

(บรรยาย ๑๕ เมษายน ๒๕๕๒)

๑. *กรรมจากการวางเพลิง*

ญ : ขอให้ดูเรื่องครอบครัว, ลูก-สามี, ธุรกิจต้องแก้อะไรไหม คะ ?

แม่ชี : ในอดีตชาติ, โยมค้าขายเครื่องประดับที่เป็นของเก่า, เริ่มต้นไม่ได้ขายเครื่องประดับทีเดียว แต่ว่ามีคนมาขอยืมเงินก่อน, ออกเงินให้กู้, เมื่อให้กู้ก็ได้ดอกเบี้ยกลับมา, แล้วบางคนก็เอาทอง แหวน ฯลฯ มาให้ (จำนอง-จำนำ), เงินทุนที่ได้กำไรจากดอกมันก็สะสมขึ้นมา โยมก็เลยเปิดร้านขายเครื่องประดับที่เป็นของที่ขาดจากจำนำ, ทีนี้ เนื่องจากของที่มันขาดจากจำนำบางชิ้นเป็นของที่เขาขโมยมา, นี่ในอดีตชาตินะ, เมื่อค้าขายได้ ๔-๕ ปี, ก็ถูกไฟไหม้หมด เงิน-ทองที่อยู่ในบ้าน – ร้าน, ไฟไหม้หมด ต่อมาก็เริ่มต้นใหม่ ทีนี้ไม่ได้ขายทอง, ออกเงินกู้อย่างเดียว เอาของให้เขาผ่อน, เช่น แก้ว ๑ โหล, ช้อนหนึ่งโหล ก็ผ่อน, ใครไม่มีก็เอามาผ่อน, เพราะว่าโยมก็ไม่รู้จะทำอะไร, โยมก็คิดว่าการผ่อนเนี่ย , สมมุติว่า วันหนึ่งมีคนมาผ่อน ๒๐ คน, โยมก็จะเก็บคนละ ๕ บาท, ๒๐ คนก็ ๑๐๐ บาท ก็จะมีเงินหมุนเวียนวันละ ๑๐๐ บาท เดือนหนึ่งก็ ๓,๐๐๐ บาท ในอดีตมันไม่ใช่น้อย ทำไปประมาณ ๔ ปี ไฟไหม้บ้าน โยมเกิดมาไฟไหม้

๔ ครั้ง ของที่สะสมมาทั้งหมด ก็ไม่เหลือ โยมอยากรู้ไหมว่า ทำไมไฟจึงไหม้, โยมเคยเป็นมือวางเพลิง ในสมัยพระเจ้าตากสิน, (ยุคนั้นเกิดเป็นชาย) สู้รบกันที่ไหนโยมก็จะไปวางเพลิงก่อน, แล้วถึงจะส่งหัวหมู่ทะลวงฟันเข้าไป, ในภพชาติที่ผ่านมาโยมเผาตลอด, เวลามีลูก-หลานก็กลายเป็นคนใจร้อนในชาติปัจจุบัน, เขาจะพูดกับเราไม่ค่อยจะรู้เรื่อง, แล้วก็จะมีปัญหาในเรื่องที่เราบอกเขาให้ไปทางขวา, เขาจะไปทางซ้าย, เขาจะไม่ OK กับโยม, ทีนี้ถ้าจะแก้ไขในปัจจุบัน กรรมจากอดีตส่งผลมาหรือไม่, กรรมจากอดีตส่งผลมา ๑๐ % เนื่องจากโยมใช้กรรมในชาติก่อนไปแล้วส่วนหนึ่ง, ไฟไหม้หมดเนื้อ-หมดตัวไปแล้ว ๔ ครั้ง, พอมาในชาตินี้, ลูกหลานที่มาเกิดใหม่ คือคนที่วางเพลิงโยม, ไฟไม่ได้ไหม้เอง, มีคนมาจุด, เพราะว่าไม่อยากใช้หนี้, มันก็เป็นกงกรรม-กงเกวียน, ถ้าเคยเผาอย่างไร ก็ต้องถูกเผาบ้างอย่างนั้น

ลูกหลานแต่ละคนที่โยมดูแล จะมีปัญหากับโยมตลอด, กล่าวคือเขาจะมีพฤติกรรมที่ตรงกันข้ามกับที่โยมบอก เช่น ถ้าโยมบอกเขาให้ไปซ้าย เขาก็จะไปทางขวา, บอกขวา-ไปซ้าย, คือจะดื้อมาก และดื้อทุกเรื่อง

ญ : กิจการงาน, ครอบครัว, สามี จะเป็นอย่างไรบ้าง ?

แม่ชี : ก็จะดีขึ้น

ญ : ตั้งใจจะขายบ้าน ที่บ้านแพ้ว, มีที่ดิน ๒๐ กว่าไร่, เป็นตัวบ้านสัก ๓-๔ ไร่, มีคนมาดูแต่ไม่ทราบว่า เป็นเพราะอะไร ไม่มีใครมาซื้อเลย

แม่ชี : ก็เผาบ้านไว้ค่ะ (ในอดีต), เขาจึงไม่ซื้อ

ญ : ถ้าขายได้ หนูก็จะทำบุญ

แม่ชี : บุญมันต้องเกิดที่ตัวเรา

๒. กรรมจากการทำแท้งในอดีตชาติ

ช : ผมจะทำงานจนถึงปลดเกษียณไหมครับ ?

แม่ชี : ทำไมล่ะคะ

ช : มันไม่ค่อย Work นะครับ ไม่ค่อยดี มันช้า เพิ่งจะซี ๕ เอง

แม่ชี : ที่มันติดอยู่ตรงนี้ ที่มันไม่ก้าวหน้า, แม่ชีขอพูดได้ไหม ?

ช : ได้เลยครับ

แม่ชี : โยมมีครอบครัวไหม ?

ช : มีครับ, มีหลายคนครับ

แม่ชี : ที่ไม่ก้าวหน้า เรื่องหน้าที่การงานเพราะมี ญ. เข้าไปเกี่ยวข้อง, เขาก็ไม่รู้ว่าเขาท้อง, เขากินยา, กินยาอย่างสม่ำเสมอ กลายเป็นว่า ลูกที่เกิดจากโยมน่ะ ๒ คน แม่ชีจะพูดเรื่องอดีตชาติให้โยมฟังนะ อดีตชาติของโยมเนี่ย มี ญ. เข้ามาชอบโยมเยอะมาก แล้วโยมก็เก็กมาก, เอ็กอ๊าท์ โยมให้ความหวังกับคนที่สวย มีทรัพย์ มีทุกอย่าง, โยมก็บอกว่า อย่าเพิ่งเลือกใครนะ, ให้รอพี่ก่อน, แล้ว ญ. ก็ใจอ่อน, ไปกี่ครั้งก็ไปบอกอย่าเพิ่งเลือกใคร, ให้รอพี่ก่อน ญ. ก็ใจอ่อน, นัดกันไป นัดกันมา สมัยก่อนไม่มี รร.เลย ปูเสื่อนอน แล้วก็ได้เสียกับ ญ. คนนั้น, แล้วต่อมาพอถึงเวลา, พ่อโยมจับให้โยมบวช, พอบวชเสร็จ ก็ได้รับราชการทหารตำแหน่งใหญ่ ญ. คนนี้ก็เลยจองเวรโยม เข้ามาหาโยมอีกแล้วบอกว่า อยากจะนอนกับโยมอีก แต่โยมไม่ทราบหรอกว่าเขาไปทำแท้ง ชีวิตมันจึงติดขัด เพราะว่า ญ. คนนี้ขอนอนกับโยม ๓ ครั้ง ท้องทั้ง ๓ ครั้ง แล้วโยมก็ไม่เจริญรุ่งเรืองตามที่เขาอาฆาต-สาปแช่งไว้, แล้วพอมาเกิดใหม่ โยมก็จะแพ้เรื่อง ญ. น่ะ ญ. เขาเจ็บใจที่โยมไม่รับผิดชอบเขา ๆ ก็ใช้น้ำเย็นเข้ามาหาโยม แล้วก็หลับนอนกับโยม, แล้วก็ท้อง แล้วไปกระโดดสะพานบ้าง, ไปทำลื่นบ้าง เพื่อให้แท้งลูกออกไป, ลูกคนสุดท้าย ๔ เดือน ทำตั้งแต่เดือนกว่า ทำอย่างไรก็ไม่ออก ลูกคนสุดท้ายนี่พอ ๔ เดือน ออกมาเป็นตัวเลย มีเพศปรากฏแล้ว ก็ส่งผลไปที่โยมว่า โยมถูกสอบสวนโดยที่ไม่มีความผิดใด ๆ เลย จากกรรมที่โยมนอนกับ ญ. คนนี้ นี่อดีตชาตินะ แล้วพอมาชาตินี้ โยมเบื่อหน่ายในเรื่องการงาน เบื่อหน่ายเจ้านายที่ไม่มีเหตุผล เบื่อหน่ายกับคนที่อยู่ร่วมกันว่า **"ไม่มีอัธยาศัย-น้ำใจไมตรีต่อกัน"** เบื่อไหม ?

ช : น่าเบื่อครับ - แล้วเหนื่อยครับ, งานมันหนัก

แม่ชี : แล้วก็หยุดไม่ได้ ทีนี้กรรมตรงนี้มันส่งผลมาจากอดีตด้วย ที่ ญ. เขาตั้งใจที่จะทำให้โยมประสบความหายนะเนี่ย (เสื่อม) มันเป็นเหมือนคำสาปแช่ง, ว่าเราอยากจะออกแล้วออกไม่ได้ อยากจะไป เราก็ไปไม่ได้ ถ้าโยมคิดว่า **"โยมจะแก้ไข"** โยมก็ต้องถวายผ้าไตรจีวรให้กับพระที่ปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน (ผ้าไตรสีราชนิยม) ถ้าโยมถวายวันนี้, ชีวิตของโยมก็จะเปลี่ยนตั้งแต่วันนี้. โยมขนลุกไหม ?

ช : ครับ ขนหัวลุกเลยครับ

แม่ชี : ขนหัวลุก น้ำตาจะไหล

ช : ตอนนี้เขามาเกิดและยังจองเวรอยู่หรือเปล่า ?

แม่ชี : ใช่, น่าจะเป็นภรรยาโยม

ช : ผมรับราชการมาก็นาน, แต่ว่าไม่ขยับเขยื้อนอะไรเลย

แม่ชี : โยมอยู่กับโยม ญ. (ภรรยา) น่ะ, ขออนุญาต, โยมรำคาญเขาไหม?

ช : รำคาญครับ

แม่ชี : ต้องรำคาญ ญ. คนเก่ามาเกิดเป็นเมียโยม เขาเป็นคนที่เคยจองเวรโยม แล้วมาเกิดอยู่กับโยม ที่จริงโยมไม่ได้รักเขานะ, โยมรักอยู่อีกคนหนึ่ง แล้วทำไมจึงเลือกคนนี้ล่ะ

ช : หน้ามืด มั้งครับ

แม่ชี : หน้ามืดเลยเหรอ ต้องเรียกว่า ไม่ใช่ความรำคาญ แต่เป็นความรำเค็ญที่เกิดขึ้นที่เขามายุ่งยากกับชีวิต เรามากเกินไป แต่พอเราทำบุญตรงนี้แล้ว คือถวายจีวรผ่านพระอาจารย์สอนกัมมัฏฐานที่ท่านได้นุ่งห่มผ้าของโยม ๆ ก็จะเปลี่ยนจากความคิดที่รำคาญ จนสูงกว่าเขา แล้วโยมจะให้อภัยเขาได้

ช. : ครับผม ผมยินดีทำบุญวันนี้เลยครับ

แม่ชี : นี่ไม่เคยบอกใครเลยนะ บอกโยมเป็นรายแรกเลยล่ะ (ปรากฏว่าเมียตัวเองมานั่งฟังอยู่ด้วยกัน ผู้ร่วมฟังเลยหัวเราะกันทั้งศาลา)

๓. กรรมจากการล้อเลียนคนใบ้ - คนบ้า

ญ : เป็นคน อ.เบตง จังหวัดยะลา, หนูทำกรรมอะไรไว้ ขณะนี้จึงเป็นโรคไตอักเสบและพูดได้ไม่ชัด

แม่ชี : อดีตชาติชอบพูดล้อเลียนคนใบ้-คนบ้า พอมาเกิดใหม่ พูดอย่างไร ก็พูดไม่ชัด ขายของอยู่เบตง ขายเสื้อผ้าของไทย มีของหนีภาษีด้วย มีกรรมเรื่องประกอบอาชีพ ๑๐๐% ทำให้มีแต่เรื่อง เพราะค้าขายในสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เวลามีปัญหาอะไรก็จะแก้ไม่ได้ เพราะไม่ถูกต้อง

๔. กรรมจากการต้ม - เผาหอยโข่ง

ช : คุณแม่ผมเป็นโรคอะไรในช่องท้อง, เป็นมานานหลายปีแล้ว ผมไปบวชให้แม่แล้วก็ไม่ดีขึ้น ไปบวชสึกออกมาแล้ว ผมก็ร้อนขึ้นมาอีก

แม่ชี : โยมเคยเห็นหอยโข่งไหม ?

ช : เคยครับ

แม่ชี : เป็นเพราะแม่โยมไปเก็บหอยโข่งจากท้องนา, มาต้ม-ย่างให้ลูก ๆ กิน, และก็บางครั้งก็เผาด้วย

ช : ทำไมลูกชายผมจึงเกิดมาอ้วน ทั้งที่ตนเอง-ภรรยาก็ไม่อ้วน เวลาเขานอน หายใจเหมือนหมู

แม่ชี : ไม่ใช่กรรม, แต่เป็นความสมบูรณ์ของร่างกาย

ช : ตอนบวช ผมฝันเห็นวิญญาณมากมายมาหา พอกลับมาอยู่บ้าน (ดาวคะนอง) เขาก็ยังตามมาอีก ๒ คืน หลังจากนั้นจะนอนละเมอ

แม่ชี : ที่ศูนย์ปฏิบัติธรรมมีพระเข้าปฏิบัติธรรมหลายรุ่น-หลายวาระ วิญญาณที่ตามเราก็ต้องมีกรรมกับเรา มิใช่มีกรรมกับคนอื่น เนื่องจากเราเคยเป็นแม่ทัพ-นายกอง เคยฆ่าเขาไว้ในสมัยหนึ่ง

วิธีแก้ ก่อนนอน สมาทานศีล ๕ แผ่เมตตาให้เจ้ากรรมนายเวรที่เคยฆ่าเขาไว้ในอดีต ที่ยังติดตามมาปรากฏในความฝัน จะได้หายไป

ช : ต่อไป การงานจะเป็นอย่างไรบ้าง ?

แม่ชี : จะดีขึ้น, อีกไม่นานค่ะ

๕. กรรมจากการที่ให้พ่อ-แม่ไปยืมเงิน, แล้วไม่ได้ใช้คืน

ญ : ตอนนี้ หนูมีหนี้สินที่ตนเองได้ทำการผิดพลาดไว้แล้วมันเกิดขึ้น, จนหมักหมมมากขึ้น, ทั้งที่เราไม่ได้ตั้งใจให้เกิด แต่มันก็เกิด, แล้วก็เรื่องพี่-น้อง, และลูกชายด้วยค่ะ

แม่ชี : มีกรรมเรื่องหนี้สินจากอดีตชาติ เนื่องจาก โยมเคยยืมเงินพ่อ-แม่ไปลงทุนทำเหมืองแร่ที่ภาคใต้ประมาณ ๕๐-๖๐ ปีล่วงมาแล้ว (หลังจากสิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่ ๒) ไปทำต่อเรือ-แพดูดแร่ มันไม่นาน ตายแล้วเกิดเลย หนี้สินเหล่านั้นมันยังไม่ได้ใช้ แล้วตอนดูด ๆ แร่มันไม่ขึ้น โยมก็ดำน้ำลงไป ๆ (ชาตินั้นเป็น ช.) ไปยกหัวท่อที่ดูดย้ายไปอีกที่หนึ่ง ตะคริวกินท้องทำให้โยมตายอยู่ในน้ำ พอตายแล้ว หนี้สินทั้งหมดที่พ่อ-แม่ยืมของคนอื่นมาให้โยมด้วย, ก็ยังไม่ได้ใช้ ถ้าคิดว่าจะแก้ไขก็ต้องปฏิบัติธรรมอย่างเดียว การที่เราให้พ่อ-แม่ไปยืมคนอื่นแล้ว ไม่ทันได้ชดใช้ ตายไปเสียก่อน จะทำให้เราต้องรับกรรมไป ๗ ชาติ วิธีแก้ ให้มาถวายสังฆทานที่วัดพิชัยญาติฯ ในวันอาทิตย์

๖. กรรมจากคุณไสย-มนต์ดำ

ญ : หนูมีโรคภัยไข้เจ็บมากต้องไปหาหมอเสมอ เป็นเวลาถึง ๗ ปี, แต่ไม่เจออะไรเลยค่ะ เป็นเพราะอะไร ?

แม่ชี : เป็นเพราะถูกคุณไสย-มนต์ดำจากอดีตชาติ เนื่องจากในชาตินั้นเป็นคนสวยมาก, เป็นที่หมายปองของ ช. ทั้งหนุ่ม-แก่ทั่วไป เขาใช้น้ำมัน ๗ ป่าช้ามาทำคุณไสยให้รักเขา พอโดนน้ำมันเข้า, หนูก็จะตามเขาไป ไม่มีการแต่งงาน จะหมกหมุ่นแต่การหลับนอน ไม่รู้จักอิ่มในการหลับนอนเลย เพราะถูกมนต์ดำ โดยสรุปจะมีอาการต่าง ๆ ดังนี้ (ปัจจุบัน)

- จะเหมื่อยมือ, ขา, ตลอดเวลา
- คบกับใครไม่นาน ช. ก็จะเลิกลาไป
- เป็นคนไม่อิ่มในกาม เพราะมนต์ดำ
- ทำงานอยู่ที่ไหนได้ไม่นาน ก็ต้องลาออกไป
- คบกับใครก็ไม่นานและไม่เคยเจอกัลยาณมิตรเลย

แล้วแม่ชีจะช่วยให้ดีขึ้นในโอกาสต่อไป

๗. กรรมจากการเลี้ยงหมา

ญ : ทำไมจึงปวดท้องบ่อยมากค่ะ ?

แม่ชี : อดีตชาติ เป็นเมียราชการ, ถูกย้ายให้มาอยู่แล้วมีบ้านพักราชการให้ เนื่องจากโยมเป็นคนรักหมามาก, ชอบเลี้ยงหมา เลยมีเรื่องบาดหมางกับคนข้างบ้าน, มีคนเบื่อหมาตายไป ๖ ตัว เพราะหมามันเห่าทั้งวัน-คืน เลยเลี้ยงอีก ๑๒ ตัว ไม่ได้เลี้ยงด้วยความเมตตา แต่เลี้ยงด้วยความสะใจ (บอกแม่ชีว่า ขณะนี้เลี้ยงไว้ ๑๖ ตัว) พอหมาตาย ก็ขุดดินฝังหมาที่ตายจากการถูกเบื่อยาตาย ทีละ ๒ ตัว เอาผ้าเช็ดปากหมาทุกตัวแล้วไม่ล้างมือ เวลากินข้าวใช้มือเปิบกิน ฤทธิ์ยาเบื่อหมาเลยเข้าปากตัวเอง เป็นเหตุให้ตาย เพราะฉะนั้น เจอหมาที่ไหนแล้วจะรู้สึกสงสาร สามีในอดีตก็ช็อกตายเมื่อเห็นเมียตาย

<u>**เหตุการณ์ปัจจุบัน**</u>

- คนที่อยู่ข้างบ้านกลับมาเกิดเป็นพี่-น้องกับเรา แล้วหมาบ้ากัดโยม ๗ ปี จึงตาย ชาตินี้มาเกิดเป็นคุณผู้ถาม (๓ ชาติ) ชาตินี้ชาติที่ ๓
- ชอบเอาหินทุบเห็บ แล้วใส่น้ำมันเครื่องให้ตาย จนตนเองขาตึงไปหมด (เพราะไม่เข้าใจธรรมชาติของหมา) นวดก็ไม่หาย
- ชาติปัจจุบันเห็นหมาที่ไหนก็จะเกิดความสงสาร แล้วเก็บมาเลี้ยง

๘. กรรมจากการออกเงินกู้โหด

ญ : ตอนนี้ธุรกิจมีปัญหาหมดเลย

แม่ชี : ตอนทำธุรกิจใหม่ ๆ เราใจเติบ ทำให้ใช้เงินไม่คิด ดังนั้น เวลาตกก็ไม่มีทุนหมุนเวียน เมื่อไม่มีก็กู้ ครั้นกู้แล้วก็มีดอกเบี้ยเข้ามา หนูอดีตชาติออกเงินกู้เป็นอาชีพ การออกเงินกู้บาปตอนไหน รู้ไหม ? บาปตอนไปทวง ตอนให้ไม่บาป ตกลงกันตามความพอใจ เขียนป้ายไว้เลยว่า ๑๐๐ ละ ๒๐ ใครอยากกู้ก็เชิญ เวลาลูกหนี้ไม่มีเงินคืน

ก็จะยึดมาทีละอย่าง เช่น มีกิโลก็ยึดกิโล, แหวน, บ้าน, ยึดหมด เพราะไม่ตรงตามสัญญา ลูกหนี้มากเท่าไร กรรมก็ยิ่งมากขึ้นเท่านั้น ส่งผลมาว่าในชีวิตเราเนี่ย เวลาจะเริ่มต้นทำอะไรก็จะเริ่มต้นที่กู้ก่อน เพราะอดีตเราเป็นเจ้าแม่เงินกู้

ญ : ไม่มีทุนอะไรเลย ตั้งแต่เกิด

แม่ชี : เป็นเจ้าแม่เงินกู้ในอดีตประมาณถึง ๕๐ ปี เรียกว่าเห็นคนมากู้รู้เลยว่า คนนี้จะโกงหรือเปล่า คนนี้จะได้คืนหรือเปล่า คนนี้ส่งดอกอย่างเดียว ต้นไม่ได้คืน-คือรู้เลย, มีอายุขัยถึง ๘๕ ปี

ญ : เรื่องบ้านที่แม่เซ้งไว้ก็ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไรต่อไป เพราะว่าหาเงินต่อสัญญาไม่ได้

แม่ชี : เรื่องเดียวกัน เรื่องเงินกู้

ญ : แล้วเรื่องแฟนล่ะค่ะ

แม่ชี : เรื่องแฟนก็เรื่องเดียวกัน

๙. กรรมจากการรวมหัวกันปล้น พ่อ-แม่

ญ : เป็นหนี้นอกระบบ ทำเท่าไรก็ไม่เหลือ เป็นคนจังหวัดชัยนาทค่ะ

แม่ชี : แม่พูดได้ไหม ?

ญ : ได้ค่ะ

แม่ชี : อดีตชาติที่ผ่านมาโยมแสร้งทำตัวเป็นโจร มีพี่น้องเป็นชายทั้งหมด ๕ คน พ่อ-แม่เป็นคนมีฐานะแต่ยังไม่ยอมแบ่งสมบัติซักที พ่ออายุประมาณ ๙๐ แม่ประมาณ ๘๕-๘๖ ก็พูดคุยกันว่าจะทำอย่างไรดี รอให้พ่อ-แม่ตายก็ยังไม่ตายซักที พวกเราก็ไม่มีกินมีใช้ เพราะว่า พ่อ-แม่ จะเก็บและกลัวพวกเรามากว่าจะขโมยของเขา แล้วเราก็ขโมยจริง ๆ คือพอตกกลางคืนก็พร้อมใจกัน เอาดินหม้อมอมทาหน้าขึ้นไปจี้ด้วยดาบไม่พูด ถ้าพูดแล้วเขาจะจำได้ พ่อโยมจะขัดขืน แต่เขาไม่มีแรง พ่อโยมก็เลยชี้ไปว่าเงินทองอยู่ตรงห้องนั้น แต่พ่อโยมเขาก็จะสู้ ทีนี้มีดที่จี้พ่อไว้ เราไม่ได้ตั้งใจว่าจะไปฟันเขา เขาเอามือมาผลัก มีดเลยไปโดนเข้า, ถูกเส้นเลือดใหญ่ ทำให้ตายพอตายปุ๊ป แม่โยมก็ตกใจช็อกตาย ตายห่างกันไม่ถึงครึ่งชั่วโมง (หัวใจ วายตาย) พี่-น้องทั้งหมดก็ล้างหน้า-ล้างตาปรึกษากันว่าจะเอาอย่างไรดี

น้องคนเล็ก-คนกลาง เสียใจว่า เราไม่หน้าริเรื่องนี้ขึ้นมาเลย เลยบวชเป็นพระไม่สึกเลย แล้วเอาเงินอุดผู้ใหญ่บ้านบอกว่าเกิดอุบัติเหตุ พ่อเอามีดไว้ใต้ที่นอนแล้วนอนทับหรือไงเนี่ย แต่ความจริงแล้วมันไม่ใช่ แล้วพอภพนั้นผ่านไป, มาเกิดใหม่เป็นโยม ๆ เลยทุกข์ทรมานตั้งแต่เด็ก

ญ : พ่อเสียตั้งแต่ยังไม่ได้ขวบ

แม่ชี : เป็นกรรมเก่าจากอดีต ไม่มีใครรับผิดชอบชีวิตโยม โยมหากินเลี้ยงปากท้องโยม ที่นี้ถ้าโยมคิดว่าจะแก้ไข โยมต้องเข้ามารักษาศีล แล้วจะทำมาหากินอย่างไรล่ะ แฟนโยมจะชอบเหรอ

ญ : ยอมค่ะ แต่ที่นี้ทางบ้านเขามีคนที่จะต้องดูแลจึงมาไม่ได้ เพราะคนแก่ที่บ้านมีแม่, ยาย เดินไม่ได้

แม่ชี : เอาแค่วันเสาร์วันเดียว มารักษาศีล ๒๐ เสาร์ วันไหนวันโกนก็ทำบุญตักบาตร, วันพระ โยมก็ต้องไปวัดทุกวันพระ พระท่านจะเทศน์ช่วง ๐๙.๐๐ – ๑๐.๐๐ น. นั่งฟังเทศน์ให้จบทุกวันพระ (เนื่องจากกรรมเก่ามันแรง แล้วก็มันมีเหตุ ทำให้พ่อ-แม่ต้องมาตายอยู่ตรงหน้า)

๑๐. อย่าต่อรองในการทำบุญ

ญ : ขอให้ขายที่ดินได้

แม่ชี : บอกขายมากี่ปีแล้ว ถ้าจะขายที่ดินห้ามนึกบอกว่าจะเอาไปทำบุญ มิฉะนั้นจะขายไม่ออกเลย (อย่าต่อรองกับบุญ) มันจะปกปิดเอาไว้โดยที่คนอื่นมองไม่เห็นเลย ถ้าจะทำบุญก็ทำเลย ห้ามพูด

๑๑. กรรมจากการฆ่ากบ

ญ : ปวดหลัง, ขา (เท้าชา)

แม่ชี : ปวดมานานเท่าไร?

ญ : หลายปีมาแล้ว ตั้งแต่ปี ๓๘

แม่ชี : มีกรรมกับกบ เพราะฉะนั้นต้องไปปล่อยกบเป็นทาน

ญ : เรื่องที่ดินจะมีคนมาติดต่อซื้อ, มีไหม คะ?

แม่ชี : มีค่ะ

๑๒. กรรมจากการทำแท้ง, มีชู้, โยนโทษใส่คนอื่น

แม่ชี : โยมมีกรรมเรื่องการพัวพันกับคนทำแท้ง ทำให้เราใจร้อน เนื่องจากคนจะมาเกิดแล้วไม่มีโอกาสได้เกิด กรรมเลยมาถึงเรา โกรธไม่มีเหตุผล ไม่อิ่ม ไม่พอ ที่ไม่ได้รับความสุขจากใคร ใครเข้ามาในชีวิตเราก็เป็นเหมือนปลิงทั้งนั้น ดูดเลือดจากเราทั้งนั้น

ญ : มีความรู้สึกว่า **“คู่ชีวิตเราเขาจะเอาเปรียบเราตลอด”** ต้องแก้อย่างไรบ้างคะ?

แม่ชี : มันก็มีเหตุจากอดีต โยมโยนโทษใส่เขาน่ะ ใส่โยมผู้ชาย โยมเคยมีอะไรกัน โดยที่โยมมีสามีที่มีอายุมากกว่าโยมประมาณ ๓๐ ปี สามีให้ความรักโยมไม่ได้ โยมผู้ชายที่อยู่เป็นสามีด้วยกันเนี่ย แต่ที่ผ่านมาก็มีเข้ามา ๒ คนนะ ที่ผ่านมานั้นไม่ใช่เจ้ากรรม-นายเวร แต่เจ้ากรรม-นายเวร คือคนนี้ คือโยมให้เขามาหลับนอนกับโยม นี่สามีอยู่ห้องนี้ โยมลงบันใดไปข้างล่าง มีห้องอีกห้องหนึ่งที่โยมไปหลับนอนกับ ช. คนนี้ ๆ พอได้หลับนอนกับโยมก็ฮึกเหิม เพราะว่า สามีเป็นคฤหบดี เหมือนโยมนอกใจเขาน่ะ มองตรงไหนมันก็ไม่มีความสุข เพราะมันเหี่ยวไปหมด สามีในอดีตชาติที่อายุมากกว่าเรา ๓๐ ปีเนี่ย ผิดสังเกตว่าโยมหายไปไหนทั้งคืน แรกก็ไม่ได้นึกสนใจอะไร แต่ต่อมามาจับได้ว่าโยมมีคนอื่น สามีก็เลยบอกว่า เลิกได้ไหม โยมบอกว่า ช. คนนี้มาข่มขืนโยมโดยที่โยมไม่ได้เต็มใจ สามีก็เลยสั่งให้บริวารในบ้านจับคนที่อยู่ปัจจุบันเนี่ยขัง เฆี่ยนตีแล้วก็ถามว่า จะมาทำอย่างนี้อีกไหม ผู้ชายก็เลยแค้น ก็จองเวรโยมว่า ถ้าหลุดออกไปจากตรงนี้ได้โดยที่มีอิสระเมื่อไร่ ก็จะจองเวรกะโยม ไม่ว่าจะมีชาติหน้าหรือเปล่าหรือยังมีชีวิตในชาตินี้อยู่ ก็จะจองเวรไม่ให้โยมมีความสุข แล้วก็ถูกตีจนตับแตกตายด้วยไม้เหมือนในเปาบุ้นจิ้น แล้วมาเกิดใหม่ โยมมาผูกพันกับเขาไม่นาน ก็ดูดเลือดจากเราตลอดเวลา ขอความช่วยเหลือตลอดเวลา เราต้องเป็นผู้ให้ตลอดเวลา โยมต้องอโหสิกรรมให้เขา โยมต้องบอกว่า ถ้าโยมเคยใส่โทษ-โยนโทษให้เขาจนถึงแก่ความตาย โดยที่โยมมีส่วนร่วมด้วย โยมก็ขออโหสิกรรม ถ้าเขาเคยทำอะไรโยมไว้ โยมก็ขอไม่จองเวร จบ โดยกล่าวคำขออโหสิกรรมต่อหลวงพ่อสมปรารถนาว่าโยมได้รู้เรื่องราวต่าง ๆ จากแม่ชีทศพรว่า ในอดีตโยมมีกรรมลักษณะนี้กับ ช. คนนี้ โยมก็ขออโหสิกรรม ถ้าเขาเคยทำอะไร โยมก็ขอไม่จองเวร ขอคำอธิษฐานจงเป็นผลสำเร็จในเวลานี้ เดี๋ยวนี้เลย ก็จะต่างคน-ต่างไป

๑๓. กรรมจากอาชีพฆ่าหมู

ญ : ขอให้แม่ชีช่วยเปิดกรรมน้องชาย

แม่ชี : เป็นอะไร คะ ?

ช : พี่สาวถามแทนว่า เขาได้ยินเสียงแว่วในหูเป็นเสียง **"อา"** แล้วก็เหม่อลอย น่ะค่ะ

แม่ชี : ไม่ปกติค่ะ ต้องกินยา ในภพชาติที่ผ่านมามีกรรมเกี่ยวกับเรื่องการฆ่าหมู เป็นมือฆ่าอาชีพ จะมีคนจับหมูมาวางไว้ เขาจะเป็นคนแทงคอหมู แล้วหมูมันจะร้องเสียงดังกรีดๆๆๆ พอมาเกิดใหม่ จะได้ยินเสียงดังอยู่อย่างนี้ กินแล้วนอนเหมือนหมู ชัดไหม (ในปัจจุบัน)

๑๔. กรรมจากการห้ามแม่ไม่ให้กินสิ่งของต่างๆ

ญ : หนูเป็นเบาหวานขึ้นตา หมอตรวจดูบอกว่าเส้นเลือดตีบ

แม่ชี : ปลายประสาทอักเสบก็เลยไม่สั่งงานมาที่ขา โยมมีกรรมกับแม่โยมเยอะมาก แม่โยมยังอยู่หรือเปล่าล่ะ ?

ญ : เสียไปแล้วค่ะ แม่หนูก็เป็นแบบนี้ ขาเดินไม่ค่อยได้

แม่ชี : แม่โยมเนี่ย ทุกวันนี้ก็อยู่กับโยมนั่นแหละ อยู่ที่โยมเลย โยมรู้สึกไหมว่า คิดถึงแม่ รู้สึกว่าเดินไม่ค่อยได้

ญ : รู้สึกค่ะ ว่า เดินไม่ค่อยได้เหมือนแม่เลยค่ะ

แม่ชี : แม่ยังอยู่กับเรา ไม่ได้พูดให้โยมงมงาย แต่ว่าสติปัฏฐาน ๔ นะ กายที่มันเวทนาเนี่ย มันไม่ใช่เรา จิตก็ไม่ใช่เรา อาการกรรมที่เขาเป็นน่ะ ตอนที่โยมไปดูแลเขา โยมบอกว่า แม่อย่ากินไอ้นี่ซี อย่ากินมาก ส่งผลมาที่โยมเต็ม ๆ เลย โยมเป็นมรดกกรรม ("แม่อย่ากินโน่น กินนี่ให้มากนัก")

ญ : รับมรดกมาหมดเลย เบาหวาน ความดัน ไขมันมาหมดเลย

แม่ชี : เขาอยู่ที่ร่างกายโยม โยมชื่ออะไร

ญ : เขาบอกว่าเปลี่ยนชื่อแล้วจะดี ขณะนี้เปลี่ยนแล้วก็ไม่เห็นจะดีเลย ลงบันได สะพานลอยขั้นสุดท้ายไม่ทันมอง ก้าวข้ามบันไดขั้นสุดท้าย เสียวแว๊บเลยลงไปนั่งเลย

แม่ชี : ฟังแล้ว ดีขึ้นไหมคะ

ญ : ดีขึ้นค่ะ ตั้งแต่ก้าวข้ามบันไดในตอนนั้น ก็เลยเดินไม่ค่อยได้

แม่ชี : วิธีแก้ ให้ถวายสังฆทานด้วยอาหารสด, ไตรจีวร ๑ ไตร, บังสุกุลให้แม่ แล้วนิมนต์พระให้ท่านห่มจีวรผืนนั้นเลย เขียนชื่อแม่-พ่อ แล้วเผา-อุทิศส่วนกุศลให้แม่ แล้วขออโหสิกรรม ลูกโยมก็เป็นลูกกตัญญู แต่ปากเสียนิดหนึ่ง เหตุที่เดินหล่นจากบันได-ทำให้เท้าเสีย เพราะกรรมจากการมีสระว่ายน้ำแล้วไม่อุทิศส่วนกุศลให้สัมมาอาชีพ

ญ : หนูอยากให้ดูลูกค่ะ

แม่ชี : ลูกดีค่ะ ลูกเป็นคนกตัญญูเรา ที่เราเดินไม่ได้เพราะกีบฝ่าเท้าเนี่ย โยมทำอาชีพ-มีสระว่ายน้ำ, ให้คนไปเรียนว่ายน้ำ แต่มันไม่มีการแผ่เมตตา-อุทิศส่วนกุศลให้กับการประกอบสัมมาอาชีพ-ปัจจัย ๔, มันก็เลยส่งผลมาที่เท้า วันนี้หมดกรรมพอดี (ไม่ใช่ว่าแม่ชีเก่งหรอก)

๑๕. กรรมจากเครื่องประดับไม่โปร่งใส

แม่ชี : โยมมีกรรมกับครอบครัว, มีครอบครัวไหม ?

ญ : เคยมี, แต่เลิกกันแล้ว

แม่ชี : อยากมีอีกไหม ? ทุกข์ ไหม ?

ญ : ตอนนี้ไม่อยากมีแล้วค่ะ ตอนนี้ทุกข์ค่ะ

แม่ชี : ถ้าโยมไม่คิดมีครอบครัว โยมไม่ต้องรับกรรม, แต่โยมยังจะต้องใช้กรรมอยู่นะ

ญ : แล้วจะแก้กรรมอย่างไร คะ?

แม่ชี : โยมจะต้องเจอ ช. อีก, จะต้องมีรักอีกจากการสาบานกันไว้ แล้วจะผิดหวังอีกครั้งหนึ่ง (จะต้องชดใช้กันอีก)

ญ : หน้าที่การงานเป็นอย่างไรบ้าง ?

แม่ชี : ดีค่ะ, ดีทุกอย่าง, สตางค์ก็เยอะ ชอบมีเพชร เลี้ยงเพชรรัสเซีย

ญ : ขอบคุณค่ะ ขอถามเรื่องลูก

แม่ชี : เป็นโรคผิวหนัง เพราะเครื่องประดับไม่ชัดเจน คนซื้อไม่รู้เรื่อง เพราะเราตั้งราคาเอง ขายตามราคาที่ตั้ง แล้วได้ค่าคอมมิชชั่น ขายเก่งด้วย

๑๖. กรรมจากเอามีดขว้างใส่หมาจนตกน้ำตาย

ญ : คุณยายอายุ ๘๐ ปี เจ็บป่วยจากสุขภาพเพราะความชรา กินยาอะไรก็ไม่หาย ปวดเส้น, แข้ง-ขา, เอ็น, ไม่ค่อยดี

แม่ชี : ให้ยายไปทำบุญด้วยกระเบื้องสัก ๕ แผ่น อุทิศไปให้กุ้ง-หอย, ปู, ปลา, ที่เคยกินมา เคยเอามีดขว้างใส่หมาจนเส้นเลือดขาดแล้วหมาตกน้ำตาย เมื่อ ๒๐ กว่าปีก่อน ตนเองจำไม่ได้ แต่ลูกจำได้ แต่คุณยายมีบุญเยอะ เนื่องจากไปทำบุญที่วัดเป็นประจำ ให้เบิกบุญมาใช้บ้าง โดยอธิษฐานว่า **“ด้วยบุญกุศลที่ทำมาในชาตินี้ ขอให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง มีสติอยู่ตลอดเวลา”**

๑๗. กรรมจากการว่ากล่าวคนถือศีล

ญ : สามีไม่ค่อยรับผิดชอบ เป็นเพราะอะไร ?

แม่ชี : ไม่ได้พึ่งลูก มีกรรมกับลูกเขยมาก ต้องให้อภัยเขาเยอะ ๆ

ญ : เขาไม่เคยรับผิดชอบใด ๆ ชอบเล่น – กินเท่านั้น เป็นหนี้ก็ไม่สนใจ

แม่ชี : กรรมของโยม

ญ : ฉันก็ถือศีล ทำบุญทุกวันพระนะคะ

แม่ชี : ถือศีลก็จริงอยู่ แต่ชอบไปว่า "**คนถือศีล**" วิธีแก้ ต้องฟังเทศน์ แล้วนึกอธิษฐานว่า **"ถ้าเคยล่วงเกิน ว่ากล่าวคนถือศีลไว้ ขอขมา อโหสิกรรม ถ้าใครว่าคนถือศีล จะต้องมาทะเลาะกับลูก"**

ชุดที่ ๒ ชุด ศาลากรรม ตู้ธรรมประจำบ้าน

(บรรยาย ๑๖ เมษายน ๒๕๕๒) (๓๐ คน)

๑. *กรรมจากการนำไฟในออกข้างนอกและสุ่มหลงอบายมุข*

ญ : ชีวิตผิดหวังเรื่องคู่ครองตลอดเวลา

แม่ชี : หนูโตมาเนี่ย แม่หนูก็สปอยหนูตลอดเลยใช่ไหม เขารักเรา แต่เขาไม่รู้ว่า เขารักเรามากขนาดนั้น จะส่งผลมาเป็นความผิดหวังของเรา แล้วโยมมีอะไร โยมก็จะไปเล่าบอกความทุกข์ของโยมให้คู่รักฟังก็เลยกลายเป็นกรรมที่ โยมรักใคร ก็ไม่ประสบความสำเร็จ, ผิดหวังกี่ครั้งแล้ว ?

ญ : ๔ ครั้งแล้วค่ะ

แม่ชี : ตอนสมัยเรียนชั้นประถมด้วย ขาดความอบอุ่นอย่างรุนแรง รู้สึกไหมว่าโดดเดี่ยวมาก, เพราะว่าพ่อแม่ในอดีตชาติต้องการที่จะให้เราดูแลเรื่องของกิจการในบ้าน ก็เท่าอายุโยมนะ, โยมตายแล้วก็เกิดมาเป็นโยม, โยมอายุเท่าไหร่แล้ว ?

ญ : ๓๓ ค่ะ

แม่ชี : ก็ ๓๐ กว่าปีที่แล้ว ก็มีกิจการเรื่องการค้าเหล็ก หวังว่าจะให้โยมดูแล แต่โยมไม่ใส่ใจ, ชาติที่แล้วโยมไม่ใช่ ญ. โยมเป็น ช. ไม่ใส่ใจงาน ติดแต่ ญ. อบายมุขทุกอย่าง ทรัพย์สินเงินทอง พ่อ-แม่ไม่ได้ฝากธนาคาร แต่ใส่ตู้เซฟไว้ แล้วโยมไปปั้มรหัสตู้เซฟไว้ โยมก็ไปเปิดเอาเงินที่ค้าขายเหล็กมาใช้, ในชีวิตของโยม จนสุดท้ายแล้วทุกคนหมดเนื้อหมดตัว, โยมมีกรรมเรื่องนี้ แล้วก็ เวลาที่ใครก็ตามเข้ามาในชีวิตโยมก็จะมาปลอกลอก, มาเอาทุกอย่าง ถ้าจะให้แก้ไขก็ต้องกลับไปกราบแม่บอกว่า "ปีใหม่แล้วหนูอยากขอพรแม่, ถ้าหนูทำให้แม่ทุกข์ใจ-เสียใจหนูขออโหสิกรรม ถ้าแม่หนูโทรมา อย่าปิดโทร.เด็ดขาด, ชีวิตอดีตชาติของโยมไม่ได้อยู่ในไทย โยมต้องไปอยู่ต่างประเทศ คู่รัก-คู่แท้ของโยมเป็นคนญี่ปุ่น, ชอบคนญี่ปุ่นไหม?

ญ : ยังเฉย ๆ ค่ะ

แม่ชี : แต่โยมอดีตชาติไม่ใช่คนไทย เกิดมาจากภพภูมิที่ค้าขาย ผูกพันธุ์กับคนต่างชาติ ในอดีตจะซื้อเหล็กจากจีน ญี่ปุ่น, ของที่ซื้อมาก็ส่งผลมาเป็นชาติปัจจุบัน ควรจะแก้ไขให้ชีวิตดีขึ้นด้วยการมาถือศีล ๘ ปฏิบัติธรรมในวันเสาร์

๒. กรรมจากแรงอาฆาต

ญ : ขอถามเรื่อง กรรมเก่าค่ะ

แม่ชี : โยมมีกรรมในสมัย ร.๕ มาก ๆ เลย, โยมนับถือ ร.๕ มาก ใช่ไหม, เวลาโยมเห็นแล้วผูกพันธ์ไหม, เวลาที่ท่านประกาศเลิกทาส มันมีความวุ่นวายเกิดขึ้น เพราะว่าเราจะต้องมีบริวารเพื่อทำไร่-ทำนา พอเลิกทาส, คนที่เป็นทาสเหล่านั้นเป็นไทหมดเลย, ก็ไม่ได้เป็นทาส แต่บางคนไม่มีที่จะไปก็ขออยู่กับเรา ทีนี้กฎหมายเขาออกมาว่าจะต้องไม่มีทาสอยู่ในเรือน ทุกคนก็เดินมาหาโยมพูดว่า "ไม่รู้จะไปไหน เพราะเกิดมาก็เป็นลูกทาสมาตั้งแต่รุ่นปู่-ย่า, ตา-ยาย, ก็บอกว่า ยังอยากอยู่กับโยมอยู่อีก ทีนี้โยมก็ให้อยู่, พอให้อยู่ ก็เกิดกรรมขึ้นว่า โยมเป็นเมียคนที่ ๒ ลูกทาสที่โตขึ้นมาก็หน้าตาดี ทีนี้เขาเลิกทาสแล้ว สามีโยมก็มีความเชื่อว่า ถ้าได้หลับนอนกับ ญ. อายุ ๑๒-๑๓ ขวบ จะเป็นคนอมตะในเรื่องของ sex พอลูกทาสโตอายุได้ ๑๒-๑๓ ปี ก็พามาหลับนอน โยมก็เสียใจกับการกระทำของสามีโยม ก็อธิษฐานเลย คือโยมไม่ให้เขามายุ่งกับโยมเลย ไม่ให้เขามาแตะต้องตัวโยมเลย เพราะโยมปฏิเสธในสิ่งที่เขาทำ พอโยมไม่ให้เขาแตะต้องตัวโยม สามีโยมก็ใช้ความเป็นสามีทุบตีโยม, โดยคิดว่าโยมนอกใจ โยมพูดออกมาคำหนึ่งว่า "ในเมื่อนายท่านทำได้ ทำไมดิฉันจะทำไม่ได้" เขาก็เลยกากบาทหมายหัวตัวโยมไว้เลยว่า "คบชู้แน่นอน" ทั้งนี้โยมพูดไปด้วยความประชด เขาก็เลยจับโยมขังไว้ในที่หนึ่ง ห้องหนึ่ง ไม่ให้ออกมาชมเดือน-ชมตะวันเลย, ให้อยู่แต่ในห้อง ให้อาหารตามเวลาเช้า-กลางวัน-เย็น, เท่านั้นแล้วโยมเสียใจว่า "เขามานอนติดกันเลยกับห้องโยมบนกระดานแผ่นเดียวกันด้วยเขาให้โยมได้ยินว่า "เขากำลังทำอะไรกันกับทาสเหล่านั้น" โยมเลยใช้ผ้าปูที่นอนผูกคอตาย โยมปวดคอไหม ?

ญ : ปวดค่ะ เหมือยตามตัวตลอดเลยค่ะ

แม่ชี : นั้นแหละค่ะ กรรมที่ผูกคอตาย เพราะโยมทนไม่ได้, โยมมีความหึงหวง-คับแค้นใจ, ว่าทำไมสามีโยมถึงไม่อิ่มในเรื่องของกาม พอมาชาตินี้ กรรมที่โยมจองเวรไว้ว่า, ถ้าชาติหน้ามีจริง ก็ขออย่าให้เจอเรื่องราวเหล่านั้นเลย ขอให้เจอคนที่มีศีลมีธรรม, ขอให้อย่าเจอคนเจ้าชู้ประตูดินอย่างสามี, อันนี้เป็นแรงอาฆาตนะ โยมก็เจอแต่คนเจ้าชู้ ขอเงินตลอดเวลา ทั้งที่โยมก็สวย, เนื่องจากกรรมที่โยมตายเพราะแรงอาฆาต, ไม่ได้ตายเพราะการให้อภัย

วิธีแก้ : โยมต้องมาถือศีล-ปฏิบัติธรรม ในวันโกน-วันพระ โดยอธิษฐานว่า "ถ้าข้าพเจ้าเคยเกิดในสมัย ร.๕ ถ้าข้าพเจ้ามีกรรมกับทาส ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ ขอให้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่วัดพิชัยญาติฯ เป็นพยานว่าข้าพเจ้าขออโหสิกรรม และใครที่เคยทำกับข้าพเจ้าไว้ ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์ในภพชาตินั้น ข้าพเจ้าขอไม่จองเวร ต่อไปหนูจะได้ไม่ต้องร้องไห้กับคนที่มาเป็นคนรักของหนูอีกแล้ว

๓. กรรมจากการเป็นแม่เล้า

ญ : ต้องการทราบเรื่องกรรม

แม่ชี : มีกรรมเรื่องความรักมาก ๆๆๆ รู้ไหมว่า เวลาหนูผ่านไปตรงไหน, จะมีคน (ช.) มาตีสนิทคุ้นเคยกับหนู มีทั้งชาย-หญิง, ทอม-ดี้, กระเทย เยอะแยะไปหมด ที่เขาเหล่านั้นเข้ามาในชีวิต เพราะหนูเคยเป็นคนบริการเจ้านาย เวลาเจ้านายต่างเมืองมา หนูก็จะเป็นคนจัดหา ญ. ให้เจ้านาย, รวมทั้งจัดสถานที่ให้ด้วย ไม่ว่าเจ้านายจะมาจากทิศไหน หนูจะเป็นคนบริการเรื่องนี้ ญ.ทุกคนที่เข้าไปบริการเจ้านายบางคนก็เครียด, บางคนก็มีปัญหา, ปัญหาเรื่องเจ้านายบางคนมีปมด้อยเวลาอยู่กับภริยาเขา ๆ ไม่สามารถให้ความสุขกับภรรยาได้ ทีนี้ ญ. ที่เราจัดส่งให้เจ้านายเนี่ย ก็ต้องทำทุกอย่างเพื่อให้เจ้านายสู้ ทำตั้งแต่หัว-ตีน ญ. ก็รู้สึกมีความทุกข์ บางคนก็ติดโรคภัยไข้เจ็บจากเจ้านายที่ชอบเที่ยว แล้วก็ส่งผลมาที่หนู แล้วหนูรู้สึกว่า "ตัวเองไม่แข็งแรง แล้วก็มีปมด้อยหลาย ๆ เรื่อง" มันเป็นกรรมที่หนูต้องเจอ, ระยะเวลาที่หนู (หา ญ.ให้เจ้านาย) เป็นเวลารวมทั้งหมด ๑๕ ปี หนูเริ่มทำตั้งแต่อายุ ๓๐ พอ ๔๕ หนูถึงได้เลิกทำ พอเลิกทำปุ๊ป หนูก็ได้รับผลกรรมส่งผลมาว่า ครอบครัวหนูแตกแยก, เพราะว่าเจ้านายบางคน เอา ญ. คนที่เราส่งเข้าไป เอาไปเลี้ยงดู ทำให้ครอบครัวเขาแตกแยก เพราะว่า คนของเราที่ส่งไป ไปได้ดิบได้ดี แต่ว่าไปแย่งสามีเขา เลยส่งผลมาที่หนู พอเรามาเกิดในชาตินี้ ไม่ว่าเราจะไปอยู่กับใคร เขาจะปฏิเสธเราหมด เขาจะว่าเราเนี่ย เวลานอนกับเรารู้สึกทุกข์เหลือเกิน ไม่มีความสุขเลย ทำไมตัวเราร้อน ตัวเรามีกลิ่น นี่คือกรรมจากที่เราส่ง ญ. ให้เจ้านาย, หนู OK ไหมค่ะ, หนูผิดหวังกี่ครั้งแล้ว ?

ญ : เรื่องรักไม่เท่าไหร่ แต่หนูจะมีปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพมากกว่า ผมจะล่วงเป็นกำ ๆ เลย เป็นไทรอยด์ ผ่าแล้วก็ไม่ได้ช่วยอะไร แล้วก็เลือดในร่างกาย พ่อ-แม่ ก็เป็นไทรอยด์ คือมันตีกันเองน่ะค่ะ เป็นเหตุทำให้ส่งผลให้ข้อต่าง ๆ มันก็ใหญ่ขึ้น และมันก็ดันหัวสมอง คิดว่า ตา, ผม, และข้อต่าง ๆ เป็นอวัยวะแปลกปลอมจะดันไปเรื่อย ๆ เลย ในลักษณะนี้

แม่ชี : เรื่องผมร่วงไม่ใช่เรื่องผิดปกติ มีกรรมเรื่องผม กลัวมาก เห็นผมร่วงมาไม่กี่เส้นก็จะตายแล้ว ผู้ชายบางคนที่เราส่ง ญ. ไปให้เขา เขาจะกระชากผม ใช้ตีน เพราะเขาถือว่าเป็นเจ้านาย โยมก็ต้องรับผิดชอบตรงนั้น หนังหัวมันจะแห้ง แล้วเป็นแผ่น ๆ เหมือนกับเป็นขี้รังแคมาก ญ. พวกนั้นก็จะมาพูดกับเราไม่ได้ว่า **"พี่หนูไม่ไปทำแล้วนะ"** และไม่กล้าที่จะบอกอะไรกับโยม เพราะโยมดุ ความดุ ความตรง มันก็ยังอยู่ในปัจจุบันนี้กับโยม ถ้าหนูอยากจะแก้ไข หนูจะต้องเข้ากรรมฐานเงียบเท่านั้น นั่งโดยไม่พูดกับใครเลยอย่างน้อย ๑๕ วัน (นอกจากพระวิปัสสนาจารย์เท่านั้น) ไม่มีบุญอื่นใดที่จะแก้ได้ นอกจากกรรมฐานอย่างเดียว

๔. มนต์เรียกผัว

ญ : (เสียงแม่ชี คนที่มีกิ๊บติดผม) ทำอย่างไรจะไม่ยึดติดกับสามีได้คะ ?

แม่ชี : โยม ฟังแม่ชีนะ โยมมีความรัก-ความผูกพันในตัวสามีมาตั้งแต่เริ่มแรก แล้วพอโยมมารู้อะไรบางอย่างเนี่ย ก็เลยทำให้โยมรู้สึกว่า "คิดผิด" โยมจับได้ว่า "เขานอกใจ" หรือเปล่า แล้วโยมรู้สึกไหมว่า "โยมคิดผิด"

ญ : หนูไม่เข้าใจคำพูด

แม่ชี : โยมไม่เคยคิดเลยใช่ไหมว่า โยม ช. (สามี) นอกใจโยม

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : นั่นแหละ เราอยู่กันมานานแล้ว และเขาก็ไม่ได้แสดงท่าทีกับใครเลย แล้วอยู่ ๆ วันหนึ่งเขามาบอกว่า "เขาไม่เลือกเรา" เขาเลือก ญ. อีกคนหนึ่ง เราก็รู้สึกคับแค้นใจ จากความรักมันเลยกลายเป็นความแค้นแล้วนะ มันรู้สึกว่า "อยู่ขวางอยู่อย่างนี้"

ญ : ไม่หย่า แล้วมันทรมาน ค่ะ คุณแม่

แม่ชี : ถ้าแม่ชีเป็นโยมนะ แม่ชีจะไปตัดผมให้สั้นเลย เปลี่ยนบุคลิกใหม่ อะไรที่สวยที่สุดโยมทำไป, โยมแทบจะไม่ดูแลตัวเองเลย โยมรู้สึกว่า "โยมเสียใจกับการกระทำที่สามีนอกใจไปมีคนอื่น"

ญ : เขาบอกว่า "เขารัก ญ. คนนี้มาก" เสาะหามาตั้ง ๒๐ ปีกว่า (เพิ่งจะเจอ)

แม่ชี : ใช่ โยมรู้ว่า "เขาทำอะไรกันแล้ว" โยมคิดว่า "คิดผิดไป" ทีนี้ Get (เข้าใจ) หรือยัง ?

ญ : เป็นเพราะไว้ใจเขามากเกินไปค่ะ

แม่ชี : เข้าใจแล้ว ทีนี้ก็จะมีช่วงเวลาของโยมที่เขามามีส่วนในครอบครัวเราเนี่ย เขามีกรรมกับสามีเรา เราต้องให้อภัย

ญ :	พยายามอยู่ แต่ทำใจไม่ได้ซักที

แม่ชี :	โยมอย่างอนนะ เวลาเขากลับบ้านน่ะ โยมอย่างอน โยมงอนไหม ?

ญ. :	ก็เคยหน้าบึ้งใส่ ไม่พูดด้วย

แม่ชี :	โยมต้องพูดด้วย, โยมเรียกเขา (ใช้สรรพนาม) อย่างไร ?

ญ :	ส่วนใหญ่ก็เรียก “พ่อ”

แม่ชี :	โยมก็เรียกใหม่

ญ :	เขาไม่ขานรับนี่คะ

แม่ชี :	โยมต้องเรียกอยู่อย่างนั้น หลาย ๆ ครั้งว่า “พ่อจ๋า ๆ ๆ ๆ “พี่จ๋า ๆ ๆ” โยมต้องเอาน้ำเย็นเข้าลูบ, ใจเย็นไว้นะ โยมใช้ความดุเดือดทางอารมณ์ไม่ได้หรอก มิฉะนั้นเขาจะไม่กลับมา

ญ :	ควรจะเลิกกับเขาไหม คะ ?

แม่ชี :	ไม่อยากให้เลิกกัน เพราะเขาเป็นคนดี ดีมากด้วย

ญ :	แล้วทำไม เขาด่าให้ลูกเจ็บ ๆ ทุกที

แม่ชี :	เพราะโยมก็ยอกย้อนเขาเจ็บ ๆ เหมือนกัน ใช่ไหมคะ โยมจะเอาชนะ ถ้าโยมพูดดีซะก็จบ นี่เขายังกลับบ้านอยู่ใช่ไหมคะ ?

ญ :	ค่ะ

แม่ชี :	(แนะนำ) โยมต้องจับมือเขาแล้วบอกว่า “นี่เล็บยาวเนี่ย ตัดเล็บไหมคะ เดี๋ยวจะตัดเล็บให้ ทำได้ไหม ?

ญ :	คิดว่าได้

แม่ชี :	ทำเถอะ สามีเรา เราไม่ได้ไปเป็นชู้กับใครนี่ สามีเรา เราทำให้เต็มที่เลยโยม แล้วเวลานอน อย่านอนหันหลังให้กัน กระโดดเลย, OK นะ นึกถึงแม่ชีไว้ แม่ชีจะไปช่วย แม่ชีไปได้นะ แต่โยมต้องเปลี่ยนตัวเอง ใส่แอฟเฟคท์เข้าไปเยอะ ๆ ชีวิตเป็นของเรา สามีก็เป็นสามีเรา เราไม่ได้ไปเป็นชู้กับใคร อะไรที่เราทำได้ เราทำเลย คนอื่นที่เขาบอกว่า “รักนักน่ะ” เพราะเขาติดเสน่ห์ติดใจ ญ. คนนั้น เพราะเรื่องบนเตียง

ญ :	แล้วอีกนานไหมคะ กว่าจะหลุดจากตรงนี้ คุณแม่

แม่ชี :	โยมต้องกอดเขาแน่น ๆ อย่าไปรู้สึกขยะแขยงอะไร อย่าทำ อย่าไปคิดว่า “ถูกแย่ง” ทำให้เป็นปกติเหมือนเดิม

ญ :	จะพยายาม ขอขอบพระคุณค่ะ

แม่ชี : โยมดีขึ้นไหม ยังไม่ดี ฟังแล้วเหมือนง่าย เพราะเรามิใช่โยม แม่ชีว่าให้เปลี่ยนโลโก้, บุคลิกใหม่ ๆ, มันอยู่ที่ความคิดเรา, อย่าไปอวดฉลาดต่อสามีให้ทำเป็นโง่เข้าไว้ แม่ชีรู้ว่า "สามีโยมน่ะ รักโยมมาก และก็เป็นเนื้อคู่กัน" แต่โยมมีทิฎฐิมาก พอมีทิฎฐิมากเข้า พอสามีไปเจอคนเอาใจเก่งเข้า เขาก็เลยชอบใจ พอใจ แต่สามีตัวเองเพียงแต่มาโดนตัวเรา เราก็มักจะแสดงอาการรำคาญ ซึ่งไม่ถูกต้อง จงเปลี่ยนความคิด การกระทำเสียใหม่ แล้วสามีจะหันกลับมารักโยมเหมือนเดิม

๕. สามีมีเสน่ห์-เป็นที่รักของหญิงทั่วไป

ญ :

แม่ชี : เราน่ะ เป็นคนรักสามีมาก แต่สามีนอกใจไปอยู่กับคนอื่น, ก็ยอมให้ไป ยอมให้ไปหลับนอน, แล้วพอจะมานอนกับเรา ๆ ก็กลัวโรคติดต่อ (เอดส์) โยมก็พูดว่า "ไม่ต้องมาโดนตัวฉัน อย่ามายุ่งกับฉัน" เขาไม่เลือกโยม (คนเดียว) เขายังรักทางโน้นอยู่ ญ. เป็นฝ่ายเสนอวิ่งเข้ามาเอง ฝ่าย ช. (สามีโยม) ไม่ได้ไปเสนอ โยมก็ต้องให้อภัยมาก ๆ ทีนี้ครอบครัวที่มีปัญหา เพราะว่า โยมมาปรึกษาแม่ชีว่า "ใจมันยังตีบติดอยู่ ไม่โล่งใช่ไหมคะ ไม่โล่ง แล้วก็ไม่ให้อภัยน่ะ

ญ : ไม่อยากยุ่ง ก็คืออยากจะเลิก แต่ก็เลิกไม่ได้

แม่ชี : ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บอะไรหรอก เพราะว่า ฝ่าย ญ. ทางโน้นเป็น ญ.ดี ไม่ใช่ ญ. ที่หากินแบบนั้น โยมก็ควรให้เขาหลับนอนบ้าง

ญ. : ทั้งสองคนเหรอคะ

แม่ชี : ทั้งสองคนนั่นแหละ เป็น ญ. ดีน่ะค่ะ

ญ : สมมุติว่า เอาเข้ามาคนหนึ่ง ตอนนี้เขากำลังเลือกให้ไปหาอีกคนหนึ่ง

แม่ชี : โยมโชคดีนะ มีสามีเป็นที่รักของคนอื่น (ผู้ฟังหัวเราะ)

ญ : แล้วการงานเป็นอย่างไรบ้างคะ ?

แม่ชี : เรื่องหน้าที่การงานดีหมด ไหนเอามือมาซิ ต้องแนะนำเหมือนกัน (เหมือนคนเมื่อสักครู่, คนที่ ๔ ที่ผ่านมา)

ญ : ทำใจไม่ได้ค่ะ

แม่ชี : โยมต้องทำใจให้ได้ ต้องคิดว่าไม่มีอะไรเกิดขึ้น มันเสียเวลาน่ะโยม เวลาที่เราปล่อยให้เลยไป มันเสียทั้งโอกาสและเวลาเราไป ให้หมดไปวันหนึ่งกับความหึงหวงเจ็บปวด จะไม่หึงหวงได้อย่างไร

ญ : ก็ได้แค่เจ็บปวด แต่อยู่เพื่อลูก

แม่ชี : รักครึ่งเดียว โยมเจ็บปวดไหม

ญ : เจ็บค่ะ

แม่ชี : โยมปล่อยให้เวลาอยู่กับความเจ็บปวดตลอด ทำไมโยมไม่ทวงในสิ่งที่เป็นของโยมคืนล่ะ เขาเลือกทั้ง ๒ คน แสดงว่าเขายังมีใจกับโยมอยู่ ถ้าเขาไม่มีใจกับโยม เขาคงเลิกแล้วล่ะ

ญ : เขารู้จักหน้าที่

แม่ชี : ใช่, แต่พอเวลาเขาจะทำหน้าที่ โยมกลับไม่ยอมให้เขาทำ โยมคิดถึงดาราฝรั่งน่ะ โยมอย่าคิดถึงคนไทยเวลาหลับนอนกับเขา โยมนึกถึง Nicolus พระพุทธเจ้าตรัสรู้เรื่องกามตัณหา ภวตัณหา วิภวตัณหา กาม ทั้งหลายที่เกิดขึ้นเนี่ย เรามีกรรมเพราะว่าสามีนอกใจไปมีคนอื่น

ญ : แม่คะ แล้วหนูมีกรรมอื่นอีกหรือเปล่า นอกจากเรื่องนี้

แม่ชี : ไม่มีค่ะ มีเพียงเรื่องเดียว หน้าที่การงาน เงิน ลูกดีหมดทุกอย่าง แต่ว่าจิตตก มีคนแรกก็ OK แล้วล่ะ เพราะเขายังรับผิดชอบเราอยู่ พอมีคนที่ ๓ อีกคน โยมรู้สึกว่า..............................

ญ : คนที่ ๓ เพิ่งมีมาปีกว่า แต่คนนั้น (คนที่ ๒) ๖ ปีแล้ว

แม่ชี : พอทำใจได้ก็มีอีก โยมยังน้อยกว่าแม่ชี ๆ จะเล่าเรื่องแม่ชีให้ฟัง แล้วโยมจะได้ปลงได้ มีเด็ก ญ. อายุ ๑๔ ไม่ได้เรียนหนังสือ แล้วแม่ชีก็มีลูกเล็ก, หยุมหยิมน่ะค่ะ, ลูกหยุมหยิมอายุได้แค่ ๔-๕ เดือน เนื่องจากไม่มีคนเลี้ยงลูก แม่ชีก็ทำมาหากินไม่ได้ แม่ชีก็เลยไปบอกกับแม่ของ ด.ญ.คนนี้ว่า ขอเอาน้องคนนี้ไปเลี้ยงน้อง (ลูก) หน่อยไปด้วยกัน แล้วเดี๋ยวจะให้ค่าจ้างเป็นเที่ยว ๆ เที่ยวหนึ่งก็ ๕ วัน ก่อนจะไปก็ให้เงินแม่ของเด็กไปเลย ๗๕๐ บาท ค่าแรงลูกเขา ๑ เที่ยว โยม...แม่ชียังไม่ทันได้ส่งเสียเลยนะ พอเอาเรือออกจากท่าไป, แล้วไปจอดอยู่ที่ประตูน้ำ พอมืดเท่านั้น สามีสุดที่รักไปนอนกับเด็กคนนี้เลย, ยังไม่ทันส่งเสียอะไรเลย และยังไม่ทันตั้งตัวเลย ไปได้เสียกันแล้ว วันรุ่งขึ้นบอกว่า "หนูมาเลี้ยงน้อง" หนูไม่ไป ทำไมหนูไม่มาล่ะ หนูจะอยู่กับพี่เขา จะอยู่กับสามีแม่ชี ๆ ก็เลยปล่อยเชือกเลย มึงไปกันเถอะ, ต้มข้าวไว้หม้อหนึ่ง, บอกกับลูก (สาลี่) ว่า สาลี่ตักข้าวให้น้องกิน, แล้วแม่ชีไปร้องไห้ตั้งแต่บางนกแขวก-บางเลน (นครปฐม) จนเกือบถึงสุพรรณบุรี, จะไปเอากัน, ก็ไปเอากันที่อื่น, ทำไมต้องมาเอากันตรงนี้ คือเรือมันติดกันน่ะค่ะ

สามีเราเขาก้าวขาไปนอนกับ ด.ญ.คนนี้ ทีนี้พอแม่ชีคิดว่า “เขาเป็นของเขาอย่างนั้น, แม่ชีก็ทำใจได้, เขาเป็นของเขาอย่างนั้น ถ้าเราเอาเรื่องเขามาทุกข์ เพราะแต่ละวันเขามีแต่สูบบุหรี่-กินเหล้า,เท่านั้น เขาทำอยู่ แค่นั้นเอง เราขอให้เขาช่วยอะไรเขาก็ไม่ช่วย, แล้วเราจะไปยึดถือเขาเป็นสรณะ ได้อย่างไร, แม่ชีตัดใจเลย เพราะขณะแม่ชีอยู่กับลูก เห็นแม่ชีหลับเขาก็ทุกข์ เขาเห็นแม่ชีหลับไม่ได้นะ เขาจะเอาน้ำสาดหน้า, โยม....แม่ชีโดนมาจริง ๆ ทุกข์ของโยมน่ะจิ๊บ ๆ แม่ชีถือท้ายเรือมาทั้งคืนน่ะ มันง่วง, พอตอนกลางวันเราหลับ-เขาตื่น เขาเอาน้ำสาดหน้าแล้วแม่ชีไม่สบาย เขาบอกให้ไปตายที่อื่น พอเราทะเลาะกัน เรือมันแคบน่ะค่ะก็วิ่งรอบเรือ แม่ชีคิดว่า แม่ชีสู้เขาไม่ได้ เพราะแม่ชีถือท้ายทั้งคืน มันไม่มีแรงที่จะไปสู้กัน ก็เลยกระโดดน้ำ, สามีสุดที่รักที่เคยบอกว่า “รักเราคนเดียว” ทำอย่างไรรู้ไหม เอาหินในเรือทุ่มลง-ทุ่มมาที่เรา หินก้อนใหญ่ ๆ น่ะ โดนก็ตายโยม แต่ด้วยความว่องไวของเรา เราดำน้ำไม่โผล่เลย ไปโผล่ซะไกล ๆ เลย พอโผล่น้ำขึ้นมา เขาก็เอาถ่อยาวประมาณ ๓ วา พุ่งถ่อใส่เราเข้าไปอีก, คว้าลูกมาได้ ๒ คน ไปเลย แล้วก็เลิก แต่มันยังไม่หมดสัญญากรรม, ทำอย่างไรก็ไม่หมดสัญญา ไปอยู่กับลูกอย่างมีความสุข ๔ เดือน ไปขายของอยู่ที่นครปฐม เขาไปบอกกับแม่ชีว่า “ขอโทษคำเดียว” โยมเชื่อไหม กลับแนบเลย เขาพูดว่า “พี่ขอโทษจริง ๆ ต่อไปพี่จะไม่ทำอย่างนี้อีกแล้ว เสื้อผ้าแทบจะเก็บไม่หมดเลยนะ กลัวเขาจะไปก่อน จริงไหม หนูก็เจอลักษณะนี้ใช่ไหม, โอ้ย...ผัว-เมีย ละเหี่ยใจ ตีกันหน้าตาเขียว ขอโทษคำเดียวเท่านั้นล่ะ ยอมทุกอย่างเลย

๖. ดุ, ตวาดพ่อ-แม่ จะต้องเจอคู่ครองที่ดุ, ก้าวร้าวยิ่งกว่า

ญ : (อายุมากแล้ว) ขอให้ช่วยบอกกรรม-วิธีแก้ด้วยค่ะ

แม่ชี : ลูกชายมีกรรมกับโยมมาก ตั้งแต่เล็กจนโต ชอบตวาดใส่โยมใช่ไหมคะ ? เวลาแม่พูดอะไร เขาก็จะตวาดเสียงดังเกรี้ยวกราด พอไปมีเมีย ๆ ก็ตวาดใส่แบบไม่ให้ความเคารพเลย แล้วพาลมาเกลียดเราด้วย ใช่ไหมคะ ?

ญ : ดุมากเลย

แม่ชี : เขาดุโยมอย่างไร ลูกมันดุโยมอย่างไร เขาก็ต้องไปเจอคนที่ดุเท่ากับที่เขาดุโยมน่ะ โยมเข้าใจไหม ? ลูกเราตวาดโยมตั้งแต่ออกมาเลย เลี้ยงก็ยาก ร้องทั้งวัน-ทั้งคืน อุ้มเขย่าทั้งวัน-ทั้งคืนเหมือนกัน พอโตขึ้นมาหน่อย เขาก็ตวาดโยม เขาไม่รักโยม ลูกชายทำให้โยมเสียใจตลอด

ญ : ฟังเมียหมดไหม ?

แม่ชี : ก็เมียมันนอนด้วยกันได้ แต่แม่มันนอนด้วยกันไม่ได้นี่โยม ลูกสะใภ้คนนี้ จะเอาไหม ?

ญ : ไม่เอาแล้ว กลัว

แม่ชี : กลัวเขาฆ่าไหม ?

ญ : กลัว, จะทำอย่างไร ไม่ให้เจอกับสะใภ้คนนี้

แม่ชี : จองเวรกันไว้แล้วนะ

ญ : ขอให้อย่าเจอกันเลย

แม่ชี่ : เกลียดไหม ?

ญ : เกลียดมากเลย เมื่อก่อนรักมากค่ะ แม่, หวังจะเป็นเพื่อนน่ะแม่

แม่ชี : ตอนนี้เขามาหักหลังเรา

ญ : คดมากเลย

แม่ชี : ไม่ใช่, มันเป็นกรรมจากลูกชายเราที่ตวาดเราไว้ แล้วก็ส่งผลไปให้คนที่ลูกชายรักน่ะมาเกรี้ยวกราดแม่อีกทีหนึ่ง

ญ : แม่, แล้วจะทำอย่างไรกับสะใภ้คนนี้ อยากจะให้ขาดกันเลย

แม่ชี : เราจะไปบอกให้เขาเลิกกันก็ไม่ได้หรอก มันเป็นกรรม พอถึงเวลา หมดสัญญากรรมเดี๋ยวก็ไปกันเอง โยม... แม่ชีน่ะ แม่ชีรู้ว่า "คำพูดของแม่ชีเนี่ย" ไปสร้างความทุกข์อะไรให้กับสามีแม่ชีบ้าง, พ่อ-แม่แม่ชีพูดอะไรมา, แม่ชีก็ไปเล่าให้ผัวแม่ชีฟังหมดเลย แม่ชีน้อยใจ เวลาซื้อกางเกงให้หลาน, ลูกแม่ชีเนีย คุณแม่ของแม่ชีซื้อให้ตัวละ ๕ บาท แต่ซื้อให้ลูกพี่ชายเขา ซื้อให้ตัวละ ๓๕ บาท แม่ชีเห็นแล้วก็พูดกับคุณแม่ของแม่ชีว่า "แม่นอนตะแคงนะเนี่ย" แล้วก็เสียใจ-ลงมาร้องไห้ เสียใจมากแล้วกรรมที่แม่ชีเสียใจเนี่ย ส่งผลมาให้ผัวแม่ชี ซึ่งไม่รู้ว่าเขาคิดอะไร แล้ววันหนึ่งคุณยายของแม่ชีก็เสียชีวิตไป แม่ชีก็ปรึกษากับเตี่ยแม่ชีว่า "เตี่ย ไอ้เตียงนี่เป็นเตียงที่มีประโยชน์มากเลยสำหรับคนไข้ เรายกออกจากตรงนี้ แล้วยกไปมอบให้โรงพยาบาลดีไหม ยายแกจะได้อานิสงส์" ก็ช่วยกันนะค่ะ ช่วยกันกับเตี่ยไปในห้องยาย บ้านหลังใหญ่ เข้าไปลากกันออกมา โยม.... ผัวแม่ชีคิดอะไร โยมรู้ไหม, คิดว่า "แม่ชีไปมีอะไรกับเตี่ย แม่ชีบอกว่า กูไม่เคยทำหรอก พวกมึงเคยทำกันหรือไงโกรธค่ะ" แล้ววันนั้นเป็นวันที่หมดสัญญากรรมเลย

โยมยาย....มันเป็นวันที่เราเสียดายเวลาที่เราอยู่กับคนที่คิดอย่างนี้กะเรา, แม่ชีเอามีดมาฟันเชือก ฟัน-แบ่งให้ไป แล้วบอกว่า "มึงไปให้ไกลจากชีวิตกูเลย เป็นวันที่ขาดกันเลย โอ้โฮ มันคิดได้อย่างไรวะ คิดได้อย่างไร แล้วจะมาง้อแม่ชี

ในช่วงฤดูหนาวเดือน พ.ย. (หนาวมาก) มาง้อ ทีนี้เรือมันจอดไกลค่ะ แม่ชีจะไม่จอดเรือใกล้ตลิ่ง แม่ชีจะจอดไกล เพราะว่า เดือน ๑๑ เนี่ย เวลาน้ำแห้ง ถ้าเรือติดแห้งเรือมันจะเอียง แม่ชีก็จอดเรือซะให้ไกลตลิ่งมาก ๆ เขาก็ว่ายน้ำมา ขึ้นมาบนเรือ แม่ชีมีปืนก็เลยบอกว่า "ถ้ามึงไม่ลงจากเรือ กูจะยิงมึงให้ตายเลย" ทำไมพูดไม่เพราะเลย มึงกับกูหมดกันแล้ว กูหมดความอดทนแล้ว ตั้งแต่วันนั้น-จนวันนี้ยังไม่เคยเจอกันเลยโยม หมดสัญญากรรม โยมจำไว้ถ้าหมดสัญญา มันจะไม่มีความอาวรณ์ในใจเลย มันจะไม่มีให้เหลือเหยื่อใยเลยว่า ความดีก็ไม่เคย.....คือมันไม่นึกถึงน่ะค่ะ นี่หมดสัญญากรรมพอถึงเวลามันหมดสัญญา เดี๋ยวก็ไปกันเอง ยายทำใจไว้นะ สมบัติผลัดกันชม ไม่ต้องไปคิดมาก

๗. กรรมจากการพัวพันคนทำแท้ง และฤกมาตกรรม

ญ : หนูอยากจะถามว่า "เป็นเพราะอะไร หนูปวดแขนมากเลยค่ะ ตั้งแต่เมื่อคืนนี้

แม่ชี : ปวดเมื่อคืนนี้

ญ : เป็นปีละครั้งค่ะ

แม่ชี : อ๋อ ดีค่ะ

ญ : แต่มันทรมานค่ะ แม่ชีทรมานมากเลย ตอนนี้ก็ยังปวด เมื่อคืนปวดตั้งแต่ประมาณเที่ยงคืนจนถึงขณะนี้

แม่ชี : ตอนนี้ปวดไหม ยกซิ

ญ : ค่ะ ปวดแล้วจะชาหมดเลยค่ะ ปลายนิ้วจะเย็นหมดเลยค่ะ มีอยู่ ๒ อย่าง หัวก็ปวดมาก มีแค่ ๒ กรณีเท่านี้ ค่ะ

แม่ชี : โยมพัวพันธ์กับคนทำแท้ง

ญ : เหรอคะ แล้วต้องใช้วิธีไหนแก้คะ

แม่ชี : ที่โยมปวดหัว, แขน, ขา, โยมมีกรรมกะเรื่องแท้งเด็ก-แท้งลูก

ญ : เหรอคะ แล้วหลังเนี่ย เหมือนจะหลุดออกจากกันเลย เหนื่อยมาก ๆ ปวดมาก

แม่ชี : ต้องนั่งสมาธิบ่อย ๆ พอเขาได้อานิสงส์ก็จะไม่เป็นอะไรอีก

ญ : ต้องนั่งสมาธิเหรอคะ

แม่ชี : ค่ะ

ญ : แล้วคนความจำสั้นอย่างหนูเนี่ย นั่งยากมากค่ะ

แม่ชี : โยมมีครอบครัวไหม ?

ญ : มีค่ะ มีลูกสาว

แม่ชี : โยมดุเนาะ

ญ :	ไม่ดุหรอกค่ะ เป็นคนขี้บ่น
แม่ชี :	โยมซื้อตะไกร (กรรไกร) จังเลยน่ะ ซื้อไว้ทำไมน่ะ
ญ :	เอาไว้ตัดอะไรบางอย่างค่ะ ฟัง ๆ ดูแล้วหลายคนมีปัญหามา ก็เลยต้องเตรียมไว้ค่ะ (ผู้เข้าร่วมฟังในศาลาพากันหัวเราะ)
แม่ชี :	โยม ช. (สามี) ดีนะ น่ารัก-ไม่นอกใจแล้วก็ไม่คิดจะนอกใจด้วย
ญ :	มีแต่หนูนี่แหละจะนอกใจ
แม่ชี :	ใช่, โยม ช. ช้า, โยมก็ไวเหลือเกิน
ญ :	ต้องอยู่ข้างหลังตลอดค่ะ หนูต้องอยู่ข้างหน้า ต้องตายก่อนค่ะ
แม่ชี :	โยมไปซื้อมีด ซื้อตะไกรตัดฉับเดียว ขาดเลย โยมโหดร้าย โยมก็ร้ายนะ ร้ายพอสมควร
ญ :	หนูต้องหาวิธีไหนแก้คะ แม่ชี
แม่ชี :	เอากรรไกทิ้งให้หมด
ญ :	หนูทำงานเกี่ยวกับกระเป๋า ต้องใช้กรรไกรด้วย แต่กรรไกรที่หนูคิดจะเอาไว้ใช้บางอย่าง หนูจะทิ้งค่ะ
แม่ชี :	ในอดีตชาติเป็นคนมีทรัพย์มาก ๆ เลย แล้วก็มีพี่น้อง พ่อมีเมียหลายคน ขอความช่วยเหลือจากโยมก็บ่อยครั้ง โยมเป็นคนใจดีน่ะ ถึงเป็นน้องต่างแม่ โยมก็ให้ ทีนี้น้องต่างแม่เนี่ย มันตกในอบาย-การพนัน, ติดหนี้สินเยอะแยะแล้วก็วางแผนฆ่าโยม เพื่อจะเอาทรัพย์สมบัติจากโยม แล้ววางแผนสำเร็จด้วย โยมถูกฆ่าตาย ถูกปล้นบ้าน-ฆ่าตาย เขาเผาบ้านโยมหมดเลย พอมาในชาตินี้ โยมกลัวเรื่องไฟมาก แล้วโยมก็ไม่ค่อยไว้ใจใครที่อยู่ใกล้ชิด
ญ :	ไว้ใจยากค่ะ
แม่ชี :	โยมกลัว เพราะโยมจำหน้าได้ว่า นี่มันน้องต่างแม่
ญ :	ชาตินี้ก็โดนปล้นเหมือนกันค่ะ จี้เอาเลยน่ะ
แม่ชี :	แล้วโยมรอดมายังไงล่ะ
ญ :	รอดเพราะกรรไกรมั้ง
แม่ชี :	โยมทำอย่างไร ยอมวิ่งหนี
ญ :	ไม่หนีเลย อยู่บนบ้านพร้อมกันกับเตี่ย-แม่ เขามาปล้นเอาของหมดบ้านเลย
แม่ชี :	เหมือนเดิม กรรมในอดีตอย่างไร กรรมใหม่จะเป็นอย่างนั้น แต่ว่าตอนโยมใกล้จะตายจำหน้าได้ว่า "เป็นน้อง"ต่างแม่, คือจำได้ พอโยมจำได้แล้วโยมบอกว่า "อย่ามีเวรต่อกันเลย" โยมขอไม่จองเวร แล้วโยมสิ้นใจตาย โยมถูกฟันเยอะ
ญ :	เนี่ย ฟันแบบไหน จึงมีหนวดเยอะ

แม่ชี : นั่นแหละค่ะ ร่องรอยของการฟัน

ญ : มันเป็นรอยนิ้วโป้งนะ แม่ชี

แม่ชี : รอยฟันค่ะ ฟันยับเลยน่ะ เพราะผีการพนันมันเข้าสิง ถูกทวงมากขึ้นก็ไม่รู้จะไปเอาที่ไหน แล้วก็โยมมีเงินเยอะ สตางค์เนี่ย สมัยก่อนเขาใช้สตางค์รูใช่ไหมคะ ร้อยไว้เป็นพวงเลยโยม แขวนไว้จนที่ไม่พอ นี่เป็นเศรษฐีเก่า

ญ : ขอชาตินี้ด้วยได้ไหมคะ แม่ชี

แม่ชี : ชาตินี้โยมก็ทำกระเป๋ามิใช่เหรอ

ญ : แต่เงินไม่ค่อยเข้ากระเป๋าเลยค่ะ

๘. กรรมจากการแย่งผัวพี่สาว

ญ : มักจะได้ของที่ไม่ชอบและไม่ได้ของที่ชอบค่ะ ตั้งแต่เด็ก ๆ ไม่ทราบว่าทำกรรมอะไรมาคะ

แม่ชี : เคยแย่งของรักของคนอื่นมา ของรักของคนอื่นนี้คือเป็นของรักของพี่สาว เคยเกิดมาเป็นพี่น้อง หน้าตาละม้ายคล้ายคลึงกัน พี่สาวมีสามีก่อนแล้วก็พี่เขยมีใจกับเรา ก็หยอกล้อกัน หยอกเล่นกัน จนที่สุดมันเป็นความจริงขึ้นมา พี่สาวเสียใจมาก พี่สาวกินยาตาย คนเขาก็ลือกันทั้งหมู่บ้านเลยว่า “น้องสาวแย่งผัวพี่สาว” แต่โยมก็ไม่ได้สนใจเลยว่า ใครจะว่าอะไรโยม ๆ ถือว่าโยมมีความสุขก็ OK พี่เขยมีนิสัยเจ้าชู้ พอได้เราแล้ว ไม่นาน ก็ไปมีคนอื่นอีก โยมก็เป็นเหมือนพี่สาว คือกินยาตายเหมือนกัน พอมาชาตินี้ถ้าโยมรักคนที่ยังโสดอยู่ เขาก็จะนอกใจไปมีคนอื่น ถ้ารักคนไหน ที่รู้สึกรักมาก เขาก็จะมีเจ้าของ เป็นอย่างนี้ไหมคะ, อยากแก้ไหมคะ ?

ญ : เป็นค่ะ หนูอยากแก้ค่ะ แต่ชาตินี้หนูไม่อยากแต่งงาน-มีคู่ค่ะ, หนูแค่อยากแก้กรรมค่ะ !

แม่ชี: หนูไม่อยากแต่งงาน

ญ : ใช่ค่ะ, หนูขอพูดตรงๆ เลย, หนูไม่อยากมีสามีเลยค่ะ

แม่ชี : แต่หนูต้องมีนะ เพราะหนูมีกรรมเรื่องนี้ สังขารยังตั้งอยู่ อย่าไปบอกใครว่าไม่เอาอีกแล้ว มันไม่จริงหรอก

ญ : หนูกลัวว่า มันจะเป็นความทุกข์มากกว่า

แม่ชี : ที่หนูรู้สึกว่า "หนูไม่อยากมี เพราะหนูมีความจำเดิม ๆ ก็คือ ความจำที่อยู่ในจิตใต้สำนึกของภพ, ที่หนูรักพี่เขย แล้วพี่เขยไปมีคนอื่น พอหนูมาเกิดใหม่ หนูก็ยังมีความรู้ ได้หมายจำในสิ่งที่เคยเกิดขึ้นมาแล้วกับหนูในอดีต เลยทำให้หนูเบื่อหน่ายที่จะมีคนรักที่เป็น ช. รักเพศเดียวกันหรือเปล่า

ญ : ชอบค่ะ

แม่ชี : ไม่ผิดหรอกค่ะ เราไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน สัญญากรรมที่หนูรู้สึกว่า "ถูกทอดทิ้ง" แล้วก็หนูฆ่าตัวตายเนี่ย ตรงนี้มันเป็นบาป โยมคิดไม่ถึงหรอกว่า "การที่โยมไปรักพี่เขยน่ะ กรรมมันจะส่งผลมาถึงชาตินี้ เวลาเรารักเขา พี่สาวเป็นทุกข์ มันส่งผลมาว่าเวลาเรารักใคร คนนั้นก็ทำให้เราทุกข์เหมือนกัน

๙. ทุกข์จากความหวาดระแวง

ญ : แม่หนูเสียไปแล้ว ทำบุญให้ท่าน ๆ จะได้รับหรือเปล่า ?

แม่ชี : ได้รับค่ะ แม่โยมก่อนตายมีอาการอะไรที่เท้าไหม ?

ญ : คุณแม่เสียขณะที่เตรียมตัวจะนอนค่ะ แล้วหลานมาเยี่ยม ปรากฏว่าซีด ไม่มีสีเลือด แล้วรีบพามาส่งโรงพยาบาล หมอบอกเสียชีวิตระหว่างทางค่ะ, แล้วเลยไม่ทันได้พูดคุยอะไรกัน

แม่ชี : เจ็บข้อเท้าค่ะ ๆ เขาเคยบ่นไหมว่า ปวดเท้า

ญ : ตอนที่ยังมีชีวิตอยู่ก็บ่นค่ะ เพราะท่านอ้วนค่ะ

แม่ชี : เจ็บข้อเท้าเนี่ยค่ะ ทั้ง ๒ ข้าง ตายไปแล้วไม่ใช่ตายเลยนะโยม ตายไปแล้วโรคภัยไข้เจ็บ ยังมีอยู่ ถ้าเราไม่ได้เจริญกรรมฐาน วิบากของกรรมเนี่ย พ่อ-แม่ทำกรรมอะไรไว้ เมื่อเรามาปฏิบัติ ถึงเราไม่ใช่ ช. เป็น ญ. ก็ตาม เวลาเรานั่งกรรมฐาน อาการของแม่จะมาอยู่ที่เราหมดเลย เราก็จะช่วยท่านได้

ญ : แล้วหนูต้องแก้อย่างไรให้แม่คะ

แม่ชี : อยากให้แก้ แต่กลัวโยมลำบาก

ญ : ไม่สามารถทำได้หรือคะ

แม่ชี : มีเงินไหม ?

ญ : ตอนนี้ไม่มีค่ะ

แม่ชี : แก้ไม่ได้แล้ว, ไปซื้อหลังคา, ที่ดิน (กระเบื้องมุงหลังคา ที่ดินถวายวัด)

ญ : ทำหมดแล้วค่ะ

แม่ชี : ทำอีกใบหนึ่ง เขียนเฉพาะชื่อแม่โยมทำบุญ โดยลูกสาวระบุชื่อด้วย

ญ : แล้วเขาจะสามารถไปสู่ภพภูมิของเขาหรือคะ

แม่ชี : ใช่

ญ : หนูมีกรรมอะไรในอดีตหรือเปล่าคะ ?

แม่ชี : กรรมเรื่อง ช.

ญ : เพราะอะไรคะ

แม่ชี : มีครอบครัวไหม

ญ : มีแฟนค่ะ แต่ไม่ได้แต่งงานค่ะ เป็นคู่หนูหรือเปล่าคะ

แม่ชี : เป็นแฟนแต่ไม่ได้แต่งงาน นี่หมายความว่าอย่างไร ? อยู่กินกันฉันสามีภรรยาแล้วใช่ไหม ?

ญ : ค่ะ

แม่ชี : โยมก็ยังแบ่งรับ-แบ่งสู้อยู่นะ โยมมีบุญนะ เพราะเจอคู่ที่ดี แต่โยมน่ะไม่ค่อยดี โยมชอบสงสัย โยมต้องให้ความไว้วางใจครอบครัว โยมไว้ใจไหม ?

ญ : ไม่ไว้ใจ

แม่ชี : ทำไม ไม่ไว้ใจ ช. ล่ะ ?

ญ : เรื่องไหน

แม่ชี : ทุกเรื่อง

ญ : ก็สงสัย ไม่สนิทใจบ้างค่ะ

แม่ชี : โยมต้องสิ้นสงสัย ถ้าคิดจะอยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข โยมต้องไม่สงสัย บางทีการมีทิฏฐิกับครอบครัวเนี่ย มันเสียเวลา และเสียโอกาส เมื่อมันเสียไปแล้ว ก็ไม่มีโอกาสที่จะได้สิ่งที่ดีแบบเดิมอีก ถ้าโยมถูกด่า แสดงว่าเคยด่าเขาไว้ก่อน ถ้าถูกชม แสดงว่า เคยชมเขาไว้ก่อน ที่จริงเรามีเวลามาก แต่เราบริหารเวลาไม่เป็น

๑๐. สมาธิวิปัสสนาเท่านั้นที่ทำให้ชีวิตเป็นสุข-สงบ

แม่ชี : แม่ชีถูกสอนให้อยู่กับปัจจุบัน ไม่สอนให้อยู่กับอดีต แต่แม่ชีต้องพูดเรื่องอดีตให้โยมฟังแทบทุกคน เพราะมันจะต้องมาคาบเกี่ยวกับชีวิตปัจจุบัน บางคนก็ไม่ได้พูดเรื่องอดีตเลย เพราะว่าอดีตเป็นกรรมดี ที่นำขึ้นไปใช้บุญอยู่บนสวรรค์ หมดบุญแล้วก็ลงมาเกิดเป็นมนุษย์ ด้วยทิฏฐิจากบุญทำให้ เกิดทิฏฐิยิ่งขึ้น มีรูปเป็นทรัพย์ แต่มีวาจาไม่ไพเราะ แล้วก็ชอบเสียดสี จากที่เคยไปได้ดิบได้ดีบนสวรรค์ ๓๐๐-๔๐๐ ปี ก็ประมาณอาทิตย์หนึ่ง (บนสวรรค์) โยม แล้วลงมาเกิดเป็นพวกเรา ถ้าเราเกิดมาจากบุญนี้ แล้วเราทำกรรมฐานเจริญสมาธิ-วิปัสสนาไว้ มันก็จะส่งผลมาให้เราเป็นคนสงบ (กาย วาจา ใจ) แล้วก็ยอมรับในสิ่งที่เกิดขึ้นได้ง่าย

๑๑. กรรมจากการกระทำสิ่งที่ไม่ดีไว้ในวัด เลยส่งผลมาถึงลูก

แม่ชี : สามีโยมล่ะ

ญ. : วันนี้ไม่ได้มาค่ะ, อาทิตย์ที่แล้วมา.

แม่ชี : อยู่ด้วยกันหรือเปล่า โกรธเก่งไหม สามีเราน่ะ

ญ : โกรธง่ายค่ะ

แม่ชี : เวลาโกรธแล้วชอบทำลายข้าวของ เขวี้ยงของ ใช่ไหม ?

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : อาทิตย์ที่แล้ว แม่ชีก็อยากพูด แต่ไม่ได้เก็บภาพไว้ มันไม่มีภาพที่จะเก็บไว้ว่า คนที่โกรธแล้วทำลายของเนี่ย, มันจะส่งผลมาที่ลูก แม่ชีก็อยากจะพูด แต่มันไม่มีภาพที่จะเก็บไว้ ก็เลยอยากจะบอกว่า ที่พ่อโกรธแล้วทำลายของเนี่ย มันจะส่งผลมาที่ลูก เนื่องจาก ตอนเขาเป็นวัยรุ่น เขาเคยมีเรื่องชกต่อยกันในงานวัดแถวนครชัยศรี ชกต่อยกันแล้วเขวี้ยงแก้ว มันเป็นแก้ววัด พอมามีลูก ๆ ก็แก้วหูแตก-ทะลุ, ไม่ได้ยิน, ชัดเจนไหม

ญ : แต่ไม่ได้เป็นตั้งแต่เกิด

แม่ชี : เกิดแล้ว แล้วก็มามีเหตุที่มีของอะไรที่เหมือนกับตกลงมาค่ะ

ญ : ที่นอนมั้งคะ

แม่ชี : ตกลงมาก็เหมือนกับแก้วที่มันไปกระทบ-เขวี้ยงออกไป ทะเลาะกับกลุ่มวัยรุ่นด้วยกันแล้วก็มีการเขวี้ยงแก้ววัด น่าจะเป็นงานบวชหรืองานอะไรนี่แหละ แล้วทะเลาะกันกินเหล้าจนเมา ปัจจุบันนี้ก็ยังเมาอยู่

ญ : ก็ทานมากค่ะ แต่ขณะนี้ถ้าทานแล้วก็จะปวดหัว เจอเพื่อนเป็นไม่ได้ค่ะ ถ้าเจอแล้วจะต้องดื่มเหล้า

แม่ชี : ใครได้ดูเรื่องของน้องที่ไม่ได้ยิน เพราะแก้วหูมันทะลุถึงกันเนี่ย เนื่องมาจากกรรมที่พ่อเขาไปมีเรื่องชกต่อยกันในวัด เพราะ ๑. ที่วัดนั้นเป็นเขตอภัยทาน ถ้ามีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งกันในวัด ถือว่า พ่อสร้างกรรมไว้ในเขตธรณีสงฆ์ ๒. แก้วที่เขวี้ยงไปแล้วแตกเนี่ย คนที่เก็บไม่ใช่ชาวบ้านธรรมดา แต่เป็นพระสงฆ์ต้องมากวาดเศษแก้ว สามีโยมที่เท้าเป็นเหมือนตาปลา เคยดูไหม เคยถามไหมว่าเขาเจ็บเท้าบ้างหรือเปล่า

ญ : ไม่รู้ซิคะ เพราะเท้าเขาเป็นอยู่แล้ว แต่ตอนนี้เป็นแผลอยู่ไม่หาย

แม่ชี : มันไม่หายหรอกค่ะ เพราะแก้วมันฝังลงไป มีคนไปเดินแล้วไปเหยียบแก้วที่เขวี้ยงไป ๓-๔ ใบนั้น มันนานมากแล้วนะ นานเป็น ๑๐ ปีแล้ว

ญ : คงจะเป็นวัยรุ่น

แม่ชี : เป็นวัยรุ่นที่ซ่ามาก แม่เขาทราบไหม ใครทำเพื่อนเขาไม่ได้ เขาจะออกหน้า เศษแก้วเนี่ยมันน่าจะบาดคนที่เข้าไปทำบุญในวัด มันส่งผลมาที่ขาเขา นี่คนนี้รักเพื่อนตายเลย ใครจะมีเรื่องออกหน้าก่อน แล้วลูกเนี่ย ! เมื่อได้พูดเรื่องนี้แล้วลูกก็จะดีวัน-ดีคืน, จะค่อย ๆ ดีขึ้น ฉะนั้นให้ไปถวายสังฆทานด้วยแก้ว แล้วก็ชวนเขาไปอธิษฐานด้วย เขาอาจจำได้บ้าง ๑๐ กว่าปีที่แล้ว ที่มีการเขวี้ยงแก้วท้าทายกัน ที่นี้วัดกลางบางแก้วเนี่ย มีหลวงปู่บุญเป็นเจ้าอาวาสที่อยู่เมื่อเกือบ ๑๐๐ ปีกว่า ก็เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๔ ปีแล้วที่มีเรื่อง

ญ : คงจะเป็นอย่างนั้น เมื่อเป็นวัยรุ่นเขาก็เที่ยวไปทั่ว

แม่ชี : รักเพื่อน เหตุที่มันเกิดการเขวี้ยงแก้วนี่เกิดขึ้นที่วัดหลวงปู่บุญ พอเขามีงานก็ให้ไปถวายสังฆทานเลย และชวนเขาไปด้วย แล้วไอ้แผลที่เกิดขึ้นที่ขาจะได้หาย

๑๒. กรรมจากการถูกสาปแช่งของพ่อ-แม่ ในอดีตชาติ

ญ : อยากจะถามเกี่ยวกับหน้าที่การงานค่ะ คือตั้งใจทำแล้วมักจะมีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเด็ก

แม่ชี : โยมเป็นคนมีกรรมเนาะ อาภัพทุกเรื่องเลย หน้าที่การงาน ทำดีแล้ว เจ้านายไม่เห็นการทุ่มเทอะไรไปของโยมก็ไม่มีใครเห็น ไม่ว่าจะเริ่มต้นคิดอย่างไร ก็ไม่มีใครเห็น ครอบครัวก็ไม่เห็นโยม จากกรรมในอดีตของโยม ในอดีตโยมมีคู่แฝดนะ, ที่หน้าตาเหมือนกัน แล้วก็โยมก็ไม่เป็นที่รัก เวลาใครเจอโยม ๆ ก็จะบอกถึงชื่อของพี่สาวโยมที่เกิดก่อนประมาณ ๑๐ นาที เพราะคนที่เขารักนั้น เขารักพี่สาวโยมหมด แต่เขาจะไม่รักโยม พี่สาวคนโตน่ะชื่อน้อย, เราเป็นคนเล็กชื่อใหญ่, เขาจะถามชื่อว่านี่ “น้อย” หรือ “ใหญ่” เราจะบอกว่า “น้อย” พอบอกว่า “น้อย” พี่-ป้า-น้า-อา, ใครเขาก็จะให้ขนม ให้ความช่วยเหลือ ให้ความอนุเคราะห์แก่เราทุกอย่าง, แต่ถ้าบอกว่า “เราเป็นใหญ่” เขาจะไม่ดูดำดูดีกับเราเลย ความคับแค้นใจที่เราไม่มีใครรัก ความคับแค้นใจที่เราเกิดพร้อมกัน เป็นพี่-น้องกัน ทำไมเราไม่ได้ของที่มันเหมือน ๆ กันเลย ทำให้เราอิจฉาพี่ในอดีตชาติ โยมอิจฉาพี่โยมแบบอิจฉามาก ๆ จนโตขึ้นมาเป็นรุ่นสาว ก็มีคนมาขอ, เราก็เลยบอกพี่สาวว่า “พี่น้อย” ให้ใหญ่แต่งแทนเถอะ พี่สาวรู้ถึงความกดดันของเราตลอดเวลา ตั้งแต่โตด้วยกันมา เป็นพี่-น้องกัน-พี่สาวก็สลับตัว, เพราะพี่สาวก็ไม่ชอบ ช. คนนั้น ก็สลับตัวให้โยมแต่ง เกิดอะไรขึ้นรู้ไหมคะ เจ้าบ่าวเกิดจำได้ว่า “ไม่ใช่น้อย” ก็เลยไม่แต่ง หม้ายขันหมากเลยโยม แล้วก็เลยถูกประนามกันทั้งคุ้งน้ำเลยว่า “พ่อ-แม่รู้เห็นเป็นใจ สลับตัวเจ้าสาวให้เขา,

ทองหมั้นที่เขามาหมั้นไว้ ข้าวของอะไร เขาก็ขอคืนหมด กลายเป็นความเสียหายที่เกิดขึ้นกับครอบครัวเรา แม่เราตรอมใจตาย พ่อก็สาปแช่งเราจนตาย โยมรู้สึกว่า "โยมเดียวดายไหม" ?

ญ : ก็เป็นค่ะ

แม่ชี : คำสาปแช่งของพ่อ-แม่จะมีผลข้ามชาติเลย เราก็ตัดพ้อต่อว่าในเรื่องความดีที่เราทำว่า "ทำไมไม่เห็นเจอ-พบกับผลของความดีและสิ่งที่ดี ๆ ที่เราทำไว้บ้างเลย"

๑๓. กรรมจากการส่งคนไปทำงานต่างประเทศ

แม่ชี : คนนี้มีกรรมเรื่องเงินกู้ ออกเงินไหม ?

ญ : ไม่ได้ออกค่ะ

แม่ชี : เคยแต่กู้ มีเงินเก็บเยอะไหม ?

ญ : ไม่มีแล้วค่ะ ตอนนี้ เพราะมีปัญหาเรื่องงานน่ะค่ะ

แม่ชี : แล้วไปไหนหมด เงินน่ะ ใช้หมดหรือไง ?

ญ : ใช่ , ค่ะ

แม่ชี : ออกจากการงานแล้ว

ญ : ออกแล้วค่ะ

แม่ชี : แม่ชีเห็นเงินโยมเป็นตุ่ม ๆ เลยเนาะ ในอดีตชาติปล่อยเงินกู้ ทำที่ดินขาย ส่งคนออกไปนอกประเทศเพื่อทำงาน ไม่นานน่ะค่ะ แรก ๆ สมัยซาอุ ฯ รุ่งเรือง มีญาติไปซาอุ ฯ ไหม

ญ : ไม่มีค่ะ

แม่ชี : ในสมัยที่ซาอุฯ รุ่งเรือง ที่เขาไปสร้างเมืองในสมัยประมาณ ๕๐-๖๐ ปีที่แล้ว ตายแล้วก็เกิดมาเป็นโยมเนี่ย โยมจะปวดหลัง, เหมื่อย, เหมือนอยากจะถูกนวดอยู่ตลอดเวลา เพราะคนเหล่านั้นที่โยมบอกเขาไปว่า "ถ้าใครจะไปซาอุฯ ก็เอาเงินมา ๓ หมื่นบาท", ทุกคนอยากจะไปซาอุฯ ก็นำเงินมาให้โยมคนละ ๓ หมื่น เป็นค่านายหน้า, ๕๐-๖๐ ปีก่อนนี้ เงินจำนวน ๓ หมื่นต้องขายบ้าน-ขายนากันเลย แล้วโยมก็ติดต่อ โยมมีสามีที่มีช่องทางจะพาคนไปทำงานที่ซาอุฯได้ แล้วโยมก็ติดต่อส่งคนเหล่านี้ไปได้งานทำ, การที่ส่งไปไม่ใช่เป็นการค้ามนุษย์, แต่ว่าโยมได้เงินมาจากคนที่เขาไปทำงานส่งมาให้, เกิดกรรมที่โยมในเรื่องของการทำงาน, โยมอยู่ที่ไหนจะถูกเพ่งเล็งตลอด, ย้ายงานมากี่รอบแล้ว

ญ : หลายหนแล้วค่ะ

แม่ชี : จากคนที่เขาไปทำงานแล้วคิดถึงบ้านน่ะค่ะ, ความห่วงใยที่แต่ละคนไปกันนาน ๆ ทีละ ๒-๓ ปี, แล้วก็บางคนก็ไปมีปัญหาในภพชาติของอดีต นี่มันยังมีอยู่น่ะ ถ้าเราจำกันได้ คนงานที่ไปซาอุฯ เนี่ย ยังมีอยู่ มันเป็นส่วนหนึ่งที่มันทำให้เกิดกรรมที่โยม ไม่ว่าโยมจะไปทำงานที่ไหน โยมจะมีปัญหากับคนรอบข้างตลอด จากกรรมที่โยม, ส่งคนไปทำงาน, พอเงินที่โยมได้มาคนละ ๓ หมื่นบาท โยมก็ออกเงินกู้ กว้านซื้อที่ดินขายให้คนต่างชาติ โยมเก่งนะ สุดท้ายโยมก็ถูกเก็บ เพราะว่ามีคน ๒ กลุ่ม ที่ทำงานเหมือนเรา ตั้งบริษัทขึ้นโดยเอาโยมอ้าง ทุกคนเขาเชื่อถือโยม ไว้ใจโยมว่าไปแล้วได้งานทำกัน เพราะไม่มีใครได้กลับมาเลย แล้วทุกคนที่ไปซาอุฯ ก็จะส่งเงินกลับมา, ทุกครอบครัวก็มีเงินทอง, คนที่เป็นเมียอยู่บ้านก็มีชู้บ้าง จากที่จากไปกันนาน, ส่งผลมาเป็นกรรมที่โยม, ๒ กลุ่มใช้ชื่อโยม แล้วก็หาเงินจากคนที่อยากไปทำงานต่างประเทศ (ซาอุฯ) แล้วในที่สุด โยมก็ถูกยิงตายร่างพรุนเลย พรุนทั้งตัว โยมจะเจ็บหลังเป็นจุด ๆ ใช่ไหมคะ ?

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : เจ็บทะลุปอดเลย ใช้ไหมคะ เพราะว่ากรรมที่ถูกยิงในอดีตมันส่งผลมาเป็นกรรมปัจจุบัน เวลาไปตรวจแล้วไม่เจอว่า "เป็นโรคอะไร" แล้วเรื่องงานก็ไม่มีปัญหา เดือนหน้าก็ได้ทำงานแล้ว

ญ : ที่ว่าปวดหลังนี่ หนูก็จะไม่เป็นอะไรแล้วใช่ไหมคะ ?

แม่ชี : ไม่เป็นค่ะ ที่มีอาการปวดหลังเนี่ย เพราะ

๑. คนที่ไปทำงานเขาทุกข์ทรมานจาก Side งานที่เขาไปทำ

๒. โยมถูกเก็บจากปืนน่ะ เขายิงโยมตาย โยมตายจากอาวุธนะ มันจะปวดอยู่บริเวณหลัง ปวดมากแล้วก็กลัวมากเลย เวลามีข่าวเรื่องยิง, ก็จะมีอาการกลัวเพราะเคยตายจากการถูกยิง

ญ : เรื่องครอบครัว, หนูไม่มีอะไรแล้วใช่ไหมคะ ?

แม่ชี : ไม่มีค่ะ โยมนอกใจไหมเนี่ย

ญ : หนูเลิกกับแฟนหลายปีแล้วค่ะ

แม่ชี : แล้วโยมมีคนอื่นหรือยัง ?

ญ : หนูก็มี มีแล้วเลิก แต่ว่าคบทีละคน, พอเลิกไปแล้วก็มีเข้ามาใหม่

แม่ชี : คือกรรมจากคนงานที่ไปแต่ละคน ๆ โยมต้องรับผิดชอบ ผ่านมา แล้วก็ผ่านไป ๆ เกี่ยวกับเรื่องชีวิตคู่ ชัดเจนไหม ?

ญ : เข้าใจค่ะ

แม่ชี : ยังเหลืออีกเยอะ, โยมทำตัวให้แข็งแรงไว้ (จะมีผู้ชายเข้ามาอีก)

แม่ชี : โยม บางทีนะ มีโยมเขาเข็นพ่อเขามา พ่อไม่พูดมา ๑๑ ปี เข็นมาหาแม่ชี บอกว่า "จะขอให้พ่อพูดได้ เนื่องจากพ่อขณะพูด ๆ อยู่ในลักษณะที่นั่ง อยู่ ๆ แล้วซึมเศร้าไป เฉย ๆ และไม่พูดเลย เขาเคยเดินได้อยู่ แล้วอยู่ ๆ ก็เดินไม่ได้ ลูกเข้ามาถามอะไร ๆ ก็ไม่พูดอยู่ ๑๑ ปี พอมาถึงแม่ชี ๆ เนี่ยมองตาเขา ถามว่า "โยมพูดได้ไหม" แม่ชีมองตาแก วันที่แกมาหาแม่ชี เป็นวันที่แกหมดกรรมพอดี แกบอกแม่ชีว่า "ผมพูดได้ครับ" ทำให้ลูกแต่ละคนที่มาน่ะ ดิ้นกันพล่านเลย ด้วยความตื่นเต้น ดีใจ ประหลาดใจ แล้วที่ไม่พูดมา ๑๑ ปีล่ะ เพราะกรรมอะไร เขามีกรรม เป็นกรรมจาก "เต่า" คือ มีคนเอาเต่าไปปล่อย น่าจะที่ใกล้ ๆ บ้าน แล้วแกเจอเต่า แกก็เลยเอาโอ่ง-ตุ่มครอบไว้ แล้วลืมไปประมาณเกือบปี เต่าตาย พอโยมเขาเริ่มป่วย เพราะเต่าคงจะเดินวนรอบ ๆ ปากโอ่ง-ตุ่มมาเกือบปี มันก็ส่งผลมาเป็นกรรมให้โยม ช. ขาไม่มีแรง แล้วต้องนั่งวิลแชร์อยู่ตลอด อาการกรรมจากเต่าที่ครอบเอาไว้ส่งผลมาให้โยมเขาขยับปากพูดไม่ได้ ชัดเจนไหม ก็เลยถามว่า "โยมเคยเอาตุ่มครอบเต่าไว้ไหม" เขาบอก "ครับ" "จำได้ไหม" "จำได้ครับ" หมดกรรมเลย

๑๔. กรรมจากการทำแท้ง

แม่ชี : น้องชื่ออะไร ?

ญ : ชื่อ ปิยดา แซ่หว่าง

แม่ชี : เป็นชาวเขาเหรอ โอ ไม่เคยใช้ไฟฟ้าเลยซิ

ญ : เคยใช้ค่ะ ที่บ้านมีอยู่แล้วค่ะ

แม่ชี : ที่บ้านนั้นไม่ได้มีไฟฟ้าใช้ใช่ไหม ?

ญ : ก็ตั้งแต่จำความได้ ก็มีแล้วค่ะ เป็นพื้นที่ราบค่ะ ไม่ใช่บนเขาค่ะ

แม่ชี : อยู่ กทม. นานหรือยัง

ญ : ก็ประมาณ ๕ ปีค่ะ

แม่ชี : หนูทุกข์ไหม ?

ญ : ทุกข์ค่ะ ช่วงแรก ๆ ก็รู้สึกทุกข์เรื่อง พ่อ-แม่ และพึ่งมาได้แฟนไม่กี่ปีเนี่ยค่ะ ก็ทุกข์

แม่ชี : ตอนนี้ สุขแล้ว

ญ : ก็ดีขึ้นนิดหนึ่งค่ะ

แม่ชี : แต่กรรมที่ไปทำเรื่องตรงนี้มันยังไม่ส่งผลมาเนาะ มันก็เลยดูว่า "เหมือนเราจะดีขึ้น"

ญ : แล้วหนู จะต้องทำอย่างไรคะ ?

แม่ชี : กี่ครั้ง

ญ : ครั้งเดียวค่ะ

แม่ชี : ๒ ครั้งลูก

ญ : หนูจำได้ว่า ครั้งเดียวค่ะแม่ ตอนนั้นหนูไม่รู้ว่า "หนูท้อง"

แม่ชี : ๒ ครั้ง มีเด็ก ๒ คน เด็กผู้หญิงคนหนึ่ง เด็กผู้ชายคนหนึ่ง หนูไปทำอะไร กินยา หรือ แท้งเอง

ญ : ไม่รู้ค่ะ มีรอบเดียวค่ะ

แม่ชี : ๒ ครั้ง ที่ไม่ได้ตั้งใจอีกครั้งหนึ่ง พระพุทธเจ้าทรงสอนให้เว้นจากการฆ่าสัตว์-เบียดเบียนผู้อื่น แต่เราไม่ค่อยคิดเรื่องตัวเราเองกันว่า "สิ่งที่เราทำ จะส่งผลมาเป็นเงามืดที่ตัวเราเอง" เราไม่พร้อมแล้วก็ไปกินยา แล้วคิดว่า "เราคงไม่ใช่กรรม เพราะเราไม่รู้จักเรื่องกรรม" แต่พอมาวันหนึ่ง ที่เรามีชีวิตตกต่ำลงไป เราถึงจะไปคิดถึงได้ว่า อ๋อ.! นี่เราทำกรรมอย่างนี้ไว้ ใช่หรือเปล่า ? มันถึงทำให้ชีวิตเราตกต่ำ

๑๕. กรรมจากการเอาเปรียบค่าแรง

ญ : ขอให้แม่ชีช่วยบอก-แนะนำ เกี่ยวกับชีวิตหนูค่ะ

แม่ชี : คนทำงานที่เขาจัดหางานน่ะ, ที่คนนี้เป็นคนรวบรวมคนงานทั้งหมด โยมน่ะ ! โยมมีกรรมกับทาสแรงงาน เป็นคนจัดหางานทั้งหมดเลย ใครจะไปเป็นลูกจ้างบ้านไหน ก็จะต้องมาหาโยม เอาเงินให้โยม และโยมก็จะติดต่อไปตามบ้านที่คนจะเอาคนที่ตกงานเหล่านั้นไปไว้ตามบ้าน แต่ว่าโยมจะได้ค่าเงิน (หัวคิว) หนึ่งเดือนก่อน จากคนที่ไปทำงานก่อน ๑ เดือน ก็ไม่นาน เวลาที่ผ่านมาก็ประมาณ ๔๐ ปีที่แล้ว ตายแล้วเกิดเลย เกิดมาเป็นโยมเลย แม่พูดได้ไหม, มันไม่ใช่เรื่องชาตินี้เนาะ คนที่ต้องเข้าไปใช้กรรมกับคนที่ไปเป็นเจ้านายหรือว่าเจ้านายที่ไปอยู่ด้วย ไม่ยุติธรรม และคนก็ไม่มีความรู้ ก็เข้าไปเช็ดกวาด ถู ฯลฯ บ้านเขาให้เรียบร้อย ตั้งแต่พ่อ-ลูก ลุง อา ฯลฯ เข้ามาใช้บริการเป็นคนงานเรา คนนั้นเข้า-คนนี้ออก ก็กลายเป็นกรรมจากเรา เพราะว่าเราไม่ได้ทำงานแต่เอาเงินเดือนเขามาแล้ว ๑ เดือน ส่งผลมาเป็นกรรมที่เรา เพราะทุกคนที่เข้ามาหางานทำ สมัครงานกับโยม เขาไปตกทุกข์ได้ยาก, เขาก็พูดถึงโยมว่า "โหดร้าย" โยมไม่บอกเลยนะว่า "ได้เงินไปจากเขาแล้ว ๑ เดือน" พอถึงเวลาทุกคนก็ไปอยู่ได้ครบเดือน โยมก็จะเอาไปอีกซัก ๓๐๐-๕๐๐ บาท แต่เจ้าของบ้านก็บอกเลยว่า "คนจัดหางานเขาหักไปแล้ว ดังนั้นในชาตินี้ โยมจะทำอะไรก็ไม่เหลือกิน

ญ : มีลูก ๒ คน ตอนนี้กำลังจะปลูกบ้าน แฟนหนูก็ไม่ช่วยหนู เขาจะกู้เงินของใคร หนูก็ไม่รู้ แต่บอกว่า "ให้หนูใช้หนี้สิน หนูไม่เข้าใจ"

แม่ชี : เอ๊า, ก็ต้องใช้หนี้สินแทนเขาอยู่ดีแหละ เพราะว่า เราใช้เงินของเขามาจากอดีต ทำอยู่ประมาณ ๑๐ ปี ก็มีคนเป็นร้อยน่ะ ที่โยมได้มาจากต่างจังหวัดบ้าง อะไรบ้าง ดีว่าไม่ส่งให้ไปขายตัวเท่านั้นเอง ส่งไปตามบ้านผู้ใหญ่ที่ต้องการแม่บ้าน คนซักผ้า หุงข้าว ก็เลยมาเป็นโยมในปัจจุบัน ทำให้โยมทุกข์กับเรื่องการเงินมาก

๑๖. กรรมจากการฆ่าสามี

ญ : ขอให้ช่วยเปิดกรรมค่ะ พูดได้เลยค่ะ

แม่ชี : พูดได้นะ มีครอบครัวหรือยัง ?

ญ : ยังไม่มีค่ะ

แม่ชี : คิดจะมีไหมคะ ?

ญ : คิดค่ะ

แม่ชี : ไม่มีใครมารักหรือคะ คนนี้มีกรรมจากอดีต แม่พูดได้ไหม ทำไมต้องพูดถึงเรื่องในอดีต เพราะอดีตมาเป็นสัญญากรรมของปัจจุบัน-อดีตชาติ สามีที่ขอเราไปเป็นเมียเนี่ย เขาอายุมากกว่าเรา ๒๐ ปีกว่า คือระหว่าง ๓๖ – ๑๖ จะไปไหน เขาก็ไม่ให้ละสายตา, เขาจะคิดเสมอว่า "อายุต่างกันมาก จะทำให้เรานอกใจ" แต่ความจริง "เราก็นอกใจ" หนูไม่ชอบคนฟันเหยินใช่ไหม ? หนูคิดอยากจะไปดัดฟันด้วยใช่ไหม คิดไหม ? หนูไม่ชอบคนฟันยื่น ๆ ออกมาใช่ไหมคะ สามีในอดีตนั้นฟันยื่นออกมา เวลาจะมีรักกับเราทีเนี่ย เราก็หลบไป-มา แล้วก็เบื่อ เบื่อโยม ช. มาก ๆ ก็หาวิธีที่จะให้โยม ช. ไม่มายุ่งกับเรา โดยที่เราจะบอกอยู่เสมอว่า "ไม่ทราบว่าเป็นอะไร รอบเดือนมาทุกวันเลย เขาก็บอกว่า ไม่เป็นไร ขอกอดอย่างเดียวก็ได้ ทีนี้ฟันน่ะค่ะ คนอายุ ๓๖ เป็นโรครากฟัน มีหนองอยู่รากฟัน มีปัญหามากในเวลาหลับนอน เพราะเขาไม่ว่าจะอ้าปากไปตรงไหน เราจะต้องคลุมโปงเพราะมีกลิ่น จะต้องมีกลิ่นอยู่อย่างนี้ตลอด วันหนึ่งที่เขาเผลอ เราก็วิ่งหนีไม่คิดชีวิต วิ่งไปลงเรือเมล์เพื่อจะไม่อยู่กับคน ๆ นี้ เขาก็นั่งเรือด่วนตาม, พอตามไปถึงก็ถามว่า "จะไปไหนลูก" เขาเรียกเราว่า "ลูก" ทุกคำ เราก็บอกว่า คิดถึงพ่อ-แม่" เขาก็บอกว่า "ทำไมไม่บอก พ่อจะพาไป" พอพูดดีกับเรา เราก็กลับมาอีก พอกลับมาแล้ว ตอนนี้ก็ใช้มารยา หญิง ๕๐๐ เล่มเกวียนว่า "พ่อจ๋า หนูปวดท้อง หนูอยากจะอยู่ต่างหากได้ไหม ? เวลาพ่อจ๋า จะมานอนกับหนู พ่อจ๋าก็เคาะประตูก่อน สามีก็อนุญาตแล้ว ให้คนไปจัดห้องให้นอน แต่ว่าก่อนที่จะได้นอน ได้ส่งคนมาตีนุ่น ทอผ้า ขึงผ้าเพื่อจะทำที่นอนให้โยมน่ะ โยมก็จะบอกว่า "โยมไม่เอาที่นอนก็ไม่ได้ เขาจะให้โยมนอน

อย่างดี ไอ้การตีนุ่นเนี่ย กว่าจะได้นุ่นมาแล้วจะยัดที่นอนเนี่ย มันก็ใช้เวลาเป็นเดือน โยมก็ต้องอยู่กับโยม ช. ทีนี้โยมอดทนไม่ไหว โยมมีมีดอยู่เล่มหนึ่ง มีดปลายแหลม เหมือนพระขรรค์น่ะ พอโยม ช. หลับไม่ได้ใส่เสื้อ โยมก็คิดว่า "หมดเวรกรรม กันเสียที ปล่อยมีดตกพลั้วเข้าไปเลย มีดเข้าไปอยู่ในหัวใจตาย มันก็ไม่น่าจะเป็นความทุกข์ แต่ก็เป็นความทุกข์ที่เรายังไม่รู้จักความเป็นสาวเลย คนที่เราฆ่าก็คือสามี โยมก็ร้อง โวยวายขึ้นมาว่า "ไม่รู้ ๆ พ่อเป็นอะไร ๆ ๆ มาช่วยกันดูเร็ว" ทุกคนก็หารอยไม่เจอ เพราะว่ามีดมันปักเข้าไปหมด ก็เลยไม่โดนจำคุก หลังจากนั้นก็ได้สมบัติพัสถาน ของสามีมาครอบครองอย่างสุขสบาย แต่มันเป็นความสบายชั่ว ๒ เดือน พอหลัง จากนั้น ๒ เดือน มีอาการหลอนว่า "เขาพยายามที่จะมาขอชีวิตเขาคืน พอมาชาตินี้ พอ ช. มาเจอโยมเนี่ย เขาไม่รักโยมหรอก เพราะเขามีสัญชาตญาณจากกรรมที่โยม เคยฆ่าสามีไว้ ทำให้ ช.เหล่านั้นไม่กล้าที่จะเข้ามาใกล้ชิดโยมเลย มันส่งผลมาเป็น กรรมว่า "เราจะคบหาสมาคมกับ ช. คนไหน เขาก็จะไม่ยุ่งกับเรานาน" เจ็บไหม ?

ญ : เจ็บค่ะ

แม่ชี : เจ็บใช่ไหม, เจ็บแบบเหมือนมีอะไรฝังอยู่ อย่างนี้ชัดเจนไหม ?

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ที่แม่ชีพูด หนูฟังแล้วเข้าใจไหม ? ทีนี้เวลาหนูจะไปทำงานกับใคร หรืออย่างไรเนี่ย ถ้าหนูมาปฏิบัติรักษาศีล หนูต้องอธิษฐานว่า "ถ้าเกิด เคยมีกรรม เคยฆ่าใครไว้ ในอดีตตามที่แม่ชีบอก ขอมาเจริญกรรมฐานเพื่ออโหสิกรรม ก็มาปฏิบัติได้เรื่อย ๆ ค่ะ การปฏิบัติมันก็เป็นของ ๆ เรา ไม่มีใครมาเอาของเราไปได้ ถ้าหนูไม่มีการสวดมนต์-ภาวนาเนี่ย หนูจะไปอยู่กับคนอื่นลำบาก

๑๗. กรรมจากการหมกมุ่นในกามเกินไป (มีเมีย ๑๙ คน) ชาตินี้เลยเกิดเป็นหญิง

แม่ชี : โยมมีกรรมกับ ญ. เยอะมากเลย โยมพอทราบไหม ?

ญ : ก็รู้ตัวมาตลอดค่ะ

แม่ชี : รู้ตัวมาตลอด แต่ไม่รู้วิธีแก้

ญ : ก็ไม่ใช่ไปหลอกอะไรเขา ก็เลี้ยงเขาตลอดนะ

แม่ชี : เขาพูดอย่างไรล่ะ เราถึงไปเลี้ยงเขา

ญ : ก็แบบว่า "สงสารเขาน่ะ" อะไรอย่างเนี่ย, ก็มาพูดแล้วใจอ่อนมีเท่าไหร่ก็ให้เขาหมด

แม่ชี : อดีตชาติก็มีเมีย ๑๖ คน มีแรงตลอด คืนละ ๔ คน ตั้งแต่หัวค่ำ-ตีสาม จะมีคิว จันทร์, อังคาร,พุธ พฤหัส (๔ วัน) แล้ว ศุกร์, เสาร์ อาทิตย์ เป็นวันพักผ่อน (นอนแล้ว

ก็กิน-นอน) มีกรรมกับกระชายดำ โยมมีความเชื่อว่า กระชายดำแง่งหนึ่งกับกล้วยตาก ๒ ลูก โยมสู้ได้สบาย แล้วก็ในชาติที่ผ่านมา โยมก็ทำสถิติได้, โยมให้ความรักทุกคนเท่าเทียมกัน ทุกคนได้ความรักจากโยมคืนละ ๔ คน ถามว่า "เป็นกรรมไหม" ก็ไม่ได้เป็นกรรม แต่โยมใช้มันหนักมากเกินไป ใช้อยู่ประมาณ ๗ ปี ได้กับ ญ. ๑๖ คน ใช้ไปใช้มา แล้วมันไม่สู้ กระชายดำ-กล้วยตากก็ไม่ทำให้อะไรดีขึ้น เพราะว่า เรายิงหมดแม็กไปแล้ว ญ. ทั้ง ๑๖ คน ก็เลยร้องขอว่า "สมบัติที่มีทั้งหมด นาจำนวน ๑,๐๐๐ กว่าไร่ก็ต้องแบ่งล่ะนะ เพราะว่า พี่ไม่มีอะไรให้พวกหนูแล้ว โยมก็แบ่ง โยมก็ถามขึ้นมาท่ามกลาง ญ. ทั้ง ๑๖ คนว่า "ไม่มีใครรักพี่บ้างเหรอ (ชื่อยอด) มี ญ. ๒ คน ใน ๑๖ คน พูดพร้อมกันว่า "ก็พี่ยอดให้ความสุขไม่ได้" โยมก็เสียใจมาก โยมก็ปล่อยทั้ง ๑๖ คน โยมก็ไปแบงค์ จัดสรรปันส่วนให้ไปอยู่ไกลจากโยมมาก ๆ ที่ทางที่ได้เป็นมรดกจากพ่อ-แม่ โยมก็ให้เขาไป โยมก็หันมาปลุกปั้นไอ้จ้อยของโยมใหม่อยู่หลายวิธี ไอ้จ้อยไม่สู้ ต่อมามีคนมาบอกให้ผ่ากล้วยว่า ไอ้ยอด ผ่ากล้วยน้ำหว้า-ใส่จิ้งจก แล้วเอากล้วยที่ผ่าประกบมัน (เหมือนแซนวิช) แล้วกลืนเข้าไป มันจะทำให้ไอ้จ้อยของเราแข็งแรงขึ้นมา โยมกินจิ้งจกไปไม่รู้ว่ากี่ร้อยตัว มันก็ได้ผลนะ แล้วโยมก็กลับมาสู้อีกครั้งหนึ่ง มี ญ. เข้ามาพัวพัน เพราะโยมเขาหล่อ มี ญ. ๓ คนเข้ามาใหม่ ก็รู้ว่ากินจิ้งจกมันได้ผลก็ล่าจิ้งจก มีจิ้งจกที่ไหน ก็ให้เด็กหามาใส่ขวดเอาไว้ ได้ผลจริง ๆ, ตายอยู่บนอก ญ. เพราะเรื่องกาม-ไอ้จ้อยจริง ๆ เลย, ในชาตินี้ทั้งหมด ๑๙ คน จึงมาขอความช่วยเหลือจากโยมตลอดเวลา

ญ : ใช่ ทุกวันนี้เนี่ย พูดก็พูดเถอะ เลี้ยงเรียงคนไปเลยเนี่ย แล้วแต่ละคนได้ไปเยอะมิใช่น้อย ๆ และก็ให้ ๆ, ให้ไปหมด และไม่เคยเสียดายน่ะ เพราะคิดว่าชาติปางก่อนเราคงไปเอาของเขาไว้เยอะหรือไปเอาเงินเขามาหรือเปล่า

แม่ชี : เปล่า, ให้ความสุขเขาไม่ได้ แต่ถ้ามีอะไร คือโยมจะเรียกเจ้ากรรม-นายเวรทุกภพ-ชาติให้มารับบุญของโยมด้วย เจ้ากรรม-นายเวรของโยมชาติที่แล้ว ๑๙ คน เป็น ญ. ทั้งนั้น

ญ : แล้วทำบุญก็บอกทุกครั้ง-ทุกคราวแล้วมาวันหนึ่งนะ แม่ชีไม่รู้มันเป็นอะไรเลยนะ นั่ง ๆ อยู่นะ หน้าจะมืด ตัวสั่น เหงื่อออกพลัก ๆ เป็นน้ำเลย

แม่ชี : นั่นแหละ อาการป่วยเป็นกรรมตัวสุดท้ายที่หัวใจวาย-ตายบนอกหญิง อาการบนบานศาลกล่าวไว้ให้บุญช่วยมันก็ส่งผลมาว่าช่วยจริง ๆ ทีนี้เวลาจะไปบวชชีจริง ๆ เนี่ย มันก็จะมีกรรมมาตัดรอน ก็จะมีแม่ชีรุ่น ๆ เข้ามาปรนนิบัติ-พัดวีเรา ต้องใจแข็งไว้

ญ : ก็ไม่เอาแล้ว กลัวแล้ว อายุมากแล้ว

แม่ชี : ไม่จริงหรอก ที่แม่ชีบอกว่า "ไม่เชื่อ ไม่จริงหรอก" เวลาแม่ชีไปตรวจร่างกายตามวงรอบ หมอก็จะถามว่า "แม่ชีทานขนมหวานหรือเปล่า" พอแม่ชีบอก "ไม่กินเพราะไม่ชอบ" หมอก็บอกว่า "ไม่เชื่อ" (มันเป็นกรรมเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ซ้อน ๆ สืบเนื่องขึ้นมา) ในที่สุด ขอแนะนำให้ไปปฏิบัติกรรมฐานที่วัดมหาธาตุ กทม. เพราะมีร่องรอยการสอน-การปฏิบัติของหลวงพ่อโชดกทิ้งไว้ และจงพูดให้น้อย, กินน้อยนอนน้อย แต่ทำความเพียรให้มาก ๆ เวลาโกน-ปลงผม ก็ให้นึกอธิษฐานว่า "ขันธ์ ๕ อันประกอบด้วย ผม, ขน, เล็บ, ฟัน, หนัง, เนื้อ, กระดูก ที่ข้าพเจ้ามีกรรมต่อใคร ขอให้หมดสัญญากรรมต่อกันตั้งแต่บัดนี้-วันนี้เป็นต้นไปเถิด"

๑๘. กรรมจากการล่วงเกินพระสงฆ์

แม่ชี : โยม, แม่ชีพูดนะ พูดได้ไหม ?

ญ : ได้ค่ะ

แม่ชี : โยมเคยไปงานบวชพระไหม ?

ญ : ไปบวชลูกพี่ชาย ค่ะ

แม่ชี : ไปงานบวช แล้วเขาบวชอยู่นานไหม ?

ญ : ไม่ทราบค่ะ (จำไม่ได้)

แม่ชี : โยมเคยมีกรรมกับพระที่บวชใหม่ โยมมีครอบครัวไหม ?

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : โยมทุกข์ไหม ?

ญ : ทุกข์ค่ะ

แม่ชี : โยมอยากเลิกไหม ?

ญ : เมื่อก่อนอยากจะเลิก, ตอนนี้ทำใจได้แล้วค่ะ

แม่ชี : อยากให้เขากลับมาเป็นคนเดิม, โยมเคยมีกรรมกับพระที่มาบวชใหม่ โยมไปสอนพระหมดเลย คือเราไม่มีสิทธิ์ไปสอนพระ (เมื่อชาติที่แล้ว), แล้วโยมไปงานบวชพระลูกพี่ชาย โยมได้ไปสอนพระบวชใหม่อีกหรือเปล่า ?

ญ : ไม่ได้สอนค่ะ

แม่ชี : ไม่ได้สอน, แต่อดีตชาติ, โยมสอนหมดเลย สอนพระ เช่น เดินดี ๆ ผ้าลุ่มล่ามไปหมดแล้วนะ ชอบว่าพระอยู่เรื่อย พระรูปนั้น ก็ไม่ใช่ใคร เป็นสามีที่ไปบวชพระเนื่องจากสามีไม่เคยบวชทดแทนคุณมารดา-บิดาเลย, แต่ได้เราก่อนแล้วมีลูกก่อน

๑ คน เราก็ไปว่าพระ บ้านอยู่ในบริเวณวัดค่ะ เช้าก็เอาอาหาร-ปิ่นโตไปส่ง เห็นพระนอนคลุมโปงด้วยความเคยชินจากที่เคยเป็นสามี-ภรรยากัน ก็ไปเปิดผ้าห่มบอกให้ลุกขึ้นมาฉันข้าว, สร้างกรรมโดยไม่รู้ตัว พอมาเกิดในชาตินี้ เรื่องสามีเป็นเรื่องที่โยมหนักใจที่สุด, ใช่ไหมคะ ไม่มีเรื่องอื่นที่จะหนักใจเท่าเรื่องที่เกิดขึ้นในครอบครัวโยม, เพราะจากกรรมที่โยมไปเปิดผ้าห่ม โยมก็ไปแทบทุกวันแหละค่ะ ไปรอพระท่านฉันข้าวจนเสร็จ, แล้วก็พูด อย่ามาอยู่อย่างนี้ แล้วก็ทิ้งให้ฉันดูแลอะไรต่อมิอะไรเยอะแยะนะ, มีฤกษ์สึกหรือยัง ถามสามีที่เป็นพระ, มีฤกษ์สึกหรือยัง, พระก็บอกยังไม่รู้ อุปัชฌาย์ยังไม่มีฤกษ์สึกให้ ก็สะบัดตูดเก็บปิ่นโตกลับบ้าน รุ่งขึ้นเช้าก็มาอีกแหละ นี่ฉันกะว่า "ถ้าแกลุกขึ้นมาบิณฑบาต ฉันจะไม่ลำบากอย่างนี้เลยนะ" ทั้งที่เป็นคนปวารณาเองตอนที่ไม่บวช โยมไม่ก้าวร้าว โยมบอกเองว่า จะดูแลตอนที่ท่านเป็นพระ โยมจะหาข้าวปลา-อาหารถวายให้ทุกวัน สามีบอกว่า "ไม่ต้องหรอก ฉันจะบิณฑบาตทุกวัน" โยมบอก "ฉันจะดูแลเอง" พอตอนที่โยมดูแลพระจริง ๆ เนี่ย โยมก้าวร้าว มีกรรมทางความคิด พอจะเป็นบุญมันก็เลยทำให้ใจโยมเหมือนอสูรกาย โยมจะโกรธแล้วก็เกรี้ยวกราดโดยไม่ได้รับพรใด ๆ เลย

ญ : มดลูกที่ปวด รักษาไม่หายมา ๒๐ ปีแล้วค่ะ ปวดมาก

แม่ชี : เกิดจากกรรม เปิดผ้าห่ม (แม่ชีเลยให้ทำพิธีแก้กรรมโดยให้มานอนด้านหน้าแม่ชีแล้วเอาผ้าห่มคลุมตัว เสร็จแล้วแม่ชีเปิดผ้าห่ม) การทำแบบนี้จะทำกับพระรูปไหนไม่ได้ทั้งนั้น อีกอย่างหนึ่ง โยมจะไม่กินปลาเป็น จะซื้อปลาตายแล้วมากิน ถ้ายังเป็น, ก็จะปล่อยให้ตายก่อน จึงค่อยเอามาทำกิน แล้วพอโยมกลับบ้านเห็นมันกระดุกกระดิก โยมทำอย่างไร มันมีอยู่ ๒-๓ ตัว ไม่ตายขาดสนิทหรอก นานแล้วค่ะ ๑๑ ปีได้ ช่วงสงกรานต์ แกงส้มดอกแคไปถวายพระ, อาการที่หัว-คอ, รอบตัวของหัวเนี่ย โยมต้องใช้เวลา

ญ : หมอบอกว่าเป็น ไมเกรนท์

แม่ชี : ไม่เป็นไร

ญ : แฟนเขาก็ป่วยมาเหมือนกัน ๒๐ กว่าปี ปวดขาเดินไม่ได้

แม่ชี : ทำอย่างไรล่ะ

ญ : หมอบอกจะผ่า บอกว่า กระดูกทับเส้น ค่ะ

แม่ชี : ไม่ต้องผ่าหรอก, มาสะบัดผ้าทีเดียวก็หาย โยมยังหายเลย ใช่ไหม เบาไหม ?

ญ : หมอบอกว่า "รักษาไม่ได้แล้ว ไม่ต้องมาหรอก"

แม่ชี : นี่โยมหายไหม

ญ : หายค่ะ

แม่ชี : ไม่ใช่หรอก มันเป็นกรรมจากความคุ้นเคยกัน กรรม ๙ อย่างของภรรยาที่สามีไปบวช มี

๑. อิจฉาความสุขของเขาที่เขาหลับนอนโดยที่ไม่ได้คิดเลยว่า เราลำบาก
๒. พยายามนั่งบอกกะเขาว่า "ทุกข์ทรมาน" ไม่สบาย ปวดท้อง ปวดหัว มารยา เรียกร้องความสนใจ
๓. ทำท่าขึงโกรธ ทำเป็นโมโหเพื่อให้เขาทนอยู่ไม่ได้ในการเป็นบรรพชิต
๔. โยมสะบัดผ้า ตีเสมอ ลบหลู่
๕. โยมอยากจะเข้าไปกอด (สามีโยม) ที่บวชพระ
๖. ความคิดที่ตระหนี่ นะคะ, ถ้าแกบิณฑบาตซะ ฉันก็ไม่ต้องลำบากอย่างนี้ (ตระหนี่)
๗. มีการจองเวรขณะที่ท่านบวชแล้ว คิดว่าท่านเอาแต่ความสบาย, ท่านไม่ได้ใช้ชีวิตในความเป็นพระให้เกิดความเจริญเลย
๘. มีความคิดว่าที่ส่งให้มาบวชนี่ มันไม่ได้บุญอะไรเลย สร้างกรรมให้เกิดขึ้นกับโยม
๙. โยมอยากตายมาก ตอนที่สามีบวช, โยมอยากตายมาก เพราะโยมจะต้องไปเก็บหอมคนเดียว, ไปปลูกหอม, กระเทียม (เป็นอาชีพของครอบครัว) คนเดียว, จากอดีตชาตินะ, เบาหรือยัง, พูดมาหมดแล้ว, หายแล้ว.

๑๙. กรรมจากการถูกมนต์ดำจากอดีต มีผลสืบเนื่องมาถึงปัจจุบัน

ญ. : หนูกับแม่ชอบทะเลาะกันน่ะค่ะ, ไม่ทราบว่าเป็นอะไร, เวลาคุยกันทีไร (ก็รักนะคะ) ชอบพูดจาแบบดุเขา, ค่ะ

แม่ชี : แม่เขารักเรามาก, เราก็ถูกเลี้ยงแบบสปอยน่ะ, สปอยถูกไหม ? เขาสปอยเรามาก, เวลาที่เราพูดคุย-อยู่ด้วยกัน, เราก็ไม่รู้ว่าอะไรถูก หรืออะไรผิด

ญ. : แต่ว่า, ไม่ค่อยได้อยู่กับคุณแม่ค่ะ, ส่วนมากก็จะแยกกันอยู่ห่าง ๆ กัน, เจอกันปีละครั้ง, แต่ตอนหลัง ๆ ก็จะเจอกันบ่อยค่ะ, แล้วกับพี่สาวก็เหมือนกัน

แม่ชี : หนูไม่ปกติหรอก, เพราะหนูมีมนต์ดำอยู่ในตัว, จะเป็นปกติได้อย่างไร, ทำไมถึงว่าน้องนี่มีมนต์ดำ, แล้วมีมนต์ดำกันทุกคนไหม, ไม่ใช่ทุกคน, คนนี้มีมนต์ดำ เพราะว่าเป็นที่รัก น่ะค่ะ, ใครเห็นแล้ว ใครก็รัก, แต่ว่า ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร จึงจะเอามาเป็นสมบัติของตัวเองได้ ก็เลยใช้มนต์ดำโดยวิธีดีดน้ำมัน, เอาน้ำมัน ๗ ป่าช้ามา, แล้วมาดีดใส่น้อง ๆ เขาก็เลยเสียการควบคุม, ในด้านของความคิด, แล้วก็ไปอยู่กับ ช.

โดยที่โดนของ แล้วมันไม่ได้มีการแก้ไขในอดีตชาติ, มันก็ยังกลับมาเกิดใหม่ในปัจจุบัน, พอมืดก็จะตะกาย, อยากจะออกไปข้างนอก, พอมืดตะวันตกดิน, มันก็มีจิต (ความคิด) ที่ว่า "อยากออกไปๆ"

ญ. : นี่หมายถึง อดีตชาติหรือคะ

แม่ชี : ใช่, ค่ะ

ญ. : แล้วหนูไปทำอะไรให้เขา ๆ จึงมาทำกับหนูอย่างนี้, และทำไมถึงไม่หลุดจากตรงนี้คะ ?

แม่ชี : อ๋อ ! ในอดีตหนูก็ทำกับเขาไว้เหมือนกัน, หนูถึงได้โดน, หนูต้องอโหสิกรรมให้คนทำน่ะ, ไปทำเสน่ห์ – ไปสักสาลิกาลิ้นทองที่ลิ้น, แล้วอยู่ ๆ ก็ควบคุมต่อมน้ำลายไม่ได้, ควบคุมปากไม่ได้, ลิ้นจะห้อยออกมา, แล้วก็น้ำลายก็จะไหลลงมาตลอด, ดีขึ้นไหม ?

แม่ชี : ไม่รู้สึก, คือหนูไปนวดเอง, จนเขียวไปหมด แล้วค่ะ, มันจะปวดเข้าไปในกระดูก, แล้ววันนั้น, ที่ทำมันจะหายสัก ๕ นาที นะค่ะ, คุณแม่ แล้วก็, มันรู้สึกว่า ๒ ข้างเนี่ย, มันร้อนเหมือนกับโดนน้ำร้อนลวกแล้วมันก็ออกร้อนนะค่ะ, ต้องลุกขึ้นมา แล้วก็เอามือถูๆ

แม่ชี : แล้วอาบน้ำเลยหรือเปล่า ?

ญ. : อาบน้ำเลย

แม่ชี : อาบน้ำเลย, จะหายแล้วล่ะ ?

ญ. : ก็เมื่อวานหนูก็มาปฏิบัติธรรม, ตามที่แม่ชีบอก น่ะค่ะ

แม่ชี : เพราะโยมสดใสกว่าวันนั้น

ญ : คือหนูมีความรู้สึกว่า ถ้าเป็นอย่างนี้, หนูไม่สามารถทำงานได้ , คือมันไม่อยากอยู่แล้วค่ะ

แม่ชี : อ้อ ! ไม่ใช่, หนูอย่าไปยึดเอาอุปาทานที่มันเกิดขึ้น

ญ. : คือ มันปวดจนทนไม่ได้ น่ะค่ะ

แม่ชี : ถ่ายรูปน้องไว้ (สั่งช่างภาพ) แล้วแม่ชีก็ถ่ายไว้เองด้วย

ญ : บางวัน ก็ยังนึกถึงแม่ชีตลอดว่า "คุณแม่ช่วยด้วย ๆ ตลอดล่ะค่ะ" คือมันไม่ไหวแล้ว ไม่อยากอยู่แล้ว, มันไม่อยากอยู่แล้ว, มันไม่หาย, ก็คือท้อแท้น่ะค่ะ

แม่ชี : แม่ว่ากลับไปวันนี้ ก็คงไม่ปวดแล้วล่ะ, แต่เดี๋ยวแม่จะทำของแม่เพื่อแก้ให้หนู

ญ : แล้วหนูจะต้องมาหาคุณแม่อีกไหม ? แล้วอย่างอื่นมีอะไรต้องแก้ไหมค่ะ ?

แม่ชี : ไม่ต้องแล้วค่ะ, แต่ให้มาวันอาทิตย์นะ

ญ : แล้วก็ขอรบกวนคุณแม่อีกอย่าง คืองานที่หนูสมัครไว้จะได้ไหมคะ ?

แม่ชี : ยังไม่ได้ค่ะ, หนูยังไม่หมด, รออีกอาทิตย์หนึ่งนะ, เดี๋ยวแม่จัดให้

ญ : คือจะดีไหมคะ

แม่ชี : ดีค่ะ

ญ : ดีแล้วใช่ไหมคะ, หนูก็ไม่มีอะไรจะถามแล้วค่ะ, ขอบคุณค่ะ

แม่ชี : ใช่, ค่ะ

๒๐. กรรมจากการเกรี้ยวกราดใส่พ่อ-แม่ สมัยเด็ก และเคยฉ้อฉล ยักยอก, กินแรง, เอาเปรียบเพื่อนจากอดีตชาติ

ญ : เวลาถ้ามีสตางค์, เนี่ย, (สามี) เขาจะดีมาก, จะไปไหนก็ให้ไปเลย แต่พอเราไม่มีสตางค์ให้เนี่ย, ก็ต้องให้อยู่กับเขาตลอด, เวลาไปก็โมโหน่ะค่ะ, เป็นกรรมร่วมกันมาหรือเปล่าคะ,

แม่ชี : เป็นกรรมจากที่หนูแสดงอิทธิฤทธิ์, ตอนที่หนูไม่ได้อะไร, แล้วหนูลงไปชักดิ้น-ชักงอ, พอหนูรักใคร หนูก็รับกรรมทันที, กรรมนั้นมันส่งผลมาทันที

ญ : แล้วอดีตชาติ หนูเป็นอย่างไรคะ ?

แม่ชี : โอ้ย ! แค่ชาตินี้ชาติเดียวหนูก็แทบจะเอาตัวไม่รอดแล้ว

ญ : ที่หนูมานี่, หนูอยากรู้ชาติที่แล้วค่ะ

แม่ชี : ชาติที่แล้ว, หนูเป็นครูสอนฟ้อนรำ (นาฏศิลป์)

ญ : มิน่า, หนูเป็นคนชอบรำมาก ค่ะ

แม่ชี : คนที่เขาฟ้อนรำ, เนี่ย, จะชอบรำมาก, อดีตเป็นคนสอนรำ, แล้วก็เป็นครูรำที่รำสวยมาก, ฉุยฉาย, หรืออะไร อย่างเนี่ย เรื่องในวรรณคดี, เขาจะเป็นคนรำที่เป็นเรื่องเกี่ยวกับเรื่องของละคร เวลาเจ้านายมา, ก็จะมีละครชาตรีสำหรับรำให้เจ้านายดู, ก็แอบรักเจ้านาย, เจ้าชู้, หนูรู้สึกไหม ?

ญ : รู้สึก, ตั้งแต่เริ่มโตเป็นสาวแล้วค่ะ

แม่ชี : เจ้าชู้ค่ะ, เจ้าชู้เพราะว่า อาชีพมันพาไป, จากอาชีพที่คนนี้จากรำไม่เป็น ก็มารำเป็น, แล้วเวลาไป ก็จะไปกันเป็นทีม, ทีมละเกือบ ๒๐-๓๐ ชีวิต, อย่างเนี่ย, ไปรำให้เจ้านายดู, อยู่กับการแต่งตัว, ความสวยงามตลอด, แต่หนูมีกรรมเพราะว่าหนูรับเงินมาเนี่ย, หนูไม่ได้เฉลี่ยจ่ายแจกให้กับคนอื่น, ตามความเป็นจริง

ญ : เก็บไว้เอง

แม่ชี : เก็บไว้เอง, แล้วก็บอกว่า งานนี้ฟรี, เจ้านายไม่จ่าย, แต่ฮุบไว้เอง, ที่หนูรับเงินของคนที่เขารำไว้ทั้งชีวิตเนี่ย แต่ละครั้ง ๆ เนี่ย ไอ้ที่รัดอกเนี่ย ๆ ก็จะตายอยู่แล้ว เขาเย็บใช่ไหม เย็บไป-เย็บมา, แล้วก็รอจนกว่าจะรำ จนกว่าเจ้านายจะกลับ, แล้วพอเจ้านายกลับ, เราได้รับเงินมา, เราไม่ได้แบ่งเบี้ย – อัฐ ให้ใครเลย, เราเก็บไว้คนเดียว แล้วบอกว่า เจ้านายเบี้ยว, งานนี้ฟรี, พอมาถึงในภพ-ชาตินี้, มีเงินไม่เกิน ๓ วัน, ใช่ไหม, ก็หมด

ญ : ใช่ค่ะ, เงินที่เก็บไว้, หมดเกลี้ยงเลย, เหลือแต่ตัว, แล้วตอนนี้ ไม่มีเหลือเลย

แม่ชี : เพราะว่า กรรมที่แบบว่าเห็นแก่ความโลภที่เขารำกันแล้ว, เขาไม่ได้สตางค์น่ะ, โถ ! เขารำกันแบบ, ยืนนะ, ยืนยกขา, หนูก็รู้นี่ว่า เวลารำมันเกร็งขนาดไหน, ใช่ไหม ?

ญ : ใช่ค่ะ, หนูก็เป็นคนชอบรำ, ก็เป็นนักรำของโรงเรียนมาตลอด

แม่ชี : นี่ล่ะค่ะ, อดีตชาติ, ชัดไหม ?

ญ : ชัดแล้วค่ะ, ถูกต้องทุกอย่าง.

๒๑. กรรมจากการเกิดอุบัติเหตุในอดีตชาติ และจากการเป็นหนี้สงฆ์ในปัจจุบันชาติ

ญ : สามีกับลูก ช. เป็นคู่อริกันค่ะ แต่วันนี้เอาลูก ช. มาด้วย

แม่ชี : มีกรรมกับพ่อมาก เพราะว่าเห็นกันแล้วก็จะรู้สึกว่า พูดกันได้ไม่กี่คำ ก็จะทะเลาะกัน, พ่อก็น่าสงสารนะ, รักโยมมาก, รักลูกมาก, ตอนเล็กๆ, เราก็เลี้ยงยาก, เขาจะเขย่าเราตลอด, ใช่ไหมคะ, โยมแม่, แหกปากร้องแบบน่ากระทืบน่ะ, อาการที่ร้องประมาณ ๖-๗ เดือนเนี่ย, เป็นอาการกรรมจากที่ตายในวาระสุดท้าย แล้วมาเกิด, คือเกิดอุบัติเหตุรถยนต์ประสานงากัน, แล้วก็คนตาย, คนนี้ตายก่อนอายุขัย แล้วก็มาเกิดเป็นลูกโยม, ก็จะหวาดกลัวตัวเนื้อสั่น แล้วก็ตอนที่รถชนกันปุ๊ปเนี่ย, เขาเหมือนขาดอ๊อกซิเยน, เขาก็จะเกร็ง, แล้วตอนเด็กๆ ที่เขาเกิดตอนเล็กๆ เนี่ย, เขาก็จะเกร็ง, เนี่ยค่ะ อาการกรรมจากที่ตายแล้วเกิดเลย, นี่เป็นธรรมะให้โยมเข้าใจนะ, ว่าบางทีโรคที่มันเกิดขึ้นกับเรามันเป็นโรคกรรม, บางทีกินยาไม่หายหรอก, เพราะว่าเราไม่เคยทำสมาธิก่อนที่เราจะไปมีอุบัติเหตุหรือเราตาย ถ้าเราทำสมาธิก่อน, เราเจริญวิปัสสนาก่อน, เนี่ย, เราก็จะชดใช้กันตอนนั่ง, อย่างเราตายไปแล้ว, เราไป

เกิดในภพใหม่, เราก็จะเกิดมาสมบูรณ์ไม่มีโรคเบียดเบียน, แต่ว่าไม่เคยทำ เขาเอารถออกไปประกาศงานกันแล้ว เกิดอุบัติเหตุตาย, คนนี้ก็มีอาการเกร็งๆ, เพราะว่าตกใจๆ ที่รถชนกันแล้วตาย, คราวนี้ก็จะมี Six Sense เหมือนกับว่า จะเห็นไอ้โน่น – เห็นไอ้นี่, จะเห็นในสิ่งที่คนอื่นไม่เห็น, เป็นไหมคะ ?

ช : เป็นครับ, เป็นการเพ้อเจ้อหรือเปล่าครับ ?

แม่ชี : อ๋อ! ไม่ได้เพ้อเจ้อค่ะ เพราะว่าคนนี้เขาเห็น ๆ เพราะว่าจิตตัวสุดท้ายที่ใกล้จะดับในอดีต เนี่ย, มันเห็นการตายไปของคนรอบข้างที่นั่งรถอยู่ด้วยกัน, พอมาเกิดใหม่ไอ้ Six Sense อันนั้น, มันเลยเข้ามาในมโนภาพ, จะเห็นวิญญาณ, จะเห็นอะไรที่มันเป็นล่วงหน้า, วัน, สองวัน, อย่างเนี่ย, ไม่ได้เพ้อเจ้อค่ะ

ช : ผมกับคุณพ่อ, ชาติที่แล้ว, ตามที่คุณแม่ว่า เป็นคู่อริกัน, ชาติที่แล้วเป็นอะไรกันครับ ? ชาติที่แล้วเป็นใคร ?

แม่ชี : เป็นพี่-น้องกัน, แล้วก็แย่งสมบัติกัน

ช : ชาติที่แล้ว, ผมจะขาดใจ, แต่ชาตินี้ผมประสบอุบัติเหตุเมื่อต้นปีที่ผ่านมาครับ, ก็เกือบตายครับ

แม่ชี : ก็น่าตายน่ะ,

ช : คือแขนหักเลยครับ, ๒ ข้างเลยครับ, มันเป็นผลกรรมจากอะไรครับ ?

แม่ชี : เหตุอะไรที่มันเคยเกิดขึ้นกับชีวิต, เนี่ย, มันก็จะเกิดกับเราเหมือนเดิม คนที่เคยตกน้ำตาย ก็จะตกน้ำตายอยู่อย่างนั้น, คนที่ถูกยิงตาย – ถูกฆ่าตาย, ก็จะถูกฆ่าตายอยู่อย่างนั้น, ถ้าชาตินี้ถูกเขาฆ่าตาย, ชาติหน้าก็ยังถูกเขาฆ่าตายอยู่เหมือนเดิม, ทำไมในเมื่อเราเป็นผู้ถูกกระทำ, ทำไมเราไม่เป็นผู้ที่ต้องกลับมาทำเขา เพราะเราไม่ได้อโหสิกรรมให้เขา, เข้าใจไหมคะ, เราไม่เคยได้อโหสิกรรมให้คนที่ฆ่าเรา, พอมาเกิดใหม่, เราก็ยังเป็นผู้ที่ถูกกระทำอยู่อย่างนั้น, ทีนี้ถ้าเราอโหสิกรรมให้ ๆ คนที่เคยฆ่าแกงเรา หรือว่ามีทิฏฐิต่อกันกับเราเนี่ย, เราอโหสิกรรมให้หมดเลย, ใครเคยทำอะไรกับเราไว้ เราก็ไม่ขอจองเวร, อันนี้แหละค่ะ, มันก็จะไม่ต้องได้ต่อภพ-ชาติกันไปอีก, บวชหรือยัง, เนี่ย

ช : บวชแล้วครับ.

แม่ชี : บวชแล้ว, ก็ไปใจร้อนในผ้าเหลือง

ช : มีบ้างครับ

แม่ชี : ไปทะเลาะกับเขาหรือเปล่า ?

ช : มีบ้างครับ

แม่ชี : ติดหนี้สงฆ์มา เพราะอารมณ์ที่มันร้อนเนี่ย, เราตัดสินใจคนด้วยอารมณ์ของเรา, คนมาบอกเราว่า สายแล้ว, ไม่บิณฑบาตหรือ, แค่นี้, เราก็วีบแล้ว

ช : จะแก้อย่างไรครับ ?

แม่ชี : มันต้องไปแก้ที่วัดที่เคยบวช, ไปนั่งสมาธิสักพักหนึ่ง, แล้วก็นึกถึงเรื่องราวที่เคยเกิดขึ้นที่วัดนี้, พอนึกถึงได้ตอนไหน, ก็คือตัวปัญญาเนี่ย, พอเรานั่งปุ๊บเนี่ย, เราก็จะเห็นภาพเกิดขึ้นที่ใจว่า เราเคยขัดแย้งกับพระพี่เลี้ยง, ใช่ไหมจ๊ะ, ทำตาเหมือนแบบจำได้, เรามีกรรมกับพระพี่เลี้ยง, มีกรรมกับพระหลวงตา, มีกรรมเรื่องการเก็บอาหารที่เหลือ, จากนั้นแล้ว เราสงสารหมา-แมว, เราก็เก็บอาหารเอาไว้, มีคนเข้ามาบอกว่า เก็บไว้อย่างนี้พอเที่ยงแล้ว มันเก็บไม่ได้, เราก็ปฏิเสธว่า เราไม่ได้เก็บไว้กินเอง, ใช่ไหมคะ ?

ช : ผมชอบเก็บพวกปลากระป๋อง

แม่ชี : ใช่ไหมคะ, เก็บไว้กินเองหรือเปล่า ?

ช : เป็นกุฏิที่เป็นแบบมีพระใหม่มาอยู่รวมกันหมดเลย, ผมก็จะเอานม, เอาอะไรขึ้นมา, เวลาหลังจากเพลไปแล้วก็จะฉันได้ครับ, เวลาหิวก็จะฉัน

แม่ชี : เป็นความรู้นะ, ว่าเวลาที่ลูก-หลาน จะบวชเนี่ย อาหารพอมันเลยจากเที่ยงไปแล้ว, เนี่ย, มันจะมีอาหารไว้อยู่ในกุฏิไม่ได้เลย, นอกจากน้ำปานะ, แล้วพอมีคนเข้ามาพูด, เราก็รู้สึกว่า เราขัดเคืองใจ

ช : ถ้าอย่างนั้น, ก็ผิดทั้งกุฏิเลย เพราะฉันกันทั้งกุฏิ

แม่ชี : ผิดทั้งกุฏิ, ชวนทั้งกุฏิเลย, ถ้ารู้ก่อน, อย่างเนี่ย, โยมที่จะบวชน่ะ, แม่ชีจะสะกิดก่อน, โยมจะบวชพระ, ก็มาหาแม่ชีก่อนนะ, ไม่อยากให้ทุกคนมีกรรม, แม่ชีนั่งบรรยายธรรมแล้ว แม่ชีเจอคนที่ติดกรรมเรื่องหนี้สงฆ์, เนี่ย, ถ้าเป็น ช. ที่เข้ามานั่งสนทนาธรรม ๑๐๐ คน เป็นหนี้สงฆ์ ๙๙ คน อาบัติก็ไม่ปรับ-ไม่ปลงอาบัติ, ไม่รู้อะไร, ปลงอาบัติก็ไม่เป็น, ใช่ไหมคะ จึงเป็นหนี้สงฆ์มา นี่คือทำให้เกิดความขัดแย้งในครอบครัวจากกรรมที่ไปบวชมา, แทนที่ไปบวชแล้วจะชดใช้คุณพ่อ-แม่, พอหลังจากบวช ยิ่งทวีความรุนแรงทางด้านความคิด, มีเหตุผลเยอะ, เจ็บเท้า, เวลาเดินบิณฑบาตก็เจ็บเท้าแล้ว รู้สึกเบื่อหน่ายกับการจะบิณฑบาต ทำไมพระใส่รองเท้าไม่ได้ คิดอยู่ตลอดทาง, ทำไมพระจึงใส่รองเท้าไม่ได้, คิดไหมคะ ?

ช : ก็คิดบ้างครับ

แม่ชี : แล้วเหตุผลของเรา, เนี่ย, เราก็อ้างเหตุผลไปข้าง ๆ คู ๆ, เวลาที่จะมีเรื่องอะไรขึ้นมา, เราก็จะดำน้ำไปเรื่อย ๆ

ช : เมื่อไร, จึงจะถึงพระนิพพาน

แม่ชี : โอ้โฮ ! ใครสั่งให้พูดนี่

ช : นิพพานนี่ คือการไม่ไปเวียนว่าย-ตาย-เกิด, ใช่ไหม, ครับ ?

แม่ชี : ใช่, ค่ะ.

ช : คืออีกกี่ชาติจึงจะได้ถึงขนาดนั้นครับ

แม่ชี : ชาตินี้ก็เถียงพ่อคอเป็นเอ็นเลยน่ะ, นี่มันไม่ใช่อภิชาตบุตรนะ, นี่มันเป็นลูกทรพีเต็มตัวเลยล่ะ, คำว่า "นิพพาน" เนี่ย, หนูคิดก็ดี, เพราะว่ามันเป็นจิตที่เราจะยึดเหนี่ยวในสิ่งที่เราคิดไว้, เราตั้งความหวังไว้, เขาเรียก "เป็นการตั้งความปรารถนาขอให้ถึงนิพพาน, นิพพานในที่นี้, ก็คือยังมีชีวิตอยู่, แล้วใช้ชีวิตอย่างปกติได้ ไม่มีความอยากได้, ไม่ปรุงแต่ง ไม่มีอุปาทานในขันธ์ ๕, อยู่ใช้ชีวิตแบบปกติ, นี่ ! นิพพานตั้งแต่ยังไม่ตาย, แต่ว่า มันก็ต้องมีบุญมาสนับสนุนว่า เรามีเหตุผลไม่ได้, เราไม่เถียง, เราจึงจะเป็นอภิชาตบุตร

๒๒. กรรมจากการทำแท้งในอดีตชาติทำให้ชาตินี้ไม่สามารถจะมีลูกได้

แม่ชี : โยมมีกรรมเรื่องการทำแท้งค่ะ, มีไหมคะ ?

ญ : อดีตชาติ หรือชาตินี้คะ ?

แม่ชี : ชาตินี้ค่ะ

ญ : ชาตินี้ไม่ได้ทำแท้งค่ะ, แต่แท้งเอง

แม่ชี : แล้วทำบุญไปให้เขาหรือเปล่า ?

ญ : ทำค่ะ, ก็ทำไปเรื่อยค่ะ

แม่ชี : โยมยังไม่หมดกรรมจากเรื่องที่แท้งไป, แท้งไปกี่คนล่ะ ?

ญ : แท้งไป ๒ คน ค่ะ, มีคนแรกก็เสียชีวิต, คนที่ ๒ นี่ท้องได้ ๔ เดือน, ไปฝากท้องเรียบร้อย, แต่ก็หลุดไปเอง สงสัยทำงานหนัก, ตั้งใจว่า อยากจะมี แต่ก็ไม่มี, คนที่ ๒ ก็ประมาณสักเดือนสองเดือน, ก็ หลุด, ก็เลยไม่มี, เลยไม่เอาแล้ว, ค่ะ พูดบอกแฟนว่า คงไม่มีลูกให้แล้วล่ะ, ถ้าอยากได้ใคร (แฟนใหม่) ก็อนุญาต

แม่ชี : โอ้ย ๆ ๆ ๆ ๆ

ญ : แต่เขาก็ไม่ไปนะคะ ก็จะมีตุ๊กตาของลูก, เขาก็กอดอยู่ทุกวัน

แม่ชี : มีกรรมเรื่องแท้ง, ในอดีตชาติที่ผ่านมา, โยมก็เป็นเหมือนหมอทำคลอด, หมอผดุงครรภ์, แล้วก็ใครที่ไม่ต้องการจะมีลูก คือมีที่เดียวน่ะ, ที่โยม, ใครที่เขาไม่พร้อมที่จะมีลูก, เขาก็จะไปหาโยม ๆ ก็จะจัดยา, แล้วโยมก็ทำบุญ-ใส่บาตร อธิษฐานว่า "อย่ามีเวรกรรมต่อกันเลยส่งผลมาว่า เวลาโยมอยากมีลูก, ลูกก็จะไม่มี, แล้วก็มีความรู้เรื่องสมุนไพรพอสมควร, ใช่ไหมคะ ?

ญ : ใช่ค่ะ, ปัจจุบันนี้ก็ชอบ

แม่ชี : ในอดีตชาติก็ใช้สมุนไพรรักษาคน, แล้วก็สมุนไพรทำแท้งด้วย, ทำไม, ถึงพูดถึงเรื่องโยมคนนี้, ก็เพราะว่า มันเป็นเรื่องใกล้ตัวกับเรามาก , บางที เราอาจทำมาหากินไม่มีเงินเหลือเลย, แล้วพอได้เงินกลับมาบ้าน, ทำไมเรา จะต้องมาทะเลาะกันทุกวัน โดยที่ต้องทะเลาะกันตอนกินข้าว, เพราะว่าเด็กน่ะค่ะ, ที่แท้งไปเขาขอกินด้วย, มันก็จะมีคลื่นแสงสว่างทำให้พ่อ-แม่ทะเลาะกัน

ญ : ใช่ค่ะ, ธรรมดาจะไม่ค่อยคุยกัน, แต่เวลากินข้าว, ไม่รู้ว่าทำไมจะต้องมีเรื่องได้คุยกัน, เวลาคุยกันคำหนึ่ง, ก็จะต้องมีเรื่องทะเลาะกัน, ก็เลยเลิกคุยกัน, ก็พยายามที่จะคิดว่าเราจะไม่คุยกันเวลากินข้าว เพราะชอบทะเลาะกันเวลากินข้าว

แม่ชี : ไม่ใช่ค่ะ, เด็กขอกินข้าวด้วย, โยมจะมีเจตนาหรือไม่มีเจตนาก็ตาม, แต่มันก็เป็นกรรมไปแล้ว, ก็เพราะว่า เขายังไม่ได้ไปเกิด (ปฏิสนธิ) ในภพ-ภูมิของเขา, เวลาจะไปไหน-มาไหน, เนี่ย, เหมือนกับเราเรียกไปด้วยกันนะ, หนูไม่ได้เกิด, หนูก็ตามแม่ไปนะ, โยมเรียกไหม, คะ ?

ญ : ก็เรียกนะคะ แต่ตอนแรกก็ยังไม่ทราบไง, เพราะเราคิดว่าเรายัง..... คือเราไม่ค่อยได้ใส่ใจ, ทำแต่งาน, พอเริ่มอ่านหนังสือ เริ่มที่จะหันมาทางธรรมะ, ไปทำบุญ ใครชวนก็ไป, คนรุ่นพี่, ที่เขาเกษียณไปแล้ว, ชวนก็ไป, ก็เริ่มรู้ว่า น่าจะเกิดจากเด็กเพราะมันเคยมีครั้งหนึ่งค่ะ, แฟนนี่เขาชอบ, คือเขากินเหล้า, กินเสร็จแล้วก็คิดว่าอยากให้เขาเลิก, เขาก็เลิกเลยแบบหักดิบเลยค่ะ, พอหักดิบเสร็จ เขาก็เลยมีอาการเบลอ, พอเบลอแล้ว, เขาก็จะมองเห็นแต่เด็ก, ตั้งแต่วันนั้นมาก็คิดว่า มองเห็นแต่เด็กมาขอข้าว, เขาก็วิ่งลงไปข้างล่างเลย, เอาข้าวไปให้เด็กกิน, แล้วก็เลยพาเขาไปทำบุญ, เดี๋ยวนี้, เขาก็ชอบทำบุญเหมือนกัน

แม่ชี : ก็ต้องขอบคุณเด็กที่เขาเห็น, มิฉะนั้น, เขาก็จะยังไม่ได้เข้ามาในทางธรรมสักเท่าไหร่, แฟนโยมชอบจับผิดพระ

ญ. : ใช่, แต่ก่อนเขาเป็นคนไม่ค่อยชอบพระ, เขาชอบตำหนิพระ, ชอบพูดว่า, อะไร, ทำไม, แต่เดี๋ยวนี้, เขาก็ดีขึ้นแล้วค่ะ, คือเขาเริ่มชอบทำบุญ, จะได้สิ่งดี ๆ อะไรเข้ามา, ดูลักษณะแล้ว, เขาดีขึ้น, แต่ก่อนเขาใจร้อนมาก

แม่ชี : จบเรื่องของโยม

๒๓. กรรมจากซื้อของโจรหรือของที่ขโมยมา และการไม่แผ่เมตตาให้กับสัมมาอาชีพ

ญ. : อาทิตย์ก่อนมา, แต่ไม่ได้พูด.

แม่ชี : อ๋อ, ไม่ได้พูด, วันนี้จะได้พูดแล้วนะ, มีกรรมกับของเก่ามาก, ทำอาชีพอะไร ?

ญ. : ปัจจุบันค้าขาย ค่ะ

แม่ชี : ค้าขายอะไร ?

ญ. : ก็เป็นยี่ปั๊วส่งของค่ะ, ส่งน้ำแข็ง, เหล้า, เบียร์, อะไรพวกนี้ค่ะ

แม่ชี : ทุกข์ไหม ?

ญ. : ทุกข์ค่ะ

แม่ชี : เป็นของที่ห้ามขาย, ค้าขายของที่เขาห้ามขาย, แต่มันก็มีกรรมน่ะค่ะ, เพราะในอดีตมีกรรมกับเรื่องของเก่า, จะเป็นคนชอบวัตถุโบราณ พวกของที่มันเป็นอะไรโบราณๆ ก็จะชอบ, ชอบไหมคะ, ปัจจุบัน

ญ. : ชอบค่ะ

แม่ชี : ทีนี้, พอชอบปุ๊ป, ก็ให้คนไปหามาให้, แล้วพอไปชอบปุ๊ปเนี่ย, พอเราสั่งไปว่า เราอยากได้ไอ้นี่, เขาก็ไปขโมยมา ๆ, แล้วมาเป็นของเรา, พอมาเป็นปัจจุบันนี้, เวลาเราทำอะไรก็แล้วแต่, ที่มันมีเงิน-ทองเหลือขึ้นมาเนี่ย, มันก็จะเหมือนหมดไปอย่างว่องไว, รู้สึกไหม ?

ญ. : ใช่ ค่ะ

แม่ชี : ปวดกระดูกไหม ?

ญ. : ปวดค่ะ

แม่ชี : แล้วทำอย่างไร, เวลาปวด

ญ. : ทานยาบ้าง

แม่ชี : โยมขายน้ำแข็งที่เขากินเข้าไปแล้วชื่นใจ, โยมขายน้ำแข็ง เขาอาจสั่งไปแช่ของเพื่อให้มันสด, สั่งน้ำแข็งไปแช่ผักเพื่อให้มันสด, แล้วไม่มีการสมาทานศีล ๕, อุทิศส่วนกุศลให้สัมมาอาชีพ, ความเย็นเหล่านั้นถูกผ่านมาที่โยม, โยมจะปวดตาม

ข้อ, นิ้ว, ข้อกระดูก, หัว, โยมเหมือนจะถูกแช่ด้วยน้ำแข็ง, ถ้าอยากหมดกรรมก็ต้องสมาทานศีล ๕ ก่อนนอนทุกวัน, อาการที่มันมึนงงนี่ก็คือ เหล้าที่เราขาย, ขายกันมานานแล้วน่ะ, จะให้หยุด-เลิกขาย, ก็คงยังไม่หมดกรรม, เราก็อธิษฐานไว้, เราขอขายให้มันหมดหนี้สิน

ญ. : เป็นสิ่งที่ครอบครัวเขาทำมาเป็น....อาชีพ

แม่ชี : มันทำมานานแล้วไง, แล้วมันยังเลิกไม่ได้หรอกค่ะ, เพราะยังไม่หมดสัญญากรรม, แต่ว่า ถ้าไม่มีการแผ่เมตตาเนี่ย, ทุกคนในบ้านจะเป็นโรคสมองหมด, เส้นเลือดตีบ, น่ะค่ะ, แล้วก็ภาวะของหัวใจไม่ปกติ, จากกรรมที่ขายเหล้า, แต่ถ้าเราสมาทานศีล ๕, เราอุทิศบุญกุศลให้กับเงินทุกบาท-ทุกสตางค์ที่ได้มาจากการประกอบอาชีพ, มันก็จะกรองในสิ่งที่เป็นกรรมออกไป

ญ. : เฉพาะตัวเราเอง หรือว่า ครอบครัว

แม่ชี : ใช่, เราเอง, เพราะเราเป็นคนดู, มันเป็นของกงสี, ใช่ไหมคะ, ทีนี้เราจะต้องดูการหมุนเวียนของ ๆ ที่มันจะหมดไป หรือมันจะเข้ามา, เราก็มีส่วนตรงนั้นด้วย

ญ. : แล้วหนูก็จะมาปฏิบัติธรรมได้, ใช่ไหมคะ

แม่ชี : ได้ค่ะ ?

๒๔. กรรมดีช่วยเหลือลูกศิษย์-กรรมชั่วมีส่วนช่วยเหลือ-พัวพันคนทำแท้ง, ทำให้จิตใต้สำนึก เป็นทุกข์

ญ. : สวัสดีค่ะ

แม่ชี : สวัสดีค่ะ, เป็นคุณครูหรือเปล่าคะ ?

ญ. : เป็นค่ะ, เป็นจนเกษียณน่ะค่ะ, ๕๐ กว่าปี

แม่ชี : มีกรรมกับ นร. (ลูกศิษย์), แม่ชีพูดได้ไหม ?

ญ. : ได้ค่ะ

แม่ชี : เป็นครู ร.ร.รัฐบาล ไปตรงเวลาทุกวัน ไหมคะ ?

ญ. : ตรงเวลาค่ะ, ได้เป็นครูดีเด่นน่ะค่ะ

แม่ชี : มีกรรมกับเด็กนร., มองปุ๊ป, รู้เลยเป็นครู, ไม้เรียวมันมา

ญ. : แต่ไม่เคยตีนะคะ, เป็นครูไม่เคยตีเด็กเลย

แม่ชี : ขู่เฉย ๆ

ญ. : ข่มขู่เฉย ๆ, แต่ไม่เคยตี

แม่ชี : ค่ะ, ขู่, ก็มีกรรมกับเด็กนักเรียน พอเด็ก นร.เห็น, นร.ก็จะไม่ชอบ, เพราะครูเขาเป็นคนเจ้าระเบียบ, ความไม่ชอบเป็นอคติของลูกศิษย์, ลำพังตัวของโยม ๆ ดีมากน่ะ, โยมมีบุญทุกวัน, จากที่สอนคนให้เป็นคนเรียนได้, บวก-ลบ-คูณ-หาร เป็น, แล้วก็ใช้ชีวิต, ที่จะใช้ชีวิตอย่างถูกต้องเป็นโยมมีบุญมาก, แต่โยมไม่เคยเบิกบุญมาใช้เลย กรรมที่มีกับเด็ก, เนี่ย, มันมีเด็กอยู่ประมาณ ๓ คน, เป็น ด.ญ., ประพฤติตัวไม่ดีน่ะ, แล้วก็เกิดเรื่อง “ท้อง” ขึ้นมา

ญ. : แต่ก็ช่วยเขานะคะ, แล้วก็ไม่ได้ทำอะไรเขา, ที่แม่ชีพูดนี่เป็นเรื่องจริงค่ะ, คือช่วยเขาให้ผู้ปกครองเขาจัดการน่ะค่ะ, แล้วเด็กพวกนี้ ๓ คน, ก็ได้เรียนต่อจนจบ ม.๖-มหาวิทยาลัย, ซึ่งเราไม่ได้ทำอะไรนะคะ, เพียงแต่เรียกผู้ปกครองเขามา, เล่าให้ฟังว่าเด็กเป็นอย่างนี้ จะทำอย่างไร, ส่วน อ.จ.ก็จะเก็บไว้เป็นความลับ, ผู้ปกครองเขาก็จะจัดการของเขาเอง, เรื่องของเขาเราไม่รู้, แต่ว่า เราก็ไม่ได้เล่าให้ใครฟัง, แล้วก็ไม่ได้เล่าให้ครูประจำชั้นเขาฟัง

แม่ชี : ไม่มีใครรู้เรื่องนี้เลย

ญ. : ไม่อยากไปตอกหัวตะปูเขา

แม่ชี : ไม่ใช่, ไม่มีใครรู้เรื่องนี้เลย, แล้วโยมก็ไม่ได้บอกใครเลย, ตั้งแต่วันนั้น จนถึงวันนี้

ญ. : ใช่, ค่ะ

แม่ชี : ถ้าไม่เจอ อจ.ก็เสียอนาคตทั้งหมด, ทั้ง ๓ คน

ญ. : เขาก็จบ ปริญญาโท – เอกแล้ว.

แม่ชี : แต่ว่า ในส่วนที่เป็นครูเนี่ย, มันเป็นการปิดทองหลังพระโยม, ต้องรู้พฤติกรรมของเด็กนร.ทุกคน, แล้วจำได้ทุกคนด้วยว่า แต่ละคน, มีชื่ออะไร, นามสกุลอะไร, พอมาถึงวัยปลดเกษียณแล้ว, เนี่ย อยากจะหาอะไรทำบ้าง

ญ. : ปลดกเษียณแล้วก็จะทำเป็น ผช. รร.สอนภาษาอีก ๑๐ ปี นะคะ, อยู่จนถึง ๗๐ ค่ะ, ตอนนี้ ๗๑ – ๗๒ แล้วค่ะ

แม่ชี : ยังดูดีอยู่เลยนะ, จากบุญน่ะ, คือ เรารู้ว่า มันเป็นไปไม่ได้กับการที่ท้องแล้ว, จะต้องเรียนไปด้วย, เนี่ย แล้วก็, มันเหมือนกับว่า เกิดความทุกข์ขึ้นในใจเขา ในขณะที่เราสอบถาม, ทีนี้, เขาก็คิดว่า เขาจะไปทำแท้ง, พอเรากล่อมแล้ว เนี่ย, โยมก็บอกว่าเดี๋ยว, โยมจะช่วยเรื่องการเรียน, แล้วก็จะปิดเป็นความลับ ระหว่างโยมกับเขา, แล้วก็กับครอบครัวเขาเท่านั้น, ทุกคนไม่ว่าจะเป็นเพื่อน, เป็นใคร, จะไม่มีใครรู้เรื่องนี้อีก, ไอ้ตรงนี้ค่ะ, เขาตัดสินใจกันว่า เขาไปเคลียร์ออก, ที่นี้, พอมาถึงเรา, เนี่ย, เราเหมือนมีอะไรลึกๆ อยู่ในใจว่า เราไม่อบอุ่นกับครอบครัวเลย.

ญ. : ครอบครัวของเราเหรอ คะ ?

แม่ชี : ค่ะ เหมือนลึก ๆ น่ะค่ะ, เหมือนลึก ๆ ว่า เราไม่อบอุ่นกับครอบครัวเลย, ทั้ง ๆ ที่, ทุกอย่างพร้อมทุกอย่าง, เพราะว่า การปรึกษากับนักเรียน ๓ คนนั้น (รวมทั้งผู้ปกครอง) เป็นกรรม, กรรมดีนะโยม, แต่ในขณะที่เราทำดี, เราก็ทำไม่ดีด้วยหรือเปล่า, แต่ด้วยหน้าที่น่ะค่ะ, ด้วยหน้าที่ของการเป็น อจ. เหมือนกับที่แม่ชีบอก, เป็นการปิดทองหลังพระ, พูดให้เขามีอนาคตน่ะ

ญ. : เผอิญช่วงที่ทำนะคะ, บังเอิญดิฉันเป็น อจ.ผช.ฝ่ายปกครองด้วย, มันก็เป็นตำแหน่งที่ต้องดูแลเด็ก, ใกล้ชิดนะคะ, แล้วดิฉันก็เห็นพฤติกรรมเขาน่ะค่ะ, ก็เรียกเขามาพบ-มาถาม และเชิญผู้ปกครองเขามาฟังนะคะ, ว่าจะทำอย่างไร, เพราะว่าใกล้จะจบ ม.๖ อยู่แล้ว, เราก็เสียดาย, ให้ตัดสินใจเอง, นะคะ แต่ฉันก็บอกครูประจำชั้นว่า "เด็กคนนี้เป็นไส้ติ่ง, ขอลา ๗ วัน, พูดแค่นั้นแล้ว, ก็ไม่ได้พูดกับใคร, เพราะว่า ผจก. และผู้ปกครองเขาจัดการกันเอง, เราคิดว่า ถ้าเราไปบอกเขาให้ออกนะ, ดิฉันกลัวการทำบาปมากค่ะ, คิดตลอดจนถึงเวลานี้.

แม่ชี : ตอนนี้ก็ยังคิดอยู่, มันมีเงาดำอยู่ที่ใจ, เพราะว่า เราอยู่กับครอบครัวแล้ว เราไม่มีความสุข, ลึก ๆ น่ะค่ะ, ทั้งๆ ที่ทุกอย่างพร้อมหมด

ญ. : แต่ครอบครัวก็ไม่มีแล้วนะ, เขาจากฉันไปตั้ง ๓๐ กว่าปีแล้วค่ะ

แม่ชี : ว้าเหว่, ไหมโยม ?

ญ. : ไม่ว้าเหว่ค่ะ, เพราะดิฉันมีงานทำ-มีหน้าที่, แล้วลูกฉันทุกคนดีหมดค่ะ

แม่ชี : วาระกรรมที่เกิดขึ้นส่งผลมาเป็นจิตน่ะค่ะ, จิตใต้สำนึกที่รู้สึกว่ามันทุกข์, แต่ไม่รู้ว่าเป็นทุกข์อะไร, ค่ะ ตอนนี้ต้องถวายผ้าไตรจีวรกับพระบรมสารีริกธาตุ, ตั้งจิตอธิษฐานว่า ถ้าส่วนใด, ที่เข้าไปรู้เห็นในการเกิดของใคร แต่ด้วยเจตนาที่เป็นบุญด้วยกายกรรม, วจีกรรม, มโนกรรม, ถ้าส่วนใดที่มันเกิดจากความผิดพลาดจากเจตนาที่เป็นบุญนี้, ก็ขอให้พระบรมสารีริกธาตุนี้, จากการบูชาในครั้งนี้, ขอความผูกพันธ์จากการจองเวร, อย่าเกิด-อย่ามีแก่เราอีก

๒๕. กรรมจากการขายลูกในอดีตชาติ

แม่ชี : แม่ชีพูดได้นะ, เคยไปทำศัลยกรรมอะไรมาหรือเปล่า ?

ญ. : จำไม่ได้ค่ะ

แม่ชี : เคยทำไหม ?

ญ. : คิ้ว อเปล่าคะ

แม่ชี : คิ้วก็ยังไม่ใช่ศัลยกรรม

ญ. : จำไม่ได้ค่ะ

แม่ชี : มีกรรมกับเรื่องศัลยกรรม, ในอดีตคลอดลูกออกมาเป็นลูกกรอกเน๊าะ, คลอดลูกเป็นลูกกรอก, แล้วก็เอาลูกที่เป็นกรอกน่ะ, ลูกก็อยู่กับเราประมาณสัก ๒ วันมั้ง, กระดุกกระดิกอยู่ได้เพียง ๒ วัน, แล้วก็เสีย, แล้วเอาลูกน่ะ, แห่เลย, แห่ไปให้คนโน้น-คนนี้ดูว่าเนี่ย ลูกฉัน ๆ ๆ, ก็ไปเจอคนที่มีวิชาเข้าค่ะ, เขาขอซื้อ, เขาว่า เดี๋ยวมันก็เน่าเพราะตายไปแล้ว, ผมขอซื้อเถอะ, ซื้อไป ๔๐๐ บาท ๆ ในอดีตชาติเมื่อ ๕๐-๖๐ ปีก่อนนี้, ไม่ใช่เงินน้อยนะคะ ๔๐๐ บ. เงินมันเยอะมาก, ก็เลยขายให้เขา ขายให้เขาเสร็จแล้ว เขาก็เอาไปดองใส่โหล แล้วก็เรียก, ใช้วิชาเรียก, คือปฏิบัติแบบแม่ชีอย่างเนี่ย, ก็ใช้จิตไปจำกัดลูกกรอกของโยม, ที่นี้ลูกกรอกของโยมก็เป็นเครื่องมือของคนนี้ ๆ เขาก็จะตั้งวง, เขามีงูจงอาง, งูเหลือม, งูเห่า, มีพังพอนและก็มีลูกกรอกของโยม เนี่ย, เล่นกล, โยม, เล่นกล, เอาผ้าคลุม, อับดุล, เอ้ย, แล้วก็ใช้ลูกกรอกไปดูว่า คนนี้มีสตางค์อยู่ในกระเป๋าเท่าไหร่, ดูคนนี้ว่าเป็นโรคอะไร, แล้วมาบอกกับคนที่เล่นกล, คนที่เล่นกลก็เหมือนมีพรายมากระซิบบอกอยู่ตลอดว่า เนี่ย, คนนี้เป็นโรคฝีในท้อง, คนนี้เป็นโรคปอด, ลูกโยมน่ะ ไปเป็นทาสของคนที่มีวิชา, ก็เลยส่งผลมาเป็นกรรมว่าโยมไม่เคยเจอความสุขที่ไหนเลย, โยมรู้จักไหม, ความสุขคืออะไร ?

ญ. : หนูก็ไม่รู้เหมือนกัน, แต่หนูรู้สึกว่า ที่หนูเกิดมานี่, หนูรู้สึกจะลำบากนะ, ผ่าท้อง, ก็บ่อยด้วย

แม่ชี : อาการที่ถูกผ่าท้องก็เหมือนกับเราเอาลูกของเราไปแห่, แล้วเขาได้เงินมาเลี้ยงชีวิตเขา ๆ ทำบุญ-กุศล ให้ลูกเราหรือเปล่า, ก็เปล่า, เขาใช้มนต์กำกับไว้, แล้วต้องให้อาหารทิพย์กิน, ให้ความเป็นทิพย์กิน, ทีนี้ เงินที่ได้จากการเอางูเห่า-พังพอนมากัดกัน, ก็จะเก็บสตางค์รอบวง, ใครอยากให้-ก็ให้, ใครไม่อยากให้-ก็ไม่เป็นไร, แต่มีลูกเราเป็น highlight, ลูกเราอยู่ในโหลที่เขาดองไว้,

ญ. : หนูคิดว่า ทำไมหนูจึงผ่าตัดบ่อยจัง, ถือว่าเป็นเวรกรรมของหนู, ใช่ไหมคะ ?

แม่ชี : ใช่, เป็นเวรกรรม จากที่ขายลูกไป, แม่ขายมันน่าจะได้บุญนะ, แต่ว่าแม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์, พอขายไปแล้ว, เขาใช้มนต์, น่ะค่ะ, กำกับทำให้ลูกกรอกมีอายุขัย ประมาณ ๔๕ ปี, คนนี้ก็ร่ำรวยจากลูกโยมน่ะมาก, แล้วก็ตายไปในที่สุด, คือถูกงูกัดตาย, กำลังเล่นกลอยู่, งูจงอางมันออกมากัดตาย, วงแตก, ลูกโยมก็เลยเป็นอิสระ, โหลก็แตกหมด, ลูกโยมเป็นอิสระ, ได้ไปผุด-ไปเกิด, แต่ว่ากรรมที่โยมถูกผ่าแล้ว-ผ่าอีก, แล้วหาอะไรไม่เจอเนี่ย, มันเป็นกรรมจากที่โยมคลอดลูกกรอก, ที่แม่ชีถามโยมเรื่องศัลยกรรม, เนี่ย, แม่ชีคิดว่า โยมผ่าตัดอะไรมามากมายเหมือนกับการศัลยกรรม

ญ. : รู้สึกว่า ๔ ครั้งได้ค่ะ

แม่ชี : แล้วหมอเจออะไรไหม ?

ญ. : ก็ตอนแรกไม่เจอ เขาบอกว่า "ท้องนอกมดลูก" แต่ตอนแรกคลอดออกมาเป็นผู้ชาย

แม่ชี : อยู่หรือเปล่า ?

ญ. : ก็หมอเขาขอเอาไปดองในโหลค่ะ

แม่ชี : เหมือนเดิมไหม ? เหมือนเดิมเปี๊ยบเลยโยม, ใช่ไหม ? ฟังแล้ว, ตกใจไหม ?

ญ. : ตกใจ, หนูไม่คิดว่า.................

แม่ชี : ตกใจเพราะไม่คิดว่า แม่ชีจะรู้ใช่ไหม ? โธ่...โยม

ญ. : ไม่, กำลังนึกว่า, อะไร, ตอนไหน, แล้วก็พยายามนึก, เพราะว่าตอนนั้น, ยังไม่รู้เรื่องกัน, เพราะว่า แยกครอบครัวมา, คือใช้ชีวิตแบบสุด ๆ เหมือนกัน, น่ะค่ะ

แม่ชี : แล้วตอนที่เขาขอไปดองนี่, เขาบอก "ว่าไง"

ญ. : เขาบอกว่า เอาไปให้เด็กนักศึกษาดูค่ะ, หนูก็พูดบอกไม่ได้ค่ะ, ก็ลืมตา, แบบว่า อะไรก็ไม่รู้หรอก, อะไรก็เอาไปเถอะค่ะ, ขอให้หนูหาย, อะไรอย่างเนี่ย, แต่มันก็ mind, มันก็รู้สึกเป็นไปเรื่อย ๆ , ๒-๓ ปีก็ผ่าทีหนึ่ง

แม่ชี : เหมือนเขาอยากเกิดน่ะโยม, เขาถูกกักขังด้วยมนต์น่ะ ตอนนี้ถูกกักขังด้วยน้ำยา, ที่แม่ต้องเล่าอย่างละเอียด, เนี่ย, เวลาเขาสรุปจะได้ชัดเจน แม่พูดถึง, เคลียร์ไหม, ผู้กำกับ, ทำไม ต้องเล่าถึงงู, พังพอน, ทำไม ต้องเล่าถึงเรื่องเล่นกล, ทำไมถึงต้องเล่าไอ้เด็กลูกกรอกนี้, เพราะว่า เวลาที่โยมเขาเข้าใจ, แล้วโยมเขาบอกมามันจะเหมือนกับเรื่องในอดีตชาติเป๊ะเลย, โยม เรื่องของพระพุทธศาสนาเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน, มันมีอย่างเดียวในโลกมนุษย์ที่ทำได้คือ มนุษย์ มนุษย์อย่างพวกเราเนี่ย, ค่ะ. พอเจริญวิปัสสนาไปเรื่อย ๆ ได้ขั้นหนึ่งของสมาธิ, เรียกว่า สมถกรรมฐาน แล้วมันก็จะเปลี่ยนไป, ด้วยทาน คือ การให้, อย่างแม่ชีนั่งพูดกับโยมเนี่ย, โดยมีโยมเป็นผู้แสดงธรรมะนะ, ว่ากรรมอันนี้มันเกิดขึ้นจากกรรมอันนี้, แล้วก็ทำให้โยมเข้าใจในเรื่องกฎแห่งกรรมมากขึ้นว่า, ไอ้ที่ขายไป ๔๐๐ บาท น่ะ มันส่งผลมาว่าในชาตินี้ก็ถูกผ่า ๔ ครั้ง จากกรรมที่ลูกไม่สมประกอบ, ในชาตินี้หมอขอไปดองอีก, เหมือนเดิม, สบายขึ้นไหม, คะ

ญ. : สบายใจขึ้นค่ะ

แม่ชี : ถ้าคิดจะแก้ไขเรื่องที่เรามีกรรมกับลูกในเรื่องของการที่ขายลูกไปโดยรู้เท่าไม่ถึงการณ์, โยมก็ควรจะต้อง....คืออย่างนี้ พระบรมสารีริกธาตุนี้ค่ะ, หรือในโบสถ์ก็ได้, โยมเข้าไปจุดธูป-เทียนที่หน้าโบสถ์ แล้วก็โยมอธิษฐานเรื่องราวที่แม่ชีพูดให้โยมฟัง จะตั้งใจก็ดี, ไม่ตั้งใจก็ดี, ขอให้ลูกที่เกิดจากโยมเนี่ย, ขอให้ได้รับบุญ แล้วอย่าจองเวร

๒๖. กรรมจากเคยพูดวิจารณ์คนอื่นในทางไม่ดีในอดีต (ถึงแม้จะเป็นจริงก็ตาม)

ญ. :

แม่ชี : หนูมีกรรมเรื่องความรักมาก, เป็นชู้ที่ถูกฆ่าตาย, แอบรักใครบ้างไหม ? ลูก

ญ. : บางครั้ง แต่หนูก็ไม่ชอบการเป็นชู้, นะคะ

แม่ชี : ก็ไม่ได้ว่าหนูในชาตินี้, เป็นเรื่องในอดีตชาติ

ญ. : แล้วจะแก้ไขอย่างไรได้บ้างคะ

แม่ชี : หนูก็รู้ว่า เขามีครอบครัวกันอยู่แล้ว เนี่ย, แต่หนูหักห้ามใจไม่ได้ หนูหักห้ามใจในกรรมนะ กรรมมันเป็นตัวแสดงผลนะโยม กรรมมันเป็นตัวแสดงผล-ส่งผลมาให้ว่าคนนี้จะต้องเข้ามาพัวพันกับชีวิตครอบครัวคนอื่น, จากคนที่เคยเป็นสามี-ภรรยากัน, อยู่ ๆ คนนี้ก็เข้ามาเป็นมือที่ ๓, จากกรรมที่ ๒ คน สามี-ภรรยาคุยกันเรื่องคนอื่น, อย่างเช่น :-เรากับแฟนเราคุยกัน, โห ! ญ. บ้านนี้ไม่น่าไปเป็นเมียน้อยเขาเลยนะ, หน้าตาก็สวย, ทำไมไปแย่ง (สามีชาวบ้าน) แฟนเขาก็ไม่รู้, แล้วไม่นานค่ะ, ที่เราพูดถึงเรื่องของคนอื่นไว้ก็กลายมาเป็นเรื่องของเรา, จะมีคนอื่นเข้ามาเป็นเมียน้อยสามีเราเหมือนกัน, จากที่เรานอนคุยกัน, ทีนี้พระพุทธศาสนาสอนอยู่ ๓ อย่าง คือ กาย, วาจา และใจ ไม่ให้ล่วงเกินผู้อื่น, พูดอะไรไปต้องรับผิดชอบหมด, ทุกคำ, นะคะ, พูดดีก็ได้ฟังดี, พูดไม่ดี ก็ได้ฟังในสิ่งที่ไม่ดี, ทีนี้, ลึก ๆ แล้ว, มันยังมีมโนกรรมที่แฝงไว้ด้วย ๆ มิจฉาทิฏฐิ คือ ความเห็นผิด, เราใช้ความเห็นของเราตัดสินชีวิตผู้อื่น, หน้าตาสวย, ทำไมไปเป็นเมียน้อยเขา, มันไม่ใช่เรื่องของเรา, เขาสวยเขาเป็นเมียน้อยก็เป็นเรื่องของเขา, เห็นเขาไปนอนโรงแรมด้วยกัน, ก็นึกคิด-พูดว่า, “ไปกันอีกแล้ว” เนี่ย, เราเป็นมนุษย์ที่เราไม่ได้ถูกฝึก, เราย่อมคิดไม่เป็นปกติ, เราเห็นคนที่ไม่ใช่สามี-ภรรยากัน, แล้วเข้าไปอยู่ในห้องแคบ ๆ มีที่นอนด้วย, โยมคิดอะไรไหมคะ ห้ามคิด เพราะไม่ใช่เรื่องของโยมนะคะ, ไม่ใช่เรื่องของเรา, แต่ว่า, เนี่ย เวลาปฏิบัติห้าม, ท่านให้-ปิดวาจา, แต่ตอนไม่ปฏิบัติก็ควรจะปิดวาจา, อจ.น่ะค่ะ อจ. ที่นั่งอยู่ด้านนี้แสดงให้เห็นธรรมะได้ดีมาก, อจ.บอก, อจ.ไม่เคยพูดให้ใครรู้เลย, อจ. ที่เป็นครูน่ะค่ะ, ไม่เคยพูดให้ใครรู้เลยว่า อจ.กับเด็ก ๓ คนที่มีกรรมเรื่องแท้ง เนี่ย ไม่เคยพูดให้ใครรู้เลย แล้วตอนนี้ ทั้ง ๓ คน เรียนจบถึงขั้นปริญญาโท – เอกแล้ว นั่นคือสัจจะ, แต่ว่าในขณะที่ทำดี, เรียกผู้ปกครองมา ก็มีส่วนรู้เห็นในการกระทำของเขา เลยเป็นกรรมของ อจ., ตอนนี้มีครอบครัวหรือยัง ?

ญ. : ยังค่ะ

แม่ชี : ยัง, แล้วถ้าเกิดหนูไปรักใครที่เขามีครอบครัวอยู่แล้ว, เนี่ย หนูขออโหสิกรรมแล้วนะ ๆ ว่า หนูเคยทำชาติที่แล้ว, ตอนนี้เวลาหนูจะรักใครเนี่ย, หนูก็ต้องดูด้วย, คบกันนาน ๆ ว่าเขามีคนอื่นหรือเปล่า, แต่กรรมมันลบไม่ได้ ๆ หนูก็ต้องไปเป็นเมียน้อยเขา, แต่อาจเจอเมียหลวงที่ดีเหมือนพี่เมื่อกี้นี้, อโหสิให้เขาหรือยัง, นะคะ, กรรมมันลบไม่ได้, ถ้ากรรมตัวนี้, เรารู้เรื่องก่อน, แล้วเราเจริญกรรมฐาน, กรรมตรงนี้จะเหมือน, กรรมใบนี้, พอเรารู้เรื่องจากแม่ชีแล้ว, แล้วเราเริ่มเจริญกรรมฐานให้จิตดวงเดิมของเราที่บกพร่องด้วยกามคุณทั้งหลาย, ขอให้จิตดวงนี้อย่าเกิด-อย่ามีแก่เรา, พอเราเจริญกรรมฐานไปเรื่อยๆ, กรรมตรงนี้, บุญน่ะค่ะ, มันจะเพิ่มขึ้นมา ๆ ๆ ๆ , จนกรรมตัวนี้ตามไม่ทัน, ทำให้เราประสบความสำเร็จในเรื่องของครอบครัว

ญ. : ค่ะ

แม่ชี : แต่ถ้าเราไม่มีการเจริญกรรมฐาน, ไม่มีการแผ่เมตตา ถามว่า กรรมตรงนี้, เนี่ย, มันจะหมดไปไหม ? กรรมตรงนี้มันยังไม่หมด, มันจะไปส่งผลเอาชาติสุดท้ายที่เราจะเกิด, เข้าใจไหม ?

ญ. : เข้าใจค่ะ

แม่ชี : เพราะว่า พอเราเจริญวิปัสสนาไปเรื่อยๆ มันก็จะไม่เกิดแก่เรา, จนกว่าเมื่อไหร่ชาติสุดท้าย ที่จะสิ้นสุดการใช้สังขารเหมือนพระนิพพานน่ะ, มันถึงจะแสดงผล, นะคะ, เรียบร้อย ค่ะ

๒๗. กรรมจากการบนบาน แล้วไม่แก้บนต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์

ญ. :

แม่ชี : โยมมีกรรมกับสินบน, โยมติดสินบน, เรื่องใครป่วยก็ไม่ทราบ, แล้วโยมบนบานศาลกล่าว, มีไหม ?

ญ. : นึกไม่ออก, ค่ะ

แม่ชี : นึกไม่ออก, ชอบบนเหมือนกัน, บนกับหลวงพ่อโสธรน่ะค่ะ, เคยไปไหม ?

ญ. : เคยค่ะ

แม่ชี : บนกับหลวงพ่อโสธรฯ แล้วมันก็เหมือนทำให้โยมเกิดอุปสรรคมากมาย, ติดขัดไปหมด, โยมต้องไปวัดหลวงพ่อโสธรนะ, แล้วก็ยกเอาถาดขึ้นมาอธิษฐานว่า ถ้าข้าพเจ้าเคยมาบนบานศาลกล่าวกับหลวงพ่อโสธร จะบนบานด้วยอะไร, ก็แล้วแต่, บนบานด้วยสิ่งของอะไรก็แล้วแต่, ข้าพเจ้ามาขออโหสิกรรมในสิ่งที่เคยบนบานไว้, ของที่นำมาถวาย

คือบุญของข้าพเจ้า, ขอถวายเป็นปฏิบัติบูชา, ส่วนใดที่เคยมีกรรมจากการบนวันนี้, มาขออโหสิกรรมและมาขอพรหลวงพ่อโสธรให้เกิดความสุข-ความเจริญ, ในครอบครัว และก็เรื่องหน้าที่การงาน, นะคะ

ญ. : เรื่องลูกหรือเปล่าคะ ?

แม่ชี : ลูกค่ะ, โยมก็บนเรื่องลูกนั่นแหละค่ะ, ติดยาไหมคะ ?

ญ. : ไม่ติด, ค่ะ

แม่ชี : แล้วติดอะไรคะ ?

ญ. : คือเขาเป็นเหมือนคนหัวสูง, อะไรมา, ไม่รู้ค่ะ, เขาจะเอาอะไร ๆ ที่แบบสูง ๆ น่ะค่ะ

แม่ชี : เอาอะไร, สูง ๆ

ญ. : อย่างกับจะแต่งตัว, ก็ต้องใช้ของมียี่ห้อ Brand Name

แม่ชี : อ๋อ ! โยมไปแก้บนเลย, แล้วเขาก็จะดีขึ้น โยมน่าจะบนเรื่องลูกนี่แหละ นานมากแล้วค่ะ ๑๔ ปีน่ะ

ญ. : ลูกชายคนโตนี่, ดูร้ายจังค่ะ

แม่ชี : โยมมีกรรมเรื่องลูกนะคะ, ลูกชายคนโต, ดุร้าย, ชอบตะคอกแม่, และพ่อด้วยไหม, คะ ?

ญ. : มากกว่านี้ ค่ะ

แม่ชี : ตีด้วยเหรอคะ, แล้วโยมไม่หลบล่ะคะ

ญ. : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ตีถวายแม่ด้วยเหรอ, ตีมานานเท่าไหร่ ?

ญ. : นานแล้วค่ะ

แม่ชี : จากการบนบานของโยมนี่แหละ, เรื่องเดียวกันเลยค่ะ, จากการบนบานเรื่องของโยมนี่แหละ, เพราะว่าขอถามว่า ลูกชายคนโต, โยมพร้อมไหม, โยมก็ไม่พร้อม, โยมไม่พร้อม, ถ้าโยมพร้อม เขาไม่ทำร้ายโยมหรอก, เราจะสังเกต เด็กที่ชอบทุบ-ตี, พ่อ-แม่ เนี่ย, ตั้งแต่เล็ก, เนี่ย, ก็มีกรรมต่อกันเนาะ, บางทีแวบหนึ่งของแม่ที่มีปัญหากับพ่อแล้วก็คิดว่า ไม่น่ามีเลยตอนนี้, แค่เนี่ย, เด็กรับความคิดของแม่ได้แล้ว, พอเขาคลอดออกมา, เขาจะมีปัญหาเรื่องการทุบ-ตีเรา, ไม่งั้น, เขาจะร้องไม่เลิก, แล้วก็ดื้อ-ลงไปแถก, เวลาจะเอาอะไร ก็ลงไปดิ้นอย่างนี้ค่ะ, นั่นคือกรรมจากที่เราคิดว่า ไม่อยากให้เกิดช่วงนี้, เรายังไม่พร้อม

ญ. : แล้วก็สามีนี่ก็ถูกโกง, ถูกอะไร, แล้วเขา.......................

แม่ชี : โยมไปบนน่ะ, สิ่งศักดิ์สิทธิ์นะ, สิ่งศักดิ์สิทธิ์อย่างหลวงพ่อพุทธโสธร, เนี่ย, ท่านจะเอาเวร-เอากรรมกับเราไหม ? ท่านไม่เอาเวร-เอากรรมอะไรกับเราหรอกค่ะ แต่ท่านให้เรามีสัจจะว่าเราบนบาน-อธิษฐานไว้, ถามว่าท่านเอาโทษไหม? ท่านไม่ได้เอาโทษ, แต่เราก็.................

ญ. : ไปแก้แล้ว, จะดีขึ้นไหม ?

แม่ชี : ดีขึ้นค่ะ, ดีแบบปาฏิหาริย์, โยม

๒๘. กรรมจากการออกเงินกู้ - ชอบหลงลืมกลายเป็นความฉ้อโกง

ญ. :

แม่ชี : ออกเงินกู้ไหม ?

ญ. : ไม่ได้ออกค่ะ พี่สาวออกน่ะค่ะ

แม่ชี : พี่สาวออก, เราไม่ได้ออก

ญ. : เราไม่ได้ออก, มีแต่หนี้

แม่ชี : ค่ะ

ญ. : ไม่มีครอบครัว

แม่ชี : ไม่มีค่ะ

ญ. : มีกรรมเรื่องออกเงินกู้ในอดีตชาติ ๆ มีคนมากู้เงินไปประมาณ ๒,๐๐๐ บ. แล้วเวลาเขียนเนี่ย, มันงง, ตอนที่เขียนในบัญชีเนี่ย, มันจะมีสมุดสีแดงอยู่เล่มหนึ่ง, ที่มีปกแข็ง ๆ เวลาเขียนว่า นางเฉลียง นามสกุลนี้, กู้เงิน ๒,๐๐๐ บ. แล้วก็ให้นางเฉลียงเนี่ย, เซ็นชื่อ, แต่ตอนที่โยมเขียนน่ะ, นางเฉลียง นามสกุลนี้, กู้เงิน ๔,๐๐๐ บ. แล้วนางเฉลียงเนี่ย, เขาได้สตางค์แล้ว ก็ไม่ได้นับดูหรอกค่ะ, ว่าเราจะเขียนไปเท่าไหร่, คนอื่นมายืมต่อ, เขาจะมีชื่อไล่ ๆ ๆ กันลงมา, แต่ละคนก็จะได้เงินไป, ไม่ตรง, ถามว่าโยมโกงหรือเปล่า, โยมไม่ได้โกง, แต่ว่าความคิดของโยมเนี่ย, แป๊ปเดียว, โยมก็ลืมแล้ว, เหมือนอดีตเลยนะ, ตอนนี้ก็ลืมง่าย, มันมีความคิดชั่วแวบเดียว, แล้วพอเวลาที่โยมทวงสตางค์คืนจากใครเนี่ย, โยมก็จะเอาสมุดไปให้เขาดูว่าถึงเวลาต้องคืนเงินแล้วนะ, ที่กู้ฉันมา ๔,๐๐๐ บ. นางเฉลียงก็เถียงตายเลยว่า ได้เงิน ๒,๐๐๐ บ. ก็เนี่ยแกก็เซ็นต์ไว้ว่า ๔,๐๐๐ บ. ก็กลายเป็นว่า สบถสาบานกันเลย ถ้าฉันเอาเงินของแกมาที่เขียนไปเนี่ย, โดยที่แกไม่ได้เอาสตางค์ของฉันไป ๔,๐๐๐ บ. จริงเนี่ย ฉันขอสาบานจะไปเป็นขี้ข้าแกยันตาย, กรรมจากที่พูดไว้มันส่งผลมาในปัจจุบัน, ไม่ว่าจะไปทำงานที่ไหน, มีปัญหาตลอด, โยมไม่ได้โกง, โยมไม่ได้มีจิตใจที่โยมจะไปโกงเขา,

แต่การเขียนของโยมเนี่ย, โยมเขียนไปแล้ว เขาก็เซ็นต์, แต่เวลานับสตางค์ให้, นับไปให้แค่ ๒,๐๐๐ บ. เท่านั้น, ก็ทะเลาะกับคนที่เป็นลูกหนี้แทบจะทุกคน, ส่งผลมาให้ในปัจจุบันเนี่ย เวลาที่จะใช้-จะจ่าย, ก็ไม่กล้าใช้, ไม่กล้าจ่าย, อยู่ในบ้านก็ไม่มีความสุข, อยากออกจากบ้านจะแย่อยู่แล้ว, อยากออกไหมคะ ?

ญ. ถ้าเกิดเป็นบ้านที่อยู่รวมกัน, ที่เป็นครอบครัวใหญ่, บางทีเข้าไปก็ร้อนน่ะค่ะ, เหมือนมันจะทะเลาะกัน, อะไรอย่างนี้ค่ะ.

แม่ชี : ตอนนี้เลยแยกมา

ญ. : บ้านนั้นอยู่โคราช, ตอนนี้ ย้ายมาทำงานที่นี่น่ะค่ะ

แม่ชี : ทุกข์ไหมๆ, ทุกข์ เรื่องการทำงานไหม ?

ญ. : ค่ะ, ก็มีปัญหา, เรื่องเกี่ยวกับเพื่อนร่วมงาน, อะไรอย่างนี้ ค่ะ

แม่ชี : เพราะจากที่เขียนบัญชีไม่ตรง, โยมไม่ได้มีจิตใจที่จะคดโกงเลย, แม่ชีบอกโยมเนี่ย, โยมไม่มีจิตใจที่โยมจะคิดคดโกงเขาเลย, คนที่มาเกิดร่วมกับโยมเนี่ย, คือ พี่-น้อง, ทั้งนั้นเลย, คุยกับใครไม่รู้เรื่องเลย, ร้อนไปหมด, เกิดใหม่จากเจ้าหนี้น่ะค่ะ, แล้วสาบานไว้, เกิดมาเป็นพี่-น้องกัน, แล้วพูดกันไม่รู้เรื่องเลย

ญ. : เกี่ยวกับสุขภาพน่ะค่ะ

แม่ชี : เกี่ยวกับสุขภาพมีค่ะ, มีกรรมเรื่องสุขภาพเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์,

ญ. : ค่ะ, แล้วจะแก้อย่างไรคะ

แม่ชี : โรคกระดูก, ไม่ใช่, แม่ชีว่า โยมทำบุญกับแม่แสนหนึ่ง, เนี่ย, เพื่อจะมีชื่อพ่อ-แม่โยม, เป็นเจ้าภาพถวายอาหารกับพระนิสิต, จะมีพระนิสิตที่จะต้องเข้ามารับปริญญา ประมาณ ๒,๐๐๐ รูป แล้วก็มีพระที่เป็นเพื่อนพระนิสิตตามมาอีก ประมาณ ๒,๐๐๐ รูป ก็จะเป็นประมาณ ๔,๐๐๐ – ๕,๐๐๐ รูป, อาหารเช้า – เพล, ประมาณ ๔ วัน, ชาตินี้โยมก็คงไม่มีโอกาสที่จะทำหรอก ถึงโยมมีเงินเป็น ๑๐๐ ล้าน, โยมก็ไม่มีโอกาสทำหรอก, แต่แม่ชีได้รับโอกาสจาก มจร. (มหาวิทยาลัยสงฆ์) ให้แม่ชีเป็นเจ้าภาพทำอาหาร, ทีนี้, เงินของโยมก็จะไปซื้อในเรื่องของอาหาร, ว่าวันนี้ โยมเป็นเจ้าภาพวันหนึ่ง, แสนหนึ่งไม่พอค่ะ, มื้อหนึ่ง-มื้อเช้า-เพล, ประมาณ ๒ แสน, ๔ วัน ก็ประมาณ ๑ ล้านนะ, โยม, เวลาทุกวันเกิด, วันที่ ๕ ก็จะมีโยมมาทำบุญกับแม่ชี, แล้วก็, สตางค์ในยามนี้ ก็จะต้องจ่ายเป็นค่าอาหารไป, บุญต่อบุญ แล้วพอวันสำคัญตรงนี้เนี่ย โยมมา, โยมก็ไปกรวดน้ำ-อุทิศส่วนกุศลให้พ่อ-แม่โยม, แล้วก็กรรมที่เป็นเผ่าพันธุ์, จากโรคที่เป็นพันธุกรรม, ขอให้ได้รับบุญจากการทำกุศลตรงนี้ว่าได้รับบุญแล้ว, กรรมที่เป็นเผ่าพันธุ์เหล่านี้จงสิ้นสุด ณ วันนี้, นะคะ, อันนี้ไม่เป็นลิขสิทธิ์คนเดียวนะคะ,

ใครก็อธิษฐานได้, ถ้าพ่อเราเป็นเบาหวาน, แม่เราเป็นเบาหวาน, เราเตรียมตัวเป็นเบาหวานนั้นไม่ใช่, เราต้องตัดกรรมไปก่อนว่า ขอกรรมที่เคยเป็นเผ่าพันธุ์กับปู่-ย่า, ตา-ยาย, และพ่อแม่จงสิ้นสุดแค่นั้น, อย่าเกิด, อย่ามี, แก่ลูกหลานอีก, นะคะ สบายใจขึ้นไหม ?

ญ. : ก็สบายใจค่ะ

แม่ชี : เคยฝันเห็นเขาไหม ?

ญ. : ตอนแรก ๆ ไม่ฝันเลยค่ะ, แล้วพี่สาวเขาฝัน, แล้วก็รู้สึกว่าเราอยากฝันเห็นแม่, แล้วมีครั้งหนึ่ง, เขาเข้ามาที่วัด แล้วก็เหมือนสัมผัสได้, ก็เหมือนบอกแม่ค่ะ, แล้วพอมาอีกครั้งหนึ่ง, แล้วแม่ก็พูดเรื่องนี้ค่ะ, ว่าที่เกิดเราไปคิดถึงญาติมาก ๆ ที่เขาเสียไปแล้ว เขาจะไม่เข้ามาฝันเรา, เราก็ปล่อยไปสัก ๒-๓ วัน, แม่ก็เข้าฝัน, ก็ฝันถึงแม่ค่ะ, แต่ฝันเหมือนกับว่าเขามาใช้ชีวิตประจำวัน, เราตื่นขึ้นมา, เราก็นึกว่า เอะ, แม่เรายังอยู่หรือเปล่า, ค่ะ

แม่ชี : ปวดหัวเข่า

ญ. : ก็มีปวดบ้างค่ะ, เวลาจะนั่ง, บางทีมันก็ดังก๊อบ ๆ แก๊บ ๆ

แม่ชี : ไม่เป็นไรค่ะ

ญ. : แล้วทำอย่างไร คือนั่งกรรมฐานอยู่แล้วค่ะ, แม่

แม่ชี : ก็นั่งแผ่เมตตาให้เขา, นี่มันได้ผลนะ, แต่สำหรับโยมนะ, เพราะโยมสัมผัสในสิ่งที่, เอ้อ คนอื่นอยากสัมผัสมากมาย, โยมนั่งได้ซัก ๑ วินาทีเนี่ย, โยมก็สัมผัสแม่โยมแล้ว, วินาทีเดียวนะ, ทีนี้ถ้าเรานั่งไม่นิ่ง, จะทำอย่างไร, เราก็ต้องอยู่ในองค์บริกรรม, ถ้าเราบริกรรมยาว ๆ ไม่ได้ เราก็บริกรรม "พุทโธ" หรือ พอง-ยุบ, ก็บริกรรมไป พอง-ยุบ อานิสงส์ของการบริกรรมจะส่งผลมาเป็นตัวปัญญา ๆ คือ นั่ง ๆ ไป แล้วจะนึกถึงคนที่เสียชีวิตไปแล้ว ก็จะทำให้เราคิดถึงขึ้นมา

๒๙. กรรมจากการล่วงเกินพระรัตนตรัย

ญ. : (มากับสามี-ถามปัญหาให้สามี)

แม่ชี : ทำไมถึงได้ทุกข์ใจล่ะคะ ?

ญ. : หนูไม่ได้ทุกข์ใจ, หนูอยากให้เขามีความสุขมากกว่า, ภูมิใจในตัวเองได้ค่ะ

แม่ชี : คนนี้, เขาไม่ได้เป็นอะไรหรอก เขาเป็นคนปั้นพระ ๆ ในอดีต, ชอบปั้นไหม ?

ญ. : ไม่ค่อยเท่าไรค่ะ

แม่ชี : ไม่ค่อยเท่าไร, ในอดีตน่ะค่ะ, เป็นช่างปั้นพระ, ขึ้นดินไปเรื่อย ๆ, พอขึ้นเสร็จแล้วก็เป็นรูป-นาม, ปั้นหลวงพ่อทวด ก็เป็นหลวงพ่อทวดเลย, ปั้นองค์ไหน ก็เป็นองค์นั้นเลย, คือความเชื่อมั่น, มีสติตั้งมั่นในการที่จะทำ, ปั้นดิน, ปั้นขึ้นมา, เป็นช่างปั้น,

อยู่มาวันหนึ่ง เนี่ย, มันเหมือนกับมีความผิดหวัง, เรื่องผู้หญิง, โดยจับได้ว่า ญ. ที่เราคบหาสมาคมกันอยู่เนี่ย เปลี่ยนใจไปรักคนอื่น, ไอ้สิ่งที่ปั้นไว้ทั้งหมด, ถูกอุ้มทิ้งลงน้ำหมดเลย, แต่มัน (รูปปั้น) ก็เกิดเป็นรูป-นามขึ้นแล้วไง, ดินที่เราปั้นกับมือเป็นรูปองค์หลวงพ่อทวดแล้ว, เป็นหลวงพ่อโตแล้วเนี่ย, ปั้นขึ้นมาแล้ว, องค์เท่าศอกหนึ่ง, เนี่ย, แล้วพอผิดหวังเรื่องความรักก็ไปอุ้มเอาดินที่ปั้นเนี่ย ทิ้งลงน้ำหมด, เลยกลายเป็นว่าล่วงเกินพระรัตนตรัยด้วยมือของตนเอง, นี่ฟังแม่ชีมาตั้งนาน, ขัดแย้งหรือยัง ?

ช. : ผมรู้สึกว่า ทั้งชีวิตของคนมันน่าจะทำกรรมเอาไว้เยอะแยะ, ผมคิดว่ามันน่าจะไม่ใช่เพียงแค่อย่างเดียว, เพราะว่า..................................

แม่ชี : มีความเชื่อมั่นในตัวเองสูง, จากดินมาเป็นหลวงพ่อทวดก็ได้จากดินมาเป็นอะไรก็ดีที่อยากทำ, เวลาทำมันจะมีความตั้งใจสูง, ก็เหตุผลมันก็เยอะ, เหตุผลอยู่ในตัวเองเยอะ, ในภพ-ชาติที่ผ่านมา, ก่อนที่จากจะมาปั้นองค์พระเนี่ย เคยเป็นพระสงฆ์ที่สวดพระปาฏิโมกข์ได้, มีความจำเป็นเลิศเลย, เรื่องการสวดพระปาฏิโมกข์, ที่นี้ ที่เกิดกรรมขึ้นที่ทุกคนเป็นห่วงก็คือ เป็นห่วงเรื่องความคิด, ความขัดแย้งทางความคิดเนี่ย, ต้องรอวันมาฆบูชาค่ะ,

ญ. : ใกล้แล้วค่ะ

แม่ชี : พอวันมาฆบูชาแล้ว พอเวลาพระท่านสวดพระปาฏิโมกข์อยู่ก็ให้โยมเนี่ย นั่งอยู่บริเวณข้างนอก, แล้วก็อธิษฐานว่า ถ้าจิตดวงเดิมของข้าพเจ้าเคยมีกรรมกับพระรัตนตรัย, ตลอดจนผู้มีพระคุณที่ให้ชีวิต, ขอการที่ได้ฟังพระปาฏิโมกข์ในครั้งนี้จงส่งผลให้จิตของข้าพเจ้าจงหลุดพ้น, แล้วมันก็จะเลิกไปเลยค่ะ, เลิกไปในเรื่องอะไรที่มันคิด, ถ้าถามจิตแพทย์ก็ต้องกินยา

ญ. : แล้วที่เขาไม่มีงานทำเลย, เขาลาออกมาจากที่ทำงาน, ก็ไม่มีงานทำเลยค่ะ

แม่ชี : คนนี้เขาไม่ต้องทำงาน, เขาก็มีกินค่ะ

ญ. : ก็พี่สาวเลี้ยง นะคะ

แม่ชี : เพราะเขาไปทำงานกับใครไม่ได้หรอกค่ะ, มันมีความคิดเป็นความขัดแย้ง ที่แบบว่าบางทีมันไม่ยุติธรรม ไม่ยุติธรรมกับเขานะ, ไม่ใช่เขาหาเรื่องออกเอง, คนนี้มีเหตุผล

๓๐. *กรรมจากการล่วงละเมิดสินค้าที่มีกรรมสิทธิ์ (ก๊อปแผ่น CD)*

ญ. : เรื่องของแฟนน่ะค่ะ, เพราะมันก็เป็นปัญหาหลักเหมือนกันค่ะ

แม่ชี : แฟนชอบฟังเพลงใหม่ใช่ไหม ?

ญ. : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ชอบฟังเพลง, ใช้อะไร CD

ญ. : CD ค่ะ

แม่ชี : ไปซื้อหรือว่าไปก๊อป

ญ. : ก๊อปค่ะ

แม่ชี : บอกแฟนว่าให้เลิกก๊อป, โยมอย่าเห็นแก่ความสุขเล็ก ๆ น้อยๆ นะ ถ้าโยมอยากฟังเพลงไหน, โยมไปซื้อที่เขาผลิตไว้, โยมไปก๊อปมา, เอามาฟัง, ความสุขของโยมชั่วครู่ – ชั่วยาม, จะทำให้โยมเป็นหนี้ตลอดชีวิต

ญ. : คือเขามีเมีย, อีกคนหนึ่งค่ะ

แม่ชี : ไม่เป็นไร, ก๊อปเอา

ญ. : พอขยับตัวทีก็ร้องว่า "อึ๊บ", แฟนก็ว่าทีหนึ่ง, ว่ายังไม่แก่เลย, ทำไมต้องร้องออกมาว่า "อึ๊บ", ด้วย

แม่ชี : ดีขึ้นไหม ? แล้วบอกเขา, แม่ชีขอ "เรื่องก๊อปเพลง"

ญ. : หนูนี่แหละ, เป็นคนก๊อบให้เขา, เป็นคนซื้อ, เป็นคนทำให้เขาหมดเลยค่ะ

แม่ชี : เขาจะเขียนว่า "ลิขสิทธิ์" ห้ามลอก เลียนแบบ, ห้ามเปลี่ยนแปลง พอเราไปเปลี่ยนแปลงปุ๊ป มันก็ส่งผลมา, มีแต่คนที่เขาเดินจากเสียงเพลงกลายเป็นทวงหนี้

ญ. : มันเป็นไปได้หรือคะ ?

แม่ชี : เป็นไปแล้วไง, ที่เขาถูกทวงอยู่นี่ไง

ญ. : ก็หนูไม่เคยซื้อของจริงเลยค่ะ

แม่ชี : โยมเป็นธรรมะให้ได้ดีมากเลย, เพราะว่าหนี้สินที่มันเกิดขึ้นจากความสุขส่วนตัวที่เราอยากฟังเพลงเนี่ย, แล้วเราไปก๊อปออกมาแล้วเอาแผ่นจริง, เครื่องเราก็ใช้แผ่นจริง, มันก็ไม่ดังด้วย, ใช่ไหม? ชอบแต่แผ่นผี-ซีดีเถื่อน

ญ. : ใช่ค่ะ, มันเบา ๆ ค่ะ

แม่ชี : มันเบาๆ พอเป็นแผ่นก๊อป, มันก็ดัง, ถึงแม้เป็นความสุขนะ, มันก็เป็นลิขสิทธิ์ที่เขาเขียนไว้ว่า "ห้าม" เป็นลิขสิทธิ์ของคนนั้นคนนี้เนี่ย, พอเราเอามาทำปุ๊ป, มันเป็นกรรมทันที, แม่นะ, รายการเกิดแต่กรรมถ่ายทำที่วัด, ใช้ไฟที่วัด, แม่ยังไม่กล้าไปก๊อปเขาเลย, จริงนะ, แม่ก็กลัวกรรมเหมือนกัน

ญ. : หนูก๊อปแจกด้วยค่ะ

แม่ชี : ถ้าเป็นเรื่องธรรมะไม่เป็นไร, แต่อย่าก๊อปเลย, เดี๋ยวของแม่ชีขายไม่ดี, แม่ชียังเป็นหนี้-มีหนี้อยู่ประมาณ ๔ ล้าน, แม่ชีทำศาลาที่เขาใหญ่แล้ว, ศาลาที่เขาใหญ่ยังต้องใช้เงินอีกประมาณ ๖-๗ ล้าน ที่จะทำให้เสร็จ, ทีนี้ก็ได้ตู้หนังสือนี้, ค่ะ, รูปภาพ-รูป

อะไรก็แล้วแต่ที่โยมเช่า-บูชาไปผ่านการปลุกเสกแล้วทุกใบ, นะคะ ก็ที่หนูทำ, มันเรื่องที่ไม่ถูกต้อง, ก็เป็นธรรมทาน, เพราะว่าไม่ค่อยมีใครมาบอกอย่างนี้, มันเป็นเรื่องที่ละเอียดอ่อน, มันละเอียดอ่อนมากจนเราไม่คิดว่า มันจะเป็นกรรมลบ อย่างหนูเหมือนกัน, หนูก็ฟัง, แต่ก๊อปไปฟัง, ใครจะไปคิดว่า ไอ้เรื่องก๊อป, มันจะส่งผลให้หนูเป็นหนี้สิน, อายุเท่าไรแล้ว, ปีนี้

ญ. : ๓๓ ปีค่ะ

แม่ชี : อายุ ๓๓ ปี มีหนี้สินเป็นล้าน, เฉลี่ยแล้ว, เป็นหนี้ปีละ เท่าไร, เฉลี่ยแล้ว, มันไม่ได้ส่งต้นเลย, มันส่งแต่ดอก

ญ. : เพิ่งเริ่มมาเป็นช่วง ๒ ปีหลังมานี่เองค่ะ

แม่ชี : ก็เริ่มก๊อปไง, ใช่ไหมคะ, เริ่มก๊อป, กลัวว่าสามีจะไม่รัก, มีเมีย ๒ คน, ก็อย่างนี้แหละ, ไม่เป็นไรลูก, เอาไว้เป็นธรรมทาน, กรรมละเอียดอ่อนค่ะ, ละเอียดอ่อนมาก ๆ จนบางทีเราคิดไม่ถึงว่า สิ่งที่เรากำลังทำอยู่มันเป็นกรรมอย่างหนัก แม่ชีถูกสอนให้อยู่กับปัจจุบันไม่ได้สอนให้อยู่กับอดีต

ตู้ธรรมประจำบ้าน แผ่นที่ ๑ (๗ คน) ๗ เมษายน ๒๕๕๒
บรรยายธรรม โดย คุณแม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

๑. *เวลาให้อะไรใคร ต้องให้ - ให้ขาด*

ญ :

แม่ชี : อดีตชาติโยมเป็นเจ้าในหลวงพระบาง, ช่วงสงคราม, ถูกจับมาเป็นตัวประกัน, พอมาเกิดใหม่มีกรรมเรื่อง "ความรักมาก" ใครที่มีศักดิ์ศรีไม่เท่าเรา, อยู่กับเราก็จะทุกข์, โยมทุกข์ไหม ?

ญ : ตอนอายุน้อย (วัยรุ่น) ก็ทุกข์ ที่ผ่านมาก็ทุกข์

แม่ชี : โยมต้องเอาความเป็นเจ้าของโยมออก, ต่อไปก็จะดีขึ้น เพราะโยมจะเจอแต่คนที่หาประโยชน์จากโยมตลอด

ญ : จริงค่ะ ช่วยเขาตลอด

แม่ชี : คือได้ยินอะไรก็จะมีส่วนเกี่ยวข้องกะเขา, ไม่ได้รับความอบอุ่นจากใคร, ความเป็นเจ้ายังไม่ได้เอาออกไป พระพุทธศาสนาบอกว่า ตัณหาเป็นเหตุให้เกิดชาติ, ชาติ-ภพ, โยมเคยไปประเทศลาวไหม

ญ : เคยไปเที่ยว ๒ ครั้ง ค่ะ

แม่ชี : ไปแล้วรู้สึกอย่างไร

ญ : ก็รู้สึกว่า “ธรรมชาติยังสวยงามดี, อากาศดี, ทำให้สบายทั้งกาย-จิต”

แม่ชี : อยากไปบ่อย ๆ ไหม

ญ : ก็ไปเที่ยวตามธรรมชาติ (อยากไป)

แม่ชี : โยมไปเจอในสถานที่ ๆ โยมเคยเกิด แม่ชีว่า “ถ้าโยมเอาความเป็นภพชาติของโยมออกไปแล้วเนี่ย โยมน่าจะมีธุรกิจติดต่อกับชาวหลวงพระบางนะ

ญ : ก็ตั้งใจว่า จะไปหลวงพระบางอีก แต่ไม่รู้ว่าจะได้ไปเมื่อไหร่ ตั้งใจว่า จะไปไหว้พระ-ทำบุญที่นั้น แต่ยังไม่ถึงหลวงพระบาง มีน้องอยู่คนหนึ่งเป็น ญ. เป็นคนที่ป่วยมาตลอด ขณะนี้เดินไม่ได้ โอกาสที่จะหายมีไหมคะ

แม่ชี : ไม่หายค่ะ มันยากนะ ที่จะทำให้ใจว่าง ในเรื่องอยากจะช่วยเหลือใคร ให้แล้วต้องให้ ให้ขาด ต้องให้ทุกวัน

ญ : ถ้าใครมาขอความช่วยเหลือก็มักจะให้

แม่ชี : นี่นักปฏิบัติ แม่ชีเป็นผู้ปฏิบัติ บอกว่า จะเป็นผู้ให้ มีผู้ขอเป็นคน ๆ เดียวนะเขาจะเป็นผู้ขอ และเราก็จะเป็นผู้ให้ทุกครั้งที่มีโอกาสคุยกัน ถ้าเป็นโยม ๆ ไหวไหม

ญ : ถ้าเขามาขออะไรแล้วเราปฏิเสธ ก็กลัวเขาเสียใจ ก็ใจอ่อนอีก

แม่ชี : ให้แล้วทุกข์ ไม่ใช่การให้ แต่เป็นการเวทนาเพราะทุกข์ ต้องทำใจใหม่ ทำจิตใจใหม่แล้วสิ่งที่ให้ก็จะไหลกลับมา โยมสังเกตซิ เวลาโยมให้ไปแล้ว ก็จะไหลกลับมาแต่ที่ทำให้ทุกข์น่ะ เพราะโยมคิดว่า “เป็นภาระ”

ญ : อย่างที่แม่ชีพูด บางครั้งไม่รู้ว่ามาจากไหน มาเองไม่ได้ขาดเลย แต่ก็มีคนมาขอตลอดเลย ขอให้แม่ชีแนะนำว่า “ควรจะทำอย่างไร”

แม่ชี : จะเป็นผู้ให้ ต้องทำใจให้ยิ่งใหญ่ แต่จะยิ่งใหญ่ได้แค่ไหน ก็ขึ้นอยู่กับบุญของเราพ่อแม่ชีขอนาฬิกามา ๒๐ ปี ได้ เตี่ยมีนาฬิการาโด้ แต่แม่ชีซื้อนาฬิกาโรเล็กซ์จากจีนมาให้, เตี่ยบอกว่า “ของปลอม” เสียใจจนทุกวันนี้ ว่าทำไมไม่ซื้อให้เขาทั้งที่พอจะซื้อให้ได้ เตี่ยใช้ ราโด้ จนตาย อะไรที่ดีที่สุดของพ่อ-แม่เราต้องจัดหาให้โยมสุขภาพกายดี แต่ต้องเปลี่ยนสุขภาพจิตใหม่

๒. กรรมจากทุกขลาภ

ญ : หนูทำอะไรก็มีแต่หนี้ ไม่รู้ว่าจะทำอย่างไร

แม่ชี : ทำอะไรก็เป็นหนี้

ญ : ค่ะ ตอนแรกก็ค้าขายรองเท้า, ขายไป-ขายมา ต่อมาก็ขายรถ แล้วก็เป็นหนี้

แม่ชี : โยมเคยเก็บของอะไรได้ไหม ? ของมีค่าน่ะ

ญ : ไปตลาดแล้วเก็บเงินหล่นได้ ๑,๐๐๐ บาท

แม่ชี : โยมไปเจอทุกขลาภ มีคน (เด็ก) เขากำเงินจะไปซื้อยาแก้ปวดท้องให้แม่เขา ทั้งบ้านก็มีอยู่ ๑,๐๐๐ บาท คือแม่ปวดท้องอย่างรุนแรง คือเด็กอายุ ๑๒ ค่ะ ยาก็ไม่ได้ ข้าวก็ไม่ได้ และเป็นความทุรนทุรายของคนในครอบครัว โยมปวดท้องทุกวันไหม

ญ : ไม่ทุกวัน แต่บ่อยมาก

แม่ชี : นั้นทุกขลาภ ถ้าเราไปเจอเงินที่ไหน หยิบได้ไหมโยม, จงหยิบไปทำบุญให้เขา อย่าหยิบไปใช้ส่วนตัวเรา โยมจำไม่ได้หรอกว่า "ไปซื้ออะไรบ้าง" แต่โยมดีใจว่า "โยมได้" แม่ชีทำยิ่งกว่าโยมอีก แม่ชีโยนแบ็งค์กาโม่ มีคนมาเก็บแบ็งค์ปลอม โอ้โฮ เราขำ ขำกลิ้งเลย ทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ พอถึงคราวแม่ชีบ้าง มีคนเขาเอาเงินมาให้ ๕ ล้าน เขาบอกว่า "แล้วแต่แม่จะเอาไปทำอะไร ไม่ได้เจาะจงว่าให้ทำบุญหรือทำอะไร แล้วแต่แม่ชี"

แม่ชีมีลูก ๕ คน แต่แม่ชียังรับบริจาคกางเกง-เสื้อจากญาติโยมอยู่นะ ไม่มีปัญญาจะซื้อเสื้อ-กางเกงให้ลูกหรอก แม่ชีคิดว่า "จะแบ่งเงินให้ลูกคนละ ๑ ล้าน คิดว่า "เอ, อยู่ ๆ แล้วลูกมันรวยขึ้นมาเนี่ย คนเขาจะคิดอย่างไร" คิดทุกข์มากเลยนะ แม่ชีเอาเงิน ๕ ล้านมาหนุนหัว คิดในใจ คนนี้เท่านี้ – คนนี้เท่านั้น แล้วแบ่งส่วนหนึ่งไว้ ๒ ล้าน พอตื่นขึ้นมานับใหม่ เอ๊ะ เงินหายไปไหน ๒ ล้าน

โอ้โฮ ทำให้คิดมากเลยโยม หน้าล่ะดำมืดเลย โยมรู้จักความโลภไหม ถ้าโยมยังไม่มี ไม่รู้หรอก แม่ชีนั่งกรรมฐานก็ไม่ได้ คิดแต่ไอ้เงิน ๕ ล้านเนี่ย นั่งกรรมฐานไม่ได้เลยโยม นั่งแล้วก็ถอน-นั่งไม่ได้ แม่ชีคิดว่า ถ้าเป็นเงินขอลูก แม่ชีต้องไม่ทุกข์แบบนี้ แม่ชีจึงนำไปสร้างสิ่งก่อสร้าง สร้างศาลาที่กำจัดความโลภ อยู่ที่เขาใหญ่ ใหญ่โตรโหฐานเลย ถ้าเป็นของเรา เราต้องไม่เป็นทุกข์แบบนี้ ทุกข์มาก ๓ วันไม่เคยมีสมาธิเลย เคยนั่งได้-ก็นั่งไม่ได้ ความโกรธ ถ้าเรายังไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ เราก็บอกไม่ได้ว่า "จะโกรธขนาดไหน" ของโยม ๆ ไปเก็บทุกขลาภเข้า แต่วันข้างหน้าโยมจะมีมากกว่านี้นะ

๓. กรรมจากการคุมกำเนิดหมา-ไม่รับผิดชอบที่ทำผู้หญิงท้อง

ช. : อยากรู้เรื่องกรรมครับ

แม่ชี : อยากมีลูก เคยเลี้ยงหมา เมียชอบเลี้ยงแมว, เคยไปคุมกำเนิดหมา เป็นเหตุให้ตนเองไม่มีลูก และมีกรรมเก่าที่ไปรับผิดชอบเรื่องที่ทำ ญ. ท้อง ทำให้ชาตินี้ทุรนทุราย อยากจะมีลูก แม่ชีขอแนะนำให้ถวายสังฆทานด้วยอาหารสด อุทิศบุญกุศลให้ตนเอง, แผ่เมตตา-อุทิศให้สรรพสัตว์-เจ้ากรรม-นายเวร (ขอขมา-อโหสิกรรม) และบอกอีกว่า "อีกไม่นานจะมีลูก แต่ต้องใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์เข้ามาช่วย"

๔. กรรมจากการบวชแล้วไม่ปฏิบัติให้ถูกต้องตามพระวินัยสงฆ์และตำหนิพระ

ญ : ลูกชายไปบวช ๒ พรรษา สึกออกมาไปบนว่า "ถ้าไม่ถูกทหารจะบวชใหม่อีก ๗ วัน" ปรากฏว่า "ไม่ถูก" แล้วจึงไปบวชใหม่อีก ๓ วัน ปัจจุบันถูกจองจำ-ติดคุก เพราะไปวิ่งราว ตอนเป็นเด็กก็นิสัยดีมาก

แม่ชี : ลูกชายโยมมีกรรมขณะบวช, ด้วยความคุ้นเคยก่อนฉันข้าว (อาหารบิณฑบาต) ไม่ถวายข้าวพระพุทธ-ลาข้าวพระพุทธ, ไม่ปฏิสังขาโย ก่อน (ไม่พิจารณา) ไม่แผ่เมตตา ทำให้เขาไม่ปกติ เดินไปทางไหนก็จะหยิบ-ขโมยของคนอื่นไปทั่ว

ญ : เขาจะดื้อรั้นต่อแม่มาก

แม่ชี : โยมอย่าต่อรองในการทำบุญ, อย่าคิดสงสัยให้มากเกินไป ยิ่งโยมอยู่ใกล้คนช่างพูดด้วย การที่ลูกบนบานขอชีวิตให้แม่ ถือว่าเป็นการกตัญญู แต่แม่จะขอชีวิต (ต่อรอง) ให้ลูกไม่ได้ โยมมีกรรมกับหลวงพ่อภาวนาพุทโธ ไปตำหนิว่ากล่าวท่านจากการอ่านข่าวตามหน้าหนังสือพิมพ์ เพราะจากวันนั้น จนถึงวันนี้ ยังไม่รู้เลยว่า ใครผิด-ใครถูก ชอบตำหนิพระ ขอให้จำไว้ว่า ถ้าใครหรือพระรูปใดเคยนำคนถือศีล-ปฏิบัติธรรมเกิน ๕ คนขึ้นไป เราอย่าไปตำหนิว่ากล่าวท่านเด็ดขาด กล่าวคือ ถ้าไปตำหนิว่าท่านขณะที่ท่านกำลังนำปฏิบัติ เราจะตกนรกทันทีเลยนะ

ญ : สถานที่ที่ทำมาหากินมามีอุปสรรคมาก, จะสามารถฝ่าฟันไปได้ไหมคะ ที่คลองเตยค่ะ

แม่ชี : ไม่มีอุปสรรคแล้ว คนตายไปแล้ว ๒ คน

ญ : มีตายอีกไหม วันนี้รุนแรงมากเลย

แม่ชี : อย่าไปนอนนะ อันตราย

ลูกชาย : ครอบครัวจะมีอันตรายไหม ?

แม่ชี : ไม่มี แม่เขาใจเป็นกุศล แต่จะเอาบุญมาหักลบกับกรรมนั้นไม่ได้ ทำบุญนั้นต้องทำให้ขาด มิใช่ว่าเพียงแค่พระท่านหยิบถุงแกงออกจากบาตรใส่ย่าม แม่เขาก็คิดอีกแหละคืออย่างนี้นะ อะไรที่เป็นเรื่องของสงฆ์ เราอย่าไปแตะต้องท่าน แม่ชีเองไม่รู้หรอกว่า "การแตะต้องพระสงฆ์จะเป็นอย่างไร" แต่แม่ชีไปทำอะไรกับพระสงฆ์มากมาย แม่ชีอยากเป็นหมอ น้องชายแม่ชีเป็นสาธารณสุข เวลาเขารักษาหมา-แมว เขาก็จะบอกแม่ชีว่า "จะฉีดยาอย่างไร เวลาฉีดยาคน ต้องฉีดอย่างไร" แม่ชีอ่านหนังสือสาธารณสุขเป็นเล่ม ๆ เลย คนนี้เป็นโรคเลือด-ไม่ปกติ ต้องกินยาบำรุงเลือด คนนี้เป็นโรคความเครียด, ย้ำคิด-ย้ำทำ นั่งสมาธิไม่ได้ ต้องสวดมนต์อย่างเดียว พอพระป่วย, โยม, แม่ชีบอกว่า "ท่านอยู่ที่นั่นแหละ เดี๋ยวแม่ชีจะรักษาให้" พระถามว่า "แม่ชีเรียนอะไรมา" ก็บอกว่า "จบจุฬา" ก็วัดไข้เลย ผสมยาฉีด แล้วท่านหายด้วย พระอีกรูปหนึ่งป่วย ไปหาหมอ ๆ ไม่มียารักษา แม่ชีบอก "หลวงพ่อไม่ต้องตกใจ" มีแม่ชีอยู่ทั้งคน แม่ชีรักษาเอง ให้น้ำเกลือ-ฉีดยา ทำทุกอย่างเพื่อจะเป็นหมอ

แม่ชีไม่ได้จบจุฬาฯ แต่จบจุฬามณี อยากเป็นหมอค่ะ พอมาถึงวันนี้ เราไม่ได้มีใบประกอบโรคศิลป์ ว่าจบจุฬาฯ จริง ๆ มันก็ส่งผลมาว่า "เราทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ" แล้วไปทำกับพระสงฆ์ด้วย โยมลองนึกดูซิ แม่ชีถูกเขาฝังเข็มทีละเป็นร้อย ๆ เข็ม แล้วแม่ชีกลัวเข็มมากเลย แม่ชีนั่งตัวเนื้อสั่นว่าตนเองเป็นอะไร พอนั่งเจริญกรรมฐานจึงเห็นตัวเองกำลังฉีดยาให้พระ ก็ต้องทนกับความเจ็บปวดที่เคยฉีดยาให้พระเหมือนกัน เรียกว่า "เจอกันคนละหมัดเลย" โยมอาจเจอปีต่อปีกันแต่นี่นาทีต่อนาทีเลย

๕. กรรมจากการทำคุณไสย-มนต์ดำใส่สามี (อดีตชาติ)

ญ :

แม่ชี : อดีตชาติเป็นคนเวียดนาม มีคนรัก ๆ ก็ไม่จริงใจ คือเราหวังพึ่งเขา พอเขาไม่จริงใจก็มีเพื่อนเวียดนามที่หนีสงครามมาด้วยกัน ก็บอกว่า "ตรงนี้มีคนอยู่คนหนึ่งที่สามารถทำให้สามีกลับมารักเราได้" ก็พาไปหา โยมมีเงินมาจากเวียดนามเยอะหิ้วทองมาเป็นกระเป๋า เอามาฝากไว้ แล้วค่อย ๆ ขายใช้ไป

หมอคนที่ทำยาสั่ง ก็บอกกะโยมว่า "สามีจะกลับมาแล้ว แต่ต้องเสียทองหนักเท่านี้" โยมเอาทองให้เขา แล้วสามีโยมก็กลับมาจริง ๆ เขามียาสั่งให้โยมใส่ในกับข้าว (อาหาร) ให้เขากินมื้อแรก โยมทำอาหารเวียดนาม ก็มีพวกแตงกวา ถั่วผักต่าง ๆ เขาให้โยมสั่งอย่างหนึ่ง ถ้าคนนี้กินเนี่ย ถ้าเขาไปอยู่กับใคร เขากินที่โยม

สั่งไว้ เขาจะต้องเสียจริต หมอก็ถามโยมว่า "จะให้ตายหรือเปล่า" โยมบอก "ตายมันเร็วเกินไป" ให้เสียสติทั้ง ๒ คน เพราะโยมจับได้ว่า "เขามีอะไรกันกับ ญ. คนที่อยู่ไม่ไกลเหมือนกัน" โยมใส่ยาสั่งห้ามกินแตงกวา รู้จักยาสั่งไหมโยม กินกับเราไม่ตาย-ไม่บ้า แต่ถ้ากินกับ ญ.อื่นก็จะบ้า-จะตาย ถามว่า "ยาสั่งมีไหม ในโลกนี้, ตอบว่า "มี" และมีจาก "อวิชชา" คนมีสมาธิระดับหนึ่งก็สามารถที่จะทำได้ คือฤทธิ์เดชน่ะ มันไม่ใช่ผลของการปฏิบัตินะ ทีนี้ เราไม่มีความมั่นใจในตัวสามี เราก็เลยทำพอทำไป เขาก็เลยเสียจริตไปเลย เดินถอดเสื้อ-ผ้า ไปหาหมออีกเพื่อให้หมอทำสั่งใหม่เพื่อให้สามีหาย ในสภาวะที่เขาเสียจริตอย่างนี้ มันอยู่ด้วยกันไม่ได้ หมอบอกว่า "เอาทองมาอีกเท่านี้" จะสั่งให้หายได้ ก็สั่งใหม่ ก็สั่งให้กินแตงกวาอีก ทองที่นำมาจากบ้านเกิดเมืองนอนก็เลยหมดไปกับยาสั่ง สุดท้ายสามีก็ไม่หาย พอมาชาตินี้มันมีความย้ำคิด-ย้ำทำอยู่ตลอดไหม แล้วเวลาใครสั่งโยม โยมรำคาญไหม?

ญ : รำคาญมากเลยค่ะ ไม่ชอบให้ใครมาสั่ง

แม่ชี : ชัวร์ ไหมโยม ชัดมาก ในหัวมีแต่เรื่องความคิดอะไรก็ไม่รู้ สารพัด เพราะว่า กรรมเกิดจากการที่ทำกับสามี แล้วเสียใจว่า "ไม่น่าทำอย่างนี้กับสามีเลย" ความจริงมันสบายอยู่แล้ว เพราะทองที่มี สามารถจะมีกิน-มีใช้ไปได้ตลอดชีวิต แต่ต้องมาหมดกับหมอยาสั่ง และรู้สึกว่า การสั่งเป็นกรรม ในที่สุด สามีตกน้ำตาย ไม่ได้อยู่กับเรา พอมาเกิดใหม่ กรรมที่ทำไว้เลยส่งผลมาให้เราได้ยินใครสั่งไม่ได้ เราจะเป็น-จะตายเลย โยมกินแตงกวาไม่ได้ ใช่ไหม กินแล้วรู้สึกอย่างไร ?

ญ : ไม่รู้สึกอย่างไร กินได้ค่ะ

แม่ชี : ระวังกินบ่อย ๆ เดี๋ยวจะบ้าแบบสามีโยมในอดีตชาติ เคยสั่งไว้อย่างไร กรรมตัวนั้นก็จะมาปิด (อริยสัจจ์ ๔ มรรค ๘) โยมจะทำอย่างไรกับความคิดนี้ คิดไหม ว่าพ่อ-แม่ไม่ยุติธรรม

ญ : คิดค่ะ

แม่ชี : โยมอยากฆ่าเขาไหม ?

ญ : คือ มีนิดหนึ่ง ตอนแม่ป่วยไม่สบายก็มี ๒ ความคิดค่ะ คือคิดว่า "ท่านทรมาน เราก็ทรมาน แต่พอคิดไป-คิดมาแล้วนึกได้ว่า "ท่านเป็นแม่เรา" ต่อมาก็เลยเลิกคิด (สรุปแล้ว เคยคิดไม่ดี-อยากให้แม่ตายนั่นแหละ)

แม่ชี : แม่โยมก็เหมือนไม่ปกติ พ่อโยมก็เหมือนไม่รับผิดชอบอะไร โยมก็จดจำแต่เรื่องไม่ดีเรื่องดี ๆ ก็ไม่มีที่จะจำเลย

ญ : จริงค่ะ

แม่ชี : แต่ยังไม่สาย, ฟังแล้วเครียดเหมือนกัน แต่ว่า ฟังธรรมท่ามกลางนะ โยมเขายอมที่จะเป็นวิทยาทานให้คนทั่วไปได้ดู เพราะบางคนก็คิดว่า "อยากให้หาย อยู่ในสภาพไหนก็ได้ จะดูแลพ่อ-แม่" แต่โยมไม่อยากให้เขาหาย คงอยากให้ตายไปแล้วจะได้จบ เพราะโยมกลัวว่าจะเป็นภาระโยม โยมไม่คิดว่า "เขาทรมานหรอก แต่โยมคิดว่า "ตัวเองทุกข์ ลำบาก ทรมาน" ถ้าใครที่กำลังดูอยู่ตรงนี้ (ก็ขอให้) จงเลือกชีวิตแม่ แล้วถ้า-สามีโยมวุ่นวายกับชีวิตโยม เรื่องแม่โยม โยมต้องตัด ช. คนนั้นออกไปเลย (เพราะสามีหาใหม่ได้ แต่แม่มีได้คนเดียว ต้องเอาแม่ไว้)

- พูดอย่างนี้ไม่ได้ เพราะเป็นนักบวช อาจทำให้คนอื่นแตกแยกได้ แต่ถ้าเป็นแม่ชี ๆ เลือก พ่อ-แม่ ก่อน

ญ : ที่หนูคิดอย่างนั้นเป็นสาเหตุจากอดีตใช่ไหมคะ ?

แม่ชี : ทำให้เกิดโยมไง แล้วโยมมีมิจฉาทิฏฐิกับพ่อ-แม่ โยมไม่เคยคิดดีกับแม่โยมเลยนะ เพราะพ่อโยมทำให้โยมเกิดมา เป็นคนที่รับเงิน-ทองจากโยม (เป็นหมอทำคุณไสยในอดีตชาติ) และทำให้แม่โยมเกิดมาเป็นตัวตนในปัจจุบัน มันไม่มีหลักฐานพิสูจน์ได้ วิทยาศาสตร์ก็พิสูจน์ไม่ได้ แต่มันเป็นเรื่องที่ออกจากวิปัสสนา

ญ : ตอนนี้หนูก็คิดมากว่า "เห็นแก่ตัว เลยทำให้คุณแม่ตายไป"

แม่ชี : คนเรามีหิริ-โอตตัปปะ เทวดาก็รักษาแล้ว แต่ถ้าโยมยังไม่มีความละอายซิ โยมก็ไม่ใช่คนแล้ว พอโยมมีความละอายมันก็จบทุกอย่างได้ เคยมีคนมาหาแม่ชี เป็นคนที่ชอบสร้างสถานการณ์ให้พ่อ-แม่เจ็บปวด บอกว่า "เป็นนั่น-เป็นนี่" พ่อ-แม่ก็เจ็บปวด อยู่ ๆ มาวันหนึ่ง เกิดล้มไปหาสาเหตุไม่ได้ พาเข้าโรงพยาบาล หมอตรวจเลือดพบว่าเป็นเอดส์ ก็กินไม่ได้-นอนไม่หลับเลยโยม เขาก็มาหาแม่ชี ๆ บอกว่าไม่ใช่เลือดที่เป็นหลอดของโยมหรอก พยาบาลเขาติดหลอดผิดไป เหตุเพราะโยมชอบสร้างสถานการณ์ โยมกราบพ่อ-แม่โยมเลย แล้วเลิกสร้างสถานการณ์ ทุกวันนี้มีลูกเต้าแล้ว (๕ ปีแล้ว) จะครบ ๖ ปี วันที่ ๑๕ พ.ค. ๒๕๕๒ นี้ มาหาแม่ชี ๕ ปีแล้ว ตอนนี้ยังเป็นปกติดี ทุกข์-โรค มันอยู่ที่ใจนะ

๖. กรรมจากการใช้ชีวิตแม่เป็นเดิมพัน

ญ : เรื่องกรรมของน้องชายที่ตายแล้ว

แม่ชี : น้องชายโยมเคยใช้ชีวิตแม่เป็นเดิมพัน, โดยกล่าวคำสาบานกับ ญ. ว่า "ถ้ารักไม่จริงขอให้แม่ตาย" ขณะนี้ น้องชายเสียชีวิตไปแล้ว แต่แม่ยังไม่รู้ พี่สาวคิดแทนน้องชาย

ถ้าไปบอกแม่ตนเอง จะต้องรับกรรมแทนน้องชาย ไปอีกช่วงหนึ่ง ฉะนั้นไม่ต้องบอกแม่ เพราะเขามีสัญญากรรมต่อกัน บางเรื่องก็ไม่จำเป็นต้องบอก แม่ชีขออนุญาตนำเรื่องนี้ไปเขียนหนังสือ เพื่อเป็นวิทยาทานต่อไป (น้องชายโยมที่ถามเสียชีวิตไปแล้ว ถ้าบอกแม่ก็กลัวว่า "แม่จะช๊อกไป เพราะแม่แก่ชรามากแล้ว)

๗. กรรมทางความคิด

ญ : ให้ไม่ขาด หมายความว่าอย่างไร คะ ?

แม่ชี : ก็โยมคิดไง ถ้าให้ ต้องให้ ให้ ขาดก็คือไม่ต้องคิดอีก แต่มันยากน่ะ แม่ชีเองปฏิบัติทุกวัน บางครั้งก็ยังต้องชั่งใจอยู่บ่อย ๆ

ญ : ลูกเขาจะเรียนบัญชีได้ไหมคะ ?

แม่ชี : เรียนได้ แล้วจะเจอกัลยามิตรด้วย

ญ : ขออุบายที่จะแนะนำให้แม่ปฏิบัติธรรม

แม่ชี : ไม่ได้ เพราะแมโยมอยู่ในอบาย

ญ : ช่วยบรรเทาพอจะได้ไหมคะ

แม่ชี : โยมก็มีความดีที่คิดแบบนี้ ตามปกติบุญที่โยมอยากให้เขาเห็นแสงสว่าง แต่ว่าแมโยมอยู่ในอบาย มีบทสวดมนต์อยู่บทหนึ่งชื่อ "บทมงคลจักรวาลใหญ่" ให้เอารูปแม่ไว้ในหนังสือเลย แล้วก็สวดไป แม่ก็จะดีขึ้น แต่แม่ชีว่า "ยากมาก" เขาไม่เชื่อเรื่องบาป-บุญ-คุณ-โทษ ก็เป็นข้อสอบของเราว่าจะผ่านไหม ถ้าเป็นคนอื่นเราก็คงจะวางแล้วล่ะ เนื่องจากเป็นแม่ เลยวางไม่ได้ ความตั้งใจของโยมสูง จนกลายเป็นมิจฉาทิฏฐิว่า "ทำไม พ่อ-แม่จึงมีจิตใจไม่มาทางธรรม, เราต้องค่อย ๆ ทำไป

ญ : แล้วตัวหนูเองมีวิบากกรรมที่ต้องชดใช้ไหมคะ ?

แม่ชี : มีวิบากทางความคิดเท่านั้นแหละ โยมหวังจะพบพระอรหันต์ แต่ทุกวันนี้ ก็มีพระอรหันต์อยู่หลายองค์ที่ยังมิได้ดับขันธ์ แต่เราจะหวังให้พระทุกองค์เป็นพระอรหันต์นั่นเป็นไปไม่ได้ อนึ่งสิ่งที่จับต้องไม่ได้ (ลบหลู่-ดูหมิ่น-ล่วงเกินไม่ได้ คือ พระรัตนตรัย แม้กระทั่ง พระพุทธรูป เนี่ย เราอย่าไปคิด-วิจารณ์ในทางลบเด็ดขาด เพราะเป็นกรรมอย่างหนึ่ง หรืออย่าง เวลาพระสวดศพในวัด บางคนถามว่า คนตายอายุเท่าไหร่ เนี่ย เป็นการไม่ฟังธรรมที่ท่านสวด แสดงว่า ไม่เคารพในธรรม

ชุดที่ ๔ ตู้ธรรมประจำบ้าน

แผ่นที่ ๒ วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๒ (๘ คน)

๑. กรรมจากการข่มผัวในวันแต่งงาน

ญ :

แม่ชี : โยมมีกรรมเรื่องความรักมาก ๆ มีครอบครัวหรือยัง ?

ญ : มีแล้วค่ะ

แม่ชี : ทุกข์ไหม ?

ญ : ทุกข์ค่ะ

แม่ชี : โยมเป็นคนที่ ๑ หรือที่ ๒ แล้วมีคนที่ ๓ ไหม ?

ญ : มีค่ะ หนูเป็นคนที่ ๑ ค่ะ

แม่ชี : โยมโกรธไหมคะ ?

ญ : โกรธค่ะ มีบ้างค่ะ

แม่ชี : เขายังอยู่กับเราไหม ?

ญ : ยังอยู่ค่ะ

แม่ชี : โยมทุกข์เรื่องเขา

ญ : ค่ะ ทุกข์ใจเขาค่ะ ภาระหนี้สินที่หนูต้องเป็นคนหาใช้-เรื่องครอบครัวก็ต้องดูแลคนเดียว

แม่ชี : เขาไม่ช่วย

ญ : เขาไม่ค่อยจะช่วยเลยค่ะ

แม่ชี : โยมแต่งงานหรือเปล่า

ญ : แต่งค่ะ มีลูกด้วยกัน ๒ คนค่ะ

แม่ชี : วันแต่ง มีใครบอก (ยุ) โยมไหมว่า "ให้จับทัพพีเหนือกว่า"

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : บอกโยมไหมว่าให้โยมลุกขึ้นก่อนเจ้าบ่าว

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : มีคนบอกโยมไหมว่า "ให้กินข้าวก่อนเจ้าบ่าว" โยมจับก่อน โยมก็ต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวไป ทำเลี้ยงไปตลอดชีวิต นอกจากโยมจะแต่งงานใหม่ ช. จะต้องให้เขาจับก่อนแล้วญาติเราก็เป็นบ้าอะไรก็ไม่รู้ วันแรกของการแต่งงานให้อยู่เหนือกว่าเขาทุกอย่าง ทำเลี้ยงไปเถอะ นี่เรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ของการแต่งงาน

ญ : แล้วต่อไป จะมีปัญหาอะไร ต้องแก้ไขอย่างไร ? เรื่องลูกน่ะค่ะ

แม่ชี : ตอนนี้ลูกอยู่กับใคร

ญ : อยู่กับเขาทั้ง ๒ คน หนูก็จะเป็นคนส่งเงินเลี้ยงดูค่ะ

แม่ชี : ก็ยังต้องส่งอยู่อย่างนี้แหละ

ญ : ตอนนี้ก็แยกกันอยู่แล้วค่ะ ขอหย่าแล้วเขาไม่ยอม

แม่ชี : เขาไม่หย่าหรอกค่ะ โยมมีคนอื่นอยู่ในใจหรือเปล่า ? มีไหมคนหนึ่ง

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : ถ้าเราไม่มีที่หมายก็คงจะไม่ทอดทิ้งเขาหรอก ในใจเรามันมีที่หมายอยู่แล้ว ถ้าเราเลิกจากเขาได้ จะได้ไปอยู่กับอีกคนหนึ่ง ความจริงแล้ว มันเป็นกรรมจากวันแต่งงาน

ญ : แก้กรรมได้ไหมคะ แม่ ?

แม่ชี : นอกจากแต่งงานใหม่

ญ : แต่งงานใหม่กับคนเดิม

แม่ชี : เขาจะแต่งใหม่กับโยมเหรอ โยมไปเบื่อเขาไม่ได้หรอก ไม่ใช่ความผิดของเขา เพราะโยมทำตามผู้ใหญ่บอก ให้ลูกหยิบ-จับ-นอนก่อนเขา ก็เลยเรียบร้อย เลี้ยงไปเถอะโยม เลี้ยงทั้งโคตรเลย ตัวเขา พ่อ-แม่วงศาคณาญาติของเขา ลูกของเรา ใช่ไหมโยม

ญ : ใช่ค่ะ แล้วถ้าจะเปลี่ยนงานดีไหม ?

แม่ชี : ไม่ให้เปลี่ยน, อยู่ต่อไปเถอะ ยิ่งอยู่นาน ประสบการณ์ก็ยิ่งเยอะ ถ้าเราอดทนคนรอบข้างไม่ได้ เราก็ไม่ผ่าน จะว่าค่าตอบแทนน้อย มันก็ไม่ใช่ คือเราชำนาญอยู่ตรงนี้ ถ้าเราไปเปลี่ยนงาน ก็เหมือนต้องนับหนึ่งใหม่ ทำใจให้สบาย ๆ แล้วทำงานอย่างมีความสุขดีกว่า

ญ : ภาระมันเพิ่มขึ้นค่ะ คุณแม่

แม่ชี : ให้โยมคิดว่า ไม่เพิ่มภาระ มันก็ไม่เป็นภาระ

ญ : หนี้สินต่าง ๆ น่ะค่ะ ต้องหาใช้คนเดียว จะไปรอดไหมคะ

แม่ชี : ไม่ยากเลย ใครจะไปรู้ โยมอาจถูกรางวัลที่ ๑, ๖๐ ล้านก็ได้ โยมมีกรรมเรื่องวันแต่งงาน อันนี้เป็นประโยชน์มากเลยนะ เพราะวันแต่งงาน พ่อ-แม่, พี่-น้อง, เขาชอบให้เราเหนือกว่า รู้เท่าไม่ถึงการณ์ จับอะไรก็จับเหนือกว่า เพื่อจะข่มเขาในวันแรกของการแต่งงาน ก็โดนเลย ถ้าโยมมีลูกสาว ไม่ต้องเรียกค่าสินสอดเยอะใครมาขอแต่งงานอย่างเนี้ย ก็เรียกแค่ ๒๐๐ บาทพอ (ทองหนัก ๒๐๐ บาท) สตางค์ (เงินสด) ไม่ต้อง เอาทองมา เราจะได้ไม่ต้องรู้สึกลำบากใจในสิ่งที่เราจะรับไว้ ถ้าเป็นเครื่องประดับเจ้าสาวเอาไปได้ นี่วันแต่งงาน พ่อ-แม่ยังเป็นหนี้อยู่เลย การจัดงานของโยมนั่นน่ะ พ่อ-แม่โยมยังเป็นนี้เรื่องค่าเลี้ยงดูอยู่เลย วันแต่งงานน่ะ

ญ : หนูก็ไม่ทราบค่ะ

แม่ชี : เขาขายผ้าเอาหน้ารอด เพื่อความยิ่งใหญ่ของการแต่งงานลูก พอเขาเป็นหนี้เท่าไหร่ พอเรามาบริหารชีวิตตนเอง เราก็มีแต่หนี้สินที่เพิ่มมากขึ้น แต่เราไม่ได้เป็นหนี้สินที่เลี้ยงดูพ่อ-แม่ เรานะ มีหนี้สินเพราะเราต้องไปเลี้ยงดูอีกครอบครัวหนึ่ง นี่คือกรรมจากวันแต่งงาน ถ้าเป็นแม่ยาย-พ่อตาให้นั่งเฉย ๆ ให้ลูกเขยทำ ถ้ามีลูกชาย ๆ จะมีเมียเนี่ย เราจัดเตรียมทุกอย่างเลย แบ่งมรดกให้ส่วนหนึ่ง การเงิน-สินสอดอะไรเนี่ย เราต้องให้ ทีนี้วันแต่งงาน โยมเป็นหนี้ตั้งแต่วันแรก เลยเป็นหนี้กันตลอดไป สัญญากรรมยังไม่หมดโยม อีกประมาณ ๓๐ ปี จึงจะหมดสัญญา รักใคร ก็รักไว้ในใจ อย่าไปทำผิด

ญ : ตอนนี้ แม่อยู่คนเดียว จะให้น้องไปดูแลแม่ค่ะ เขาสัญญากับพ่อว่า ถ้ามีเงินจะไปใช้หนี้ ให้น้องไปดูแลแม่ สัญญาจะสำเร็จไหมคะ

แม่ชี : อ้อ, สำเร็จ โยมเป็นคนจริง โยมจริงจังต่อชีวิตมาก แล้วโยมก็ประสบความสำเร็จค่อนข้างมาก แต่ถามว่า ในการประสบความสำเร็จของโยมเนี่ย มันไม่ได้ทำให้โยมสุขใจไง โยมรู้สึกว่า “มันเป็นภาระ” ถ้าโยมคิดว่า “เป็นบุญ” ป่านนี้บุญโยมไม่รู้ว่า “เป็นซอยเล็ก ซอยน้อย ไม่รู้ว่ากี่ซอยแล้วเนี่ย” เราคิดว่าเป็นภาระ ภาระก็เลยไม่ส่งผลมาว่า ทำให้เราสุขใจ

๒. กรรมจากความไม่พร้อมของพ่อ-แม่ตั้งแต่เกิด

ญ : หนูเป็นลูกสาวคนโตค่ะ อยู่ที่บ้านทำทุกอย่าง แต่ว่าบางครั้งดูเหมือนพ่อ-แม่ไม่รักเราค่ะ

แม่ชี : หนูมีกรรมจากคำสาปแช่ง หนูรู้สึกไหมว่า หนูจะทำอะไรจะถูกสาปแช่งตลอด

ญ : พอทำอะไรนะคะ บางครั้งเราคิดว่า ทำดีแล้ว แต่ว่า เราก็จะมีความรู้สึกว่า บางครั้งเหมือน พ่อ-แม่รักเรา แต่ว่า จะรักน้องเรามากกว่า อย่างเนี่ยค่ะ เพราะว่าแม่เคยพูดว่า เขารักน้องมากกว่าเราค่ะ

แม่ชี : พ่อ-แม่หนูเขาไม่พร้อมตอนหนูเกิด หนูเป็นลูกคนโตที่เกิดมาพร้อมกับความลำบากของเขา หนูก็ร้องแบบบัดซบน่ะ ร้องทั้งวัน-คืน เขาเคยเล่าไหมว่า หนูเลี้ยงยาก ร้องแล้วก็โดนป้อมเข้าไป โดนเตือนไป ๔-๕ ครั้ง ก็เลยนิ่ง จากความไม่พร้อมก็เลยรู้สึกว่า “เวลาแม่เขาพูดอะไร เราก็จะถอนใจ” รู้สึกว่า เราไม่ได้รับความยุติธรรม

ญ : ปัจจุบันหนูทำงาน หนูจะมีรายได้อะไรก็แล้วแต่ ถ้าพ่อ-แม่อยากได้อะไร หนูก็พยายามหามาให้ เท่าที่เขาอยากได้ แต่ว่า สุดท้ายแล้ว คือสิ่งที่หนูได้ บางครั้งหนูไม่อยากอยู่บ้าน เพราะอยู่แล้ว หนูไม่มีความสุข แต่พอไปอยู่ข้างนอก หนูก็

อยากอยู่กับพ่อ-แม่ บางครั้งหนูก็สับสนมาก ตกลงไม่รู้ว่าอยากอยู่กับพ่อ-แม่ หรืออยากอยู่ข้างนอกคนเดียว

แม่ชี : เป็นกรรมจากความคิดที่ไม่พร้อม ส่งผ่านมาที่จิตเรา เราก็ปฏิเสธ ถึงแม้ว่า เขาจะแสดงความรักต่อเรา เราก็รับรู้ไม่ได้ อย่างน้อยเขาก็ให้เราเกิดน่ะ ทีนี้ ไอ้ ๒ คนอยู่ในร่างเดียว กลมเกลียมฝืนทนเนี่ย หม่นหมองสิ้นดี ดี-ชั่ว ถูก-ผิดที่หนูรับไปเนี่ย ถ้าเราอย่างหนูเนี่ย มีความละอายในความคิดที่หนูคิดนะ หนูก็แก้ไขได้ ถ้าหนูไม่มีความละอายในความคิดซิ หนูแก้ไขไม่ได้

มีโยมคนหนึ่ง เขียน จ.ม.มาหาแม่บอกว่า หนูไม่รู้ว่าจะมีนรกให้หนูลงหรือเปล่า เพราะว่า หนูอยู่กับพ่อ ๒ คน หนูไม่เคยฟังธรรมะแม่ชี ไม่เคยดูหนังสือแม่ชี แต่ได้ดูรายการแม่ชีครั้งเดียว แต่หนูรู้สึกว่า แม่ชีแก้ไขชีวิตหนูได้ ตอนนี้ ไม่ได้ทำงานแล้ว เพราะพ่อป่วย ต้องมาดูแลพ่อ ฐานะมีอันจะกิน แล้วก็พอพ่อเริ่มพูดอะไรเนี่ย เขาจะต้องไปตบปากพ่อเขา และตบทุกวัน พอกลางคืนก็ต้องนอนร้องไห้ว่า ทำไมเขาต้องทำอย่างนี้กับพ่อ เวลาจะกินก็ต้องตีเหมือนลูกน่ะ เพื่อให้พ่อกินข้าว เขาถามว่า เขาเป็นพระเทวทัตมาเกิดหรือเปล่า ทำไมถึงทำเลวแบบนี้ แต่เขามีจิตใต้สำนึกว่า เขาอยากเปลี่ยนแปลง แม่ก็นั่งนึกรีวายด์กลับไปเท่ากับชีวิตเขาเท่ากับอายุเขา (ก็เลยทราบว่า) พ่อเขาสั่งให้แม่เขาไปทำแท้ง บอกว่า ถ้ามีลูก มันก็เรียนไม่จบน่ะ คุณจะรับผิดชอบ (ก็แล้วแต่คุณ) คุณก็รับผิดชอบไป แต่ฉันไม่รับผิดชอบ พอเขาไม่รับผิดชอบ แม่ก็ไปกินยา (ลูก) คนนี้ก็ไม่ออก ไปฉีดยา-ทำแท้งก็ไม่ออก แล้วก็กลับมาบอกพ่อว่า ต้องรับผิดชอบแล้วล่ะ เพราะเขาไม่ออก มัน ๔ เดือนแล้ว พ่อก็ใช้วิธีตัดสินด้วยการเตะ เตะท้องเลยโยม ๆ เพื่อจะจบทุกอย่าง แต่มันไม่จบ เพราะมันไม่ออก แล้วพอแม่เขาคลอดแล้ว เขาก็เลยทิ้งไว้กับยา พอย่าเสีย พ่อก็ต้องดูแลต่อ แล้วก็ตีพ่อมาทั้งชีวิต โยมเคยคิดไหมว่า มีเหตุการณ์แบบนี้ โยมไม่คิด แม่ชีก็ไม่เคยคิดเหมือนกัน แต่ จ.ม.อยู่ที่แม่ชีเลย แต่แม่ชีคิดว่า เออ เขามีทางออกที่เขาเขียนมาหาเราได้ เขาได้ระบายอะไรออกมา แต่แม่ชีไม่ได้ประนามอะไรเขานะ แม่ชีคิดว่า เขาเป็นคนน่าสงสารที่ต้องแก้ไข เพราะว่า ตอนกลางคืน เขาคิดว่า เช้าจะไม่ทำอีกแล้ว แต่พอเช้าขึ้นมา เขาก็ทำอีก อย่างหนูเนี่ย หนูคิดว่าหนูออกมาอยู่ไกลแม่ เอาแล้ว นาน ๆ เจอกันทีก็ดี อยู่ใกล้แม่เอาแล้ว ซัดกันแล้ว เป็นไหมโยม เพราะอะไรรู้เปล่า เพราะตอนจะคลอดเราเนี่ย เขาเจ็บปวด เมื่อไรจะออกซะที ไอ้ตรงเมื่อไรจะออกซะทีเนี่ย มันเป็นเวร ในขณะที่เขาคลอดเรา เขาเสียเลือดเนื้ออารมณ์-ใจเขา ที่เขาเจ็บท้องน่ะ พอลูกออก ก็หายเจ็บทันที ใช่ไหมคะ แต่อีตอนจะ

คลอดเนี่ย มันไม่ออกซะทีเนี่ย ตรงนี้ล่ะ มันเป็นเวร ถ้าเจอกันแล้ว มันจะปฏิเสธกันโดยสิ้นเชิง แล้วแม่เขาจะหวงตัวนะ จะเข้าไปกอด-จับเขา เขาก็ไม่ให้จับ-กอด เขาหวงเนื้อตัวเขา เราเป็นลูกน่ะ แต่เราโดนตัวเขาไม่ได้ นี่หนูเกิดมาท่ามกลางความไม่พร้อม แต่หนูก็ต้องยอมรับว่า อย่างไรหนู ก็เกิดมามีอาการครบ ๓๒ หนูได้พูดเรื่องนี้แล้วมันก็เป็นธรรมทานน่ะ อย่างน้อยโยมในนี้ก็ ๑๐๐ กว่าคน โยมอโหสิให้น้องไหม (เสียงตอบ-อโหสิค่ะ) แล้วก็อโหสิให้ตัวเองด้วย

ญ : แม่ชีคะ เนื่องจาก พ่อ-แม่ผู้ใหญ่ทางบ้านน่ะค่ะ พวกเขาอยากให้หนูแต่งงานกับคนที่เขาเลือก แต่หนูก็เคยมีแฟนมาก่อนนี้แล้ว แต่ว่ามีปัญหาภายในบ้าน หนูก็เลยไม่แต่ง ตอนนี้แม่หนู ครอบครัวญาติเขาอยากให้แต่งงานกับคนที่เขาแนะนำให้น่ะค่ะ

แม่ชี : แล้วหนูจะทำอย่างไร ล่ะ ?

ญ : หนูก็ไม่มีปัญหากับทางบ้าน เลยตอบตกลงไปน่ะคะ

แม่ชี : คับแค้นใจใช่ไหม ?

ญ : ไม่ค่ะ แต่ว่า หนูแค่เสียใจว่า “พ่อ-แม่เขาดูเหมือนไม่ค่อยรักหนูค่ะ

แม่ชี : นี่แหล่ะ คับแค้นใจล่ะ (ทั้งคับ-ทั้งแค้น)

ญ : หนูก็เลยบอกว่า “ถ้าจะให้แต่ง หนูก็จะแต่ง”

แม่ชี : หนูอย่าไปอะไรกับเขาเลย หนูเกิดมาท่ามกลางความไม่พร้อม ไม่ได้รักน่ะ แล้วจะมีสิทธิ์รักใครเหรอ หนูเข้าใจไหม หนูเกิดมาท่ามกลางความไม่พร้อม ที่นี้พอหนูจะมีชีวิตคู่ หนูก็ต้องไม่พร้อม เหมือนที่หนูเกิดเหมือนกัน ถ้าหนูอยากแก้ไข หนูก็ทำตามที่เขาบอก ก็จบ คนที่เขาเลือกให้ก็เป็นกัลยาณมิตร ถ้าหนูคิดว่า ถ้าจะอยู่ด้วยกันด้วยความรัก หนูจะไม่ได้ หนูจะต้องเจอ ช.ไปเรื่อย ๆ แล้วไม่มีใครรักหนูจริงเลย เพราะหนูไม่ได้เกิดมาจากความรัก เคลียร์ไหม วันนี้พูดชัดเจนนะ

๓. กรรมจากการกล่าวโทษ-โยนโทษใส่คนอื่นโดยไม่เป็นความจริง

ญ : หนูขออนุญาตนะคะ คือหนูความทุกข์เยอะ ลูกชายหนูเขาอายุ ๒๕ ปี มีครอบครัวแล้ว มีลูก ๒ คน ยังท้องอีก ๑ ตัวหนูเองเงินไม่ค่อยมี เขาก็บอกว่า เขาเห็นหน้าหนูมุ่ย เขาจะอารมณ์เสีย เขาบอกว่า “โธ่เอ้ย ขอเงินหน่อย ทำเป็นหน้ามุ่ย กูไม่เอาก็ได้วะ อีสัตว์” พูดอย่างนี้ หนูก็เลยพูดว่า นึกว่าแม่มีเงินเยอะหรือไง เขาเป็นอย่างนี้บ่อย

แม่ชี : อยู่กับโยม ช. (สามี) นานเท่าไหร่ ?

ญ : หนูแต่งงานอายุ ๒๐ ปี สามีหนูเป็นใบ้ เพราะตอนสาว ๆ หนูเห็นพ่อ, พี่-น้อง, พี่เขย, พวกเขาเป็นคนเจ้าชู้ หนูก็เลยมีความคิดว่า ถ้าหนูมีครอบครัว หนูจะไม่เอาคนที่พูดได้ คนเจ้าชู้ หนูไม่ชอบ หนูคิดว่า "ถ้า (สามี) คนนี้มาชอบหนู ถึงแม้เขาจะเป็นใบ้ก็ดี จะได้ไม่มีใคร มาแย่งหนูหรือยุ่งด้วย หนูไม่ชอบคนเจ้าชู้ค่ะ เมียน้อย-ผัวน้อย หนูไม่ชอบแต่งงานแล้วก็อยู่ไปเป็นคู่แบบนี้ หนูก็เลยคิดว่า มีอย่างนี้มันก็ดี แต่ตอนนี้มันไม่ใช่ เขาช่วยอะไรเราไม่ได้เลย เราก็ต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวทุกอย่าง

แม่ชี : ตอนที่โยมท้องลูกเนี่ย โยมคิดว่า ลูกโยมจะเป็นใบ้ไหม ?

ญ : ก็ไม่คิดค่ะ แต่แม่สามีบอกให้ไปใส่บาตรบ่อย ๆ กลัวคลอดมาแล้วจะเป็นใบ้

แม่ชี : โยมเลือกที่จะอยู่กับครอบครัวที่ไม่พูด เลือกที่จะมีสามีที่ไม่พูดอะไรกับโยม ๆ เลือกผิด เพราะว่าลูกมันมาพูดแทนพ่อ เวลาโยมบีบคั้นอะไร เขาก็พูดไม่ได้ แล้วโยมก็บอกกับเขาว่า "ไม่ต้องพูด" ตอนที่โยมท้อง โยมหงุดหงิดมากเลย โยมไม่อยากให้ใครรู้ว่าเขาเป็นสามีโยมเลย ว่าสามีเป็นใบ้ โยมกลัวคนอื่นจะว่าโยมสิ้นคิดที่เลือกเขา โยมท้องน่ะ โยมไม่มีความสุขเลย โยมท้อง ๒ คนนี้ ไม่มีความสุขเลยน่ะ เพราะโยมปกปิดในส่วนที่เป็นสามีใช่ไหมคะ ตรงนี้แหละ มันเลยถ่ายทอดมาเป็นกรรม ลูกโยมไม่ปกติทั้ง ๒ คนแล้ว เพราะว่าพ่อมันผิดปกติตั้งแต่การพูดแล้ว แล้วตัวโยมเอาตัวเข้าไปมีส่วนของครอบครัว ที่เป็นครอบครัวเราเนี่ย เพราะในอดีตโยมเคยใส่โทษเขาโดยที่เขาไม่มีความผิด สมมุติว่า "นี่เป็นสร้อยเพชรนะ แล้วมันหายไป น้องสามีมาอยู่บ้านเรา ๔ คน เราหาสร้อยไม่เจอ เราไม่ชอบน้องสามี เราอยากกำจัดพวกเขาออกไป ไม่อยากให้เขามาอยู่บ้านตัวเอง นี่เป็นเรื่องของอดีตชาตินะ บอกกับสามีว่า "เพชรนี้หายไป น้องเธอใน ๔ คนเนี่ย ต้องเอาของฉันไป" สามีก็คิดว่า "น้องไม่ได้เอาไป" โยมบอกว่า "ถ้าเลือกพี่-น้อง ก็ไม่ต้องมาอยู่กัน ให้เลือกพี่-น้องไป" สามีบอกว่า "เอาน้องมาดูทีละคน ๆ" งั้นพวกมึงก็เข้าไปอยู่ในห้องนี้ก็แล้วกันพร้อมกันทั้ง ๔ คน ตั้งศาลเตี้ย ไม่ได้จับส่งคุกนะ แล้วจะปล่อยออกมาทั้ง ๔ คน ต่อเมื่อมีใครยอมรับ ๔ คน ก็ตีกัน-ตะลุมบอน กูไม่ได้เอา-มึงก็ไม่ได้เอา ติดคุกอยู่ในห้องอยู่อย่างนั้น ก็มีเสียงเอะอะโวยวาย ก็มีอยู่คนหนึ่ง น่าจะเป็นคนสุดท้องเนี่ย ตับแตกตาย พอมีการตาย ก็มีกฎหมายเข้ามา มีคนที่รักษากฎหมายเข้ามาดู ชันสูตรว่า "เป็นอะไรตาย" ทุกคนปกปิดเรื่องที่ขังคนนี้ไว้ และบอกว่า "มึงใน ๓ คนเนี่ย ถ้าใครบอกก็จะลากลิ้นมึงมาตัดหมดเลย" ก็เป็นอันว่า จบไป ไม่นานโยมก็เจอสร้อยเส้นนี้ โยมเจอสร้อยเพชรของโยม ของไม่ได้หาย ทุกคนมาเกิดเป็นญาติโยมหมดเลย คนที่โยม

บอกว่า “ถ้ามึงพูด กูจะลากลิ้นมึงออกมาตัด คนที่ตับแตกตายมาเป็นสามี อีก ๓ คน คือ หลาน ๑ คน ลูก ๒ คน ทุกคนผิดปกติ ทางความคิดหมดเลย” โยมเคยคิดไหมว่าเรื่องนี้มันมีในโลกด้วยหรือ คิดไหม ?

ญ : ลูกชายคนเล็ก เขาทำงานได้ เขาบอกว่า ใจเขาบอกว่าไม่ชอบพี่สะใภ้ ไม่ชอบครอบครัวพี่ชาย เขาจะให้เงินหนูใช้ ก็กลัวหนูจะไปให้พี่สะใภ้กิน

แม่ชี : เหมือนเดิมในอดีตไหม ?

ญ : เขาเลยไม่ให้หนู กลัวจะไปให้ทางโน้น หนูฟังแล้วก็เป็นแบบนี้นะ ลูกแต่ละคนคนนี้เป็นอย่างโน้น-คนโน้นเป็นอย่างนั้น

แม่ชี : โยมเป็นพี่สะใภ้ไง น้องผัวอยู่ในบ้าน โยมไม่ชอบ ทีนี้โยมอยากได้อะไรจากลูก ๆ มันก็ไม่ชอบเหมือนกัน

ญ : หนูเลยบอกว่า ถ้าหนูมีเงิน หนูจะไปอยู่ที่อื่น หนูจะไปเช่าอยู่ที่อื่น

แม่ชี : โยมมีอยู่ที่หนึ่ง โยมต้องไป แต่ไปอยู่วัดไม่ได้ เพราะจะทำให้พระสงฆ์เดือดร้อน โยมมีกรรมเรื่องคำพูดเยอะ โยมต้องไปอยู่พม่าโน่นเลย ไปท่าขี้เหล็ก ถ้าโยมมีโอกาสนะ มันมีวัดอยู่วัดหนึ่ง เป็นวัดกรรมฐาน ถ้าโยมไปอยู่ตรงนั้นได้ ๗ เดือน เรื่องทุกอย่างเคลียร์หมดเลย ๗ เดือนค่ะ อยู่กับคนไม่พูดมากี่ปีโยม

ญ : ๒๕ ปีค่ะ

แม่ชี : นี่แก้แค่ ๗ เดือนเอง เราไม่ใช่เขา (พูดกับคนฟังในศาลา) เราก็ไม่เครียดเนาะ แต่ก็เครียดเหมือนกัน ฟังแล้วก็เครียด แม่ชีก็พูดละเอียดตั้งแต่บทแรกถึงบทสุดท้ายเลย โยมไม่ชอบญาติสามี ถ้าโยมจะมาได้กิน-ได้ใช้อะไรที่มันเกี่ยวกับพี่สะใภ้-น้องสะใภ้ มีคำว่า สะใภ้ เข้ามาเกี่ยวข้อง โยมจะทุกข์ทันที เคลียร์ไหม ที่เขาด่าทอโยมเนี่ยมันเป็นความกดดันของสามีโยม ๆ ต้องคิดว่ามีกรรมกับเขาเรื่องที่โยนโทษให้เขาโดยที่เขาไม่มีความผิด แล้วก็สามีโยมเป็นโรคตับนะ (คนเป็นใบ้เนี่ย) คือทุกคนจะมากระทืบไอ้คนนี้หมด น้องคนสุดท้อง หาว่าน่าสงสัยที่สุด เลยตีจนตายเกิดใหม่เลยมาเกิดเป็นผัวซะเลย

ขออานิสงส์ที่โยมได้ให้ธรรมเป็นทาน แล้วโยมเข้าใจในสิ่งที่แม่ชีถ่ายทอดให้โยมฟัง ก็ขอให้ธรรมทานนี้ จงส่งผลให้ลูกโยมกลับมาเป็นลูกอภิชาตบุตรเนาะ

๔. กรรมจากการท้องขณะเป็นนักศึกษา และชอบเขียนบอกความรักในห้องน้ำโรงเรียน

ญ : หนูแต่งงาน มีลูก แล้วทำไมจึงมีแต่เรื่องวุ่นวาย ไม่มีความสุขเลย

แม่ชี : เรียนจบไหม ?

ญ : ยังไม่ได้รับวุฒิบัตรเลยค่ะ

แม่ชี : ท้องก่อนจบ ตอนแต่งงานท้องไหม ?

ญ : ท้องค่ะ

แม่ชี : นั่นแหละ ทำให้หนูวุ่นวาย, ท้องในขณะที่แต่งตัวเป็นนักศึกษา หน้าที่เรา เราไม่ทำหน้าที่นักศึกษาให้ถูกต้อง อันนี้เป็นประโยชน์มากเลยสำหรับนักศึกษา ถ้าคิดจะรักเลยต้องป้องกันตัว นี่อย่างนี้ หนูจะไปทำอะไรได้ ลูกน่ะดื้อแบบมหาศาลเลยน่ะ ชื่ออะไร

ญ : ดื้อมากเลยค่ะ ชื่อ อัฐนนท์ ค่ะ

แม่ชี : ใครตั้งให้

ญ : คุณป้าค่ะ

แม่ชี : เปลี่ยนใหม่ ชื่อเล่นอะไร

ญ : ชื่อ อัฐ ที่แปลว่า เงินค่ะ

แม่ชี : ชื่ออัฐ หรือ ชื่ออะไรดี ลูกเขาคงเปลี่ยนไม่ได้แล้ว เพราะเขาจำชื่อนี้ได้แล้ว มีกรรมกับห้องน้ำ ชอบเขียนไปบอกความรักอะไรกันในห้องน้ำโรงเรียน

ญ : ไม่เคยเขียน

แม่ชี : เขียน, ๓๖๕ วัน จากชีวิตนักศึกษา ใครจะจำได้ทุกวัน ไประบายอะไรในห้องน้ำจิตรกรรมฝาผนัง กรรมจริง ๆ นะ, เอ๋ รัก อั๋น, อ้อย รัก เจี๊ยบ, อย่างเนี่ย เสร็จ, ไปทำงานที่ไหน ประวัติสอบไม่ผ่าน เพราะทำที่สาธารณะให้มีรอย รอยจารึกจากเรา อะไรก็เป็นกรรมหมดเลย คุยกับแม่ชีทศพร ไม่ใช่ให้โยมตาสว่างไง จะได้ไม่เครียด มีเรื่องหลากหลาย หนูก็ใจเย็น ๆ แล้วหนูก็อย่าฟาดหัว-ฟาดหางกับลูก แม่ชีว่าหนูน่ารักนะ เพราะว่า อย่างไร ผู้ชายเขาก็รับผิดชอบเรา แต่เราก็ใช้ลูก กะใช้เราให้เขาดีต่อเราที่สุด ไม่ใช่ให้เขาเลวต่อเราที่สุด ดีไหม ? พร้อมทุกอย่าง

ญ : ออกรถมา หนูจะขายของน่ะค่ะ

แม่ชี : หนูอย่าเริ่ม อย่าซื้อ ให้คนที่เป็นสามีเริ่ม ถ้าหนูเริ่มนะ จะหมดทั้งรถ-ทั้งเงิน

ญ : ให้สามีเริ่มยังไงคะ

แม่ชี : ถ้าเขาคิดเริ่มจะทำอะไร

ญ : หนูจะทำด้วยกันกับสามีน่ะค่ะ

แม่ชี : ต้องให้เขาเริ่มคิดว่า "เขาจะทำอะไร" ล่ะก็ ไปได้

ญ : แต่สามีชอบกินเหล้า ติดเพื่อน

แม่ชี : ก็ให้เขาเลือกเลยลูก

ญ : แล้วจะแก้อย่างไรดีคะ

แม่ชี : วันไหนเขาบอกหนูว่า เขาอยากจะทำอะไร วันนั้นหนูหมดกรรม

ญ : หนูเบื่อมากเลย เขาติดเพื่อน กินเหล้า อะไรอย่างเนี่ย

แม่ชี : ไม่ค่อยกลับบ้าน กลับแต่เมา เลือกแล้วน่ะลูก ทนอีก ๓๐ ปีก็หมดกรรมแล้ว หนูเป็นคนเลือกน่ะ จะให้ทำอย่างไรล่ะ ? หนูก็ไม่คิดว่า "จะมี-จะเป็นเช่นนี้" ใช่ไหม ? แล้วก็น้องอัฐเกิดมาน่ะ เพื่อยึดพ่อเอาไว้ แต่น้องอัฐก็ไม่ทำให้พ่อรักเลย น้องอัฐ ทำให้พ่อรำคาญที่จะอยู่บ้าน หาเรื่องออกข้างนอก น้องอัฐเจอพ่อก็จะแหกปากร้อง เพราะเป็นความไม่พร้อมของครอบครัว

ญ : คือหนูเครียดทุกวัน คิดทุกวัน ไม่เคยมีวันไหนสบายใจเลย

แม่ชี : หนูจะสบายใจได้อย่างไร เมื่อเขาไม่รับผิดชอบครอบครัวแล้วหนูจะดาวน์รถออกมา หนูจะเอาเงินใครล่ะ

ญ : แม่ค่ะ

แม่ชี : แม่จะให้ แม่เขาก็ระอากับสามีเราจะแย่อยู่แล้ว เอาไงดี อยากเลิกใช่ไหม ?

ญ : อยากเลิก แต่ก็เลิกไม่ได้

แม่ชี : รักก็รัก แค้นก็แค้น ความรักกินไม่ได้ลูก ต้องอดทน จะ (อย่า) ไปเลิกเลย เดี๋ยวพอผ่านช่วงนี้ (เม.ย.-พ.ค.) เนี่ย แม่พูดเรื่องของหนูได้ถ่ายทอดออกไป อาจออก T.V ไปรอบโลก ก็เป็นประโยชน์ต่อคนที่กำลังศึกษาอยู่ เขาจะได้รู้จักป้องกัน ไม่ให้น้องคนที่ ๓ เกิดขึ้นมาอีก ชีวิตเขาก็จะไปรอด หนูก็ได้ธรรมทานไป ชีวิตหนูก็เปลี่ยนไป การให้ธรรมเป็นทาน อยู่ ๆ จะมานั่งให้โยมเขาถ่าย เอารูปโยมไปลง แม่ไม่ได้คิดอย่างอื่นเลยนะ แม่คิดว่า การให้ธรรมที่มันเป็นชีวิตจริง ๆ เนี่ย มิใช่ชีวิตจากการเขียนน่ะ มันไม่มีหรอก ดีขึ้นไหม, ผมทรงนี้เลิกทำ ใครสั่งให้ทำผมทรงนี้ ชีวิตเป็นของเรา ทำอะไรก็ได้ แต่ไม่ใช่แบบนี้ เราเลือกที่จะให้เขาดีกับเรา โดยที่เราไม่ได้เอาลูกไปโยนให้เขา พอเราเอาลูกไปโยนให้เขา ๆ ก็จะหาเรื่องว่าจะออกไปข้างนอกไปข้างนอก ทุกครั้งมันก็จะมีเหตุจากลูก แล้วลูกมันก็ติดเรา เพราะเราพร้อม เขาไม่พร้อม

ญ : ลูกก็ดื้อมาก

แม่ชี : ก็ใช่ ก็เราเอาลูกเป็นเครื่องมือที่จะให้เขาอยู่ เขาไม่อยู่หลอก เขายิ่งออกไป ไม่เป็นไรลูก แก้ไขได้

๕. กรรมจากการฆ่าตัวตายในอดีต

ญ : มีความรู้สึกว่า เหนื่อยมาก ทำไมจึงทำอย่างนี้

แม่ชี : อยากตายไหม ? เคยคิดฆ่าตัวตายไหม หยิบอะไร มีดหรือผ้า,ยา

ญ : เคยคิดเหมือนกัน แต่ไม่ได้ทำ ผ้าค่ะ หยิบผ้า

แม่ชี : อดีตชาติเคยผูกคอตาย (โดยที่ไม่มีความผิด) ถูกเมียน้อยใส่ความว่านอกใจ คบชู้ สามีเชื่อ ปรักปรำทุบตี ไม่เชื่อใจเรา เพราะเมียน้อยว่าใส่เราทุกวัน สร้างสถานการณ์ให้เราทุกวัน จนวันหนึ่งเราคับแค้นใจ เราหยิบผ้านุ่งของผัว (โสร่ง) สามีโยม ใส่โสร่ง โยมเอาตะไกรที่มี ๒ คม ขลิบผ้าแล้วฉีก พันกับขื่อแล้วผูกคอตาย กรรมตรงนั้นส่งผลมาว่า เวลาโยมมีครอบครัว โยมจะรู้สึกอยากตายเหมือนเดิม ที่โยมเอาโสร่งสามีมาผูก โยมต้องการให้เขาเข้าใจว่า โยมไม่เคยนอกใจ แต่ไอ้สื่อที่โยมบอกไว้อย่างนั้น เขาไม่เข้าใจ เขาคิดว่า โยมตายเพื่อหนีความผิด พอมาในชาตินี้ โยมก็มีความคิดผิด ๆ แบบเดิม

ญ : ใช่ เพราะตอนที่หนูท้อง แล้วไม่มีความผิดอะไรเลย ไม่เคยทะเลาะกันเลย ตั้งแต่อยู่กันมา แต่ว่าพอเขามีคนใหม่ แต่แล้วมาบอกตอนที่เราท้อง ๔ เดือน บอกว่าเขาอยากไปตั้งครอบครัวใหม่ หนูก็บอกว่า เราคิดว่า เด็กที่เกิดในท้อง ไม่ได้เกิดจากความรักเหรอ แต่ว่า เขาอยากไปอยู่ที่อื่น หนูก็เลยไม่เข้าใจว่า ทุกอย่าง คือเราทำดีกับเขาตลอด ไม่เคยทะเลาะอะไรเลย

แม่ชี : ไม่ใช่ ตอนที่โยมตาย โยมไม่ได้อโหสิกรรมให้เขา คือให้สามีคนเดิม, โยมตาย เพราะโยมคับแค้นใจ โยมอยากจะให้เขารู้ว่า ชีวิตโยมที่อยู่กับเขามา โยมไม่เคยผิดเลย ความจริง โยมจะไปเอาผ้าอะไรอื่นก็ได้ แต่โยมใช้ผ้าโสร่งเขา เพื่อให้เขารู้ว่า, บอกเหตุเขาว่า โยมไม่เคยนอกใจเขา แต่โยมไม่ได้อโหสิกรรมให้ โยมเลือกความตายเป็นการตัดสิน โยมไปฆ่าวัว-ควายสักพันตัว กรรมยังน้อยกว่าที่โยมผูกคอตาย คนอย่างนี้จะฆ่าตัวตาย ๕๐๐ ชาติ แต่มารู้จักแม่ชีก่อนไง จะได้ไม่ฆ่าตัวตาย ไม่มีภพชาติต่อไป จบ แล้วมีกรรมเรื่องความรักไหม, มาก

ญ : ค่ะ

แม่ชี : เพราะคับแค้นใจตั้งแต่อดีต ให้ใครเข้ามาก็จะเป็นแบบนี้ ถ้าโยมไม่แก้ไขเรื่องผ้าโสร่ง

ญ : ลูกคนที่ ๒ น่ะค่ะ หนูถามเขาว่าคือแฟนเขาคิดว่า “จะไม่มีคนใหม่”

แม่ชี : เหมือนเดิมไหม ผู้ฟัง เหมือนเดิมค่ะ โยม จำเป็นต้องเอาเขาออก ที่หนูมา หนูตั้งใจจะอุทิศบุญกุศลให้เขา (ลูก)

แม่ชี : ต้องขอบคุณ ได้เด็กคนที่ถูกเอาออกไป มิฉะนั้น โยมจะไม่ได้เดินเข้ามาในทางธรรมเลย โยมจะไม่ได้แก้ไขชีวิตที่เคยฆ่าตัวตายเลย ต้องขอบคุณเด็กคนนี้ เขามีโอกาสเกิดทุกครั้งก็ ๒ เดือน ไปอยู่ท้องใครก็แค่ ๒ เดือน เป็นได้แค่ก้อนเลือด

ญ : แล้วลูกออกมาจะดื้อไหมคะ คนที่อยู่ปัจจุบันนี้

แม่ชี : เขาดื้อ เราก็ดื้อเหมือนกัน แต่เราดื้อเงียบ เราเป็นอย่างไร ลูกเป็นอย่างนั้น

ญ : จะเป็นเด็กดีไหม คะ

แม่ชี : ดีค่ะ จิตใต้สำนึกมันไม่ได้บ่งบอกถึงความเลวอะไร แต่เราเคยดื้อเงียบกับพ่อ-แม่ไว้ เราก็ดื้อเหมือนกัน โยมทั้งคู่นี้ที่แสดงธรรมไว้ เรื่องทำดีกับแม่ตลอด แต่ก็ว่าแม่ตลอดเหมือนกัน อยากกินไอ้นี่ กินไอ้นั่น กินแล้วตายเร็วนะ ปรนนิบัติทุกอย่าง แต่ก็ว่าทุกอย่างเหมือนกัน อย่างโยมนี้ที่ปรารถนาดี แม่ชีพูดชัดไหมเนี่ย

ผู้ฟัง : เคลียร์ค่ะ

แม่ชี : จะได้เข้าใจว่า เอ้ ทำไมเรามีความคิดที่อยากฆ่าตัวตาย แล้วก็เลือดในตัวเราไม่ปกตินะ

ญ : เป็นโรคหัวใจด้วย

แม่ชี : เพราะว่า คนที่ผูกคอตายกว่าจะตายโยมลองนึกดูซิ มันไม่ได้ตายเร็วนะ ค่อย ๆ ตาย

ญ : ปวดมาก ๆ

แม่ชี : แล้วจะปวด ปวดคอ คือ ๓๐ % จากอดีตชาติ จะมาเป็นกายใหม่ ๓๐ %

๖. กรรมจากการใช้หน้าที่กลั่นแกล้ง-ตบทรัพย์คนอื่น

ญ : (แม่ชีเขียนเล่าในหนังสือ "กรรม ที่พ่อ-แม่ไม่อยากรับรู้ แต่ลูกก็ต้องรับ หน้า ๑๑๓-๑๑๖ แต่บันทึกไว้เพื่อความสมบูรณ์)

ญ : ที่หนูถามอาทิตย์ที่แล้วว่า "พ่อเขาเป็นตำรวจน่ะค่ะ" ลูกหนูมีกรรมอะไรที่เป็นเนื้องอกที่สมอง ๔ ลูก น่ะค่ะ

แม่ชี : สามีมีกรรมกับคนบริสุทธิ์ สามีโยมเป็นตำรวจ

ญ : ค่ะ

แม่ชี : สามีโยมยัดโทษให้คนอื่นโดยที่คนอื่นบริสุทธิ์ แล้วเอาเงินมาเลี้ยงพวกโยม ขณะนี้สามีโยมกำลังรับกรรมอยู่ เอายาใส่กระดาษ แล้วยัดให้คนนี้ คนที่เป็นพ่อ-แม่ เห็นลูกถูกสามีโยมจับไป เขาก็วิ่งเต้นเพื่อพูดให้สามีโยมปล่อยลูกเขา เอาเงินเท่าไหร่ก็ได้ สามีโยมทำแบบนี้ไว้ แล้วที่มันเป็นกรรมใหญ่ ๆ ก็คือ เขาไปกู้หนี้-ยืมสินมาเพื่อไถ่

ลูกเขาไป ให้ลูกเขาเป็นอิสระทั้ง ๆ ที่ลูกเขาบริสุทธิ์ ตอนนี้ สามีโยมรับกรรมเป็นอัมพาตเป็นไหม ?

ญ : เป็นค่ะ เป็นอัมพาตมา ๕ ปี แล้วค่ะ

แม่ชี : แล้วกรรมนี้มันไปโตอยู่กับสมองของเด็กอีก ๓ ก้อน โยมทนหน่อยนะ แล้วหมอจะผ่าตัดลูกไหม

โยม : ผ่าไปแล้วครั้งหนึ่งค่ะ แล้วจะผ่าอีกครั้งหนึ่ง

แม่ชี : ๕ ครั้งโยม เบิกได้ไหม

โยม : เบิกไม่ได้ค่ะ ครั้งที่แล้วรักษาไปแสนกว่าบาท ใช้เงินตัวเองหมด

แม่ชี : ลูกอายุเท่าไหร่

โยม : ลูกอายุ ๒๓ ค่ะ หลังจากผ่ามาแล้วเขาไม่ได้ยินค่ะ ธรรมดาเขายังได้ยินอยู่ เขาเรียนปริญญาตรีมา พอไปผ่าตัดแล้วก็ไม่ได้ยิน

แม่ชี : นี่คือกรรมที่เกิดจากเครื่องแบบ บางทีเรื่องมันไม่น่าจะเกิดกับครอบครัวเราแบบนี้ นี่ดับไปข้างหนึ่งแล้ว ได้ยินแม่ชีไหม

ลูกสาว : (แม่ตอบแทน) ไม่ได้ยินค่ะ

แม่ชี : มาเอายาลูก แม่ชีให้เองก็แล้วกัน

ลูกสาว : หนูจะหายจากที่หนูไม่ได้ยินไหมคะ

แม่ชี : อยากช่วยน้องไหมโยม น้องเป็นทายาทกรรมขอให้น้องหาย นี่แม่ชีถามหน่อย เวลาที่สามีโยมเอาเวลานอกไปไล่กวาดจับเขา โยมพอจะทราบไหม

โยม : ทราบค่ะ

แม่ชี : โยมทราบก็ต้องรับผิดชอบในส่วนตรงนี้

โยม : แต่หนูไม่เคยยินดีด้วยกับที่เขาทำ เพราะว่า เขาทำ เขาก็เก็บของเขา ไม่ได้มาให้ครอบครัว

แม่ชี : นี่แม่ชีเห็นทุกข์ของโยมจากการเจริญวิปัสสนา มันท้าทายนะ สำหรับคนปฏิบัติที่จะพูดเรื่องนี้ ถ้าโยมไม่ยอมรับในสิ่งที่แม่ชีพูด ตรงนี้ไม่เป็นธรรมทาน แต่นี่โยมยอมรับในสิ่งที่แม่ชีพูด ตรงนี้เป็นธรรมทานไหมโยม การเจริญวิปัสสนา เป็นเรื่องที่ทุกคนทำได้ คนเชื่อเรื่องกรรมไม่ใช่คนที่งมงาย คนที่รู้จักแม่ชีทศพรต้องแอบมาหาตอนกลางคืน เพราะกลัวคนอื่นจะรู้ว่ารู้จักแม่ชีทศพร นี่เป็นเพราะอะไรรู้ไหม แม่ชีเคยปรารภแม่ชีรูปอื่นเอาไว้ว่า คงบวชชีหนีปัญหา

โยม : เมื่ออาทิตย์ที่แล้วแม่ชีบอกว่า จะหมดกรรมนี่คือใครคะ

แม่ชี : โยมไง สามีก็จะจบ เขาจะขาดเต็มทีอยู่แล้ว เขาทรมานใจ เขาขยับไม่ได้ ทำอะไรไม่ได้แล้ว กรรมมันสไลด์มาที่ลูกเขา ยิ่งทรมานใจหนักเข้าไปอีก นี่เป็นกรรมจากความเดือดร้อนของคนอื่น ใครที่คิดว่ากำลังทำอะไรอยู่ตรงนี้ ถ้ามันยังไม่เกิดอะไรขึ้นกับครอบครัวเรา เราเลิกเสียเถอะ ถ้าเลิกได้มันก็ยังดึงทัน แล้วทำบุญ-กุศล พูดดี-ทำดี-คิดดี ไม่จำเป็นต้องมาที่วัด ทั้งที่บ้านและที่ทำงาน ไปทำงานตรงเวลากลับตรงเวลา เขาก็มอง ไม่ใช่เขาไม่รับรู้นะ เขารู้เรื่อง แต่จะให้เขาลุกขึ้นมาตอนนี้ก็คงไม่ได้

โยม : เขายังพูดได้ค่ะ ครั้งที่แล้วบอกลูกจะผ่านะ มีอะไรก็คลายปัญหาออกมา ปล่อยให้มันตายไป แต่หนูทนไม่ได้

แม่ชี : ไม่ตายหรอกค่ะ บุญมีจริงค่ะ

๗. กรรมจากการชิงรักหักสวาท (เรื่องย่อ)

ญ : (เดิมเป็นชาวเขาเผ่าลีซอ) แม่ชีแนะนำมิให้ไปทะเลาะกับเมียน้อยสามี ถ้าอภัยได้ทุกอย่างจะจบ สามีชอบมาเอาเงินไปให้เมียน้อย มีความคิดเป็นกรรม (มโนกรรม) ถ้าไม่มี ญ.อื่น (เมียน้อย) คนนี้เข้ามา จะทำให้ตนเองเป็นอัมพาต เนื่องจากเคยปฏิเสธพ่อ-แม่ไว้ เกี่ยวกับเรื่องจะมีครอบครัว และมี EGO สูง

ฉบับเต็ม

ญ : หนูขออนุญาตถามเรื่อง ญ. คนนี้ว่า “เขาไปแย่งสามีชาวบ้านหลายครั้งแล้ว และหนูก็บอกกับเขาว่า “สามีหนูมีลูกเมียแล้ว” แต่เขาก็แย่งอย่างหน้าด้าน ๆ ในที่สุดตอนนี้เขามีลูกกับสามีหนู เขาเป็นคนจีนต่างชาติ ทีนี้หนูบอกว่า “อย่ามาคลอดลูกในไทย ไม่ต้องการให้เด็กมันวุ่นวาย” ทีนี้เขาก็เลยเอาไปเมืองจีน แต่เขาแต่งงานใหม่แล้ว แล้วก็ไปแย่งผัวเขามาเหมือนกัน แต่อยู่กันไม่ได้ ทีนี้เขาก็เลยลงทะเบียนลูก ๒ คนไม่ได้ เขาก็เลยไปซื้อทะเบียนที่ฮ่องกง แล้วคลอดลูกที่นั่น เสร็จแล้วก็มาเบียดเบียนที่บ้านหนูอีกว่า “จะมาขอบ้านอยู่ด้วย” พอหนูไม่ให้อยู่ เขาก็พยายามที่จะเข้ามาอยู่ด้วยให้ได้ หนูก็ไม่เคยแจ้งความ แต่หนูบอกว่า “อย่ามาทำอย่างนี้หนูก็มีลูก ลูกก็ต้องการความอบอุ่นของครอบครัว” แต่เขาก็พยายามดึงแฟนหนูไปอยู่ข้างนอก ทุกวันนี้แฟนหนูก็จะไปอยู่กับเขา เวลาทำงาน ก็เข้ามาบ้านแค่นั้น หนูอยากถามว่า “หนูมีกรรมอะไรกับเขาหรือเปล่า”

แม่ชี : ทำอย่างไร ดีล่ะ หน้าด้านซะด้วย เขามีกรรมกับแฟนเรา

ญ : แล้วชาตินี้เขา ๒ คนจะอยู่กันตลอดชีวิตไหมคะ แม่

แม่ชี : ก็ไม่หรอก แป๊ปหนึ่ง

ญ : ช่วงหนึ่งเหรอคะ แต่เขาก็มีลูกด้วยกันแล้ว ญ. หนูตั้งแค่คบ-รักกันมา ๑๕ ปี ไม่เคยทะเลาะกันเลย แต่พอมี ญ. คนนี้เข้ามาแล้วตีกันเกือบทุกวันเลย

แม่ชี : อ้าว แล้วเราไปพูดเรื่องเขาทำไมล่ะ

ญ : ทำไม หนูไปพูดเรื่องเขาเหรอคะ ไม่ หนูไม่ต้องการให้เขาเข้ามา หนูบอกว่า นี่เป็นบ้านของหนู หนูก็ไม่เคยไปเบียดเบียนเขา แล้วเขามาเบียดเบียนหนูทำไม คือหนูอยู่มาก่อน (เป็นเมียหลวง) คุณเพิ่งจะมาทีหลัง (เมียน้อย) อย่างน้อย คุณจะต้องให้เกียรติฉัน

แม่ชี : แม่ขอได้ไหม โยมอย่าไปทะเลาะกับเขาเลย

ญ : อย่าไปทะเลาะกับเขาเลย แต่จริง ๆ หนูก็ไม่อยากจะทะเลาะ แต่หนูขออย่างเดียวว่า "ให้เด็ก (ลูก) นั้นเจริญเติบโตโดยไม่ต้องมีปัญหา" แล้วทุกวันนี้ลูกก็ถามว่า "พ่อไปไหน" คือเขาเอาแฟนไปอยู่กับเขา

แม่ชี : ก็ให้เขาไป

ญ : แต่ตอนนี้ เขาจะมาขอเงินจากหนู ทั้งที่หนูเคยให้เขาไปแล้วล้านกว่า เพื่อให้เอาไปคลอดลูกที่ฮ่องกง ตอนนี้บอกว่า "แฟนหนูยืมเขาไหว้ แล้วจะมาขออีก" ก็เลยบอกหลังสงกรานต์จะให้เขา

แม่ชี : เท่าไหร่

ญ : ล้านห้า

แม่ชี : ให้ไปเถอะ สตางค์เยอะแยะ

ญ : ตอนนี้ก็ทำให้หนูติดหนี้แล้วแม่

แม่ชี : โยมรักใครล่ะ รักสามีโยมไหม

ญ : หนูรักสามี แต่ว่าสามีทุกวันนี้ หนูพูดอะไรเขาไม่ฟัง แต่ว่า ทุกอย่างหนูต้องการความสงบ ทีนี้กลัวว่าให้ไปแล้ว เขาไม่กลับไปนอกจากทำตัวดื้ออยู่อย่างนี้ คือตอนที่สนามบินปิดช่วงนั้นน่ะ หนูก็ไปเอาเงินมาใช้จ่ายอย่างนี้ ประมาณ ๔ ล้าน ช่วงนี้หนูติดหนี้แล้ว ก็ยังเอา ญ. เข้ามาเบียดเบียนอีก ทำให้หนูน้อยใจอย่างมาก

แม่ชี : ถ้าให้อภัยได้นะ จบ

ญ : แค่อภัยหรือคะ ให้อภัยก็คือ.....................................

แม่ชี : ให้อภัยทั้ง ญ. และ ช. เขาจะไปอยู่ด้วยกันอย่างไร ก็ให้เขา (สองคน) ไปอยู่ด้วยกันค่ะ แล้วก็ ถ้าเขามาเรียกร้องอะไร เราก็บอกเขาว่า "เราไม่พร้อม" โยมอย่าเป็นคนตัดสินใจแทนเขา โยมยิ่งโกรธ โยมก็ยิ่งเจ็บ

ญ : แล้วชาตินี้ เราจะต้องยกสามีให้เขาเลย (หรือ)

แม่ชี : ไม่ใช่ ตอนนี้ เรารู้สึกว่า "เราถูกทำร้ายใช่ไม่"

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : เพราะเราคิดด้วย เราคิดแล้วทำร้ายตัวเองไง

ญ. : จะมาขอบ้านอยู่แล้วหนูไม่ให้ ต้องให้บ้านเขาด้วยเหรอ

แม่ชี : อยู่ด้วยกันก็สนุกดีเหมือนกัน มีเพื่อนเพิ่มขึ้น

ญ : แล้วก็จะทะเลาะกัน

แม่ชี : ก็ดูซิว่า แฟนจะเลือกใคร

ญ : แล้วแม่ว่า เขาจะเลือกใครคะ

แม่ชี : เขาไม่เลือก ญ. คนนั้นหรอก เพราะ ญ. คนนั้นไม่มีเงิน

ญ : เขาบอกว่า ญ. คนนั้นมีเงิน

แม่ชี : มีเงินแล้ว เขาจะมาเอาเงินที่โยมทำไม

ญ : ไม่รู้ว่า เป็นอย่างไร เขาจะเอาชนะหนูทุกอย่าง หนูบอกว่า "ไม่ต้องคลอดลูกแล้ว อายุ ๔๐ แล้ว ถ้าจะเป็นแฟนกันก็เป็นแค่นั้นก็พอ อยู่ร่วมกัน เราก็ไม่ว่า แต่อย่ามีลูกกันเลย" แต่ก็มีมาจนได้ มีมาแล้วก็จะคลอดที่เมืองไทย หนูว่า "อย่าคลอดที่เมืองไทยเลย"

แม่ชี : โยมช่วยน้องหน่อย ถ้าเป็นโยมจะเลือกใคร เลือกลูกหรือผัว เขาก็เลือกลูกอยู่แล้ว

ญ : เขาเลือกลูกอยู่แล้ว หนูพยายามปกป้องไม่ให้ลูกได้รับความกระทบกระเทือน หนูปิดมา ๔ ปีแล้ว ในที่สุด สามีหนูเขาพา ญ. (เมียใหญ่) มา และพาลูกของเมียใหม่มาฝากด้วย บอกกับลูกเราว่า คนนี้เป็นลูกพ่ออีกคนหนึ่ง ลูกก็ทนไม่ได้ ลูกวาวก็ ๑๐ ขวบกว่าแล้วค่ะ

แม่ชี : ทำไมจบแบบนี้ล่ะ

ญ : หนูมีกรรมอะไรจึงเป็นแบบนี้คะ

แม่ชี : ไม่ใช่ เป็นความคิดที่มันเป็นกรรม (มโนกรรม) ถ้าให้อภัยก็จบ ถ้าเราไม่ให้อภัย เขาอยากมาอยู่บ้านเรา ให้อยู่เลย อยู่ไป ทำใจกว้าง ๆ แล้วดูซิว่า "เขาจะทำอย่างไร"

ญ : ตอนนี้ ญ. (เมียน้อย) เขาจะมาพยายามขอแบ่งเงิน-สมบัติที่หนูทำได้มา เขาบอกแฟนหนูว่า ไม่ให้หนูดูแลเรื่องการเงิน ให้หนูหยุดเลย ตอนนี้เขาทำแล้วค่ะ เขาบอกให้ทางบริษัทที่หนูทำงานว่า บริษัทห้ามจ่ายเงินให้หนู หนูบอกว่า ถ้าไม่จ่าย หนูก็จะฟ้อง

แม่ชี : ทำไงดีล่ะ หนูใช้บัตร ปชช.คนไทยหรือยัง

ญ : เป็นคนไทยค่ะ

แม่ชี : แล้วหนูถือบัตร ปชช.กี่ใบ

ญ. : บัตรเดียวค่ะ หนูเป็นคนไทยค่ะ แต่เป็นไทยชาวเขา

แม่ชี : มีบัตรชาวเขาไหม

ญ: ไม่มีค่ะ

แม่ชี : ก็คือเป็นสัญชาติไทย

ญ : ไทยใหญ่ คนไทย ชาวเขาลีซอ

แม่ชี : ให้แฟนพาเขาไปอยู่ฝั่งโน้นโดยไม่ต้องให้เขามาก็จบแล้ว

ญ : หนูไม่ได้ขอให้เขาเลิกกันหรือหวังอะไรนอกไปจากนี้ค่ะ

แม่ชี : ไม่ใช่ ถ้าไม่มี ญ. คนนี้เข้ามาในครอบครัวเรา ๆ ก็จะเป็นอัมพาต หนูก็เลือกเอาจะเป็นอัมพาต หรือจะให้ ญ. (เมียน้อย) เขาเข้ามาอยู่ด้วย การถูกแย่งของรักไปมันเจ็บไหมคะ (ผู้ฟังตอบพร้อมกัน) เจ็บค่ะ

ญ : แม่ ถ้าหนูให้เขาเข้ามาแล้วเนี่ย เขาจะอยู่ตลอดชีวิตกับเราไหม ?

แม่ชี : ไม่หรอก ๆ แม่ก็พูดพาดพิงไปถึงเขาไม่ได้นะ แต่ว่า ถ้าแม่เป็นหนู แม่เลือกชีวิตเราแล้วก็เราอาจไปตรงไหนสัก ๗-๑๐ วัน ให้เขารู้ว่า “อ้อ นี่ถ้าขาดเราจะเป็นอย่างไร” แม่ไม่ได้ให้ชีวิตหนูแตกแยกนะ เราลองออกไปจากชีวิตเขา เราอยู่กับชีวิตเขามานานแล้ว ๑๕ ปี เขาไม่เคยขาดเรา เขาอยากได้อะไร เขาได้หมดทุกอย่าง แต่เวลาเราอยากได้บ้าง เขาไม่ให้ ทีนี้เขาอยากได้อะไร เราก็ปล่อย เราไม่อยู่ เราบอกลูกเราว่า “เราไม่อยู่ ลองซิ-ลองทำดู” ไม่ได้ให้จองเวรนะ แต่ว่า ถ้ามันไม่มีอะไรเข้ามาในครอบครัวเราเนี่ย มันก็ไม่มีสิ่งแลกเปลี่ยน ให้โยมเลือกเอา เอาอะไร หนูเอาอัมพาตหรือ แม่ก็ไม่อยากพูดอะไร ให้หนูทุกข์ใจหรอก แต่บางเรื่อง-บางอย่างที่เราถูกแย่งของรักเนี่ย เพราะว่ามันมีเหตุ

ญ.: แล้วเหตุนั้น หนูเป็นคนก่อหรือคะ มันก็ไม่ใช่ (อีก) แม่ชี : หนูปฏิเสธพ่อ-แม่ไว้เรื่องที่หนูจะมีครอบครัว หนูมีความมั่นใจตัวเองสูง เพราะหนูหาเงินได้เอง

ญ : ตอนนั้น หนูยังหาไม่ได้ แต่ได้บอกพ่อ-แม่ว่า หนูจะขอเลือกเองได้ไหม ?

แม่ชี : แล้วเขาว่าอย่างไร ?

ญ : เขาก็ว่า "ตามใจ" แต่หนูก็บอกว่า "ถ้าพ่อ-แม่ไม่เห็นด้วย หนูก็ไม่เอา" หนูก็บอกแฟนว่า "ถ้าพ่อ-แม่หนูไม่เห็นด้วย เราก็เลิกกันเลยนะ คุยกันไว้อย่างนี้เลย

แม่ชี : แล้วพ่อ-แม่ ไม่เห็นด้วย

ญ : เห็นด้วยค่ะ

แม่ชี : ไม่เห็นด้วย โยมก็รู้นี่

ญ : แต่วันที่ไปขอ หนูก็บอกพ่อ-แม่ว่า "จะให้มาขอแม่ ถ้าเกิดว่าให้มาขอแล้ว ถ้าไม่ให้ก็ไม่มาขอซะเลย ก็คือไม่ขอเลย" แต่ก็ไม่ใช่ว่า จะไปกับเขาเลย แต่จะไปอยู่กับพี่สาว ไปช่วยดูแลพี่สาวคลอดลูก ก็บอกอย่างนี้

แม่ชี : โยมก็หาเหตุจะไปอยู่กับผู้ชายนั่นแหละ

ญ : แต่จริง ๆ ไม่ได้คิดอย่างนั้นนะ แม่

แม่ชี : คิด

ญ : เหรอ

๘. กรรมจากการทำบัญชีหลีกเลี่ยงภาษี-ไม่เคยแผ่เมตตาให้สัมมาชีพ

ญ : พนักงานบัญชี

แม่ชี : ทำอาชีพอะไรก่อนที่จะเป็น

ญ : ทำบัญชี ค่ะ

แม่ชี : ทำถูกทุกวันไหม คะ

ญ : มีผิด - มีถูก

แม่ชี : โยมทำผิด ๙๐%

ญ : ไม่น่า น่ะคะ

แม่ชี : การรับทำบัญชี, ไม่มีใครทำบัญชีถูกต้องหรอกโยม

ญ : ทำบัญชีบริษัท นะคะ

แม่ชี : จ๊ะ, ทำถูกต้องมันต้องเสียภาษีเยอะ, โยมใช้อะไรเขียน, ใช้มือเขียน, ลายมือโยมส่งไปเสียภาษีไม่ถูกต้อง, โยมทำกี่ปี

ญ : ทำมาแล้วเกือน ๓๐ ปี

แม่ชี : ไม่เคยแผ่เมตตาให้ปากกาเลยสักครั้งหนึ่ง, ไม่เคยแผ่เมตตาให้แก่เงินที่เคยได้มา-เลี้ยงชีพเลยสักครั้งหนึ่ง, อยู่ๆ มันก็สั่นโดยไม่มีเหตุผล, น่ากลัวนะคะ, พาร์กินสัน

ไม่เลิกนะโยม, จะให้มันหยุดสั่น, มันไม่ใช่ไทรอยส์, ถ้าไทรอยส์กินยาแล้วจะหยุดสั่น, โยมอย่างเพิ่งร้องซิ, เอาทิชชูไปก่อน (ร้องไห้) แม่อยากบอกว่า "ใครทำอะไรไว้ มันก็ต้องรับผิด-ชอบไง", ที่นี้ไม่มีใครทำถูกทั้งวัน, อย่างแม่ชีทำผิดมากกว่าโยมอีก, จริงนะ, ชีวิตแม่ชีทำผิดมากกว่าโยม, แม่ชีทำลายของหลวงเพราะแม่ชีขับเรือค้าขายสินค้าทางเรือ, แม่ชีขับเรือชนสะพานที่เขาสร้างไว้เป็น ๑๐๐ ปี แม่ชีชนซะเลี่ยมเลย, สะพานพอดีเรือ, แม่ชีก็ไม่มีความกล้าหรอก, แม่ชีกินเหล้าให้มันกล้าเพราะว่าสามีแม่ชีเป็นคนไม่รับผิดชอบอะไรเลย, แม่ชีชนสะพาน, ตรงไหนที่เป็นของหลวงแม่ชีชนหมด, แม่ชีก็ไม่เคยกลับไปชดใช้, แม่ชีก็หมดไป, ทีละอย่างๆ หมดไปจนถึงกระทั่งว่า เสียหายถึงชื่อเสียงในเรื่องของการปฏิบัติ, เป็นแม่ชีแล้วมีการเสียชื่อเสียงในเรื่องของ ช. มีความพัวพัน-คาวกับ ช. พอแม่ชีมานั่งเจริญกรรมฐาน "อ๋อ นี่แม่ชีมีกรรมกับเรื่องทำลายของหลวงไว้", มันก็ต้องแลกล่ะโยม, ใครจะไปรู้เท่าเรารู้, เราผิดหรือเราถูก, ใครจะรู้เท่าเรารู้, ถามว่า "แล้วทำไมถึงจะแก้ไขกรรมตรงนี้ได้", เพราะมันทำไปแล้ว จะไปแก้ไขอย่างไร, ทำไปแล้ว, มันแก้ไม่ได้, โยมดีขึ้นไหม, หยุดสั่นไหม.

ญ : อาการมันไม่สั่น

แม่ชี : ดีขึ้นไหม, แม่ชีว่าโยมดีขึ้นนะ, พูดไปที่เหตุนะโยม, มันมีเหตุตรงไหน, เราก็ต้องดับมันตรงเหตุนั้น, ๓๐ กว่าปี, ถามว่า โยมเคยแผ่เมตตาให้เงินที่ได้มาเลี้ยงชีพโยมไหม, ไม่มีใครเคยแผ่เมตตาให้สัมมาชีพหรอก, มันอยู่ในมรรค ๘ หนทางแห่งความเจริญ ว่า

๑. ความเห็นที่ถูกต้อง, เห็นอะไรแล้วถูกต้อง เห็นแล้วมันเห็นผิดหมดน่ะ, ใช่พระหรือเปล่า, ใช่ชีหรือเปล่า, กรรมการครึ่งหนึ่ง-วัดครึ่งหนึ่งหรือเปล่า, คือเราไปคิดแต่เรื่องอกุศล, พอไปคิดอกุศลปุ๊ป, มันก็กลายเป็นความเห็นผิด, เป็นการจองเวร,

๒. ดำริพยาบาท-จองเวร, อาชีพจองเวร

๓. สัมมาวาจาหรือเปล่า-พูดดีหรือเปล่าโยม, โยมมีอารมณ์โกรธขึ้นมา, โยมก็ฟาดหัว-ฟาดหาง, ก็ไม่รู้เหมือนกัน, ใครจะทุกข์เพราะโยม, สัมมาอาชีพหรือเปล่าอาชีพที่โยมทำเนี่ย, ไม่ใช่สัมมาอาชีพ, เลี้ยงชีพชอบหรือเปล่า, โยมก็ระวังทุกอย่างมันจะเป็นโรคภัยไข้เจ็บ ใช่ไหมคะ, มีความเพียรชอบหรือเปล่า, โยมหยุดบาปที่มันเกิดแก่ใจไม่ได้ เพราะมันคิดไปเรื่อย, โยมมีสติหรือเปล่าโยมไม่มีสติ เพราะโยมระแวงโรคที่มันเกิดขึ้นว่าจะหายหรือเปล่า, โยมต้องตั้งสติ อะไรมันจะเกิดขึ้นแก่เรา,

โยมจะเป็นโรคภัยไข้เจ็บอะไรก็แล้วแต่, ถ้าหมอเขากาหัวมาว่า, โยมเป็นมะเร็ง, โยมเตรียมตัวตาย, โยมไม่เป็นมะเร็ง, โยมก็ตาย, ตายวันนี้แหละ, จะมีปัญญาใช้ชีวิตอย่างถูกต้องเมื่อไร่, เมื่อที่เราเท่าทันอารมณ์เรา, โยมอย่าพยายาม ทำร้ายตัวเองด้วยความเสียใจ, พูดแรงไปเหรอ (ผู้ฟัง-เจ้าของเรื่องร้องไห้)

ญ : ไม่ค่ะ, ไม่เข้าใจตัวเองเหมือนกัน

แม่ชี : โยมไม่เข้าใจตัวเอง, แล้วแม่ชีพูดถูกไหม ?

ญ : ถูกค่ะ

แม่ชี : คือทุกคนรู้แต่ว่ามรรค แล้วมันคืออะไร ล่ะ, มรรค ๘ คือ หนทางแห่งความเจริญ, เขาก็สั่งสอนกันมานานแล้ว, มรรคอะไร, มรรค คือ ความเจริญ, คืออะไร ? ที่นี้ พอเรามาคิดนะ, พระพุทธเจ้าทรงสอน ๓ อย่าง ๑. จงเว้นจากความชั่ว, ๒. เพียรละบาปที่เกิดขึ้นแก่ใจ, ๓. ทำจิตให้ผ่องใสแล้วมันก็กองออกมาเป็น ทาน, ศีล, สมาธิ, ปัญญา, เป็นไตรสิกขา, แต่ว่าเราอยู่กับความไม่ถูกต้องมาทั้งชีวิต แล้วโยมจะไปหาความถูกต้องที่ไหน, แม่ชียอมเป็นคนผิดนะบางครั้ง, เพราะแม่ชีรู้ว่า "แม่ชีทำกรรมอะไรไว้, ใครเขาจะว่าอย่างไร, แม่ชีก็วางเฉย, เพราะว่า แม่ชีรู้ว่า "ถ้าแม่ชีไปเล่นด้วย, แม่ชีก็ร้อนไปด้วย, ใครจะร้อนก็ร้อนไป, แม่ชีไม่ร้อนด้วย, เขาจะว่าไง ก็ว่าไป, จะให้คนมาศรัทธาเราทั้งหมดน่ะ, มันเป็นไปไม่ได้ โยม, จะให้คนเขาทำให้เราหายจากโรคภัยไข้เจ็บ, ให้โยมมีเงินเท่าห้องนี้ ถ้ากรรมมันยังไม่หมดโยมก็ไม่เจอหมอรักษาให้หาย, นี่ไม่เป็นไร เป็นธรรมทานไป, เกิดใครที่ทำบัญชีจะได้กลับใจ, ไม่ทำอีก หัวเราะได้แล้ว, เป็นธรรมทาน, ไม่ใช่เรื่องเสียหายเลย, แต่เรารู้ไม่ทัน, ใช่เรื่องเสียหายไหม, ไม่ใช่เรื่องเสียหาย, แต่เราไม่รู้ไง, ไม่มีใครบอกเราน่ะ, แม่ชีว่า เต็มนะ, วันนี้, ได้เต็มที่เลย, แม่ชีว่า แน่นตลับๆ นี้ ต้องสั่งจอง

ญ : หนูแก้กรรมอย่างไรคะ ?

แม่ชี : ไม่ต้องแก้ค่ะ, พูดไปแล้ว, เขาบันทึกไว้เรียบร้อยแล้ว, อนุญาตให้ออกไหม,

ญ : อนุญาต ค่ะ,

แม่ชี : ออก Internet ไปทั่วโลกเลยโยม, แต่วันเสาร์จะออก ๒๒ ประเทศ, แต่ยังไม่รู้ว่า Shot ของใครนะ, การเผยแพร่เขาจำเราได้แค่แพล็บเดียว. แต่ที่เราออกมา, เขาจะมาจดจำเราไหม, เขาไม่มาจดจำเรา, แต่เขาจะจำเรื่องของเราไว้, เพื่อที่จะไม่ทำแบบเราอีก, ฉะนั้น แม่ชี จึงกล้าบอกว่า "แม่ชีผ่านอะไรมาบ้าง, ผ่านร้อน-เย็นอะไรมา ก็กล้าบอก, เพราะว่า บางทีเรื่องราวเรามันเป็นตำนาน, อนุโมทนากับญาติโยมทุกคน, แม่ชีขอคำหนึ่ง, วันนี้ แม่ชีแสดงธรรมที่เป็นธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธจ้าเนี่ย วันนี้ โยมได้ธรรมะบ้างไหม,

ผู้ฟัง : ได้ค่ะ

แม่ชี : ถ้าโยมได้ธรรมะ ก็ขอให้ธรรมะนี้จงคุ้มครองโยมไปตลอดชีวิต, ขอให้โยมที่มีความปรารถนาจะพ้นทุกข์ ก็ให้พ้นทุกข์, ถ้าโยมมีความปรารถนาจะประสบสุข, ก็ขอให้โยมประสบความสุข

ตู้ธรรมประจำบ้าน, แผ่นที่ ๓ (๔ คน) ๗ เม.ย. ๒๕๕๒

๑. *กรรมจากการคืนเงินสินสอด, ความไม่พร้อมในวันแต่งงาน, ท้องก่อนแต่ง, ไม่เชื่อพ่อ-แม่ในการเลือกคู่*

ญ : เป็นช่วงๆ แล้วก็บางทีเราก็ฟุ้งซ่าน, ก็พยายามที่จะกำหนดให้ได้อีกครั้ง, แต่มันก็ทำได้เป็นบางครั้งไม่ค่อยต่อเนื่อง, ก็พยายามที่จะกำหนดให้ได้อีกครั้ง, แต่มันก็ทำได้เป็นบางครั้งไม่ค่อยต่อเนื่อง, ก็พยายาม

แม่ชี : โยมได้สมาธิระดับหนึ่งแล้วล่ะ แต่ว่า มีจิตอยู่ ๒ ดวง, จิตของคนเรามี ๑๒๑ ดวง, มีจิต ๒ ดวง ที่เกิดความลังเลสงสัย, ในขณะที่นั่ง, แล้วก็, จิตที่อยู่ในนรกภูมิ, ก็คือ, เวลาเรานั่งปุ๊ปเนี่ย เราจะมองพระพุทธรูป แล้วมันมีเรื่องราวที่เหมือนกับว่า "ความคิดชั่ว-เลว มันเกิดขึ้นในขณะที่นั่ง, เราไม่สามารถหยุดความคิดนั้นได้, นั่นคือ นรกภูมิใน ๓๑ ภูมิของผู้ปฏิบัติ, คิดเรื่องลามก, คิดเรื่องอะไรต่ออะไร, พอมองหน้าพระพุทธรูป, จิตเลวมันก็เข้ามา, ที่นี้เราไม่เคยอุทิศให้จิตเลวนี่, เราก็มองไป คือ ไม่ดับมันไง, พอไม่ดับ, มันก็เลยกลายเป็นว่า เราลองให้มันเกิดทุกครั้ง, แล้วเราไม่รู้จะดับมันอย่างไร, อันนี้ เป็นประโยชน์นะ สำหรับคนปฏิบัติ, โยมเกิดมาเพราะตัณหาของพ่อ-แม่, พ่อ-แม่มีตัณหาแล้ว, โยมถึงจะเกิด, ถ้าไม่มีตัณหา โยมก็ไม่ได้เกิด, ทีนี้ตัณหาเรานั้น, ที่เกิดกับพ่อ-แม่ มันมาเกิดกับเราในขณะที่เรานั่ง

ญ : แล้วเป็นทุกคนไหมคะ เพราะทุกคนเกิดมา......................

แม่ชี : เป็นทุกคนชี้ได้เลย, นี่เป็นเยอะหน่อย, เป็นมาก, นั่งแล้ว โอย... ขนหัวลุกซู่ซ่า, มันมีแต่เรื่องกาม, ทวารทั้ง ๖ มันเปิดน่ะค่ะ, ทีนี้เราสมาธิเยอะ, แต่ปัญญามันตามสมาธิไม่ทัน, แหล่งที่เกิดของชีวิต, จุดที่มาของชีวิตเรา คือ พ่อ-แม่ ร่วมกัน, แล้วเกิดเรา, ร่วมกันกี่ครั้งถึงจะเกิดเรา, อารมณ์กามก็เข้ามาอยู่ในตัวเรานี่แหละ, นั่งแล้วถึงจะได้กุศล, แต่ว่า เราก็คิดว่าเรานั่งแล้ว, คิดเลว, มันจะเป็นกุศลได้อย่างไร,

โยมสงสัยใช่ไหม ? อาการกรรมที่มันเกิดขึ้นในขณะนั่ง เรียกว่า "กายกรรม" ความคิดที่มีแต่กามตัณหา, มีแต่เรื่องลามกเข้ามา, อันนี้ เรียก "มโนกรรม" นั่งแล้วก็อาจได้ยินเสียงคนทะเลาะกัน-คนด่ากัน, มีแต่เสียงหยาบคาย, ด่ากันตลอด, อันนี้เป็นอบายภูมิ, จะได้เข้าใจ ว่าทุกครั้งที่นั่งมันต้องขึ้นกองกรรมฐาน, ถ้าไม่ขึ้นกองกรรมฐานก็เหมือนเรานั่ง สมาธิเฉยๆ, หายใจไปเรื่อยๆ เพียงควบคุมสมาธิไว้เท่านั้นเอง, แต่พอเราถอนจากสมาธิมาเนี่ย, เราเจอข้อสอบ, ถูกด่า แล้วเราไม่ผ่าน, เราด่าตอบเลย, ใช่ไหมคะ ? แล้วทิฏฐิมันก็สูงขึ้น, มันไม่ใช่ทิฏฐิในเรื่องดี, มันเป็นมิจฉาทิฏฐิว่า "ยิ่งปฏิบัติ, ก็ยิ่งถูกกระทบมากขึ้น",

ญ : อารมณ์ค่อนข้างโมโหง่าย, แล้วอีก ๑ ดวง คือ อะไรคะ, ที่แม่ชีบอก

แม่ชี : ความลังเลสงสัย

ญ : ใช่, ค่ะ ความสังเลสงสัยว่า "เอ้, เราปฏิบัติถูกไหม", เราจะเริ่มอย่างไร, ที่เราทำนี่, ทำถูกไหม ?

แม่ชี : ไม่มีใครนั่งแล้ว ไม่มีเรื่องนี้หรอกโยม, เพราะเราเกิดจากตัญหา, ทีนี้จะให้พระอาจารย์พูดกับเรา, เวลาเราสอบอารมณ์, เราจะไปบอกท่านได้เหรอว่า "เรากำหนด, เราพูดไม่ได้, เพราะว่า "พระท่านมีวินัยกั้นอยู่แล้ว, ว่าท่านพูดกับคนที่ปฏิบัติอย่างนี้ไม่ได้, ท่านก็บอกว่าให้ดูไป", (ดูอารมณ์)

ญ : แล้วจะแก้ไขอย่างไรได้บ้างคะ ?

แม่ชี : ดับซิ, ดับ, พอแวบมาก็บอกว่า "ข้าพเจ้า, กายที่เกิดกรรม, ที่เกิดจากตัณหา, ขอจิตที่เกิดกายนี้ อย่าเกิดมีแก่ข้าพเจ้าอีก, จิตของตัณหานะ คือ อธิษฐานได้, บุญจากการอธิษฐาน เป็น ๑ ใน ๑๐ ของบุญกิริยาวัตถุ, แต่ส่วนมาก เราจะไม่ค่อยอธิษฐาน เพราะคิดว่า "มันไม่ใช่, พยายามจะหนี, แม่ชีนั่งแล้ว, แม่ชีไม่เคยนั่งกรรมฐาน, แต่แม่ชีบอกตรงๆ, แต่พอเข้ามาเป็นแม่ชี, ตอนที่บวชพราหมณ์น่ะ, มันไม่ทุรนทุรายโยม, (บวชเป็นพราหมณ์ไม่ได้ปลงผม, ไม่ทุรนทุราย) วันที่ ๖ ของการนั่ง, ก็เห็นเรื่องราวของตัวเองหมดเลย, เหมือนเราเปิด T.V. ๒ ชม., เต็ม, ๒ ชม., เนี่ย, นี่เราทำเรื่องนี้ไว้, เราต้องรับผลนี้, เราพูดอย่างนี้ผล (ออกมาเป็น) อย่างนี้ ส่งมา, คือมัน (เป็น) เรื่องเลวทั้งนั้น, ที่เราทำไว้ใน ๒ ชม. แล้วมันไม่รู้สึกเลยว่า "เจ็บป่วยทางกาย" พอครบ ๑๐๐ วัน, แม่ชีก็ตัดสินใจเลยว่า "ถ้าแม่ชีใช้ชีวิตทางโลก, แม่ชีก็ผิดอีก", ก็เลยใช้วิธีอยู่ทางธรรมเนี่ย แต่พออยู่ทางธรรมแล้ว, พอมันเห็นแล้ว, ก็อยากเห็นเรื่องของโยมบ้าง, ก็กำหนดไปที่โยม, การกำหนดไปที่โยมแค่นึกหน้า

โยมเข้ามาในใจ, เรื่องราวของโยมจะเข้ามาอยู่ในอารมณ์ของกรรมฐานหมดเลย, ว่าก่อนที่โยมจะมาเนี่ย, โยม ทำอะไรมาก่อน, วันนี้ โยมก็ไม่ได้ตั้งใจมาหรอก, ไม่รู้ว่า จะเจอแม่ชีหรือเปล่า

ญ : ใช่ค่ะ ตั้งใจว่า (คิดว่า) เอ๊ะ, จะเจอแม่ชีไหม ?

แม่ชี : นั่น คือ การหยั่งรู้จิตของโยมจากการปฏิบัติ, แม่ชีเคยสงสัยว่า "แม่ชีกล้า, ในตัวแม่ชีสามารถ...... คือ ในตัวแม่ชีเนี่ย มันมี ๒ อย่าง คือ ขั้วบวก-ขั้วลบ, ขั้วบวกก็คือ ขั้วของบุญ, ขั้วลบ ก็คือ ขั้วของความเลว, แม่ชีเลวแบบบัดซบเลยนะโยม, เลวแบบน้องนี่ ยังเลวไม่เท่า เพราะว่าความคิดมัน ในระหว่างคนเดียวเนี่ย, มันมีความคิด ๒ อย่าง, แต่ว่า ถ้าฝ่ายดีมาก, ฝ่ายนี้มันก็จะหลบไป, ทีนี้พอฝ่ายดีมันไม่มากไป, อกุศลก็เกิดมาก, แม่ชีก็ใช้วิธีกำหนดไปที่โยม พอกำหนดเสร็จแล้วก็บอกโยม, ว่าโยมมีกรรมอย่างนี้ๆ โยมทุกคนที่แม่ชีบอกก็วิ่งไปหาหลวงพ่อว่า "แม่ชีบอกแบบนี้จะแก้ไขอย่างไร", เวลาผ่านไปประมาณเดือนหนึ่ง, หลวงพ่อเรียก "แม่ชีมานี่, มึงเปิดกรรมทั้งวันเลยนะ, กูจะแย่อยู่แล้ว, มึงเปิดทั้งวัน, อ้าว, แล้วไม่ให้เปิด, สอนให้เห็นแล้ว, ไม่ให้พูดแล้วจะให้ทำอย่างไร, หลวงพ่อ, ท่านไม่ต้องการคำตอบจากแม่ชี ท่านให้โจทย์มา, แต่ท่านไม่ต้องการคำตอบ, ท่านให้แม่ชีปฏิบัติเอง, แล้ววันที่สงสัยที่สุดเลยในเรื่องของการเห็นเนี่ย, ก็นั่งอยู่ต่อหน้าท่านเนี่ย, ท่านก็ให้ทุกองค์, มีแม่ชีทั้งหมดที่เรียนกรรมฐานกับหลวงพ่อ ๘ รูป, แล้วก็พระประมาณ ๔๐ รูป, เรียนกรรมฐาน, ท่านก็จะถามทุกองค์, แต่ท่านจะถามแม่ชีก่อนว่า "แม่ชีเห็นอะไร,", แล้ววันที่แม่ชีสงสัย, ก็มาถึงว่า "การเห็นอนาคตนี่มันจริงไหม", ท่านบอกว่า "เอ้า, มึงนั่ง" แม่ชีก็นั่ง, นั่งแค่หลับตาเท่านั้น, ท่านถามว่า "เห็นยังโยมเชื่อไหม ว่า "แม่ชีเห็นแล้ว",

ญ : เป็นการสร้างสั่งสมบุญของแม่ชีตั้งแต่อดีตชาติ ใช่ไหม ?

แม่ชี : อันนี้น่าจะเป็นของเก่า, พอแม่ชีหลับตาปุ๊ป, ท่านถามเห็นยัง, แค่วินาทีเอง, แม่ชีบอกเห็นแล้ว, ท่านถาม, เห็นใคร, เห็น ๔ คน, ญ. กี่คน, ๒ คน, ช. ๒ คน, ในมือถืออะไร รู้เปล่า, ถือค่ะ, ถือกระเป๋าเจมส์บอนด์, เอ้าลืมตา, หันหลังไปดูซิ เมื่อกี้นี้ที่มึงเห็นใช่หรือเปล่า แม่ชีหันหลังไป, ก็เห็นว่า "เฮ้ย, นี่เราเห็นอนาคตเพียง ๑ นาทีที่เราเห็น, ยังไม่เต็มนาทีด้วยซ้ำเลย, อีก ๑๐ วินาทีจึงจะถึงนาที, ก็เลยมุ่งมั่นที่จะเจริญกรรมฐาน, ถามว่า "เจริญกรรมฐานเพื่ออะไร, ก็เพื่อให้โยมน่ะ, ละชั่ว-กลัวบาป, ไม่ได้อยากดังอะไรหรอกค่ะ, เพียงแต่จะบอกโยม, อย่างเนี่ย เขามีความ

ในใจว่า "เขารู้สึกว่า" เขาทำผิดกับพ่อ-แม่เขา, ถึงไม่เจริญ", อย่างแม่ชีทำเยอะกว่าโยม, แม่ชีพูดจะให้คนที่แม่ชีรู้สึกว่า แม่ชีพึ่งพาได้, พูดจนเขาคิดฆ่าพ่อ-แม่ เราน่ะ, แม่ชีเลวกว่าโยม, แล้วพอมานั่งอยู่ตรงนี้, แม่ชีก็ต้องต่อสู้กะตัวแม่ชี, นี่ของโยมศึกษาเรื่องการปฏิบัติ, ตำราเป็นตั้งเลย, แต่มันไม่โดนใจ น่ะ

ญ : ใช่ค่ะ, คิดแต่บวช, เราอยากจะรู้ว่า "เอ้, การจะปฏิบัติธรรมนี่เขาเป็นอย่างไร"?, แต่ไม่รู้ว่า "จะไปบวชที่ไหน, พอแวบหนึ่งที่แม่ชื้อหนังสือ, แต่ว่ารู้จักแม่ชีมานานแล้ว จึงตัดสินใจมากราบ

แม่ชี : ถ้าเป็นของโยมน่ะ, มีโอกาสมาก เพราะเวลาโยมมาก, โยมมีเวลามาก, แม่ชีว่าโยมเข้ากรรมฐานไปเลย ๗ เดือน

ญ : หมายถึง ที่บ้าน หรือคะ, หรือว่า..........

แม่ชี : โยมห่วงลูกน่ะ ๓ คน

ญ : ลูก ๓ คน, ค่ะ, คือ มีปัญหาอย่างหนึ่ง, สามีนี่ทานเหล้าทุกวัน,

แม่ชี : สามีทานเหล้าทุกวัน, โยมบอกว่า "จะไปปฏิบัติ ๗ เดือน, เขาเลิกทานเลย"

ญ : แต่ทุกอย่างก็ดีหมดนะคะ, แต่ว่าเอ้..... ทำไมถึงไม่เลิก, ไม่ว่าจะเป็นวันวิสาขะ, วันพระ, หรือวันอะไร, ก็ไม่เคยหยุด, นอกจากป่วยน่ะค่ะ, แล้วรู้สึกว่า "เราหงุดหงิดมาก, ที่เขาเห็นเรา, เราเห็นเขา"

แม่ชี : จิตตกอบายไง, โยมหงุดหงิดเขาแค่ไหน, เวลาโยมมานั่ง, อบายมันก็อยู่ที่โยม

ญ : คืออยากให้เขาเลิกทานเหล้าบ้าง เราจะช่วยเขาได้ไหมคะ

แม่ชี : ยิ่งคนปฏิบัติอยาก, ไอ้ข้อสอบ ก็ยิ่งแรง, อย่าไปสนใจ

ญ : ไม่ต้องไปสนใจ เราก็ทำของเรา

แม่ชี : ใช่, ที่แม่ชีเริ่มหัวเรื่องขึ้นมา คือ ทุกคนคิดแทนคนอื่นทั้งนั้น, ใช่ไหมคะ, แม่ชีก็คิดแทนพระว่า "พระจะท้องร่วง", แม่ชีร่วงเสียเองเลย, นี่โยมคิดว่า "ทำอย่างไรถึงจะให้เขาเลิก ดื่มเหล้า", ถ้าโยมยังมีความอยากอยู่, ไม่ใช่การปฏิบัติ

ญ : ต้องเฉยๆ

แม่ชี : คือ วิชชา หรืออภิญญาเนี่ย, มันมีกันทุกคนแหล่ะค่ะ, มี SIX SENSE กันทุกคน, ถ้าแม่กับลูกเนี่ย, มี SIX SENSE มาก จะมีความผูกพันมาก, รู้สึกว่า "ลูกกำลังอยู่ในอันตราย", ละก็อันตรายจริงๆ นะ, แต่ถ้า, แม่เปลี่ยนความคิดว่า "ไม่เป็นไร", ลูกก็จะไม่เป็นไร, ตามที่แม่คิด, ทีนี้แม่โยมห่วงโยม, ห่วงแบบจะไปรอดไหม, ครอบครัวจะไปรอดไหม, เขาจะอยู่กันยืดไหม ? เขาจะไปกันได้ไหม ? เนี่ย, แม่โยมคิดอย่างนี้ทุกวัน, ก็ตั้งแต่เริ่มต้น แม่ชีพูดได้ไหม ?

ญ : ได้ค่ะ

แม่ชี : ที่โยมเลือกสามีเนี่ย, แม่โยมพร้อมไหม ?

ญ : แม่ไม่ยินดีด้วยค่ะ

แม่ชี : แต่งงานกันใช้เงินใคร

ญ : ไม่ได้แต่งค่ะ, อยู่กันเฉยๆ

แม่ชี : ทุกข์ไหมโยม

ญ : มันผิดแปลกเขาไป

แม่ชี : เราตั้งใจไว้, ไม่เป็นไปเหมือนเราตั้งใจก็เอาไว้เป็นตัวอย่างสำหรับคนที่ไม่เลือกที่จะอยู่ด้วยกันแบบตามประเพณี มันก็จะไปมีอุบัติเหตุของชีวิตแบบนี้, โยมรับสินสอดเขามาหรือเปล่า, แล้วโยมคืนให้เขาไปหรือเปล่า,

ญ : คืนค่ะ

แม่ชี : นั้นแหล่ะ ค่ะ, ผิด, โยมไม่รับค่าน้ำนม

ญ : ไม่ใช่ก็ให้เขาไปทำทุนค่ะ

แม่ชี : อ๋อ, ไม่ได้, ต้องไม่ใช่ส่วนที่เขามาขอลูกเรา, ตอนนี้เขาก็หมุนกันอยู่อย่างนี้, เหมือนหนูถีบจักร, หมุนกันอยู่อย่างนี้ แล้วก็ไม่ประสพความสำเร็จ

แม่ ญ : (พูดแทน) แต่เขาก็ไม่มีปัญหาอะไรนะ, เขาก็อยู่กันตามปกติดี, แต่ตอนนี้ทำใจได้แล้ว, ช่างเขาเถอะ, เดี๋ยวเราตายแล้ว, ก็ไม่รู้เรื่องอะไรแล้ว,

แม่ชี : อ๋อ, โยมต้องรู้เรื่อง, โยมต้องให้เขาเอาเงินค่าสินสอดมาคืนโยม

ญ : บอกเขาได้หรือคะ ?

แม่ชี : บอกเขาได้, โยมเรียกไปเท่าไร่ล่ะ

แม่ ญ : แล้วแต่เขาค่ะ

แม่ชี : เขามาเท่าไร่

แม่ ญ : จำไม่ได้แล้วค่ะ, ไม่เยอะหรอก

แม่ชี : ถ้าจะแต่งงานนะ, จำไว้ว่า, ถ้าเป็นเงิน (ธนบัตรที่ใช้หนี้ได้ตาม ก.ม.) พ่อ-แม่ ต้องเก็บไว้, ถ้าเป็นทอง-เครื่องประดับ นั้นให้ลูกติดตัวไปได้ (ทองหมั้น)

ญ : เพราะบางคนเขาก็บอกว่า “เอาของลูกทำไม”, เขาจะได้เอาไปตั้งเนื้อ-ตั้งตัวค่ะ

แม่ชี : เขาไม่รู้, ถ้าเราไม่คืนให้, เราก็เกรงว่าลูกเขยจะว่าเรา “งก” แต่ความจริงแล้ว, ไม่ใช่, เป็นค่าน้ำนม-เลี้ยงดู, เป็นหน้าที่ของแม่ที่จะต้องรับ, เราไม่รู้หรอกว่า “เขาทุกข์หรือสุขอย่างไร” เขาปีนเกลียวกันตลอด, แล้วก็ในส่วนของเขา, ลูกโยม

อยากทำอะไร อย่างเนี่ย, ลูกโยมก็ถูกจำกัดให้นอน, ให้กิน, ให้คิด, อะไรที่เขาไม่ชอบ, เราก็ให้ไม่ได้, เพราะเราไม่รับค่าน้ำนม, ตกกะใจเลย

ญ : แล้วมีวิธีแก้ไขอย่างไร คะ ?

แม่ชี : ก็ให้เขาเอาเงินมาคืน

ญ : มีพี่สาวอีกคนที่แม่กลุ้มใจมาก

แม่ ญ : ก็ไม่กลุ้มแล้ว เดี๋ยวนี้วางหมดแล้ว ค่ะ

ญ : เขาจะพูดไม่ดี, คิดไม่ดีกับแม่

แม่ชี : นี่คุณแม่, แม่ชีถามได้ไหม ? เพื่อเป็นวิทยาทานให้คนที่กำลังฟัง-ดูอยู่ ว่าโยมพร้อมไหม ? , ลูกสาวคนแรก

แม่ ญ : ก็ไม่ค่ะ, ไม่พร้อม แต่เขาจะแต่ง ก็ต้องยอมตามใจเขา

แม่ชี : สามีจะแต่งทั้งๆ ที่ท้อง

แม่ ญ : ไม่นะคะ

ญ : (ลูกสาว) ท้องแล้วจึงค่อยแต่งค่ะ

แม่ ญ : (ถามลูกสาว) หนูรู้เร่อะ, ไม่รู้เรื่องเขาหรอก, เพิ่งจะรู้เดี๋ยวนี้, อ้าวเวร, ก็ไม่อยากจะไปอะไรกะเขามากน่ะ, ไม่อยากจะไปใส่ใจเรื่องของเขามาก, ถ้าไปใส่ใจเรื่องเขามาก แล้วเราจะทุกข์ ไม่อยากทุกข์ ก็เลยไม่ใส่ใจ, ขึ้นช้าง-ลงม้า ก็ตามใจ, โตแล้ว

แม่ชี : การเกิดของเขาที่มาเกิดเป็นลูกโยม, เขาก็ไม่พร้อมที่จะมาเกิด, โยมก็ไม่พร้อมที่จะให้เขาเกิด, เวลาเขาไปมีครอบครัว, เขาก็ไม่พร้อมที่จะมีลูกเหมือนกัน, แล้วก็, คนที่ใส่ชุดแต่งงานโดยที่ท้องเนี่ย, ลูกคนแรกจะเป็นลูกเวร-ลูกกรรมทันที, หลานก็จะก้าวร้าวแบบพูดคำ เถียง ๒๐ คำ

แม่ ญ : หลานน่ะ, ก้าวร้าวจริง, เขาท้องก่อนก็ไม่รู้ เพิ่งรู้วันนี้

แม่ชี : ก็ไม่พร้อม เพราะว่า เขาก็อาย, แต่งชุดแต่งงาน, เขาก็อายว่า, ท้องเขาใหญ่หรือเปล่า, ก็ทำทุกวิถีทาง-ใส่สเตย์, ใส่อะไรให้มันแบบไม่ให้ใครรู้, แต่มันก็รู้อยู่แก่ใจน่ะค่ะ, ว่าท้องก่อนแต่ง, ถ้าลักษณะที่ท้องแล้วแต่ง, ไม่ต้องไปอายค่ะ, ไอ้ความอายตรงนี้ส่งผลมาว่า "พอเขาเกิดมา, เขาปฏิเสธ พ่อ-แม่สิ้นเชิง, แล้วก็จะก้าวร้าวแบบไม่มีเหตุผล, จะเอาชนะทุกอย่าง ไม่ว่าจะพูดอะไร, ก็ไม่ได้ คือ การไม่พร้อมของเจ้าสาวนะ, วันแต่งงาน,นี่เป็นประโยชน์โยม, เอาไว้ให้คนดู, ที่........สมมุติว่าใครที่อยู่ในฐานะนี้, เคยแต่งงานแล้ว, พ่อ-แม่ คืนเงินให้ รีบทำการ์ดแต่งงานวันหนึ่ง, ทำการ์ดแต่งงานใบหนึ่ง มีชื่อเรากะสามี ๒ คน, แล้วก็วันที่แต่งงาน คือวันเดียว

กับที่เราจะเอาเงินมาคืนแม่, โยมรับไว้เป็นพิธีว่า "ต้องทำให้โลกรู้ว่า แต่งงานใหม่นะ, แต่งงานเอาเงินสินสอดคืน, ก็ไม่ต้องจัดงานอะไร, แต่ว่าเอาเงินมา, เงินค่าสินสอดน่ะ, เอาคืนมา

แม่ (ญ) : อีกคนนะ, เขาไปแต่งกับอิสลามน่ะ, ซึ่งเราบอก "ทำไมล่ะ, แม่บอกแล้วว่า อย่าไปแต่งกับอิสลาม, แม่บอกก่อนแต่งว่า "เราเป็นพุทธ, ต้องแต่งกับพุทธ, มันก็ไปแต่งกับอิสลาม", แต่เขาก็แอบทำบุญ, ทั้งที่แฟนเขาไม่ให้ทำ, แต่ก็แอบทำ, เขาก็ยังมีจิตผูกพันทางพุทธอยู่

แม่ชี : เขาถูกจำกัดให้คิด

แม่ (ญ) : ถูกจำกัดให้คิด-ให้ทำ

แม่ชี : คือเขาถูกจำกัดทุกอย่าง, อันนี้มันเป็นกรรมที่ตอนที่โยมจะมีเขาเหมือนกัน, แล้วเขาก้าวร้าวโยมไว้อย่างไร, เขาก็ต้องไปถูกคนโน้นสยบลงมา, คือแล้วเขาไม่ได้มาดูแลเรานะ, เขาต้องไปดูแลคนอีกครอบครัวหนึ่ง เพราะเขาก้าวร้าวเราไว้, โยมอโหสิกรรมให้ลูกนะ, โยมทำบุญมาเยอะนะ, ทำบุญ-กุศลมาเยอะ, แต่โยมไม่ค่อยกรวดน้ำ, ทำแล้วๆ กัน, ความจริง, เราต้องสนใจในบุญที่เราทำ

แม่ (ญ) : ก็เจ้ากรรม-นายเวร

แม่ชี : เจ้ากรรม-นายเวร ก็เลยมาทุกวัน, เลิกให้ได้แล้วเจ้ากรรมนายเวรน่ะ, โยมต้องงพูดใหม่ว่า "บุญกุศลนี้จงสำเร็จแด่ทุกท่านที่เคยมีกรรมต่อกัน, เมื่อท่านมารับบุญ-กุศล นี้แล้ว, ไม่ว่ามนุษย์หรือสัตว์, ถ้ามีทุกข์ก็ขอให้พ้นทุกข์, ถ้ามีสุข ก็ขอให้มีสุขยิ่งๆ ขึ้นไป" พอแล้ว ถ้าเจ้ากรรม-นายเวร นี่มันมาทุกวันเลยโยม, มาทุกวันๆ แล้วทำให้เราทุกข์ใจทุกวัน แล้วเราลังเลสงสัยว่า "บุญมีจริงหรือเปล่า", สงสัยไหม ?

แม่ (ญ) สงสัยค่ะ, เราก็ไม่ได้ทำชั่ว-ร้ายใดๆ, มีแต่สงสาร, ช่วยเขา, ช่วยเสร็จแล้ว, เราต้องมาทุกข์เอง

แม่ชี : ก็เจ้ากรรม-นายเวรไงล่ะ, คำว่า "เจ้ากรรม-นายเวร"

แม่ (ญ) : ท้อใจ

แม่ชี : พูด, คิด, ทำ ๓ อย่าง, แค่คิดก็ผิดแล้ว, แล้วโยมต้องรับผิดชอบหมดเลย, โยมพูด-ทำอะไรไว้, ทุกคำพูดที่โยมพูดไว้, แม้โยมจะลืมไปแล้ว

ญ : อยากถามว่า ที่แม่ชีบอกว่า "หนูเคยมีกรรมกับงูน่ะค่ะ, แล้วอยากทราบว่า เขาได้อโหสิกรรมบ้างหรือยัง"

แม่ชี : หนูเบาบ้างหรือยังล่ะ

ญ : ก็ยังเจ็บอยู่ค่ะ, เหมือนเอวมันเคลื่อนๆ ไม่ทราบเหมือนกันค่ะ,

แม่ชี : นี่ตีงูไว้, ตีไว้, จะตีแบบ, ตีแล้วให้มันหนีก็ไม่ได้, เดี๋ยวมันกลับมากัดอีก, เพราะมันเป็นงูเห่า, ตีไว้, แล้วก็ มันหลายภพชาตินะ, ถ้ามีกรรมกับงูเนี่ย หลายภพ-ชาติมาก

ญ : ในเวลานั่งสมาธิเนี่ย, ไม่ทราบว่าหนูเป็นอุปาทานหรือเปล่าคะ, จะพูดว่าเขาคนนี้แบบงูอะไรอย่างเนี่ย เหมือนกับจะขาดใจ, ไม่ทราบว่าหนูเป็นอุปาทานหรือว่าเป็นอะไร

แม่ชี : งูที่เราเคยตีไว้, มันจะมาที่กายเรา, เรารู้สึกว่า เหมือนเราจะเลื้อย, ใช่ไหมคะ

ญ : ใช่คะ

แม่ชี : เหมือนจะเลื้อยลงไป เขาเรียกว่า “กายกรรม” , ถ้าเรากำหนดทัน เราไม่ปล่อยให้มันเลื้อยไปตามอารมณ์, ถ้ากำหนดทันในเหตุที่มันเกิดขึ้น, ขณะที่มันเกิดในปัจจุบัน, มันเกิดอะไรขึ้น, ขณะที่นั่ง, ปวดตรงไหน, แผ่เมตตาไปตรงนั้น, อารมณ์มันเกิดตรงไหน, ดับมันตรงนั้น, อารมณ์กามเข้ามาดับเลย, เอาสิ่งที่มันเน่าเปื่อยที่สุดน่ะ, ที่เราเคยเห็นติดตา-ติดใจ, พอกามคุณมันเข้ามา, นึกไปถึงไอ้ภาพที่มันบวม, เน่า, อารมณ์ที่มันเห็นบวมเน่า, มันก็จะไม่มี SEX ขึ้นมา, ใจจะหดหู่ใช่ไหมคะ นี่นั่งแล้วมันมีแต่ SEX , โยมเกิดมาจากตัณหาของคน ๒ คน คือ พ่อ-แม่, ไม่ว่าจะนั่งกี่ครั้ง, ที่โยมไม่ดับอารมณ์กามตัณหาที่โยมเกิดนะ, โยมก็จะมีตัณหาในขณะที่โยมนั่ง, ทุกคนแหละ เดี๋ยวโยมจะคิดว่า “เอ๊ะ, มาวัดทำไมจึงคิดแต่เรื่องลามก, เพราะโยมเกิดจากตัณหา โยมก็ต้องดับตัณหาของโยม มันมีอุบายว่า เราต้องเบนความคิดที่เรากำลังหมกหมุ่นที่สุด, กับเรื่องตัณหาเนี่ย ให้ไปคิดแต่เรื่องความตาย, เอามรณานุสสติเข้ามา, เรื่องเวทนาเข้ามา, ถ้ามันเจ็บแล้วมันไม่คึกหรอก, ถ้ามันปวดแล้วมันก็ไม่คึก, ถ้ามันนึก, ก็ให้มันคึกไป, นั่งมันอยู่อย่างนี้แหละ, พอมันปวดขา มันก็หายคึกแล้ว ก็ดับ, ชัดไหม ? ไม่รู้จะสอนอย่างไรให้โดนใจ, มันจะแก่เฒ่าอย่างไรนั่งแล้ว มันก็ SEX, เพราะเราไม่ได้ดับ, เราก็ทนไป-ทนไป, ให้มัน SEX ไป” , นั่งจนกระดูกจะแตกแล้วมันก็จะไม่ SAX อีก, น้องหมดกรรมเรื่องงูแล้ว แต่ก็มี, แม่มีอุบายในการนั่ง, ถ้ามันมีอะไรเกิดขึ้นในขณะนั่ง, ไม่ต้องถอนสมาธิ

ญ : แล้วอยากทราบว่า “ที่บ้านค่ะ, มีปัญหาอยู่อย่างหนึ่ง, เหมือนอยู่บ้านแล้ว, ครอบครัวเรามีปัญหาอะไรเกี่ยวกับบ้าน-ที่บ้านอยู่หรือเปล่าคะ เหมือนอึดอัดกันค่ะ

แม่ชี : อ๋อ, ไม่ใช่, ทุกคนคิดมากหมดเลยแล้วไปโทษเจ้าที่

ญ : ขอทราบอีกเรื่องหนึ่งนะคะว่า หนูมีกรรมอะไรกับความรักไหมค่ะ

แม่ชี : มีมาก

ญ : แล้วต้องแก้ไขอย่างไรคะ

แม่ชี : ก็รักไปเถอะโยม, รักไปจนกว่าจะสมหวัง,

๒. กรรมเกิดจากความอาลัยถึงลูกที่ตายไปแล้ว

ญ : ถามตัวลูกนะคะ, ว่ามีกรรมอะไร ?

แม่ชี : โยมมีครอบครัวไหม ?

ญ : มีค่ะ

แม่ชี : ทุกข์ไหม?

ญ : ก็มีทุกข์มั่งคะ

แม่ชี : เขาให้โยมใช้เงินอย่างไร ?

ญ : เขาก็ให้หมดน่ะค่ะ

แม่ชี : โยมให้เขาใช้อย่างไร ?

ญ : ก็แล้วแต่เขาให้เรามา

แม่ชี : มีลูกไหม คะ ?

ญ : มีค่ะ, ๒ คน

แม่ชี : โยมทุกข์เรื่องอะไรเนี่ย

ญ : ทุกข์เรื่องลูกค่ะ, จะถามเรื่องลูกคนโตที่ตายไปว่า “เขาถึงอายุขัยหรือยังคะ

แม่ : อ๋อ, เขาหมดอายุ

ญ : แล้วตอนนี้เขาเป็นไงคะ

แม่ชี : ก็ไปดีในภพภูมิของเขา

ญ : แต่ก็ดี ใช่ไหมคะ

แม่ช : ดีคะ

ญ : เห็นว่า เขามาเข้าฝันเพื่อนเขาค่ะ, ก็เลยสงสัย-เลยมาถาม

แม่ชี : อย่าเอาคนตายไปแล้วมาทุกข์นะโยม

ญ : ค่ะ, แต่คุณพ่อเขาทุกข์ ค่ะ

แม่ชี : คือถ้ายังทุกข์กับคนตายอยู่, ถือว่า คนตายทำให้คนมีชีวิตเกิดบาปกับคนตาย อีก ๓๐ เท่า

ญ : ลูกไม่ทุกข์ แต่แฟนลูกเขาทุกข์ ค่ะ

แม่ชี : บอกเขาว่า "อย่าไปทุกข์" เขาหมดอายุขัย, แม่ชีเคยทำในสิ่งที่ไม่ควรทำ, แม่ชีผูกพันกับโยมที่ป่วยเป็นเชื้อราในสมอง, แล้วแม่ชีต้องดูแลทุกวัน, ประมาณ ๓-๔ เดือน, คือเขาจะเรียกแม่ชีทั้งวัน, พอแม่ชีได้ยินเสียงเขาเรียกเนี่ย, แม่ชีก็รู้สึกว่าแม่ชีทรมาน, แม่ชีเข้าไปอยู่ใกล้ๆ เขา, เขาก็จะหาย, ก็รักษาเขาจนตาย, เพราะเชื้อราเข้าในสมองเขา, หมอไม่รับรักษา, อยู่ได้แค่ ๓ เดือน นี่ไปอยู่กับเขาทุกวันก็ผูกพัน เช็ดเนื้อ-เช็ดตัว, จะขี้-เยี่ยว, เราดูแลหมด, พอวันที่เขาสิ้นใจเนี่ย, แม่ชีใช้การเจริญกรรมฐานจากที่เรามีเนี่ย, ให้จิตเขามาอาศัยกายเรา, พูดกับแม่เขา, เพราะแม่เขาเสียใจ, เขาบอกลูกเขาไม่เคยทำบาปอะไรเลย, แม่ชีก็ถามแม่เขาว่า "ตอนที่เขาเป็นหนุ่มมาเนี่ย เขาเลี้ยงดูพ่อ-แม่อย่างดี, แต่มันมีอยู่เรื่องหนึ่ง, ทำไมโยมไม่ห้ามเขา, บอกว่า "เรื่องอะไรแม่, ก็เขาไปนั่งห้างยิงสัตว์น่ะ, ใช้ปืนลูกกรดยิงสัตว์, นั่นคือ สิ่งที่ทำไว้, เลยส่งผลมาว่า "เป็นเชื้อราในสมอง, เพราะว่าสัตว์บางตัวพอถูกยิงแล้วไม่ตาย, ไอ้ที่เป็นแผลมันก็ยังอยู่, มันทำให้ทรมาน, แล้วโยมแม่นะคะ, ก็เลยบอกว่า อยากคุยกับลูก, ไอ้จิตวิญญาณดวงนี้ก็อยู่ข้างๆ แม่ชี-อย่างเนี่ย, อยากคุยกับแม่, อ้อ, เดี๋ยวแม่จัดให้, แม่ชีทำสมาธิเลยโยม, ครั้นพอทำสมาธิ, พอจิตว่าง, เขาเข้ามาอาศัยกายแม่ชี, ลงที่แม่ชีเลย, แม่ครับ ผมขอโทษ, เป็นเสียงคนตายเลยนะ, ตาพุ่งมาเลย, พอแม่น้ำตาไหล, วิญญาณที่อยู่ในกายแม่ชีนี่แตกละเอียดเลย, ไม่มีภพภูมิไป, นี่มีเรื่องเล่าให้ฟังว่า, เวลาใครตายอย่าร้องไห้, เพราะคนตายทำให้คนเป็น, เป็นทุกข์

ญ : แต่นี่หนูไม่ร้องไห้ค่ะ, ลูกชายตายก็ไม่ร้องไห้

แม่ชี : ดีแล้ว, แล้วก็อย่าเที่ยวไปหาร่างทรง, หาอะไรต่อมิอะไร, ถามว่า "ร่างทรงมีจริงไหม", มี, คนปฏิบัติดี-ปฏิบัติชอบมี, แต่บางทีเนี่ย เวลาใครบอกอะไรเรามาแล้ว, เราก็กลุ้มใจ,

ญ : แฟนลูกก็ยังทุกข์อยู่, ทุกวันนี้ก็ทุกข์มาก เขาคิดถึงลูกชายน่ะค่ะ

แม่ชี : เขาผูกพันกันน่ะ ก็ไปบอกเขาว่า "แม่ชีทศพรขอเถอะ, ว่าตัดใจ, ถ้าไม่ตัดใจก็ยังวนเวียนอยู่, เพราะเขามีทางที่จะไปอยู่แล้ว, อย่างเช่น :-พ่อ-แม่ของโยมเสียไป, มีรูป อยู่ที่บ้าน, โยมรักพ่อ-แม่ โยมก็เอาข้าวให้กินทุกวัน, โยมปักธูปทุกวัน, เขาไปไม่ได้นะ, โยมอย่าทำอย่างนั้น, โยมเรียกเขาทุกวัน, ไปขายของด้วยกัน, ปักธูป, กินข้าวแล้วไปขายของด้วยกัน, ก็ไปกับโยม, ๑๒๑ ดวงนะมันไปผุดไปเกิดไม่ได้, เพราะ ๔๐ ดวง อยู่ที่เรา

ญ : ตอนเช้าทุกวันพระ, เอาข้าวให้พ่อ-แม่ (ผู้ฟังอื่นร่วมถาม)

แม่ชี : หยุดเถอะ, โยม พูดให้เคลียร์เลยว่า, อย่าทำ

ญ : แล้วเวลาไปไหว้เช็งเม้ง

แม่ชี : เช็งเม้ง เวลาเราไปไหว้, เราต้องบอกว่า "อาหารที่เราทำมาไหว้ทั้งหมดนี้เป็นอาหารทิพย์, ขอให้จิตวิญญาณ................

อย่างเราไปไหว้พ่อ-แม่เราอย่างเนี่ย เราก็ตั้งจิตอธิษฐานว่า "อาหารทุกอย่างที่เราเอามาวางตรงหน้านี้เป็นทิพย์ทั้งหมด, พอเราพูดว่า "เป็นทิพย์, ตรงนี้จะเป็นน้ำเลยโยม, อาหารทุกอย่างจะเป็นน้ำในโลกวิญญาณเขาจะเอาน้ำมาลูบเนื้อ-ลูบตัวเขา, แล้วก็ไป, แต่ถ้าเราไม่บอกว่าเป็นทิพย์, พอเรากินอาหารที่เราไปเช็งเม้ง, เราจะป่วยเหมือนกับคนตาย, คนหนึ่ง,

โยมไปเช็งเม้งเมื่อกับมาก็จะปวดหัว, ปวดขา, ไม่สบาย, น้ำตาไหลทั้งวัน นั่นคือเราไม่ได้บอกให้อาหารเราเป็นทิพย์, ขอให้ของที่เรานำไปไหว้จงเป็นทิพย์, จะตรุษ-สารทอะไรก็แล้วแต่, ไหว้เจ้า-ไหว้จีน อะไรก็แล้วแต่, ขอให้มันเป็นทิพย์ทั้งหมด

ศาลพระภูมิเขาไม่ให้, ให้แต่ ให้สวดมนต์ให้, อะไรที่เป็นหิ้งพระนะ, ใช้ปฏิบัติบูชา, โยมเชื่อว่า โยมตั้งผลไม้ไว้, ตั้งข้าวไว้แล้วจะทำให้การบูชาของโยมเป็นเลิศนั้นไม่ใช่, มีแต่จะทำให้หนู, แมลงสาบมากขึ้น โยมก็ต้องฆ่ามันอีก

น้ำก็ไม่เป็นไร แต่อย่าเลย, ใช้การสวดมนต์-สมาทานศีล ๕ ถวายเป็นปฏิบัติบูชา, เสียงที่เปล่งออกไป, การกระทำที่เราทำนะ, เราศรัทธาในพระพุทธองค์อยู่แล้ว, โยมอย่าตั้งน้ำไว้, การกลัวท่านคอแห้งน่ะ, ไม่ใช่, ถวายการปฏิบัติบูชาด้วยการสวดมนต์ สรรเสริญพระคุณของพระรัตนตรัย

จุดธูปได้, แต่อย่าจุดเยอะ, บางคนกลัวไม่ถึงจุด ๓๖ ดอก, ไฟไหม้บ้านพอดี, ไหว้พระพุทธ-พระธรรม-พระสงฆ์, เมื่อธูปหมด ๓ ดอก, ขอให้กิเลสในจิตใจของลูกหมดไป คือความโลภ, โกรธ, หลง,

จุดเทียน ๒ ข้างพอ, เพื่อให้ดวงตามีความเห็นตรง-ถูก, อย่าให้มีความเห็นผิด, อย่ามีมิจฉาทิฏฐิ, นั่นคือจุดธูป-เทียน ดอกไม้เหมือนศีลนะ, ดอกไม้ที่ตั้งสักการะข้างหน้า คือศีลของข้าพเจ้า, เวลาที่บูชาด้วยดอกไม้, ควรใช้ดอกไม้สด, อย่าใช้ดอกไม้แห้ง-พลาสติก-กระดาษ, เพราะเงินที่จะได้มา, แทนที่จะเป็นเงินสดกลายเป็นดร๊าฟบ้าง, เป็นเช็คก็เช็คเด้งทุกใบ, มันจะมีแต่ตัวเลข, มันไม่มีเงินสดเก็บ,

จากการปฏิบัติ, ละเอียดอ่อนนะคะ, ศีล ๕, สมาทานศีล ๕ เสร็จแล้วแม่ชีใช้อุกาสะๆๆ, ดอกไม้, ธูป-เทียน ชวาลา, รูป-นาม และชีวิตพร้อมไปด้วยการปฏิบัติ, ทั้งภายในและภายนอก, ขอบูชาแด่พระโพธิญาณ, พระพุทธํ, พระธมมํ, พระสงฆํ, ขอให้แม่พระธรณีจงมาเป็นทิพย์พยาน ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเถิด ณ พระเจ้าข้า, นิพฺพานปจฺจโย โหตุ, แล้วแม่ชีก็นั่งปฏิบัติ, อะไรที่เคยเกิดกับพระพุทธเจ้ามาแล้วมากกว่าเม็ดทรายในท้องมหาสมุทรทั้ง ๔ ขอให้มาเกิดในขันธ์ ๕ เรา, ในขณะที่เราปฏิบัติ, ที่นี้ไม่มี การขอกรรมฐานนะโยม (ถ้า) นั่งแล้วมันไม่เกิดอานิสงส์ (ก็เป็น) เพราะว่า ใจมันคิดไปเรื่องโน้น-เรื่องนี้, พอเราขอกรรมฐาน, เราสมาทานแล้วเราอาราธนาพระนี้มาอยู่ในกายเรา, พอเราคิดอะไร, ใจมันจะเป็นทิพย์, จิตมันจะเป็นทิพย์-เป็นอย่างที่เราคิด, (จะ) ให้ใครกลับ, ก็ได้, ให้ใครไป, ก็ได้, แต่ต้องไม่ใช่ตัณหาของเรา

๓. *กรรมเกิดจากการเป็นหัวหน้างานฉีดยาฆ่าแมลง-ยุง*

ญ :

แม่ชี : ทำงานอะไร, โยม

ญ : ตอนนี้รับราชการค่ะ, ครบ ๒๕ ปี แล้วค่ะ

แม่ชี : อยากออก

ญ : ๑. ก็อยากออก, ๒. ถ้าจะไปทำธุรกิจเกี่ยวกับพวกธุรกิจเครือข่ายนี้จะได้ไหมคะ

แม่ชี : ไม่ให้ออก, โยมอย่าออกมาเลย, ออกเขาให้กี่เท่า, เงินเดือนน่ะ

ญ : อันนี้เป็นราชการส่วนท้องถิ่น ไม่ใช้ข้าราชการพลเรือน,

แม่ชี : อย่าออกเลยค่ะ, เพราะว่ามันไม่ใช่, เราไม่เคยค้าขาย, โยมก็ไม่ค่อยชอบพูดมาก, ทีนี้เป็นระบบค้าขายมันต้องพูดเยอะ, เดี๋ยวพอออกมาแล้ว, ไม่มีงานอะไรทำแล้วโยมก็จะเครียด, คือทุกเป้าหมายแหละค่ะ, เขาก็จะให้ผลตอบแทนทำให้เราอยากได้, เดือนหนึ่งเราจะมีรายได้เท่านั้น-เท่านี้, แต่ความเป็นจริงแล้วมันไม่ใช่, มันไม่พอ, ก็เนื่องจากงานที่เรารับผิดชอบอยู่, มันมีหลายๆ เรื่องที่เราไม่เห็น, เพื่อนร่วมงานที่ปฏิบัติแล้วมันไม่ถูกต้อง, โยมเป็นคนตรง, ความตรงใช้ได้บางทีนะ, บางเรื่องเราก็ไม่จำเป็นต้องตรง, OK ไหมคะ

ญ : แล้วตอนนี้ อยากจะให้แม่ชีช่วยดูเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพค่ะ

แม่ชี : สุขภาพป่วยค่ะ, มีกรรมกับยาฆ่าแมลง, ฉีดบ่อยไหมค่ะ ?

ญ : ก็โดยหน้าที่น่ะค่ะ

แม่ชี : สาธารณสุข

ญ : ใช่ค่ะ, แล้วตอนที่ว่าป่วย, ตอนนี้จำเป็นต้องผ่าตัดไหมค่ะ, ผ่าตัดแล้วจะหายไหมค่ะ ?

แม่ชี : โยมกลัวไหม ?

ญ : ถามว่ากลัวไหม, ความรู้สึก, พอหมอเขาบอกมาก็เฉยๆ, แต่ว่าก็ต้องยอมรับสภาพที่ว่า, หมอเขาตรวจเจอ

แม่ชี : เป็นกรรมจากที่วางยาไว้, เราก็เลยรู้สึกว่า "เราเหมือนถูกวางระเบิดเวลาไว้ที่ตัวเรา, ไม่รู้ว่า มันจะแตก (ระเบิด) เมื่อไร่, จะเกิดความเครียดเหมือนกัน, ไอ้ยุงที่มันเกิดมา, มันเป็นสัตว์น่ะ, เราวิ่ง (ขับ) รถชนวัวตายตัวหนึ่ง, โยมจิตตกไหม, อยู่ๆ วัวมันวิ่งตัดหน้า, แล้วรถเราวิ่งไปชนเนี่ย, ชนมันตายเลย, โยมจิตตกไหม, แล้วกับการที่โยมบอก-เซ็นไปว่า, ให้ไปฆ่ายุง, ถ้าไม่ฆ่า มันก็จะเกิดโรคระบาดขึ้น, กับการไปฆ่ายุงเนี่ย, เป็นหมื่นๆ แสนๆ ตัวเนี่ย, ก็ชีวิตหนึ่งเหมือนกัน, แต่ว่ามันต่างกันเพราะมันเล็ก, แต่กรรมมันเท่ากันนะ, ความชัดเจนของกรรมที่ทำให้จิตตกเพราะว่า "ถ้าสัตว์ใหญ่", เราก็คิดว่า, เราไม่น่าไปชนเขาถึงตาย, เวลาไปฉีดยา, ไปอะไรอย่างเนี่ย, เขามาแจ้งไหมคะ, ว่าให้ไปฉีด หรือว่า เป็นหน้าที่ของเรา

ญ : คือก็แล้วแต่, หลายที่, บางทีเราก็เห็นว่า "มันเป็นหน้าที่ของเรา, ซึ่งถ้าเป็นฤดูที่ว่ายุงชุกชุม อะไรเนี่ย, ก็จะกำหนดเป็นแผนให้ลูกน้องออกไปดำเนินการเองเลยเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดโรค, ส่วนบางทีตอน เย็นๆ อย่างปัจจุบันเนี่ย, ก็จะเป็นแบบมีหัวหน้างานอีกที เขาก็ไปกำหนดแผน, เพียงแต่ว่า เขาจะให้ใครมาขอ, ก็ดำเนินการไป

แม่ชี : ต้องนั่งให้ยาฆ่าแมลงเยอะๆ, นั่งให้เยอะๆ เลย, เพราะตัวโยมมีแต่ยาฆ่าแมลงทั้งนั้น, ถ้าเป็นหน้าที่ๆ ต้องรับผิดชอบจะทำอย่างไร, ก็ต้องนั่งเจริญกรรมฐาน, สพฺเพ สตฺตา อเวรา โหนฺตุ, สุขิตา โหนฺตุ, อพฺยาปชฺชา โหนฺตุ, สุขิตา โหนฺตุ, อนีฆา โหนฺตุ แล้วโยมไม่ต้องสั่ง, แต่โยมไม่ได้อาราธนาศีล ๕, ไม่ได้สวดมนต์, โยมสวดมนต์นี่

ญ : ก็เดิม ยังเคยสวดมนต์ตอนเช้าๆ ก่อนไปทำงาน, แล้วพอมาระยะหลังเนี่ย, เขาให้ไปทำช่วงเช้า ก็จะไปออกกำกับคนงานรถขยะอะไรอย่างเนี่ย, ก็จะไปดูแลเอง

แม่ชี : โยมสวดมนต์ ไม่ถูก, โยมไม่ได้สมาทานศีล ๕, โยมอยากสวดมนต์บทอะไร, โยมก็สวด, เลยทำให้โยมลำบากในการตัดสินใจ, แม่ชีเคยเป็นแบบโยมเนี่ย, บทไหนสวดแล้วรวย, แม่ชีก็สวด, บทไหนสวดแล้วทำให้ค้าได้-ขายดี, แม่ชีสวด, บทไหนสวดแล้วขึ้นบนสวรรค์ แม่ชีสวด, แต่แม่ชีไม่เคยสมาทานศีล ๕ เลย, พอมาปฏิบัติจึงได้รู้ว่า "ไอ้,

ไอ้เสียงที่เราสวดมนต์ไว้ ๒๐-๓๐ ปี เนี่ย, มันไม่ส่งอานิสงส์มาเลย, เป็นเพราะว่าเราไม่ได้สมาทานศีล ๕ ก่อนที่เราจะสวด, ทำไมต้องสมาทานศีลก่อน, เพื่อจะได้กรองเสียงด้วยศีล, ขอรับเป็นข้อๆ, ถ้าเราทำผิด ๑ ข้อ, วันนี้เรายังเหลือ ๔ ข้อ, แล้วเป็นอานิสงส์ของเรา, เป็นสมบัติของเรา, เสียงที่แม่ชีสวดไว้ ๒๐ ปี เนี่ย, มันส่งผลมาให้แม่ชีมานั่งบรรยายตรงนี้จากศีล, ที่ต้องมาพูดกับโยมว่า "เฮ้ย, ที่โยมสวดมันไม่ถูกต้อง, แล้วโยมก็ไม่อยากจะทำในส่วนที่โยมกำลังทำอยู่, ถ้าไม่ชัดเจนขนาดว่าเห็นว่า โยมมีกรรมกับยาฆ่าแมลง, โยมบอกว่า เป็นหน้าที่ของโยม, ถ้าโยมสมาทานศีล ๕ อยู่เรื่อยๆ, เขาจะจัดโยมไป (ทำงาน) ตรงอื่นเลยที่ไม่เกี่ยวกับยาฆ่าแมลง, นี่เอาไหม, สวดมนต์บทพระธัมมจักรกัปปวัตนสูตรโยม, ถ้าโยมมีหน้าที่การงานรับราชการ, บทสวดมนต์ที่โยมจะต้องสวดที่สุด คือ บทพระธรรมจักรกับบทถวายพรพระน่ะค่ะ เมื่อสวดจบแล้วโยมดูว่า "วันนี้ทั้งวัน, โยมมีความสุขไหม ? โยมยอมรับในสิ่งที่มันเกิดขึ้น แล้วก็ไม่ต้องไปสะทกสะท้านอะไร, ชีวิตเป็นของเรา, อยากเป็นอะไร ก็ให้มันเป็นไป, ดูซิว่า มันกับเรา, ใครจะไปก่อนกัน, ดีขึ้นไหมคะ, มีเพื่อนชื่อมะเร็ง

ญ : คุณแม่คะ, คือว่า มีใครมาถามแม่ชีที่บอกว่า มีกรรมกับพระยันตระน่ะค่ะ, หนูไปแก้มาแล้วค่ะ, แต่ว่า ยังมีอาการอยู่เลยค่ะ, ไม่ทราบเป็นเพราะอะไรค่ะ

แม่ชี : อาการอะไรนะ

ญ : อาการที่เป็นอยู่เนี่ย ค่ะ, ไม่ทราบว่า หนูทำไปผิดพลาดตรงไหน, ยังมีอาการอยู่ค่ะ

แม่ชี : คิดเหรอคะ

ญ : ไม่ได้คิดค่ะ, แต่มันมีอะไรที่เป็นสิ่งที่มองไม่เห็นมารบกวนอยู่ค่ะ, ยังมีอาการอยู่ค่ะ

แม่ชี : ไม่ใช่, มันดับได้ค่ะ, มันดับที่ใจเรา, ทุกอย่างมันอยู่ที่ใจเรา, แม่ชีเคยปฏิบัติได้ระดับหนึ่ง, แล้วแม่ชีก็ปล่อยให้มันเป็นไปตามอะไรที่มันจะเข้ามาผ่านในกระบวนความคิด, แม่ชีก็ปล่อยให้มันเป็น, วันนี้เป็นยักษ์, พรุ่งนี้เป็นงู, มะรืนนี้เป็นพญานาค, คือมันเป็นทุกวัน, แม่ก็ปล่อยมัน, แล้วก็รู้สึกว่าการปล่อยนี่มันเสียเวลาไปมาก, ที่เราไปวนเวียนกับภพภูมิต่างๆ ๑๖ ชั้นฟ้า, ๑๕ ชั้นดิน, เราไม่ได้ขึ้นชั้น ๑๖ แล้ว, เราอยู่แต่ในนรกภูมินะ, ๑๕ ชั้นดินตั้งแต่พญานาคลงไปยันนรกเลย คือ มันมีทุกภูมิ, ๒ ปี ที่ปล่อยเวลาให้มันอยู่กับ ๑๕ ชั้นดินๆ ตั้งแต่พระแม่ธรณีลงไปใต้ล่างลงไปมันมีกี่ขุม, พอมาวันหนึ่ง คิดว่ามันไม่ใช่ๆ สิ่งที่เราตามหา แล้วก็ไม่ใช่สิ่งที่ประสพความสำเร็จจากการปฏิบัติ, แม่ชีก็ขัดขืนๆ, ถ้าแม่ชีมีบุญที่จะได้ปฏิบัติจน

ถึงกับแสงสว่างที่เขาไปกัน ก็พอแล้ว, แม่ชีไปถึง, อย่าให้แม่ชีหลงทางอยู่เลย, มีอะไรผ่านเข้ามา, แม่ชีหยุดมัน, แม่ชีเพ่งมันเฉยๆ, หยุดได้

ญ : หนูก็พยายามอยู่ แต่ว่าช่วงนี้ก็ดีขึ้นน่ะค่ะ, แต่เมื่อคืนก็ยังมารบกวนที่ชั้น ๖

แม่ชี : มันมีอุปาทานอยู่ประมาณ ๙๐% , อุปาทานกับกรรมมันยังสนับสนุนอยู่, ถ้าโยมกินยาครั้งเดียวแล้วหาย แสดงว่า กรรมไม่แรง, ที่นี้เราไม่ได้คิดกับพระทุกวัน, เราคิดไปช่วงหนึ่ง, โยมไปแก้ช่วงหนึ่ง, พอหลังจากนั้น-โยมก็คิดอีก, โยมก็ต้องรับอีกช่วงหนึ่ง, มันไม่ได้ล่วงเกินพระรูปนั้นรูปเดียว, ล่วงเกินรูปอื่นด้วย, ให้โยมรู้ว่าสิ่งที่มันคิดน่ะ, จิตเราปรุงแต่งตามไปด้วย,

ญ : ต่อไปนี้ หนูควรจะทำอย่างไรคะ ?

แม่ชี : ก็เห็นก็สักแต่ว่าเห็น, จะมาทำอะไรล่ะ, จะมาเอาอะไรล่ะ

ญ : หนูก็ทำบุญไปให้เขาตั้งเยอะ

แม่ชี : โยมเห็นแล้วสักแต่ว่าเห็นกับมัน, เห็นหนอกับมัน, รู้เท่าทันแล้วดูซิว่า มันจะไปถึงไหน, โอ้ย ! แม่ชีปล่อยจนขนาดเนี่ย, เอาหัวเขียนยันต์นะ, ถ้าโยมเป็นอย่างแม่ชีนะ, โยมคงเป็นบ้า, ใครก็ไม่รู้มาลง แล้วก็ต้มยาแล้วไม่ได้เอามือเขียนนะ, เอาหัวเขียน โยม, แม่ชีก็ตัวใหญ่, เอาหัวเขียนยันต์, เขียนรอบเตาไฟเลย, แล้วก็หลวงพ่อก็ตั้งมาว่า "พระพรรษานี้ต้องจับสลาก, แต่เราก็ไม่ได้คิดว่าหลวงพ่อท่านจะทำอะไร, เราก็คิดในใจว่า เราจะจับสลากได้อะไรหนอ" พอมาถึงตรงแม่ชีๆ ก็จับได้ราก, แต่แม่ชีต้องไปขุดมันตีสอง, แม่ชีไม่ไปตามแวลา, แม่ชีไปตั้งแต่ ๔ ทุ่ม, แม่ชีไปขุด, ไม่เอาราก เอามันทั้งต้นนี่แหละ, เดี๋ยวถ้าจับได้ต้นอีก ก็จะบอกว่า "เราขุดมาแล้ว, ฉลาด, แล้วก็ไปๆ หลวงพ่อถาม "ชีใหญ่ขุดหรือยัง", ขุดแล้ว, เอามาเมื่อไร่, เอามาตั้งแต่ ๔ ทุ่มแล้ว, หลวงพ่อ ; นึกว่าจะได้รับคำชม, หลวงพ่อว่า "มึงไม่ทำตามกฎ, กติกา, มารยาท, มึงต้องไปขุดใหม่ตอนตี ๒ แม่ชีก็ไป, ไปแล้วแม่ชีก็คิดว่า "ท่านจะสอนอะไร" "ท่านกำลังสอนอะไรเรา", แต่แม่ชีก็ไม่ได้คำตอบนะ, แม่ชีก็ไป, ตี ๒ มันง่วงนะโยม, เจอรากอะไรก็เอาแล้วล่ะ, ไม่เดินขึ้นไปบนภูเขาหรอก, ดูนาฬิกาตี ๒ เป๊ะ, ก็เอา, ขุดมันตรงนั้นเลย, พอเอามารวมกัน, นั่งกรรมฐาน, ให้พระนั่งกรรมฐาน, แม่ชีนั่งกรรมฐาน, โยมลองนึกดูซิ, ตี ๒ น่ะ , ต้องต่อสู้กับความง่วงเนี่ย, ไอ้พวกเวรที่จะมาแดกยา คงจะเจริญแน่ เพราะกูง่วงเหลือเกิน, อกุศลเกิดนะโยม, นรกภูมิเกิด, เราไม่ได้คิดดีเลย, เราไม่ได้คิดในทางเจริญ, คิดแต่สิ่งที่หยาบคาย, ชั่วช้า,ที่มันออกมาจากจิตใต้สำนึกเรา, ท่านก็สอนเรา, ให้เราเนี่ยดับ,

ให้เราข่มจิต, ที่มันเกิดขึ้น, ในขณะที่เรานั่ง พอถอนสมาธิแล้ว, ท่านก็บรรยายคือท่านเทศน์เลย, ท่านบอกตัวเรายังเอาชนะตัวเองไม่ได้เนี่ย แล้วเราอย่าไปเอาชนะใครเลย, แล้วท่านบอกชีใหญ่มานี่, แม่ชีเข้าไปหาท่าน, แม่ชีรู้ว่า, "แม่ชีต้องโดนอะไร", ท่านบอกแม่ชีอย่างน่ารักมาก, ว่า "จิตมึงเลวมาก" พอเรารู้ว่าอยู่ในข่ายของครูบาอาจารย์ถ้าเป็นโยมๆ จะคิดไหม, โยมจะคิดแบบแม่ชีไหม, แม่ชี คิดว่าเราก็ไม่กล้าคิดเลวอีก "ไอ้ยาเนี่ย, โอโฮ ! มันจะต้องเป็น, คนที่มากินนี้มัน, จะต้องเป็นแบบเทวดาที่ตายไม่ได้, ซู่เลย, ขณะที่เรานั่ง, บางทีมันก็มีเรื่องหยาบคายเข้ามาในใจ, แต่เราก็ไม่รู้ว่า "มันหยาบคายทำไม ก็เราไม่เคยเป็นแบบนี้, แต่ว่าภพภูมิที่กว่าเราจะมาเกิดมาเป็นมนุษย์ตรงนี้เนี่ย, เราต้องชดใช้มัน

ญ : มันเกิดจากกรรมอะไรล่ะคะ, แม่ชี ที่หนูต้องไปมีกรรมกับพระยันตระ

แม่ชี : ๓๑ ภูมิ หนูรู้จัก ๓๑ ภูมิไหม ? น้องเนี่ย,นั่งแล้วเขาเห็นพวกผีปีศาจ แล้วพวกผีปีศาจ เราจะเห็นได้ในนรกภูมิเท่านั้น จิตน้องเขายังตกหล่นอยู่ในนรกภูมิอยู่, ถ้าน้องดับจิตที่เป็นนรภภูมิได้, น้องก็ไม่ต้องเจอเรื่องที่เป็นนรกภูมิอีก, เข้าใจไหม ?

ญ : ก็พยายาม-อย่าไปพูดถึง, คิดถึง

แม่ชี : ใช่, มันอยู่ที่ใจเรา

ญ : คุณแม่คะ, หนูมีเรื่องกลุ้มใจอีกเรื่องหนึ่ง เรื่องธุรกิจ-การค้า, ทำแล้วมันก็ยังไม่ดีขึ้นเพราะว่า เดือนหนึ่งก็มีค่าใช้จ่ายเยอะ, ไม่ทราบว่าเกิดจากกรรมอะไรคะ

แม่ชี : ไม่ได้เกิดจากกรรมอะไร, แต่เกิดจากความไม่มั่นใจ, สถานการณ์ตอนนี้มันเป็นเหมือนกันทุกที่, ของเราถือว่าสวนกระแสนะ,

ญ : สวนกระแสอย่างไรคะ

แม่ชี : มีมากกว่าคนอื่นไง, ระบบหมุนเวียนของงานน่ะ, มันมีมากกว่าคนอื่นที่เขากำลังเป็นกัน เพราะเราเจริญกรรมฐาน, แต่สิ่งที่เป็นกรรมที่เกิดกับเรา, ที่เราต้องต่อสู้กับสิ่งที่ไม่มีตัวตนเนี่ย, มันเป็นนรกภูมิ โยมฟังแล้วโยมยังเข้าใจโยมอยู่ไหม ? (เข้าใจแล้วค่ะ) ถ้าอบายล่ะ, ถ้าอบายนั่งแล้ว, มันก็มีแต่ SEX มีแต่เรื่องลามก

๔. กรรมเกิดจากการได้เงินที่ไม่ถูกต้อง-ขายของหนีภาษี

ญ : หนูยากจะให้แม่ช่วยน่ะค่ะ, สิ่งที่ว่าลูกทำอยู่ทุกวันนี้ทำถูกต้องหรือเปล่า ? ขอให้แม่ชีช่วยชี้แนะหน่อยค่ะ, อยู่กับเพื่อน, กำลังปฏิบัติกันอยู่น่ะค่ะ

แม่ชี : โยมเคยรับจ้างเข้าเวรอะไร ไหม ?

ญ : ไม่มีค่ะ, หนูเป็นหมอนวดแผนโบราณ

แม่ชี : ไม่เคยรับจ้างเข้าเวร, ไม่เคยทำแทนใคร

ญ : อ๋อ ! ไม่มีค่ะ, หนูไม่เคยทำงานอะไร, ตรงไหนเลย,

แม่ชี : แม่ชีเห็นทุกข์ที่รับเงินเขามาแล้ว, ไม่ได้ไปทำตามที่บอก, สามีโยมทำอาชีพอะไร ?

ญ : เป็นช่างเหล็ก, เหล็กดัด, ประตูยืด, เจอกันเพิ่งได้ ๕ ปี แล้วค่ะ, แต่เขาเสียชีวิตแล้ว

แม่ชี : คนที่เสียชีวิตไปแล้ว, เขาทำอะไร ?

ญ : ช่วยค้าขายค่ะ, ขายของหนีภาษีจากปาดังเบซาร์

แม่ชี : นั่นคือกรรม, มันไม่ถูกต้อง, กรรมจากการเข้าเวรของคนอื่น เช่น :- คนนี้มาเข้าเวรแล้วของถึงจะผ่าน คนนี้มาเข้าเวรก็รู้กันว่า คนนี้เข้าเวรก็เอาเงินใส่ในมือเขาๆ ก็ทำให้ของผ่านมาค้าขายได้, โยมเคยรู้สึกว่า โยมทุกข์หนัก

ญ : ก็พยายามแหละค่ะ, เจอคนนี้, คนใหม่น่ะค่ะ, แล้วก็ปฏิบัติธรรมกันอยู่, แต่ลูกไม่ทราบว่าจะถูกต้องหรือเปล่าที่ปฏิบัติกันอยู่, อยากให้แม่ชีช่วยชี้แนะ

แม่ชี : ดีอยู่แล้ว, แต่ว่ากรรมเก่าของสามี, กรรมเก่ามันยังสนับสนุนมาที่ลูกอยู่, มันก็เลยรู้สึกว่า เรามันไม่ได้อย่างใจเรา

ญ : อ๋อ, ใช่ค่ะ

แม่ชี : อะไรก็แล้วแต่ที่มันผิด ก.ม.นะ, ก.ม.เขาเขียนไว้ว่า ห้ามเยี่ยมตอนนี้, ตอน ๕ โมงน่ะ, แล้วเราอยากเข้าไปเยี่ยม, คนที่สมยอม ถ้าคนนี้เขาเป็นพยาบาลเขาเห็นเรารอนาน แล้วสงสารเรา แล้วให้เข้าไปเยี่ยมคนไข้, ถ้าคนไข้ติดเชื้อขึ้นมาพยาบาลรับกรรม ๕๐%, คนเข้าไปเยี่ยมรับกรรม ๕๐%

ญ : แม่ค่ะ, แล้วที่หนูเจ็บล่ะค่ะ, มันพบอุบัติเหตุเมื่อ ๑๐ ปีก่อน, หรือเป็นเพราะอะไรคะ

แม่ชี : เพราะเหล็กทั้งนั้น

ญ : คนนี้เขาทำเกี่ยวกับเหล็กแล้วก็หยุดทำ แล้วไปทำบ่อกุ้ง, แล้วล้มละลายหมด, ที่เขาอยู่กับแฟนเก่าเขาค่ะ,

แม่ชี : นี้มีกรรมกับเหล็ก

ญ : แล้วจะแก้ไขอย่างไรคะ

แม่ชี : เวลาเรานั่ง คือ ที่ผ่านมาเราไม่ต้องไปคิดถึงมัน, เวลาเรานั่งก็ทำใจว่างๆ, อดีตเป็นเรื่องราวของปัจจุบันนะ ทำให้ทุกข์, ทำให้สุข, แต่เราจะไม่นึกถึงอดีตแล้ว, ที่ผ่านมา, นั่งทำใจให้สงบว่า อนาคตเราจะไม่มีเรื่องทุกข์อีกแล้ว

ญ : หนูก็เหนื่อยกับเขา, อยากจะให้เขาอยู่ในทางธรรม, ในผ้าเหลืองค่ะ ไม่ทราบว่าจะมีบุญหรือเปล่าจุดนั้น

แม่ชี : อย่าไปหวังไว้เยอะ, แม่ชีก็ยังบอกใครไม่ได้นะ, ว่าแม่ชีหมดแล้ว, เพราะเลือดเนื้อในกายมันยังพลุ่งพล่านอยู่, วันนี้อาจไม่อยากอะไรเลย, พรุ่งนี้อาจอยากกินน้ำส้ม, อาจอยากอะไรก็ไม่รู้ที่นักปฏิบัติไม่ควรทำ

ญ : พ่อเขาเคยสั่งว่า “ถ้ารวยแล้วอย่าลืมตัว ตอนเขาใกล้จะเสียชีวิต, มันยังไงคะ, ยังแปลปริศนานี้ไม่ได้ค่ะ”

แม่ชี : ไม่ใช่รวยแล้วอย่าลืมตัว, คือ ทุกอย่างมันต้องมีสติทุกอย่างที่แม่ชีบอกโยมว่า “สังขารยังตั้งอยู่เนี่ย, เป็นผู้ปฏิบัติเฉพาะตัว, แม่ชีเองยังบอกใครไม่ได้หรอกว่าแม่ชีหมดตัณหาแล้ว,ตราบใดถ้าสังขารยังตั้งอยู่, ยังไม่ได้ดับสังขาร, ตราบนั้นก็ยังมีตัณหาเกิดขึ้นได้ตลอดไป, ตลอดเวลา, ปัญหาที่จะพูดเรื่องของโยมเพื่อความดังหรือความอะไรก็แล้วแต่, แต่ว่าแม่ชีไม่ดีมีตรงนี้ แม่ชีอยากพูดให้โยมเข้าใจในเรื่องของธรรมะว่า “คนที่จะมาเผยแพร่ธรรมะ ต้องต่อสู้กับสิ่งที่เข้ามา, ต่อสู้ว่าจริงหรือไม่จริง, แม่ชีพูดใช่หรือไม่ใช่, อยากจะมาดู, เห็นแต่ในโทรทัศน์, หน้าม้า-หน้าหมาหรือเปล่า, คือทุกอย่างมันไม่, ถ้าเราไปแลกเปลี่ยนการค้าขายกันเนี่ย, เขาก็ไม่ถามเราว่า “หนีภาษีมาหรือเปล่า, เขาพอใจซื้อ-เขาก็ซื้อ, แต่พอโยมจะทำที่ปฏิบัติธรรม, พอโยมเริ่มต้น, เขาก็คิดแล้ว, รายได้มันมาอย่างไร, รายจ่ายจะไปอย่างไร, นั่นคือกรรมจากการทำผิด ก.ม.

ญ : คุณแม่เขาจะยกที่ดินให้ค่ะ, แต่อยากให้แฟนอยู่ในผ้าเหลือง, แต่ก็ไม่ทราบว่า........

แม่ชี : โอ ! ยังหรอกค่ะ, ตอนที่ยังไม่ยกที่ดินให้, ใจจะเป็นกุศล, จะบวชตลอดชีวิต, นี่แม่ชีพูดถึงตัวแม่ชีเอง, ไม่ได้พูดถึงตัวโยม เดี๋ยวจะเป็นกรรม, ทีนี้พอเวลาที่มันได้อะไรมาแล้ว, อาจอยากอยู่ทางโลกก็ได้, โยมอย่าไปหวังอะไรมาก

ญ : คุณแม่คะ, ขอถามเรื่องลูกหน่อยค่ะ, ลูกชายค่ะ, มีคนเดียว, ไม่ทราบว่าจะให้ไปแก้กรรมอย่างไร, แบบไหน, คะแม่

แม่ชี : แก้ไม่ได้, ลูกได้พึ่งโยม, ลูกโตมาจากการเลี้ยงขายของหนีภาษี ลูกโยมก็ต้องหนีตลอด, ถ้าไม่หนี, ก็จะต้องอยู่ในที่ๆ เขาจำกัดให้อยู่, ต้องทำใจ

ญ : หนูสร้างบ้านให้เขา ๒ หลัง, ไม่เคยได้อยู่, เขาก็ไม่อยู่, ก็ยกให้น้อง, ยกให้ลูก

แม่ชี : เขาได้เงินมาเลี้ยงโยมจากการหนีภาษี, โยมมีที่อยู่-ที่อาศัยไม่ได้หรอก, เพราะโยมต้องหนีตลอด, อยู่ตรงนี้ก็ทุกข์-อยู่ตรงนั้นก็ทุกข์, ชัดเจนไหม ? นี่แหละเกิดแต่กรรม

ตู้ธรรมประจำบ้าน, แผ่นที่ ๔ (๗ เม.ย. ๒๕๕๒)
โดยสรุป (ย่อ) ช. (๑๐ คน)

๑. กรรมเกิดจากการนำเงินพ่อ-แม่ไปใช้จ่ายสุรุ่ยสุร่ายและเป็นต้นเหตุในการทำแท้ง

เป็นเด็กชายสมัยเรียนหนังสือ, ชอบโกหกพ่อ-แม่ ขอเงินไปเที่ยว, สวนเสเฮฮากับเพื่อนวัยรุ่น แล้วอ้างว่า จะใช้เงินในเรื่องเรียน :-เช่น – ค่าหน่วยกิต, ค่าอุปกรณ์การเรียนต่างๆ, ค่าหนังสือแบบเรียน อะไรจิปาถ่ะ, บ้างครั้งเกือบหมื่น

- เคยมีสัมพันธ์กับเพื่อนนร.ญ. จนกระทั่ง ญ.ตั้งครรภ์ ๒ ครั้ง,
- ญ. ไปทำแท้งเอาลูกออก ตั้งแต่ตนเองอายุเพียง ๑๓-๑๔, เป็นเหตุให้จิตของเด็กมาอยู่ที่ตนเอง แล้ว "ไม่สามารถ CONTROL"(ควบคุม) อารมณ์โกรธของตนเองได้, แล้วก็จะมาโวยวายกับพ่อ-แม่,
- จะมีความคิด, การพูดกับพ่อ-แม่ ที่รุนแรง นั่นไม่ใช่ตัวตนของตน, คือเป็นสภาวะธรรมที่เด็กจะเกิดแล้วไม่ได้เกิด, ก็จะเรียกร้องทุกอย่าง, แม่ก็เสียใจมาก,
- มีจิตของเด็กที่จะเกิดแล้วไม่ได้เกิด ๒ คน (ญ. ๑, ช.๑) อยู่ที่ตัวเอง แล้วเวลาที่โมโหพ่อ-แม่โดยที่ไม่มีเหตุผล, มันไม่สามารถควบคุมจิตใจได้, พอเห็นพ่อ-แม่แล้วจะรู้สึกรำคาญ, นอนไป-คิดไว้ในใจว่า "พรุ่งนี้จะไม่เป็นอย่างนี้อีก", กะว่าพรุ่งนี้จะปรับตัวว่า "จะไม่ทำกับพ่อ-แม่อีกแล้ว, แต่พอวันรุ่งขึ้นก็เป็นเหมือนเดิมอีก"
- รู้สึกว่า พ่อจะเป็นห่วงมาก, เพราะมันมีจิตของหลาน ๒ คน, ที่ ญ.เขาไปทำแท้ง, นี่มันเกิดจากลูกของตน, พ่อก็จะรู้สึกว่าจะมีความห่วงใยต่อลูก ช.มาก, เพราะกลัวว่า ลูกจะรับผิดขอบชีวิตตัวเองไม่ได้, กลัวว่าจะไปทำร้ายคนอื่น, เหตุจากที่มีกรรมเรื่องทำแท้ง แม่ชี แนะนำให้พ่อ-แม่ อโหสิให้ลูก, แล้วให้ไปถวายสังฆทานด้วยอาหารสด, ผ้าไตรจีวร, ให้ลูกชายอุทิศให้จิตตนเอง, เพราะจิตตนเองตกหล่นอยู่ในนรกภูมิ-อบายภูมิ, เพราะว่ามันจะมีแต่ความคิดที่ปรับจูนไม่ติด (ให้ไปถวายสังฆทานที่บริเวณองค์พระปฐมเจดีย์ จว.นฐ.), คนอื่นตนเองสามารถปฏิบัติต่อเขาได้ดีมาก, ให้ตั้งจิตอุทิศ-อธิษฐานว่า "ขอบุญนี้จงสำเร็จแก่บิดา-มารดาผู้มีชีวิต, และขอจงสำเร็จแก่ข้าพเจ้า (ระบุชื่อ-นามสกุลด้วย) ขอจิตดวงนี้ที่เป็นอกุศล อย่าเกิด-อย่ามีแก่ข้าพเจ้าอีก, มันก็จะทำให้เราดีขึ้น, ทำบุญกับคนไม่มีศีล ๑๐๐ ครั้ง, ไม่เหมือนทำกับคนมีศีลครั้งเดียวนะ, ถวายสังฆทานเสร็จแล้วค่อยอโหสิกรรมนะ, ถวายสังฆทานเสร็จก็ให้พระเป็นพยานว่า เราขอโหสิกรรม
- ส่วนหนึ่ง เกิดจากกรรมที่เราไปขอเงินพ่อ-แม่ใช้ในระหว่างเรียน, แต่เราไม่ได้นำไปใช้ใน

เรื่องเรียน, กลับนำไปใช้ในเรื่องเที่ยวเตร่, สวนเสเฮฮากับเพื่อนเลยทำให้เวลาทำงานเราต้องทำงานหนักกว่าคนอื่น, แต่ถูกชักเงินจากเราไปเป็นส่วนแบ่งให้คนอื่น, นอกจากนี้เราเอาความรู้ที่เรามี ไปทำให้เพื่อนทุจริตในการสอบ, เคลียร์ไหมคะ, ฉะนั้น ต้องบอกลูกหลานว่า "อย่าลอกข้อสอบเพื่อน" และ "อย่าให้เพื่อนลอกข้อสอบเรา" มิฉะนั้นจะมีปัญหาตอนสอบเข้าทำงานและตอนทำงาน, คนเรารับกรรมตั้งแต่ ๗ ขวบ, ห้ามคิดว่า ทำดีแล้วไม่ได้ดี, ให้มาเจริญกรรมฐานในวันเสาร์ (วันเดียว)

- พ่อ-แม่ ต้องคิดดีต่อลูก, อวยพรให้ลูก, อย่าไปคิดด่าว่า, สาปแช่งลูก, เพราะจะเป็นไปตามปาก-ตามความคิด
- แค่เราเป็นคนดี, ไม่เถียงพ่อ-แม่ ก็เป็นบุญแก่ตัวแล้ว กรรมของคนเป็นพ่อก็คือ เคยฝากส่งของให้คนอื่นนำไปต่างประเทศอยู่บ่อยๆ โดยไม่ได้ลงทะเบียน, ไม่เสียค่าใช้จ่าย, พอมาบั้นปลาย, เลยทำให้มีความรู้สึกว่า "หนักบ่า-หนักตัว", อยู่ตลอดเวลา, ถ้าจะตอบแทนบุญคุณ พ่อ-แม่ ต้องปฏิบัติกรรมฐาน จึงจะให้ผลคุ้มค่าดีที่สุด (คุณแม่ดีเกิดมาเพราะบุญ, แต่ลำบากใจเพราะคำพูดของลูก)

๒. กรรมเกิดจากการล่วงเกินบุรพมหากษัตริย์ (ร.๕)

ช : อยากจะถาม ๒ ข้อ

๑. อยากมีสุขภาพดี

๒. อยากได้งานราชการ-ธุรกิจส่วนตัว, เป็นไปด้วยความเรียบร้อยครับ

แม่ชี : โยมเคยรับใช้พระมหากษัตริย์ไทยพระองค์หนึ่ง, แต่โยมมีกรรมกับท่าน, เรื่องความคิด-การออก ก.ม.,ที่บ้านมีรูป ร.๕ เยอะไหม ?

ช : เยอะครับ

แม่ชี : กี่องค์

ช : นับไม่ถ้วนเลยครับ

แม่ชี : ทำไมโยมเลือกแต่ ร. ๕ ล่ะ

ช : ผมนับถือบุรพกษัตริย์ที่กู้ชาติ-แผ่นดิน, มีสมเด็จพระนเรศวรมหาราช, พระเจ้าตากสินมหาราช, และ ร.๕ (รวม ๓ พระองค์)

แม่ชี : โยมมีกรรมกับการเลิกทาสของท่าน แล้วโยมเอารูปท่านมาบูชาไว้, โยมไม่เคยกล่าวคำขอขมา-อโหสิกรรมเลย, โยมขอแต่พร, ขอให้โยมได้รับใช้ประเทศชาติ, โยมก็จะไม่ได้สมดั่งที่ใจโยมหวังเลย, บริวารโยมเป็นกรรมทั้งนั้น, โยมไว้ใจใครไม่ได้เลย, เผลอทีไรจะหาเรื่องกลั่นแกล้งตลอด

ช :	เผลอมันก็เอาเรื่องทุกที

แม่ชี :	เพราะว่าใจโยมไม่ปรารถในสิ่งที่ท่านออก ก.ม.มา, ใจโยมไปปรารภว่า "เขาเป็นทาสกันมาตั้งนานแล้ว, อยู่ๆ จะมาเลิกทาส, ก.ม.ที่ท่านออกมาเนี่ย, ท่านไปประพาสยุโรป, พอท่านไปประพาสยุโรปแล้วท่านเห็นความเป็น ปชต. ท่านก็เลยนำกลับมาใช้ในบ้านเมืองเราว่า "การเลิกทาส, ชนชั้นของทาสเนี่ย, มันไม่น่าจะมี", แต่โยมมีทาสประมาณ ๒๐๐ น่ะ, ถ้าเลิกใครจะทำนาให้โยม, ถ้าเลิกใครจะทำงานให้โยม, โยมก็รู้สึกว่า "โยมกลัดกลุ้มใจกับเรื่องการเลิกทาสมาก", โยมยังไม่ได้ใช้กรรมในชาตินั้น, โยมมาใช้กรรมในชาตินี้, โยมมีบริวารกี่คน ก็คอยตีหลังโยมตลอด

ช :	ขมากรรมอย่างไรครับ แม่

แม่ชี :	ก็กราบท่าน, โยมให้ใครทำพานพุ่ม, ใช้หมากทั้งลูก, หมากผ่า-แกะให้เป็นลูกๆ, ให้ลูกมันเสมอกัน, โยมซื้อพานพุ่มที่มันเป็นโฟม โยมอย่าซื้อลูกใหญ่, ถ้าซื้อลูกใหญ่ต้องใช้หมากเยอะ, ซื้อลูกพอที่จะเอาหมากกดลงไป, ใช้เข็มหมุด, กดลงไป, ทำด้วยตนเอง, ทีนี้หมากต้องซื้อมาเยอะ เพราะจะต้องผ่า และตัดให้มันเสมอกัน, ให้ลูกมันเท่าๆ กัน, แล้วโยมตั้งไว้ที่ข้างหน้าท่าน, แกะหมากเอาเนื้อข้างในทำ, พอทำเป็นพุ่มเสร็จ, ก็เอาพุ่มมาอธิษฐานๆ ที่ละพุ่ม, อธิษฐานพุ่มแรก-ก.ม. ที่ท่านใช้ในแผ่นดินท่าน, ถ้าข้าพเจ้าเคยล่วงเกินด้วยกายกรรม, วจีกรรม, มโนกรรม, ขอให้ท่านจงรับรู้ว่า "ข้าพเจ้ามาเกิดใหม่แล้ว, กรรมใดที่เคยคิดไว้, ทำไว้, ในอดีต ข้าพเจ้าขออโหสิกรรม", เสร็จแล้ววางไว้, อธิษฐานพุ่มที่ ๒ ว่า, "บุญ-กุศลใดที่ข้าพเจ้าเคยสั่งสมไว้ตั้งแต่อดีตชาติจนปัจจุบัน, ขอบุญ-กุศลนั้นจงส่งผลให้ข้าพเจ้าได้รับใช้แผ่นดินตลอดอายุขัย", แล้ววางไว้, โยมเป็นอะไรในช่องปากหรือเปล่า, ปากเปื่อยบ่อยไหม ?

ช :	บางทีร้อนในครับ

แม่ชี :	อาการที่ปากเปื่อยเกิดจากการที่เคยว่าท่านที่กินหมาก

๓. *กรรมเกิดจากมโนกรรม ว่า-คิดคนอื่นในปัจจุบัน-เคยรับอามิสสินจ้างในอดีตที่ไม่ถูกต้อง*

ญ :

แม่ชี :	คนนี้มีกรรมกับเกย์นี่, โยมเห็น ช.หน้าตาดีๆ, สูงใหญ่, โยมคิดไหมว่า "เขาเป็นเกย์",

ญ :	คิดค่ะ, บางครั้ง

แม่ชี : คิดว่า, เสียดายนะ, หน้าตาก็หล่อ, เสียดายเป็นเกย์ไปฉิบ

ญ : ใช่ค่ะ

แม่ชี : ลูกโยมก็จะไม่เป็น ญ. แล้ว, เราคิดไว้อย่างไร, มันส่งผลมาที่ลูกเรา เพราะมันไม่ใช่เรื่องของเรา, โยมเห็น ญ. กับ ช. อยู่ด้วยกัน, โดยที่ไม่ใช่สามี-ภรรยากันแล้ว โยมไปเห็นโดยบังเอิญ, โยมรู้สึกตกใจไหมว่า "เขานอกใจกัน", ตกใจไหม ?

ญ : ค่ะ

แม่ชี : โยมคิดอย่างไร, จะไปบอกเพื่อน, โยมบอกไหม "

ญ : ไม่บอกค่ะ

แม่ชี : โยมระทึกใจไหม ? ที่ไปรู้เรื่องลับเขา

ญ : ก็เก็บไว้ในใจ

แม่ชี : ระทึกใจไหมคะ, แล้วเวลาเห็นเขาปฏิบัติกับครอบครัวเขา, แล้วโยมคิดอย่างไร ? มันเป็นสัญชาตญาณของคนน่ะ, พอเห็นเรื่องไม่ถูกต้อง, มันก็รู้สึกอคติ ใช่ไหมคะ, พออคติไว้อย่างไร, มันก็ส่งผลมาที่ครอบครัวเรา เป็นแบบนั้นเหมือนกัน, โยม, ลังเลสงสัยในตัวสามีเหมือนกัน, เพราะโยมไปเห็นเรื่องของครอบครัวอื่นเข้า, โยมทุกข์เรื่องครอบครัวไหม ?

ญ : ทุกข์ ค่ะ

แม่ชี : ทุกข์ว่า ตอนนี้เขาอยู่ไหน ?

ญ : เสียชีวิตไปแล้วค่ะ

แม่ชี : นานเท่าไร

ญ : ๓ ปีค่ะ, เป็นโรคหัวใจ, จะทำอะไร ก็ไม่ประสพความสำเร็จ

แม่ชี : โยมเคยเป็นเจ้านาย, เหมือนกับเมียทูต, จนท.ติดต่อ-ประสานงานระหว่างประเทศ คือสามีเป็นเหมือนทูตต่างประเทศ, เราเป็นภรรยา, ความจริงก็ไม่มีหน้าที่อะไรหรอก, นอกจากติดตาม แต่ก็มี คนมาขอความช่วยเหลือ, นี่ในอดีตชาติ, โดยขอผ่านโยมและให้อามิสสินจ้างโยมเพื่อให้เขาผ่านแดนไป, โยมเคยไปอยู่ ตปท. มาบ้างหรือเปล่า ?

ญ : ไปอยู่มาแล้วเกือบ ๕ ปี

แม่ชี : เป็นคนของประเทศนั้นไปแล้วหรือยัง ?

ญ : ยังไม่เป็นค่ะ

แม่ชี : ไปขอเพื่อเป็นคนในประเทศเขาแล้วหรือยัง

ญ : ไม่ได้ไปขอ, มีวีซ่าอยู่ค่ะ

แมชี : มีวีซ่าอยู่ได้เท่าไร่ ?

ญ : อยู่ได้ ๓ เดือน, แต่หนีวีซ่าอยู่เกือน ๕ ปี

แม่ชี : โยมรับกรรมจากอดีตที่โยมเคยให้คนผ่าน โดยรับอามิสสินจ้าง, นี่เป็นกรรมจากสมัยเป็นเมียทูตในอดีต, โดยที่ทำไม่ถูกต้อง, จึงต้องหลบๆ ซ่อนๆ อยู่ใน ตปท.

ญ : ตอนนี้ได้รับใบอนุญาต เป็นคนสัญชาติอเมริกันด้วย, ไทยด้วย, คือเป็นคน ๒ สัญชาติน่ะ

แม่ชี : โยมต้องเลือกแล้วล่ะว่า จะใช้บัตร (สัญชาติ) ของประเทศไหน, ให้เลือกเพียงใบเดียว (ประเทศเดียว), หน้าตาไม่ได้บ่งบอกเลยนะว่า “เคยอยู่ตปท. โดยเฉพาะอเมริกา” มิฉะนั้นแล้วจะทำอะไรไม่ขึ้น, ถ้ายังใช้บัตร ๒ ประเทศ

๔. กรรมเกิดจากการตีกบในเขตอภัยทาน

แม่ชี : โยมตีกบตอนอายุเท่าไร ?

ช : ประมาณ ๗-๘ ขวบ

แม่ชี : มีเมียกี่คน, จำไม่ได้, คนสุดท้ายคนที่เท่าไร่, ก็จำไม่ได้, อาการที่เมียโยมชักเนี่ย, เกิดจากอาการที่โยมตีกบไว้, มันส่งผลมาที่เขา, โยมทุกข์ใช่ไหม ?

ช : ใช่ครับ

แม่ชี : โยมทุกข์ที่เห็นความทรมานของเขา, โยมตีกบมันชัก, แล้วโยมใส่ตะข้อง

ช : บ่อยครับ, ตอนหนุ่มๆ, มีภรรยาแล้ว ก็ยังไปตีกบอยู่, เวลาฝนตกก็จะออกไปตีกบ, มันจะชักแล้วจับใส่ตะข้อง

แม่ชี : กบมันชัก เหมือนเมียโยมไหม

ช : ใช่ๆ ครับ

แม่ชี : ทีนี้ เวลาเขาชัก โยมเอาไม้ตีเลย

ช : อ๋อ, เอาไม้ตีเลย

แม่ชี : โยมเตรียมไม้ไว้ ถามว่า โยมตีกบมันบาปไหม, การตีกบนำมาเป็นอาหารเลี้ยงชีพ, แต่กบที่ไปตีเนี่ย, มันเป็นกบในเขตอภัยทานในช่วงอายุ ๑๓ ปี

ช : เวลาฝนตก, จะมีกบเยอะ, จะตีกบอยู่เรื่อยๆ

แม่ชี : โยมมีมีทั้งบุญและกรรมกับกบเยอะ, เวลาไปไหนก็มักจะเจอแต่กบ, ทีนี้กบที่โยมตีเนี่ย, เป็นกบจำศีลอยู่, มันก็เลยมาเป็นทายาทกรรมที่ภรรยาโยม, เวลาโยมโดนตัวหน่อย, เขาก็จะชักแด่กๆ ๆๆ,

ช : ใช่ครับ

แม่ชี : โยมอย่าไปคิดอะไรต่อเขา, ถ้าโยมอยากจะไปนอนกับเขาๆ ก็จะชักแด่กๆ ทุกคราวไปแบบไม่มีเหตุผลเลย, หาไม้ไว้, ไม่มีสาเหตุค่ะ เพราะมันเป็นกรรม ?

ช : ผมเคยถวายไม้แด่พระเพื่อสร้างศาลาปฏิบัติธรรมหรือแล้วแต่พระท่านจะเอาไปทำอะไรก็ได้ (จากการฟังเทศน์จากพระ) เพื่อเป็นการแก้กรรมที่เกิดกับภรรยา

แม่ชี : เป็นบุญของโยมๆ ได้แก้กรรมถูกต้องแล้ว

๕. กรรมเกิดจากการนำสุนัขไปฝากให้แม่ช่วยเลี้ยง

ญ : เคยเอาสุนัขไปให้แม่เลี้ยงให้ เลยเป็นกรรมทำให้ลูกเป็นโรคหอบ, แล้ว แม่ชอบจับเห็บหมาแช่น้ำมันพืช, กรรมเลยส่งผลให้เนื้อตัวชา, ไม่มีแรง, ปวดเมื่อยอยู่เสมอ, ในวัยเด็กชอบหยิบเงินโดยไม่บอก, เป็นเหตุให้บริวารเผลอไม่ได้, จะลัก-ขโมยของเรา, เป็นคนขี้หึง, ชอบสงสัยว่า สามีจะมีเมียน้อย, ทั้งที่สามีเป็นคนดีเลย ทำให้ตนเองทุกข์เพราะคิดเอง-ทุกข์เอง แม่ชีแนะนำให้ไปกราบขอขมาสามี !

๖. กรรมเกิดจากการทรมานเชลยในอดีต

ช : อดีตชาติเกิดเป็นทหารไทย, ในสมัยที่ไทยเคยรบกันเพื่อนบ้าน (พม่า, เขมร, ลาว) แล้วตนเองทำกรรมกับเชลยไว้เยอะ, เลยเป็นเหตุให้คิดช้าไปทุกเรื่อง

๗. กรรมเกิดจากการให้เพื่อนลอกข้อสอบและเถียงแม่

ญ : (เด็กสาว) ต้องสัญญากับแม่ชีว่า "จะต้องไม่ให้เพื่อนลอกข้อสอบ", มิฉะนั้น จะมีปัญหาตอนทำงาน, สามารถสอบ Entrance ติด, และมีกรรมเพราะเถียงเก่ง (เถียงแม่)

๘. กรรมเกิดจากเหตุปัจจัยในปัจจุบัน

ญ : ค้าขายไม่ดี, ขายอะไรก็เจ๊งหมด, (ขายเสื้อผ้า, ชุดนอน ฯลฯ) แม่ชีแนะให้ไปเรียนแพทย์แผนโบราณวัดโพธิ์, อนาคตจะไปมีชื่อเสียงอยู่ต่างประเทศและร่ำรวย, ลูกสาว จะมีคนมาติดต่อไปเป็นดารา, ห้ามยืมเงินมาผ่อนรถเด็ดขาด ส่วนคุณแม่ที่มีปัญหาเรื่องสุขภาพเป็นเพราะคลอดลูกแล้วอยู่ไฟไม่ครบวัน, ทำให้สุขภาพ-ร่างกายมีปัญหา-เป็นภูมิแพ้ตลอด ไม่ใช่กรรมเก่า, มีทุกข์กับลูกตลอด ครอบครัวน่ารัก, เขาไม่ค่อยทุกข์อะไร,

๙. กรรมเกิดจากใส่ร้ายคนอื่นด้วยการเขียนบัตรสนเท่ห์

ญ : มีปัญหาเรื่องการทำงาน, ทำงานที่ไหน ก็จะถูกกลั่นแกล้งตลอด, แม่ชีบอกว่า "สาเหตุเป็นเพราะเคยเขียนบัตรสนเท่ห์, (ที่ไม่เป็นจริง) แกล้งคนอื่นตลอด, ถ้าเขียนบัตรสนเท่ห์ ที่ไม่เป็นจริง แล้วคนที่ถูกเขียนถึงถูกสอบสวน, คนเขียนจะต้องรับกรรม ๓๐ เท่า", "สมัยเป็นนักเรียนชอบเขียนบันทึกเรื่องไม่จริงไว้, เช่น : -ชอบบันทึกเรื่องพ่อ-แม่, ครู-อาจารย์, กรรมเลยส่งผลทำให้มีปัญหาตอนทำงานอดีตเคยบวชชีตอนอายุ ๖๐ แล้วนั่งสมาธิได้ฌาน ๔ ทำให้เห็นโอปปาติกวิญญาณตลอด", ฌานเลยติดตัวมาในชาตินี้ ทำให้เห็นวิญญาณอยู่เรื่อยๆ, ต้องแก้ไขด้วยการปฏิบัติธรรมในวันเสาร์-อาทิตย์ ประมาณ ๗๐ ครั้ง เวลาไปบวช-ปฏิบัติที่วัด ก็มักจะไปว่าพระ –ชี เลยทำให้เป็นกรรม

๑๐. กรรมเกิดจากการตีเสมอพ่อ-แม่

ญ : เคยเอาเสื้อพ่อ-แม่มาใส่, ถือว่าตีเสมอพ่อ-แม่, ทำให้เป็นกรรม, ชีวิตจะไม่ดีทั้งชีวิต, ไปไหนก็จะไม่ได้รับความเคารพ-นับถือจากใคร

■ ■ ■ ■ ■

บทสรุป

อานิสงส์จากการศึกษา-วิเคราะห์ เรื่อง "กฎแห่งกรรม"

ตามแนวทางของ คุณแม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม

๑. โดยหลักการ

๑.๑ ทำให้เกิดศรัทธา, มีความเชื่อมั่นยิ่งขึ้นในพุทธจริยธรรม เพื่อชีวิตที่ดีงาม

๑.๒ ทำให้ต้องสำรวจตนเองทุกวันว่า วันนี้เรามีศีล ๕ ครบถ้วนบริบูรณ์ดีหรือเปล่าและก่อนนอนเราจะต้องสมาทานศีล ๕ สวดมนต์-ไหว้พระ ให้เป็นกิจวัตรประจำวันเหมือนการรับประทานอาหารทุกวัน คือทำให้มีโอกาสสอน-อบรมตนเองได้ทุกวันนั่นเอง เพราะเป็นพื้นฐาน (รากแก้ว) ของชีวิตที่มั่นคง

๑.๓ ทำให้มีความระงับ, ยับยั้ง, ชั่งใจ ในการที่จะทำสิ่งที่ไม่ถูกต้อง (เป็นแนวกันชน) และเป็นการฉีดวัคซีนทางศีลธรรมป้องกันภัยชีวิตได้เป็นอย่างดี-มีคุณภาพ

๑.๔ ทำให้มีความรู้สึกเกรงกลัวต่อผลของกรรมชั่ว ที่จะเกิดขึ้นทั้งชาติปัจจุบัน-อนาคต

๑.๕ ทำให้เข้าใจกระบวนการให้ผลของกรรมได้ละเอียดลึกซึ่ง ยิ่งขึ้นอย่างคาดไม่ถึง

๑.๖ ควรมีการเสียสละ-เอื้อเฟื้อ-เผื่อแผ่และเมตตาแก่เพื่อนมนุษย์-สรรพสัตว์ทั้งปวง ตลอดจนสัมมาชีพ-อุปกรณ์เครื่องมือหาเลี้ยงชีวิตในทุกกรณี เพื่อเป็นทุนเสบียงใบเบิกทาง และร่มเงาในการดำเนินชีวิตให้มีคุณค่า-ก้าวหน้ายิ่งๆ ขึ้นไป จนกว่าจะถึงเป้าหมายที่อยู่เบื้องหลังชีวิต

๑.๗ ควรศึกษาเรื่องของชีวิต, เวลา ให้ถ่องแท้-ให้เข้าใจ อย่างถูกต้อง ด้วยการบำเพ็ญทาน-ศีล-สมาธิภาวนา อย่างต่อเนื่อง

ฯลฯ

๒. โดยเนื้อแท้-เนื้อหาของความเป็นจริง

๒.๑ ทำให้ได้รับความรู้ที่ไม่มีในตำรา เป็นความรู้-ประสบการณ์ตรงจากการปฏิบัติธรรม

๒.๒ ทำให้เข้าใจได้ว่า "ทำไมวิถีชีวิตบางคนจึงมีความสมหวังมากกว่าความผิดหวัง" บางคนมีแต่ความผิดหวังและอุปสรรค์ต่างๆ นานาอยู่เสมอ ทำไมบางคนจึงไม่ก้าวหน้าเท่าที่ควรแล้วบางคนกำลังก้าวหน้าอยู่ดีๆ แล้ว ต้องหยุดอยู่กับที่ ในที่สุดก็ล้มเหลว หรือบางคนเริ่มต้นชีวิตจากจุดลบศูนย์ แต่ทำไมในระยะเวลาไม่นาน จึงประสบความสำเร็จ-ก้าวหน้า-มั่นคงขึ้นโดยลำดับ หรือบางคนร่ำรวยทรัพย์สินเงินทอง แต่ชีวิตประจำวันกลับไม่มีความสุข บางคนพอมี-พอกิน-พอใช้ แต่ชีวิตกลับมีความสุขมากกว่าคนรวย ดังนี้เป็นต้น

๒.๓ ส่วนมาก เราก็ไม่เข้าใจความเป็นไปในลักษณะต่างๆ ของชีวิต กล่าวคือ เราไม่สามารถหาคำตอบได้ว่าทำไมวิถีชีวิตจึงเป็นไปแบบนั้น ทั้งที่ความเป็นจริงแล้ว ตามหลักพระพุทธศาสนา สรรพสิ่งล้วนมีเหตุเป็นแดนเกิดทั้งนั้น ทำให้ปรากฏผลไปในลักษณะต่างๆ ไม่มีเรื่องเหตุบังเอิญใดๆ ทั้งสิ้น ที่เราคิดกันว่าเป็นเรื่องบังเอิญนั้น เป็นเพราะเราไม่เข้าใจและเข้าไม่ถึงความจริงของปรากฏการณ์

๒.๔ ทำให้เข้าใจถึงศัพท์บาลีคำหนึ่งที่ว่า "อนมตคฺเค หมายถึง ในสังสารวัฏฏ์ อันยาวไกล ที่ไม่มีใครรู้ได้ว่า มีแหล่งกำเนิดของชีวิตมาจากที่ใด จุดใด แล้วจะไปสิ้นสุดลง เมื่อไร จุดไหน" ได้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น เหมือนกับที่ไม่มีใครรู้ได้ว่า เมล็ดข้าวเม็ดแรก เกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อไร หรือ น้ำหยาดหยดแรกเกิดขึ้นเมื่อไหร่ เพียงแต่รู้ว่า เมล็ดข้าวหรือน้ำมีสารประกอบอะไรบ้าง เท่านั้น ในลักษณะเดียวกันกับชีวิต ก็จะรู้ได้ว่ามีส่วนประกอบอะไรบ้าง น้ำมีส่วนประกอบอะไรบ้าง อย่างนี้เป็นต้น

๒.๕ ทำให้รู้ว่าที่จริงแล้ว ผลกรรมของชีวิตในปัจจุบัน เกิดสืบเนื่องมาจากเหตุของกรรมในชาติปัจจุบันถึง 80% จากอดีตชาติเพียง 20% เท่านั้น ถ้าเราสร้างเหตุปัจจุบันให้ดีตั้งแต่เด็ก เราก็ย่อมได้รับผลกรรมที่ดียิ่งขึ้นในภพนี้-ชาตินี้แน่นอน

๒.๖ ศีล ๕ นั้น มีความหมายที่ลึกซึ้ง-ละเอียดลออมากกว่าความหมายตามตัวอักษรที่เรียกว่า ความหมายระหว่างบรรทัด มากมายนัก ทุกคนจะต้องทำความเข้าใจให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

๒.๗ ทำให้เข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นถึงความหมาย-คุณค่าของการแผ่เมตตา ความเมตตาธรรมที่ชาวพุทธทุกคนจะต้องฝึกฝนให้เข้าใจ-ให้ทราบซึ้งถึงพระพุทธวจนะที่ตรัสว่า เมตฺตญฺจ สพฺพโลกสฺมึ มานสมฺภาวเย อปริมาณํ ฯลฯ และในทางตรงกันข้าม จะต้องเข้าใจถึงผลร้าย-ผลเสีย ของความอาฆาตพยาบาทว่า จะให้โทษทุกข์ทั้งชาติปัจจุบันและข้ามภพ-ชาติได้ด้วย แล้วจะมีผลร้ายแก่ชีวิตตนเองสืบเนื่องไปยังภพ-ชาติ ต่อๆ ไปอีกต่างหากด้วย

ก็นับว่าเป็นบุญหรือโชคของคนไทย ที่มีบุคลากรที่มีคุณค่าและความสามารถอย่างคุณแม่ชีทศพร เทวาพิทักษ์ธรรม แล้วท่านยังได้มีจิตเมตตาอย่างสูงส่ง สละเวลามาชี้แนะบอกแนวทางทั้งการแสดงธรรมด้วยการพูด-ชี้แจงและถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษร ให้คนได้เข้าใจและเข้าถึงธรรมะได้อย่างลึกซึ้ง ทำให้คนไทยผู้ใฝ่ธรรมได้มีโอกาสบำเพ็ญทาน, ศีล, ภาวนา ได้อย่างมั่นใจและมีศรัทธาในพระรัตนตรัยอย่างแนบแน่นยิ่งขึ้น

ภาษาพูด-ภาษาเขียน ของคุณแม่ชีนั้น เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย-ชัดเจน ไม่ต้องอธิบายขยายความอะไร สามารถฟังแล้ว เข้าใจได้ในทันที บางทีก็มีมุขตลกขำขันประปนอยู่ด้วย, ไม่ใช่ภาษาของนักวิชาการหรือเป็นวาทกรรม แต่เป็นภาษาที่สื่อถึงธรรมจากใจถึงใจ จึงทำให้ผู้ที่ได้มีโอกาสฟังการบรรยายธรรมหรืออ่านหนังสือของท่าน ได้หันมาสนใจปฏิบัติธรรมกันอย่างแพร่หลายมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าเองเมื่อได้มีโอกาสได้ฟัง-อ่านหนังสือทุกเล่มของแม่ชีและเคยเชิญไปบรรยายในหน่วยทหาร ๔ ครั้งด้วยกัน ทุกครั้งก็ตื่นเต้นในเบื้องต้น เร้าใจในท่ามกลางและประทับใจในที่สุด เพราะคำบรรยายของท่าน ฟังแล้วทำให้ข้าพเจ้าและผู้ฟังส่วนใหญ่สามารถเปลี่ยนความรู้สึกนึกคิดได้ เมื่อเปลี่ยนความรู้สึกได้ก็ทำให้สามารถเปลี่ยนพฤติกรรม โลกทัศน์ มุมมองชีวิตบนพื้นฐานของพุทธจริยธรรมได้ลึกซึ้ง-ชัดเจนยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าเองนั้นได้ติดตามผลงานการเผยแพร่ธรรมของท่านมาโดยตลอด นับตั้งแต่ครั้งแรกที่ได้เปิดทีวีเห็นท่านบรรยาย-ตอบคำถามผู้ฟังทางโทรศัพท์ได้ตรงประเด็นอย่างชัดเจน และน่าทึ่งในคืนวันเสาร์ พอรุ่งเช้าวันอาทิตย์ ข้าพเจ้าและภรรยาก็เดินทางไปพบ-ฟังท่านบรรยายธรรม ณ วัดพิชัยญาติการาม ทันที ก็ได้รับความประทับใจกลับมา ต่อมาไม่นานก็ได้เรียนเชิญท่านไปบรรยายในหน่วยทหารมาโดยลำดับ (๒ หน่วยๆ ละ ๒ ครั้ง)

เมื่อทราบว่า ทางวัดและแม่ชีได้จัดทำแผ่น CD บันทึกการบรรยายไว้ ข้าพเจ้าก็ได้จัดซื้อ-จัดหา มาเปิดดู และได้บันทึกถอดเทปไว้ชนิดทุกเนื้อถ้อยกระทงความที่ท่านได้บรรยาย-ตอบคำถาม แล้วนำมาอ่านดูใหม่ เพื่อศึกษารายละเอียดต่างๆ ให้ลึกซึ้ง-รอบด้านยิ่งขึ้น ก็รู้สึกว่าอ่านแล้วไม่เคยเบื่อ สามารถอ่านได้เสมอเมื่อมีเวลาว่าง เพราะอ่านใหม่แต่ละครั้งก็เหมือนกับเป็นการอ่านใจ-อ่านชีวิตตนเองไปด้วย และเป็นการจัดระเบียบความคิดของตนเองให้มีสมาธิยิ่งขึ้น ต่อมา, ครั้งหนึ่ง ได้มีโอกาสไปกราบนมัสการพระอาจารย์ปรีชา ธนวฑฒโก (พระครูบรรพตพัฒนคุณ) เจ้าอาวาสวัดเขาอิติสุคโต อ.หัวหิน จว.ประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งเป็นพระอาจารย์ที่สอนกรรมฐานแม่ชีทศพร แล้วเจอแม่ชีพอดี ก็เลยกราบเรียนให้ท่านทราบว่าได้บันทึก-ถอดเทปคำบรรยายของแม่ชีไว้ได้เล่มหนึ่ง ท่านก็บอกว่าขอให้แม่ชีเล่มหนึ่งซิ ทำให้ข้าพเจ้าดีใจมาก จึงได้นำไปมอบให้ท่านไว้ ๑ เล่ม (เล่มแรก) แต่ยังไม่มีโอกาสได้สนทนากับท่าน เพราะในวันที่นำไปมอบให้นั้น ท่านป่วยและกำลังพักผ่อนอยู่ จึงได้ฝากเจ้าหน้าที่หน้าห้องไว้

ต่อมา เมื่อได้เจอผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือก็ได้เล่าเรื่องนี้ให้ฟัง ท่านบอกว่า ไม่ควรจะเก็บไว้อ่านคนเดียว ควรจะพิมพ์เผยแพร่เพื่อให้ผู้สนใจได้อ่านด้วย จะเป็นประโยชน์มากมายทั้งประโยชน์ตนและผู้อื่น ข้าพเจ้าเห็นดีด้วย จึงได้บอกพวกพ้องเพื่อจักได้บำเพ็ญกุศลร่วมกันในการเผยแพร่เป็นธรรมวิทยาทาน ก็ขอขอบพระคุณในความเอื้อเฟื้อที่ พล.ท.สุวินัย นิภาวรรณ อดีตผู้บังคับบัญชาได้กรุณาให้เกียรติเขียนคำนิยมให้ และอาจารย์มานะ กลิ่นเนียม ที่ได้ติดต่อประสานงานกับโรงพิมพ์ ตลอดจนช่วยเป็นภาระด้านธุรการให้ทุกอย่าง เป็นอย่างดียิ่ง (รวมทั้งๆ ๒ ท่าน ยังได้ช่วยบอกญาติสนิท-มิตรสหายร่วมบริจาคด้วย) และขอขอบพระคุณท่านผู้ร่วมบริจาค (รายชื่ออยู่ปกหลังด้านใน) ทุกท่านที่ได้เห็นคุณค่า-ประโยชน์ ในการเผยแพร่พระสัทธรรมให้แพร่หลายยิ่งๆ ขึ้น ไปโดยลำดับ อันจะเป็นประโยชน์ในการก่อให้เกิดสันติสุขแก่สังคมโดยส่วนรวมตลอดไป

พ.ท. เฉลิม ยิ้มสมบูรณ์

พ.ท.เฉลิม ยิ้มสมบูรณ์

อนุศาสนาจารย์กองพลทหารราบที่ ๑๑

ค่ายสมเด็จพระนั่งเกล้า อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา

คณะผู้สนับสนุนในการจัดพิมพ์

๑.	คุณนันทิยา	แสงโสภาพรรณ	๑๐,๐๐๐ บาท
๒.	คุณจรินทร์	ธัญญูเศรษฐ์	๖,๐๐๐ บาท
๓.	คุณธนพร	วิสุทธิชัยมงคล	๓,๐๐๐ บาท
๔.	คุณไชยา	สิทธิเจริญพร	๒,๕๐๐ บาท
๕.	คุณเดชาวุฐ	ธีรภัทรไพศาล	๒,๕๐๐ บาท
๖.	คุณรัชฎาภรณ์	เบญจวัฒนานนท์	๒,๕๐๐ บาท
๗.	คุณชุมพล คุณศิริพรรณ	ยอดเจริญ	๒,๕๐๐ บาท
๘.	พล.ท.สุวินัย	นิภาวรรณ	๑,๒๕๐ บาท
๙.	คุณวราภรณ์		๑,๒๕๐ บาท
๑๐.	คุณวิยุทธ	แก้วเกตุ	๑,๒๕๐ บาท
๑๑.	คุณประภัสสร	เดชพิทักษ์	๑,๒๕๐ บาท
๑๒.	คุณสมบูรณ์ คุณปราณี	ขำพุ่มพงษ์	๑,๒๕๐ บาท
๑๓.	คุณสมนึก	วิลาลักษณ์	๑,๒๕๐ บาท
๑๔.	คุณพรรณิภา	ชลอศรีทอง	๑,๒๕๐ บาท
๑๕.	คุณมานะ คุณนวลจันทร์	กลิ่นเนียม และครอบครัว	๑,๒๕๐ บาท
๑๖.	คุณอำไพ	เทศน์ชูกลิ่น	๑,๐๐๐ บาท
๑๗.	คุณสุพจน์	สกุลธรรม	๖๒๕ บาท
๑๘.	คุณประภาพร	จินดารัตน์	๒๕๐ บาท
๑๙.	คุณประสาน	จันทมาลา	๒๕๐ บาท

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

